

Cha Tôi Là Đại Ca Xã Hội Đen (Ngã Đích Lão Ba Thị Lão Đại)

Contents

Cha Tôi Là Đại Ca Xã Hội Đen (Ngã Đích Lão Ba Thị Lão Đại)	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	6
3. Chương 3	9
4. Chương 4	12
5. Chương 5	16
6. Chương 6	19
7. Chương 7	23
8. Chương 8	28
9. Chương 9	33
10. Chương 10	36
11. Chương 11	40
12. Chương 12	44
13. Chương 13	48
14. Chương 14	51
15. Chương 15	56
16. Chương 16	60
17. Chương 17	64
18. Chương 18	68
19. Chương 19	72
20. Chương 20	77
21. Chương 21	82
22. Chương 22	87
23. Chương 23	93
24. Chương 24	98
25. Chương 25	102
26. Chương 26	106
27. Chương 27	111
28. Chương 28	115
29. Chương 29	119
30. Chương 30	123
31. Chương 31	127
32. Chương 32	131
33. Chương 33	136
34. Chương 34	140
35. Chương 35	145
36. Chương 36	151
37. Chương 37	155

Cha Tôi Là Đại Ca Xã Hội Đen (Ngã Đích Lão Ba Thị Lão Đại)

Giới thiệu

Tựa gốc: Ngã đích lão ba thị lão đại Editor: Tiểu Mộc Thể loại: hiện đại, hắc bang, phụ tử niên thượng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cha-toi-la-dai-ca-xa-hoi-den-nga-dich-lao-ba-thi-lao-dai>

1. Chương 1

Hôm nay là sinh nhật mười tám tuổi của ta, nhưng mà trong nhà ngoại trừ quần gia cùng người hầu, cũng chỉ còn lại có ta.

Vốn ta nghĩ vì thời gian đặc thù của phụ thân, phụ thân bận rộn ngày thường không gọi điện hỏi thăm cũng là bình thường, nhưng hôm nay, kết quả, không có cái gì.

Quần gia mang đến bánh ngọt ta chỉ ăn có một miếng liền mất hứng thú, từ sớm đã lên lầu học bài. Cấp ba rồi, chương trình học phi thường khẩn trương, ta cũng chỉ có thể đem toàn tâm toàn lực mà học tập, sự thật ta là tiểu hài tử bị phụ thân quên lãng a.

“Lớp trưởng, cho ta mượn bài tập toán.”

“Được, nhưng vẫn như cũ.”

“Không có vấn đề không có vấn đề.” Trương Hiểu Sách hào phóng lấy trong bóp da ra một trăm đồng tiền giấy đặt trên bàn ta, “...(chậm đã!!!), 100 đồng có thể mượn năm lần, cái này ý muốn mượn của ta nguyên tuần này sao.”

“Thành giao.” Ta đem bài tập giao cho hắn, tuy nhiên lại bị một người cướp đi.

“Đoạt cái gì, bài tập của Kỳ Kỳ có lẽ nào giao cho người sao chép? Muốn chép chép của ta.”

Hắc Thất Tinh là bạn tốt lớn lên từ nhỏ với ta, vừa đáng yêu lại xinh đẹp, có thể vì bằng hữu không tiếc mạng sống, chỉ là...

“Stop đề.. ~~~~ chép của người còn không bằng ta tự mình làm. Hãy bớt sàm ngôn đi, mau đưa đây.” Trương Hiểu Sách đưa tay đoạt lại, tuy nhiên lại bị bé heo (tên hiệu của Hắc Thất Tinh) nghiêng người né tránh, chính mình thiếu chút nữa ngã xuống.

“Oa ha ha ha ha ha ~~~~ người bị ngốc sao~!” nhìn bé heo ở đằng kia cười có chút hả hê, trong nội tâm có chút buồn bực.

“Người không phải bay đến Nhật Bản sao? Như thế nào đột nhiên trở về rồi hả?” Bé heo là ca sĩ thần tượng, khi thì xinh đẹp khi thì suất khí, rất được thiếu nam thiếu nữ yêu thích.

“Hừ! tiếng hát của ta ...ngu dân kia có thể nghe sao?” Nàng hát đầu kiêu ngạo giống như khổng tước, “...(!!!), Kỳ Kỳ.” vẻ mặt nàng cười lấy lòng tựa vào vai ta, nàng rất chán ghét người khác cùng nàng có da thịt đụng chạm, cho dù là không cẩn thận đụng phải nàng một cái cũng không được, chỉ ngoại trừ cùng ta ở chung, “Thủy Thủy nhà người cho ta mượn ba ngày được không?”

“Hắc Thất Tinh, người trước đưa vở cho ta!”

“Con mẹ nó! Trương Hiểu, gan của người lớn thật!”

=_==|||

Loại lời này có thể nói ra từ trong miệng một ca sĩ thần tượng sao? Nếu như bị đám cho sẵn kia biết thì sẽ ra sao. Bất quá cũng khó trách, hiện tại với tính cách của bé heo, cho dù đem cả trường học hủy đi cũng không phải chuyện gì kỳ quái.

Bởi vì nàng căn bản chính là người hai mặt.

Một cái tinh táo thông minh, IQ300 EQ zê-rô. Còn có một táo bạo cao ngạo, EQ300 IQ zê-rô. Thật không rõ cái tính cách cực đoan này làm sao có thể xuất hiện cùng trên một người.

“Tốt rồi, bé heo người không thể chơi như vậy. Người cũng không phải không biết quy củ của ta.” Ta đứng lên khuyên giải, đây là nhiệm vụ của lớp trưởng.

“Đi.” Nàng cười cười, “Thủy Thủy nhà người cho ta mượn.”

Thủy thủy là con hổ mèo do ta dưỡng, nhưng nghĩ đến bộ dáng đáng thương của nó khi bị nàng ngược đãi...”Chết cũng không mượn.”

“Kỳ Kỳ ~~~~~ ”

“Không được.”

“Lớp trưởng ~~~~~ ”

“Mau đi học, mau trở lại phòng học của mình đi.”

“Lão đại ~~~~~ ”

“Gọi ta lão cha cũng vô dụng.”

“Con mẹ nó Long Kỳ! con mẹ nó rốt cục người có cho mượn hay không? Không cho mượn ta xé vở của người.”

“Ôi! Bà cô, không được không được!” Trương Hiểu Sách đến tội nghiệp mà giật nhẹ tay áo của bé heo, “Lớp trưởng, ta đã trả tiền. Người mau giải quyết đi ~~~ ”

Tự giải quyết vở của ta = tự giải quyết bé heo

Muốn tự giải quyết bé heo chỉ có một phương pháp duy nhất.

Ta đối với hắn mỉm cười, chỉ một ngón tay về hướng sau lưng hắn, “...(nói thật chậm!!!), biện pháp đã đến.”

Bọn hắn quay đầu lại, trước cửa phòng nơi ánh mặt trời chiếu vào xuất hiện một cái thân ảnh thon dài màu đen.

Lại nói tiếp, ta cảm thấy bé heo so với ta còn giống xã hội đen hơn, nàng so với ta rất có khí thế, nhưng rất thẳng thắn, có đôi khi ta thật sự rất hâm mộ nàng. Nếu như ta có thể giống như nàng, nói không chừng cha ta sẽ để ý tới ta.

Đem xe đạp cất vào gara, nhìn thấy chiếc Lincoln, ta biết rõ, cha ta rốt cục trở về rồi.

“Thiếu gia, người trở về rồi.”

“Àn.” Ta đối quần gia mỉm cười, nghĩ phải đi lên lầu. dù sao lão ba của ta cũng hội không để ý, hắn có trở về hay không đều mặc kệ chuyện của ta.

“Thiếu gia.” Quần gia gọi ta lại, ta khó hiểu quay đầu lại, nhìn thấy vẻ mặt khó xử của hắn.

“Cái kia... Thiếu gia người...”

“Có chuyện gì?”

“Khục khục... Không có... Không có việc gì.”

Không có việc gì? Bộ dạng hần hiện giờ mà nói không có chuyện gì, nếu bây giờ hần nói tổng thống bị người ta giết rồi ta cũng sẽ tin tưởng hần.

Được rồi, hần lớn tuổi, ta không chấp nhất với hần.

Vì vậy ta tiếp tục lên lầu.

Kỳ thật trong nội tâm của ta cũng có chút minh bạch, khẳng định chuyện đó có liên quan tới cha ta. Dù sao ta cũng không phải ngu ngốc. chỉ là ánh mắt khó xử của quản gia làm tâm của ta thấy đau một chút.

Phòng của cha ngay bên cạnh phòng ta, thời điểm ta sắp mở cửa phòng mình, nghe được bên cạnh truyền đến một tiếng kêu, mới rút cục mình Bạch quản gia tại sao lại nhìn ta như vậy.

“Ah —— ân... Ah ah —— ”

“Ah, Long ca, người hảo nhanh ~~~~ ”

“Ah ~~~~ ~~~~ lại đến ~~~~~ ”

Đáng giận đáng giận đáng giận!! Cái gì tường dày! Cách âm lại kém như vậy! Không hiểu là người nào! Ân ái hô lớn tiếng như vậy, thật sự là không biết xấu hổ! Đường như muốn cho cả thế giới biết vậy! Dâm phụ! Dâm phụ dâm phụ dâm phụ dâm phụ!

“Răng rắc” chỉ một chút, bút bi trên tay vỡ thành hai mảnh, sách vở cầm trên tay nhưng không học vào nửa chữ, ta lần nữa hạ quyết tâm bỏ nhà trốn đi.

Dù sao mẹ của ta chết sớm, cha ta lại không quan tâm ta, chỉ biết là mang nữ nhân về nhà. Cho dù ta đi, hần đại khái lông mày cũng không nhăn lại chút nào đi. Hừ! đại ca xã hội đen thì sao! Vô tâm vô phế! Con của mình cũng không để ý!

Âm thanh bên cạnh có xu hướng càng lớn, khó nghe muốn chết. Ta thật sự là chịu không được rồi

Cầm lấy điện thoại, ta bấm thật nhanh.

“Này, Trương Hiểu Sách, từ ngày mai trở đi, chép bài tập phải trả thêm bốn mươi đồng, cho nên người có muốn hay không, ngày mai trả thêm cho ta một trăm đồng.”

2. Chương 2

Rau cỏ, cải trắng, cải bẹ, dưa muối, khoai tây.

Nhiều đồ ăn phong phú nha.

“Kỳ Kỳ, người thực nhẫn tâm để cho ta ăn những này sao?” bé heo cầm chặt đôi đũa, cuối cùng rốt cục buông tha cho mà đem đũa đặc lên trên chén.

“Ăn rau dưa rất có ích, có cái gì không tốt.” ta gấp một cọng rau đặt vào trong miệng... Hương vị có chút nhạt.

“Nhưng mà người ta còn đang lớn a!”

Ta liếc nhìn nàng cùng với bộ ngực của nàng, lạnh lạnh mở miệng: “Dù sao người ăn cái gì cũng vậy thôi.”

“Long Kỳ! Con mẹ nó người có ý tứ gì? Muốn chết ah!”

“Bé heo!” một đại suất ca một mực luôn ở bên cạnh cuối cùng cũng kìm nén không được, giữ chặt một chân đã đặt lên ghế chuẩn bị cùng ta làm một khung lớn, đem nàng áp trở lại trên mặt ghế.”Tốt rồi, nghe lời, đừng làm rộn, người muốn ăn cái gì ta đi mua cho người.”

A Hun cũng là thanh mai trúc mã của ta, hẳn làm người ôn nhu sẵn sóc, tư văn tuần tú, nhưng đối với người khác luôn lãnh lãnh đạm đạm, một bộ dạng không tốt. Hẳn là người giỏi nhất trong ba chúng ta..., cha hẳn là quán quân võ thuật toàn quốc, là người thừa kế võ đạo thế gia.

Dù hẳn có ôn nhu thì đối với bé heo thô lỗ cũng rất có lực sát thương, nếu ở gần a Hun người dù có lớn gan cách mấy cũng không dám phát hỏa.

“Hắc hắc, vẫn là a Hun tốt nhất.” Bé heo chân chó mà ôm lấy a hun chà xát lun tung làm cho hẳn một trận cau mày.”Thật sự là... Đòi phong bại tục.”

May mắn những từ đó nói nhỏ nên nàng không nghe thấy, nếu không sẽ rất có hậu quả.

“Ai, thực nghĩ mãi mà không rõ, người đường đường là một thiếu chủ hắc đạo, làm gì lại tiết kiệm như vậy?”

ngày thường người cũng rất kiếm được tiền. Như thế nào, ba của người phá sản à nha? Nuôi không nổi người rồi?” thật sự là gia hỏa miệng chó không mọc được ngà voi mà.

“Ta đã mười tám tuổi rồi, hẳn là có thể độc lập kiếm tiền. Tích lũy đủ tiền, ta nghĩ sẽ chuyển ra ngoài ở.” Ân... Khoai tây mùi vị không tệ. Lần sau lại mua a.

“Ah! Ta được hay không ở cùng một chỗ với người a?”

Ta liếc nhìn nàng đang cực độ hưng phấn: “Người đang có chủ ý gần Thủy Thủy a?”

“Hắc hắc, Kỳ Kỳ thật thông minh ah ~~~~~ ”

“Không được!” Ta chém đinh chặt sắt cự tuyệt nàng, nhìn thấy nàng đang có vẻ mặt cực kỳ không vui. Kỳ thật ta cũng rất tò mò, nàng vì cái gì đối với Thủy Thủy lại chấp nhất như vậy.

Nghe được tiếng chuông, ta nhú mày, lấy điện thoại cầm tay ra xem xét, là dây số ở nhà. Kỳ quái, đang êm đẹp, quản gia gọi điện thoại cho ta là có chuyện gì ah.

“Kỳ Kỳ, là điện thoại của ai à?” Bé heo tò mò nhìn ta, người mới vừa rồi còn tức giận, chỉ chớp mắt là toàn bộ đã quên, thực là người đơn thuần.

“Trong nhà gọi.” Ta cũng không e dè trực tiếp nói, trước mặt bọn họ không có gì phải dấu diếm.

“Này. Ta là Long kỳ.”

“Thiếu gia! Ta là Lưu quản gia.”

“Có chuyện gì không?”

“Cái kia... Thiếu gia, người có thể hay không ở lại nhà bạn một đêm. Đợi ngày mai rồi trở về?”

Tại sao phải ta đợi đến ngày mai?

“... Có phải hay không ba ba của ta lại mang nữ nhân trở về rồi hả?” không phải là chưa từng gặp qua sự tình này, cần gì bảo ta đến nhà người khác trốn tránh sự thật này? Dù sao hẳn cũng sẽ không quan tâm ta, ta có trở về hay không có cái gì khác nhau chứ? Cho dù ta ngồi ở trước mặt của hắn đại khái hẳn cũng không thêm để ý tới mặt của ta mà vẫn là cùng nữ nhân ân ái. Trong mắt hẳn ta căn bản chính là trong suốt.

“Thiếu gia, người cũng đừng hỏi nhiều như vậy. Dù sao hôm nay người vẫn đừng trở về.”

Không đợi ta kịp phản ứng âm thanh khó xử bên kia cũng bị tiếng tút tút thay thế.

Hắn càng như vậy ngược lại càng dẫn đến lòng hiếu kỳ của ta. Bảo ta không trở về nhà thì ta nhất định phải về.

“Làm sao vậy? Ai gọi người?” A Hun mang một đồng đồ ăn bé heo thích đặt trước mặt nàng, nàng vui đến mức chảy cả nước miếng, lập tức bắt đầu ăn như hổ đói.

“Quản gia gọi. A Hun, lát nữa tan học người gọi cho hắn, nói ta ở lại nhà của người ôn tập nên sẽ không về.”

“Ah! Ta cũng muốn đi!” Bé heo trong miệng ngậm lấy đồ ăn lên đến bên người a Hun, “...(!!!), ta cũng muốn đi ta cũng muốn đi ~~~~ ”

“Không được, ngày mai người còn có họp báo, buổi tối ngoan ngoãn về nhà nghỉ ngơi, tan học ta sẽ đưa người trở về.” A Hun cẩn thận vì nàng lau miệng, lại lấy ra khăn tay giúp nàng lau mặt thật sạch. Quả thực giống y như mẹ của nàng.

Kỳ quái, hắn vì cái gì không giúp ta lau như vậy.

“Nghe lời rồi, Kỳ Kỳ hôm nay không đến nhà của ta.”

“Ồ? Nhưng mà hắn nói...”

“Cái kia gọi Chương Nhân pháp.”

“Chương Nhân pháp? Có ý tứ gì?”

“... Được rồi, sau này, người rồi sẽ hiểu.”

Ta nghĩ tới trên thế giới này ta là tiểu hài tử đáng thương nhất, trở về nhà mình cũng phải lén lút lút như trộm. Cũng là lần đầu tiên ta phàn nàn vì cái gì hệ thống bảo an trong nhà lại hiện đại như vậy, nhiều lần thiếu chút nữa chết.

“Shit!” Ta thật sự nhìn không được thấp giọng mắng một tiếng, lại tuyệt đối không thể tưởng được Trần Kiệt là cận vệ lỗ tai so với gấu còn thính hơn của cha ta nghe được.

Lúc bị phát hiện cổ áo của ta đã bị hấn nắm lên, trời đã tối.

“Thiếu chủ? Tại sao là người?”

Thiếu chủ? Xưng hô thật châm chọc. toàn bộ thế giới đại khái không ai biết Long Tây tiên sinh có một đứa con tên là Long Kỳ. có lẽ đến một ngày nào đó, ta cũng sẽ bị hấn bán vào chợ đêm đi.

Nghĩ đến chính mình toàn thân trơn bóng giống thương phẩm bị người ta đặt lên đài ta liền không nhận được rung mình một cái.

“Không phải ta chẳng lẽ là tặc sao?” Ta trừng mắt liếc hấn một cái, hấn lập tức ngoan ngoãn buông tay ra.

Phủi phủi tro bụi trên vai, dù sao đã bị phát hiện không bằng cứ quang minh chính đại vào tốt rồi. Dù sao nơi này là nhà của ta, ai quy định ta không thể trở lại nhà mình ngủ.

“Tốt rồi, ta muốn trở lại phòng ngủ đi... A Kiệt, người làm gì?”

Làm gì hấn lại lộ ra biểu tình khó xử cùng đau lòng như vậy? Hấn là sát thủ cấp cao a ~ sát thủ sẽ có thất tình lục dục sao? Có lẽ không a. Nhìn phụ thân của ta liền rõ, nhi tử của mình cũng không nhận.. ... nếu nói như vậy,ta cũng có chút đồng tình với đám nữ nhân đó. Hấn chơi hoài cũng sẽ thấy chán. Nếu hấn cảm thấy chán ghét, cha ta sẽ dứt khoát đem người đi giải quyết. Ah ~~~~~nếu nói như vậy, vận khí ta coi như là tốt, ít nhất hấn còn chưa đem ta đi giải quyết

“Thiếu chủ, người... Người...” âm thanh của hấn nhỏ nhẹ trong không gian , cùng lúc đó, trên lầu truyền đến một trận âm thanh quỷ dị, khiến A Kiệt đường đường là một người lãnh khốc cũng phải đỏ mặt, tuy nhiên ta hiểu rõ một nửa là bởi vì có ta ở đây, nhưng là thanh âm này...

Ta rút cuộc biết vì cái gì quản gia lẫn a kiệt đều không cho ta về nhà.

“Người trung thực nói cho ta biết, lần này cha ta hấn, có phải hay không dẫn theo nam nhân trở về?”

3. Chương 3

Đồng tính luyến ái ta cũng không phải chưa thấy qua, từ cổ đại đến hiện đại, từ ngoại quốc đến Trung Quốc, khắp nơi đều có, chẳng qua là thời điểm dùng từ đó trên người thân của mình, vẫn có chút khó có thể tiếp nhận, đặc biệt người đó còn là phụ thân của mình, cái loại cảm giác này càng thêm quái dị, cứ chần ở trong lòng phi thường không thoải mái.

Lần đầu tiên nhìn thấy một sát thủ lộ ra biểu tình xấu hổ, ta hấn là nên cảm thấy vui vẻ mới đúng. loại

cảm giác tâm tình bất định này càng làm cho ta tăng thêm ý niệm rời nhà đi, vì vậy ta hướng A Kiệt đuổi ra năm ngón tay: “Phí bịt miệng, 500 nguyên.”

“... ..”

“Nếu như đưa thêm 500..., ta bây giờ lập tức rời đi, coi như không có chuyện gì phát sinh.” Kỳ thật bây giờ ta muốn về phòng cũng không ngủ được. Còn không bằng lời ít tiền liền rời đi, để tai được sạch một chút.

A Kiệt không có cách, chỉ phải ngoan ngoãn hai tay dâng tiền, trong nội tâm của ta vui cười lật trời nhưng mặt ngoài mặt phải làm bộ. Ta vỗ vỗ bờ vai của hắn ý bảo hắn cần đạt trình độ cao hơn, liền nghênh ngang từ cửa chính mà đi. Một đường không có gì ngăn trở.

Bước đi, bước đi, đi thẳng đến khi đồng hồ dừng ở số 1, ta vẫn như cũ cứ đi trên đường. Đồng phục cấp ba cùng với màn đêm tối tăm hợp cùng một chỗ, căn bản giống như ta không tồn tại trên đời, chỉ là một bộ phận nhỏ của màn đêm, không chút nào thu hút, không ngờ đến ngay cả phụ thân cũng không thích ta.

Ta không muốn đến chỗ A Hun, tên kia ăn cơm cũng sẽ không giúp ta lau miệng, thật sự bất công. Cũng không muốn đến nhà bé heo, khuya khoắt làm sao có thể chạy đến nhà của nữ sinh? Thật sự không hợp lí.

“C-K-Í-T..T...T —— ”

Một trận gió bay ngang, thoáng một phát liền dừng bên cạnh ta. Ta đương nhiên chăm chú nhìn, trên chiếc xe Lincoln màu đen xuất hiện một nam tử cao lớn khôi ngô anh tuấn.

Trên khuôn mặt hắn mang theo vài phần tà khí, khuôn mặt góc cạnh như đao gọt không hề có dấu vết của thời gian. Ngày bình thường tóc đen chỉnh tề nhưng bây giờ có gió tóc hắn loạn cả lên, càng tăng thêm một cỗ mị lực mê người

Thật không công bình ah ~~~~ ta rõ ràng là con của hắn, vì cái gì không có cách nào được như hắn cao cao tại thượng? Vì cái gì ta không di truyền được thân thể như hắn mà ngay cả khí chất cũng không?

Thật sự rất không công bằng!

“Đã trễ thế như vậy, vì cái gì một mình ở bên ngoài du dương?”

Không ở bên ngoài chẳng lẽ trong nhà xem phim:@) thanh tú sao? Nhìn hắn càng ngày càng tới gần ta, tất cả ủy khuất ngày thường của ta đồng loạt nổi lên. Ta không nói được lời nào liền quay đầu xe, leo lên xe muốn chạy đi. Nhưng có đập cách mấy xe cũng không chuyển động, cặp sách bị người một tay nắm lấy, sau đó cả người bay lên trời, bị một bàn tay to ôm lấy như ôm tiểu hài tử, cuối cùng chạm đất.

“Ba~ thất” một tiếng, xe đạp của ta ngã xuống đất, ta nhìn phụ thân trước mắt đã hai năm chưa gặp, mà

ta lại muốn gọi hắn là phụ thân.

“Người làm gì? Là ai dạy người như vậy? Ai dạy người dùng thái độ này với ta?”

Ta nhìn vẻ mặt nghiêm túc của hắn, lúc này hắn lại chạy đến tự xưng là phụ thân, hai năm qua đối với ta chẳng quan tâm, vì cái gì cái lúc này lại đột nhiên xuất hiện nói vậy với ta? Hắn không phải đang cùng nam nhân ân ái sao? Còn quân ta làm cái gì?

Mở tay hắn ra, ta xoay người nâng xe đạp lên, đưa lưng về phía hắn.

“Cha.” Ta nói, “ngày hôm qua ta vừa qua sinh nhật mười tám tuổi, người biết nguyện vọng của ta là gì không?”

Sau lưng không có động tĩnh, ta biết rõ hắn đang nghe. Cầm chặt cổ xe, ta chịu đựng không cho nước mắt rơi. Khi còn bé hắn thường nói với ta, nói nước mắt của đàn ông không có dễ rơi, nhưng hai ăm trước hắn vô tung vô ảnh biến mất, hôm nay người đứng sau lưng ta, chẳng qua là một người xa lạ. Một người tuy quen thuộc nhưng lại rất xa lạ.

“Ta chỉ hy vọng, ba ba của ta, có thể quan tâm nhiều hơn ta một chút. Một chút là được rồi.” Chỉ là hôm nay đã là hy vọng xa vời.

Ta lần nữa đạp xe đi, mà lần này, hắn không còn có ngăn lại ta...

“Này, lớp trưởng, lớp trưởng tỉnh, mau tỉnh lại!!”

Làm gì ah, ta mệt mỏi quá, để cho ta ngủ một chút~~~~~

“Long kỳ! Người không muốn thi thì đi ra ngoài cho ta!!!”

Tiếng của lão sư như sấm sét giữa trời quang giống như đem ta từ trong mộng đánh thức, ta đây mới nhớ lại hôm nay có một bài khảo thí.

Dùng bất biến ứng vạn biến, ta điềm nhiên như không có việc gì lau nước miếng trên khóe miệng, không người nhặt bút bi không biết từ khi nào rơi trên mặt đất, trên tờ giấy thi viết lên hai chữ Long Kỳ.

“Thực xin lỗi lão sư, ta vừa mới nổi lên linh cảm.”

“Nổi lên linh cảm cần ghé vào trên mặt bàn chảy nước miếng sao?” Ta giương mắt nhìn hắn vĩnh cao râu mép, trong nội tâm thầm kêu không ổn, “Làm bài tập toán học cần linh cảm sao? Người ra ngoài đứng cho ta! Không cần thi nữa!”

Ai, không khảo thi thì không khảo thi, làm việc này thật sự vũ nhục trí thông minh của ta. Tất cả đề toán học này đều giống nhau, làm hay không làm cũng vậy thôi, hừ, linh phân tự linh phân, có gì đặc biệt.

“Thiệt là, làm lớp trưởng như vậy mà còn dám ngủ, thật sự là hư không tưởng nổi! Còn dám đưa ra loại lý do rách nát, cái gì linh cảm... Thiệt là... Các người nhìn cái gì vậy! Còn không maulàm cho ta ! Còn nhìn nữa ta tịch thu bài của các người!! Học sinh thời nay thiệt là...”

Trong lúc lão đầu con đang lảm nhảm, ta chậm rì rì đi ra ngoài cửa, dựa vào vách tường, mí mắt càng ngày càng chìm, ai ~~~ tối hôm qua một đêm không ngủ, hiện tại thật sự là mệt mỏi muốn chết, hô ~~~ tuy nhiên đứng như vậy cũng không có thoải mái, nằm sấp lấy cũng không thể thoải mái, nhưng hiện không có thiên thời địa lợi, ta cũng chỉ có thể chịu khó một chút. Đứng ngủ thì đứng ngủ, hô ~~~~~

“Kỳ Kỳ, người có nguyện vọng gì?”

“Có phải nguyện vọng gì ba ba cũng có thể giúp ta thực hiện?”

“Ân ~~~ chỉ cần Kỳ Kỳ nghe lời, ba ba cái gì đều đáp ứng người.”

“Ta muốn ba ba cùng Kỳ Kỳ vĩnh viễn cùng một chỗ. Ba ba nhất định phải giúp ta thực hiện nguyện vọng này ~~~ ”

“Ân ~ ba ba sẽ vĩnh viễn yêu Kỳ Kỳ.”

“Kỳ Kỳ? Hảo cường ah. Ngay cả đứng đều có thể ngủ... Ân... Ta muốn hảo hảo nghiên cứu một phen.”

Cái thanh âm này... Ta chậm rãi mở mắt ra, ánh sáng đó trong nháy mắt không thể thích ứng, đến lúc nhìn rõ ràng sự việc xung quanh, quả nhiên thấy bé heo nghiêng miệng đối với ta tắc tắc cười.

“Ha ha ~~~ rất cực tỉnh, Long Kỳ đồng học, hiện tại thỉnh người theo ta đi một chuyến.”

4. Chương 4

Làm một nam sinh, nếu nói ra sợ ngồi xe nhất định sẽ bị người nhạo báng.

Nhưng là mỗi lần ngồi trên xe đua Ferrari hoa sen của bé heo, ngoại trừ kinh hồn tán đảm cũng không thể tìm được từ nào khác để hình dung.

Ta nghĩ người có thể dùng tốc độ 200 cây vững vàng xuyên qua đường Cửu Long ngoại trừ nàng cũng tìm

không ra người thứ hai.

“Bé heo ~~~~~ có thể hay không chạy chậm một chút”

Ta nghiêng đầu nhìn bộ dạng đang hưởng thụ của nàng, trong nội tâm càng thêm khó chịu! Móa! Đến cùng người là nam nhân hay ta là nam nhân? Tối hôm qua đón gió biển hiện tại lại ngồi loại xe tử thần này có phải hay không nghĩ muốn giết chết ta? Mẹ đây! Cháng váng đầu!

“Lập tức tới rồi, người nhấn một chút.” Đồng dạng với lời nói của nàng, mười bốn chiếc xe cảnh sát bị bỏ lại đằng sau.

Oa káo! Thật không hổ tay đua chuyên nghiệp!

Trong lòng ta âm thầm tán thưởng!

Những cao ốc xa hoa dần dần biến mất trong tầm mắt của ta, thay thế bằng cỏ cây cùng đồng ruộng. Hương hoa xen lẫn cỏ xanh xông vào mũi, thấm vào nội tâm, làm cho người vui vẻ thoải mái.

“Người đem ta mang đến nơi này định làm gì? Bỏ trốn à?”

“Bỏ trốn?” Nàng cao thấp đem ta đánh giá một phen sau lạnh lùng cười cười: “Ta đối nam nhân chỉ cao hơn ta ba cm không có hứng thú.”

Ta nghe xong thiếu chút nữa nhảy dựng lên, làm cái gì, nhưng ta vẫn cao hơn! Nhưng có chứng ngại vì mạng của ta hiện tại trên tay của nàng, cho nên không dám lỗ mãng. Chỉ số thông minh của bé heo so với ta cao hơn, nếu trái ý nàng chỉ sợ làm hại bản thân, hừ! Nhấn để gió êm sóng lặng, sau đó ta sẽ đòi lại cả vốn lẫn lời.

“Ta rất thấp sao? Một mét bảy tám coi như bình thường a.” A Hun tên kia cũng chỉ có 1m82 ah. Chỉ có phụ thân không bình thường của ta, đang êm đẹp thì cao như vậy làm gì? Hừ một lão đại xã hội đen không hề chơi bóng rổ, so với ta còn cao hơn một cái đầu, thật đáng buồn!

“Hừ, trong mắt ta, nam nhân 1m8 trở xuống đều là tam đẳng tàn phế. Tốt rồi, đến, nhanh xuống xe.”

Ba... Tam đẳng tàn phế?? Hừ! Không sao, dù sao về sau ta lại không cưới nàng, dù nàng có nói thế nào cũng vậy thôi, cùng lắm thì về sau ta đi tìm người 1m50 làm vợ, hừ, có gì đặc biệt hơn người ~~~~ ai ~~ xem ra tâm lý của ta tổ chức càng ngày càng tốt ~~~~~ cái đả kích gì cũng có thể chấp nhận được, ha ha ha ha ~~~~... .. Đợi... Chờ một chút...

“Người... Người dẫn ta tới đây làm gì?” Ta nhìn thấy một cái chuông heo rất lớn trong nội tâm hiện lên một cổ dự cảm bất hảo.

“Giúp người tìm phòng ở ah. Người không phải muốn chuyển ra sao? Ta dựa theo yêu cầu của người mà giúp người ~~~” nàng nghiêng đầu dựa vào xe đưa về mặt đất ý.

“Giúp ta tìm phòng ở?” Ta duỗi ngón trở run rẩy chỉ vào chuồng heo, “Người muốn ta ở đây sao?”

Trời cao phù hộ nàng nhanh lắc đầu.

Ha ha ~~~ trời cao quả nhiên tại phù hộ ta, nàng lắc đầu.

“Đương nhiên không phải rồi, ta làm sao cho người cùng tiểu động vật đáng yêu như vậy sinh hoạt chung một chỗ?” Theo ngón tay di động của nàng tầm mắt của ta cũng đi theo di động 30 độ, thấy được một gian phòng trúc thoát nhìn rất “Đáng yêu”.

Dự cảm bất hảo lần nữa dâng lên...

“Người muốn ta ở đâu.”

Nhịn xuống cảm giác xúc động muốn thổ huyết, ta một hơi cuối cùng muốn đem sự tình làm tình tường, “Ta có nói qua ta muốn ở phòng trúc sao?”

“Đương nhiên...” Nàng quay đầu kỳ quái liếc ta, “Không có. Nhưng là, căn cứ theo yêu cầu của người, 1, muốn hoàn cảnh u nhã. Xem, tại đây gần sát thiên nhiên như thế, rời xa hết thấy phần hoa cùng tiếng động lớn rầm rĩ, chẳng phải đây chính là địa phương ưu nhã sao?”

2, người phải có không gian nuôi Thủy Thủy, bên cạnh còn có tiểu động vật có thể cùng Thủy Thủy vui đùa. Người xem, nhiều tiểu động vật ở chỗ này như vậy, không sợ Thủy Thủy sẽ tịch mịch à nha?

3, mua sắm rất tiện lợi. Khi người đói bụng bước ra khỏi cửa, chính mình có thể hái cây cỏ làm thịt heo, không cần tốn tiền, lại không cần đi xa, nhiều tiện lợi nha ~ người nói có đúng hay không?

4, tiền thuê nhà càng tiện nghi hơn. Cái này càng thêm chuẩn xác rồi. Tiểu trúc phòng này vừa đáng yêu lại rắn chắc lão sói xám nếu có đến tuyệt đối thối sẽ không ngã, nếu như có năm cái miệng cùng thối, người cùng lắm thì thừa dịp nó vẫn còn lung lay mà chạy trốn thì cũng tốt lắm a. Người chạy thật nhanh thì nhất định có thể đủ thoát đi miệng sói, ta đối với người rất có lòng tin~~ hơn nữa sự tình trọng yếu là, thuê nhà không tốn tiền, người muốn ở bao lâu thì ở bấy lâu. Một điều cuối cùng... Ha ha, người đừng nhìn ta như vậy có được không? Chờ ta nói cho hết đã... Một điều cuối cùng, cũng là điều trọng yếu nhất, ba của người tuyệt đối tìm không thấy người, người yên tâm đi.”

“Ta rất cảm động a ~ người có thể nghĩ cho ta chu đáo như vậy ~~~ ”

“Đó là đương nhiên ~~~ ”

“Bé heo...”

“Ân?”

“Ta hiện tại bụng rất đói ~”

“Ah, không có việc gì không có việc gì, nhiều heo như vậy, người tùy tiện làm thịt một con tốt rồi.”

“Nhưng mà... Ta hiện tại muốn làm thịt nhất chính là người!!!!!!!!!!!!”

Ta thề, về sau ta nhất định sẽ không nhờ bé heo tìm phòng ở, bất kể là thế nào thì heo cũng giống như nhau.

Bất nằng đưa ta đi, một câu “Ta muốn đi đập MT (main tanker)V” đi vô tung vô ảnh, trường học có giam nằng cũng không có biện pháp nào. Nhưng mà ta thăm rồi, ta đã bị lão sư chuyển lên văn phòng rồi sau đó lại chuyển tới thầy hiệu trưởng, nghe giáo huấn ta đây rất nhanh liền ngủ. May mắn bình thường thành tích của ta rất tốt, làm chức lớp trưởng đạt rất nhiều vinh quang nên bọn hắn cũng không dám làm quá. Nhiều việc lão sư cũng rất che chở cho ta, chỉ nói vài câu răn đe.

“Ah —— thật mệt” một bên ngáp một bên hướng xe đi đến, trong nội tâm âm thầm tính toán lát nữa phải đi chỗ nào kiếm thêm thu nhập, về sau còn phải trả tiền thuê nhà cả phí nấu ăn, đều phải tự dựa vào bản thân mình. Tốt nhất có thể đi tìm việc...

“Phát thanh, truyền một thông báo mới. Thỉnh đồng học Long Kỳ cấp ba lớp sáu ngay lập tức đến phòng hiệu trưởng. Lập lại, thông báo, thỉnh Long Kỳ đồng học cấp ba lớp sáu đi chuyển phòng hiệu trưởng. Thông báo xong.”

Kỳ quái, chẳng phải đã nói cả buổi rồi sao? Hiệu trưởng có cần phải tìm ta như vậy không? Không có đạo lý... Thật sự là không có đạo lý!

Không có biện pháp, trước khi tốt nghiệp ta còn phải học ở đây, lời nói hiệu trưởng chẳng khác nào thánh chỉ. Thánh chỉ không thể trái, cho nên ta một lần kiểm tra lại dung nhan của mình, cẩn thận gõ cửa.

“Vào đi.”

Thanh âm hiệu trưởng trước sau như một trầm thấp ôn nhuận, trong lòng an tâm một chút, tự cho là biết điều mỉm cười một cái, liền mở cửa bước vào...

5. Chương 5

“Hiệu trưởng.”

Đối với lão sư điều cơ bản nhất phải là có phép tắc, dù cho lão sư có cầm đao muốn chém người, người cũng phải ngoan ngoãn mà nói “Lão sư xin ngài chém a.” Đây mới là một đệ tử tốt.

“Ân, Long Kỳ người đã đến rồi ah, mời ngồi” Hiệu trưởng cười tủm tỉm đứng lên dẫn ta lại ghế sofa ngồi xuống.

Hiệu trưởng của chúng ta họ Tưởng, Tưởng trong Tưởng Giới Thạch, tên là Vĩ. Là hiệu trưởng trẻ nhất hiện nay, năm nay 35, cùng tuổi với cha ta, phong độ nhẹ nhàng, anh tuấn tiêu sái, theo ta được biết, trong trường học của chúng ta hơn một nửa nữ lão sư muốn ngồi vào ghế hiệu trưởng phu nhân đó là mơ ước lớn nhất a

“Cảm ơn hiệu trưởng.” Ta cùng hắn đối mặt, dù sao không thể né tránh, trong trường học không có lão sư nào là không biết ta. Hắn cũng từng nói với ta vài câu, nói chuyện với hắn có thể nhận ra xuất thân của hắn là người vô cùng tốt. Đương nhiên, ta đối với hắn không có hứng thú tự nhiên sẽ không giống những cái ...kia, lão sư này không đồng dạng thường hay nghiên cứu bối cảnh của hắn.

“Như thế nào đây? Gần đây bài học có gì khó khăn sao?” Hắn rót cho ta chén nước.

“Coi như cũng được. Các sư phụ dạy cũng không tệ.” Ta lặng lẽ quan sát nét mặt của hắn, suy đoán xem hắn gọi ta đến là có chuyện gì.

Hắn cười không hề sơ hở, ta nhìn càng thêm cảm giác thất kinh, có âm mưu, nhất định có âm mưu!

“Nếu có cái gì chỗ nào không hiểu, người cũng có thể trực tiếp đi hỏi ta,ta căn bản là giáo viên ngữ văn.”

Đi ~~ ta đã biết, không phải người là giáo viên ngữ văn sao.. Nhưng mà, tay của người đang sờ ở đâu?

Ta gượng cười hai tiếng, tranh thủ thời gian rút tay đang bị hắn nắm ra, “Ha ha, lão sư, nếu không có việc gì ..., ta đi về trước... Ah!!!”

May mắn ghế sofa là mềm, bằng không bị hắn đẩy như vậy, xương cốt chắc đã không còn. Đợi... Chờ một chút, hắn... Hắn muốn làm gì?

“Kỳ Kỳ, không cần đi, không cần đi.” cảm giác có cái gì mềm mại xoa lên mặt ta, một hai bàn tay to cũng giải khai nút thắt của ta, lông tơ của ta đồng loạt đứng dậy, trước ngực bị mãnh liệt siết chặt, ta nhận không được kinh hô:

“Ah ah, làm gì làm gì? Đau chết ah!”

“Kỳ Kỳ, ta nghĩ muốn người!”

Bụng ta chống đỡ một đồ vật thô sấp, ta rút cục mình bạch nguyên lai kẻ mặt người dạ thú này là muốn cưỡng * ta.

Có làm hay không! Ta là nam ai! Ta có soái đến mấy lại để cho một người nam nhân thấy ta liền không nhin được muốn lên giường với ta sao? Ha ha ~~~ ha ha ha ha ha ~~~~

Nếu để cho phụ thân biết rõ con của hần bị nam nhân khác cưỡng * không biết sẽ có biểu lộ gì.. Nói không chừng căn bản là cái gì biểu lộ cũng không có. Có lẽ còn có thể nhân cơ hội này đem ta bán đổi lấy Ngưu Lang điểm... Ah, đúng rồi, chính hần chẳng phải đang kinh doanh Ngưu Lang điểm sao? Thì hần là sẽ đem ta đi nơi nào để mở rộng mặt tiền.

Bờ môi bị phong bế, hạ thân cũng bị người cao thấp khuấy động, ta tuyệt đối không ngờ thân xử nam của ta lại bị chôn vùi dưới tình huống như vậy. Sớm biết như vậy ta còn không bằng thừa dịp nào đó XXOO bé heo ngu gốc kia.

U-a..aaa... Thật buồn nôn ah... Bị một người nam nhân làm như vậy thật sự thật sự thật buồn nôn ~~~~ tuy nhiên ta không muốn phản kháng, muốn nhìn thử xem phụ thân của ta có hay không phản ứng, nhưng là...

“Lão sư, có thể hay không... Có thể hay không...”

“Làm sao vậy? Không thoải mái sao?” Hần ngược lại là cẩn thận dừng lại giúp ta lau lau đổ mồ hôi.

“Ta... Ta nghĩ muốn đi WC...”

“Không có chuyện gì đâu, người là lần đầu tiên a, ta biết rõ người nhất định nghĩ bắn, không cần như vậy, trực tiếp bắn ra thì tốt rồi.”

“Không phải, ta muốn ới ~~~~~ ợe ~~~~~ ”

Kết quả ta đương nhiên thật sự nhỏ ra, hiệu trưởng cũng cưỡng * chưa toại.

Sau khi ới xong ta lấy áo sơ mi của hần lau miệng cũng ý bảo hần tiếp tục, ai biết hần lại cau mày đem ta nhét vào xe của hần.

“Nhà của người ở nơi nào? Ta tiễn người trở về.”

“Xe đạp của ta...”

“Buổi sáng ngày mai ta sẽ đi đón người. Nhà của người ở đâu?”

“Bọc sách của ta...”

“Dù sao người cũng cần đi học, để tại phòng làm việc của ta thì có vấn đề gì? Nhà của người ở nơi nào?”

“Y phục của ta...”

“Thực xin lỗi ~~~ là ta quá nóng lòng. Kỳ Kỳ, chúng ta chậm rãi phát triển được không? Ah, người còn không có nói cho ta biết nhà của người ở nơi nào.”

“Cha của ta...”

“Ân, có cơ hội ta nhất định sẽ đến quý phủ đi bái phỏng.”

“Không phải, lão sư, ta là nói, cha ta hẳn đang lờ mờ người.”

“À?!”

Theo tay của ta, hần mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn ra cửa trường học có một nam nhân mặc áo màu đen sau lưng mang theo hai bảo tiêu.

“Hắn không phải Long Tây sao?”

Không riêng gì hiệu trưởng tiên sinh, ngay cả ta đều rất kinh ngạc. Phụ thân ta chẳng phải đã biến mất hai năm rồi sao? Lúc trước hần sợ ta có chuyện, đem bảo vệ ta kín không kể hở. Đi học tan học đều đích thân đưa đón.

Ai biết ta vừa lên trường cấp 3 hần liền thay đổi toàn bộ. muốn gặp hần cũng khó như lên trời. Mỗi lần có việc tìm hần hần đều kiếm cớ thoái thác. Dần dần, ta cùng hần giống như là người hai thế giới.

Muốn đi xe đạp, cũng là mùa hè trước đó.

Cho nên sau khi lên cấp ba lão sư cùng bạn học, người biết ta là nhi tử của lão đại xã hội đen rất ít, ít đến nỗi hiệu trưởng không biết gì. Phụ thân quan tâm ta chỉ trong tình huống này.

“Người là nhi tử của Long Tây?” biểu lộ của hiệu trưởng phi thường đặc sắc, đủ mọi màu sắc nhanh chóng lướt qua mặt hắn, buồn cười vô cùng.

“Ân.” Ta gật gật đầu sau liền tự giác mở cửa xe, đóng cửa xe cũng phi thường có lễ phép hướng hắn cúi mình chào, “Lão sư hẹn gặp lại!”

Cửa sổ xe nhanh chóng hạ xuống, ta nhìn thấy hắn muốn nói lại thôi, đại khái là nội tâm giãy dụa một phen, rốt cục lái xe rời đi, lưu lại một câu khiến ta thiếu chút nữa thổ huyết.

“Kỳ Kỳ, ta sẽ không buông tha cho người.”

Sau khi hắn rời đi, ta hít sâu một hơi, đại não chuyển động rất nhanh lo lắng nên như thế nào ứng phó người sau lưng. Chuyển động cả buổi kết quả là —— dù sao hắn lại sẽ không để ý, làm gì nghĩ cho phí.

“Kỳ Kỳ, người tới đây.”

Cúi đầu nhìn hai cái cúc áo, ta mỉm cười xoay người, “Cha!”

6. Chương 6

“Lên xe.”

“Úc ~~~~~” thần sắc của hắn âm trầm có chút dọa người. Ta không dám lỗ mãng, nghe lời ngoan ngoãn chui vào sau xe ngồi bên cạnh hắn.

Trong trí nhớ hắn rất ít nổi giận với ta, trước kia đều là một bộ dáng hận không thể đem ta mà nâng trong lòng bàn tay. Cho dù hai năm qua hắn đối ta chẳng quan tâm, cũng không có xuất hiện qua loại vẻ mặt này.

Chẳng lẽ hắn vẫn còn có chút quan tâm ta sao?

“Người kia là ai?” Oa ah, thanh âm vẫn là âm trầm khủng bố. Ta không dám quay đầu lại nhìn hắn, chỉ có thể ngoan ngoãn trả lời:

“Hiệu trưởng.”

“Hiệu trưởng?” Ta nghe được thanh âm bật lửa sau đó nghe thấy được một mùi thuốc là, là hương vị quen thuộc

“Người ở trường nháo sự sao? Muốn hiệu trưởng tự mình tiễn người về nhà?”

“Cha, kỳ thật người cũng biết mà.” Ta từ trong túi móc ra một vật cùi đầu vuốt vuốt, “Cái máy nghe trộm này hai năm trước ta đã phát hiện. Người đem nó khảm trong đồng hồ đeo tai của ta, nhưng bé heo nhất thời hứng thú, khám phá được nó.” Cho nên hiệu trưởng đối với ta làm những chuyện như vậy hẳn nhất định đã biết a. Ta chính là cố ý mang theo nó bên người, muốn nhìn một chút nếu như ta thực sự xảy ra chuyện gì, hẳn đến cùng sẽ xử trí như thế nào. Ha ha ~~~~ hẳn quả nhiên không quá để ý ta, một bộ dạng lạnh lùng như vậy...

“Người làm như vậy, rốt cuộc là muốn quan tâm ta? Hay là vẫn đang giám thị ta? Sợ ta vạn nhất làm ra chuyện gì mất mặt người, người lập tức cùng ta đoạn tuyệt quan hệ phụ tử?”

“Kỳ Kỳ!” Một tiếng hét to cùng với một cảm giác ấm áp, ta cảm nhận được một cái ôm quen thuộc.

Mùi thuốc lá nhân nhật cùng với mùi Cổ Long, là mùi ta rất quen thuộc cũng đã rất nhanh lãng quên trong hai năm qua, hương vị của phụ thân.

Tay của hắn rất rộng rất hữu lực, lồng ngực vẫn là ôn hòa, hai năm ủy khuất trong trí nhớ khiến ta nhìn không được khóc lên. Điều là hắn không tốt, trước kia cứ như vậy sủng ta thương ta căn bản chính là đem ta làm hư rồi, nhưng mà hai năm qua hắn mặc kệ ta không quản, mặc cho ta một mình tự sinh tự diệt, ta bắt đầu có chút hận hắn rồi.”Cha, người đã không muốn muốn ta, lúc trước tại sao phải sinh hạ ta?”

Hắn ôm ta thật chặt, cơ thể của hắn nhất thời cứng ngắc lại, hắn như vậy là còn thương ta sao? Một vòng tay vững chãi, ta vững vàng mà ngồi ở trên đùi của hắn, cả thân thể đều bị hắn ôm vào trong ngực, giống như khi còn bé.

“Kỳ Kỳ, ba ba thực xin lỗi người.” Thanh âm trầm thấp của hắn vang lên trên đỉnh đầu của ta, lệ của ta lại rơi, đem mặt vui sâu vào trong ngực của hắn “Ồ ô” mà khóc lên.

Ta cảm thấy được thật kỳ quái, vì cái gì cha ta hắn lại đột nhiên trở nên ôn nhu như thế. Hắn một đường từ trên xe cẩn thận từng li từng tí mà đem ta ôm đến trên giường, còn tỉ mỉ đắp chăn cho ta, sai người lấy khăn ướt giúp ta lau khô vết nước mắt trên mặt.

“Cha, người là đầu óc có vấn đề sao?” Ta cầm lấy chăn,biu môi nhìn hắn, hắn nhú nhú mày, khó hiểu mà nhìn lại ta.

“Đầu óc có vấn đề?”

“Đúng a... chẳng phải người đã không để ý tới ta rồi sao.” Ta cũng không thể nói rằng đầu óc của hắn toàn đậu hủ a. Nói như thế nào hắn cũng là cha ta, hắn đối với ta bất nhân, ta như thế nào có thể đối hắn bất nghĩa.

Bàn tay to lớn thô ráp nhẹ nhẹ vỗ về gương mặt của ta, khuôn mặt anh tuấn mang một thần sắc phức tạp. Ánh mắt của hắn thật sâu như đang thích thú, rất thâm uyên. Ta đọc không được huyền bí trong đó.

“Người là con của ta, ta làm sao có thể không để ý tới người.” Cảm giác tay của hắn dừng lại trên cổ của ta, ánh mắt phức tạp lập tức trở nên bén nhọn, tràn đầy dục vọng giết người.”Ngày mai người không cần đến trường nữa, ta giúp người xử lý chuyện trường.”

“Không được! A Hun cùng bé heo đều học ở đó, ta không muốn chuyển trường!” Ta cầm lấy tay của hắn gấp đến độ kêu to. Làm cái gì ah, bắt đầu quá mức như vậy! Hắn xem ta là sủng vật sao? Thời điểm cao hứng thì quan tâm tới ta, không cao hứng thì một cước đá văng ra. Càng nghĩ càng thấy giận a? Nghĩ tới đây ta càng thêm mất hứng.”Chết cũng không chuyển trường!” Ta kiên định mà nhìn hắn.

Khiếp sợ, không thể tin, thần sắc khổ sở từ từ hiện lên trên mặt của hắn, cuối cùng hắn dùng sức mà nhắm hai mắt lại. Một hồi lâu sau lại khôi phục bộ dáng ôn nhu.”Kỳ Kỳ, ba ba làm hết thấy cũng là vì tốt cho người. Tốt rồi, người ngoan ngoãn ngủ một giấc.”

Không đợi ta mở miệng, hắn hôn lên trán ta một cái liền rất nhanh rời khỏi phòng.

“Đại ca! Thủ hạ của Trương Nghĩa đều bị bắt, toàn bộ xử lý sao.”

“Những cái ...phản đồ giữ lại làm gì. Giết.”

“Vâng!”

“Chờ một chút, như vậy thì tiện nghi bọn hắn quá rồi. Đem bọn họ đưa Bạch Hồ đường, ta muốn đích thân trừng phạt bọn hắn.”

“... Dạ!”

Không thể nào! Trước kia phụ thân đều để cho người khác giải quyết, cho tới bây giờ chưa từng dùng nhiều hình phạt như vậy.

Ai ~~~ xã hội đen quá phức tạp đi, hắn cho tới bây giờ cũng không cho ta can thiệp vào. Hôm nay thật sự quá mệt mỏi, tối hôm qua lại không ngủ, ăn... Không được... Hảo mệt...

Một giấc ngủ quen thuộc, nhưng mà trong ánh trăng mờ, cảm giác có người giúp ta đắp lại chăn. Một vật ẩm ướt che chắn môi ta lưu luyến rất lâu mới rời đi.

“Kỳ Kỳ, ta yêu người. Nhưng ta không thể tổn thương người.” ngón tay ôn nhu hòa sờ vuốt khuôn mặt của ta.

“Cha!” Ta đáng thương cầm lấy tay áo của hắn ngẩng đầu nhìn hắn, “Ta không muốn làm kẻ biến thái!”

7. Chương 7

Ta lại nói sai cái gì rồi sao? Vì cái gì nét mặt của hắn lại kỳ quái như thế?

“Cha...” Ta kéo kéo tay áo của hắn.

“Ta sẽ gọi điện đến trường người, hôm nay người ở nhà nghỉ một ngày, ta sẽ mau chóng làm thủ tục chuyển trường cho người.”

Chuyển trường? Ta nhìn một bộ dạng không thể thương lượng của hắn, trong nội tâm kinh ngạc không thôi, nguyên lai hết thấy cũng không phải mộng. Có thể nói là, ta cũng không phải biến thái, chỉ là mị lực lớn đến nỗi khiến nam nhân nghĩ cường * ta mà thôi.

“Không có chuyện gì đâu, hiệu trưởng không có làm gì ta. Cha, cũng không thể bắt ta chuyển trường nha?” Ta vỗ vỗ vai của hắn ý bảo để cho ta đi: “...(!!!), ta nếu không đi sẽ bị trê a, cha, để cho ta đứng lên đi.”

Kỳ quái? Ta nói ngôn ngữ ngoài hành tinh sao? Vì cái gì hắn không động chút nào mà ngồi ở mép giường trờng mắt ta, hơn nữa lại toát ra biểu lộ này.

Không được ah! Một ngày không lên lớp ta sẽ tổn thất rất nhiều tiền! Nếu ngày nào đó phụ thân lại mất hứng xe ta như món đồ bỏ đi rồi ném ở một bên, ta chẳng phải là chết đói sao?

Không được! Nhất định phải cùng hắn câu thông.

“Cha.” Vì vậy ta lại kéo kéo tay áo của hắn kiên nhẫn nói: “Người mới 35 a. Theo lý thuyết sự khác nhau giữa chúng ta không xa lắm. Vì cái gì lời nói của ta người đều nghe không hiểu? Người có thể không để ý tới ta, có thể xem ta không tồn tại, nhưng người không thể ngay cả tự do của ta cũng tước đoạt. Ta thích ở trường học ở cùng một chỗ với bé heo và A Hun. Hiệu trưởng đối với ta như vậy sợ dĩ ta không phản kháng, cũng không làm gì là vì... vì muốn nhìn xem người đến tột cùng có quan tâm ta không mà thôi... Bằng thân thủ của ta, hắn làm sao có thể chế được ta. Hơn nữa ta ở đó có rất nhiều bằng hữu...”

“Kỳ Kỳ.”

Làm gì cắt ngang của ta lời nói? Ta không vui nhìn hắn.

Hắn nhẹ tay vuốt vuốt tóc của ta. Nét mặt của hắn có vẻ nhu hòa ấm áp: “Ba ba đã biết. Hai năm qua là ba ba thực xin lỗi người, ba ba nhất định sẽ đền bù.”

Ah, hẳn rồi cuộc hiểu rõ, thật sự quá tốt. Biết sai có thể thay đổi, thiện lớn lao yên! Ta tạm thời tha thứ hẳn là tốt rồi.

“Mau dậy đi, ba ba tiễn người.”

“Ân!”

“Cám ơn trời đất! Lớp trưởng, người tốt cuộc đã tới!”

Nhìn Trương Hiểu Sách một phen nước mắt nước mũi từ trong phòng học lao ra, ta khó hiểu nhìn đồng hồ: “Mới 6 h50, ta không có tới muộn a.”

“Ôi! Không phải vấn đề này! Là cái kia...”

“Kỳ Kỳ ~~~~~ ”

Một bóng đen dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai nhanh chóng hướng ta đánh tới, ta tránh né không kịp, bị bóng đen ngạnh đẩy ngã xuống đất.

U-a..aaa ~~~~ nặng nề ~~~~~

“Kỳ Kỳ ~~~~~ người như thế nào giờ này mới đến ~~~~~ ”

“Tiểu... Bé heo, người có thể... hay không đứng lên?” Móa, bị nàng đẩy chúi xuống như vậy, điểm tâm cũng muốn phun ra. Mẹ ~~~~~ bé heo ngu ngốc muốn mưu sát ta à!

“Úc!” Bé heo hai mắt nhắm lệ từ trên người ta đứng lên, ta rất cục nhẹ nhàng thở ra, “Người vội vã như vậy tìm ta có chuyện gì à?”

“Thủy Thủy! Thủy Thủy ~~~~~ ta muốn Thủy Thủy của người ~~~~~ ”

Lại là Thủy Thủy? Ta hiểu kỳ, nàng rốt cuộc muốn mượn Thủy Thủy làm gì?

“Thủy Thủy gần đây đang làm khách ở nhà của Thân Thân, người tìm nó làm gì?” Thân Thân là tiểu nam hài bên cạnh nhà của ta, lớn lên đáng yêu vô cùng, nói chuyện rất ngọt, mỗi lần ta đều bị hắn dụ dỗ thật lâu, sau đó trong lúc vô tình sẽ đáp ứng bất luận yêu cầu nào hắn đưa ra.

Ví dụ như có một lần hắn muốn ta hôn hắn một cái, nói miệng của ta lớn lên giống táo đỏ, Hương Hương ngọt ngào, bộ dạng rất ngon miệng, hôn một cái nhất định rất tốt, chết sống cũng muốn ta hôn. Tiểu gia

~~~~~ cho ta mượn ~~~~~ ”

Chóng mặt ~~~ đổ mồ hôi ~~~~ rốt cuộc là ai dạy nàng chiêu công phu làm nũng này? Ai, không cần phải nói cũng biết, nhất định là A Hun!

” Thủy Thủy Thủy Thủy ~~~~~ Thủy Thủy ~~~~~ Thủy Thủy ~~~~~ Thủy Thủy ~~~~~ ”

“Đi đi! Cho người mượn cho người mượn ~~~~~ ”

“Oa ah ~~~ ta biết Kỳ Kỳ là tốt nhất rồi!!” Xem nàng cười còn giống đứa bé, ta cũng bị lây, vốn là tâm tình vui vẻ thì càng thêm vui vẻ!

“Vậy cứ như thế ah! Xế chiều hôm nay ta cùng người về lấy ~~~ bye bye ~ ”

“Chờ một chút!”

“Àn? Còn có chuyện gì?” Nàng khó hiểu quay đầu lại.

“Thuận tiện mang theo đám người kia đi, cảm ơn!” Ta chỉ chỉ cửa phòng học cùng cửa sổ thấy những khuôn mặt đang nhìn nàng chảy nước miếng.

Người này đi, người kia lại tới.

Vừa mới đem bé heo đuổi đi, cái loa phát thanh tiếp theo là hiệu trưởng.

Bất đắc dĩ ta phải đứng trong phòng hiệu trưởng nhìn nam nhân đang cười xấu xa.

“Kỳ Kỳ ~ ”

“Hiệu trưởng tiên sinh, bây giờ là thời gian lên lớp.”

“Ha ha ~ không nên hiểu lầm, ta là gọi người lên lấy túi sách.” Hắn ân tình mà đem túi sách đưa tới trước mặt của ta.

“Không cần, cha ta nói bỏ đi.”

“Nhưng mà sách giáo khoa bên trong..”

“Hắn giúp ta mua mới.”

“Bài tập của người...”

“Ta về nhà không mang theo bài tập.” trong trường học đã làm xong.

Hắn cười khở thu tay lại, dựa lưng vào ghế xoay, “Người đây là đang cự tuyệt ta sao?”

“Lão sư, ta đã cấp ba rồi. Chuẩn bị thi Đại học. Thỉnh người không cần ở thời điểm trọng yếu này đối với học sinh chúng ta cung cấp áp lực tâm lý.” Dù sao ta cùng phụ thân đã tiêu tan hiềm khích lúc trước rồi, máy nghe trộm cũng đã trả lại cho hắn. Ta cũng sẽ không lại miễn cưỡng mình làm chuyện không thích

Ha ha ~~~~ trong lòng ta phụ thân lớn nhất!

“Ta hiểu được, Kỳ Kỳ, ta sẽ chờ người. Chờ người thi xong kỳ thi Đại Học, ta lại đến truy người.”

... ..

“Lão sư, ta là người địa cầu, người có phải hay không?”

“Ách?”

“Ta là người Trung Quốc, người có phải hay không?”

“Àn?”

“Ta là người Hồng Kông, người có phải hay không?”

“Kỳ Kỳ?”

“Đúng không? Lời nói của ta người nghe cũng hiểu mà? Hay căn bản người vốn không hiểu lời của ta? Người không phải dạy ngữ văn sao? Ngay cả lời nói ý tứ dễ hiểu như vậy người cũng không hiểu?” Nhìn khuôn mặt tuần tú của hắn dần dần vặn vẹo, ta không thèm để ý tiếp tục nói: “OK, ta sẽ giải thích một lần cho hiệu trưởng tiên sinh hiểu. Ta, Long kỳ, là một nam nhân. Mà hiệu trưởng, Tưởng tiên sinh, cũng là nam. Mà ta là nam nhân bình thường, cho nên tuyệt đối sẽ không tiếp nhận người. OK? Ah! Tan học rồi, ta phải đi, sau là tiết toán.....(!!!), hiệu trưởng hẹn gặp lại!”

“Kỳ Kỳ! Ta sẽ không buông tha cho người!” Nháy mắt cửa đóng lại, bên trong truyền ra những lời này khiến ta nhin không được liếc mắt.

Nguyên lai hiệu trưởng vĩ đại của chúng ta là loại người đầu óc khoai lang!

8. Chương 8

Bề bộn cho tới trưa, cuối cùng cũng tới giờ cơm trưa. Hôm nay bé heo không có làm việc, sau giờ học nàng ở lại trước cửa phòng của ta chờ ta tan học.

Bình thường nàng đều đi tìm a hun rồi mới tới tìm ta, hôm nay là có việc cầu ta cho nên đến vuốt mông ngựa.

Tâm địa gian xảo của nàng sớm bị ta nhìn thấy nhất thanh nhị sở. Nhưng ta cũng không có cách nào, đành phải theo nàng.

“Ha ha, Kỳ Kỳ, người với cha người đã hòa hảo?”

Nàng vừa nhìn thấy ta liền cao hứng mà chạy tới, đáng yêu giống như tiểu cầu. Ta nhin không được sờ lên đầu của nàng: “Làm sao người biết à?”

“...(!!). Ba ba của người tự mình đưa tới ~~~~” Nàng giơ một hộp lớn trên tay cho ta xem: “Vừa rồi ta nhàm chán ở trên cây trước trường học bắt chim (=__=||), trông thấy xe của ba ba người ở cửa ra vào, liền leo xuống cùng hần bắt chuyện. Hần gọi ta đem cái này đưa cho người, vẫn còn nóng, đủ cho ba người chúng ta cùng ăn. Ha ha ~~~~ ba ba của người thật tốt.”

“Đó là đương nhiên, hai năm mặc kệ ta, làm những này là cần phải.” Ta một thanh đoạt lấy điểm tâm trên tay nàng. Trên đời chỉ có ba ba tốt ~~~~ coi hài tử như trân bảo ~~~~

“Kỳ Kỳ, chúng ta lại chơi đổi ba ba có được không?” Nàng một vẻ mặt chờ đợi mà nhìn ta, ta không chút nghĩ ngợi mà hung ác cự tuyệt yêu cầu của nàng.

“Không được!”

“Hừ! Keo kiệt!”

“Bé heo, người không biết, ba ba hần đến trường một chuyến, là có bao nhiêu nguy hiểm.” Một cái lão đại xã hội đen, có bao nhiêu ánh mắt theo dõi hần, lại có bao nhiêu người nghĩ đưa hần vào chỗ chết. Hai năm qua kỳ thật ta cũng không phải không muốn ba ba, có lẽ ta cũng bị theo dõi như vậy, tuy nhiên tại Cửu Long không có khả năng sẽ có người quang minh chính đại cùng cha ta đối nghịch, nhưng cũng khó tránh khỏi sẽ có người trong bóng tối vùng trộm cho ta một phát súng. mục đích cha ta làm như vậy, là vì dẫn dắt sự chú ý của những người kia cũng không chừng...

“Kỳ Kỳ, người làm sao vậy?”

“Ah, không có gì, chúng ta đi gọi A Hun ăn cơm đi.” Ta đối với nàng cười cười.

“Ân.”

Sau khi tan học bé heo theo ta về nhà tìm thủy thủy, bởi vì chỉ số thông minh của ta có vấn đề, nên ta còn không có học lái xe, ta chỉ có thể cưỡi xe đạp chở nàng về nhà.

“Chờ một chút.” A Hun nhảy ra kéo bé heo, đem nàng bảo vệ trong phạm vi của nàng, lạnh lạnh mà quay đầu đối với ta nói một câu: “Ta chở nàng là tốt rồi.” Liền phi thân rời đi. Ta tức giận đến nổi nửa ngày đứng trừng mắt dựng râu.

Cái này là huynh đệ!

“Người muốn đi đâu?”

Ta chân trước vừa bước ra khỏi cửa, sau lưng liền vang lên thanh âm trầm thấp lại khiêu gợi, ta quay đầu đối với hắn cười cười: “Đi về nhà giúp bé heo bắt thủy thủy.”

Hai tay của hắn để bên trong túi quần Tây Armani suất khí mười phần, mái tóc đen cùng đôi mắt hồ thu làm “trái tim ” ta “bang bang” nhảy.

Thật sự là nam nhân có mị lực tốt, làm cho nam nhân kiêm nhi tử ta đây cũng nhịn không được vì hắn khuynh đảo. Nhưng mà vừa nghĩ tới hắn đã từng dùng hai bàn tay to kia ôm qua vô số nam nhân cùng nữ nhân, trong nội tâm ta liền bắt đầu không thoải mái.

Cái ôm ôn hòa của hắn chỉ thuộc về một mình ta, tại sao lại có nhiều người như vậy cùng ta chia sẻ? Hắn là ba của ta cũng không phải của bọn họ! (=__=|| cái cách nghĩ gì) Hừ! Mất hứng! Thật sự là mất hứng!

“Người muốn đi bắt con tiểu sắc lang trong nhà?” Hắn ưu nhã bước tới trước mặt vuốt nhẹ môi của ta, “Làm sao vậy? Bĩu môi cao như vậy làm gì?”

Còn dám hỏi ta làm sao vậy? Càng thêm mất hứng, miệng không tự giác mà bĩu môi rất cao, ta quay người không để ý tới hắn, thẳng hướng bên cạnh đi đến.

“Kỳ Kỳ.”

Ai ~~~~ Dù sao hắn là cha ta, mà ta là cái nhi tử hiếu thuận, xoay người, chứng kiến thân ảnh cao lớn khôi ngô nhất phái hừ nhân đứng ngoài cửa lớn mỉm cười hướng ta phất tay: “Trở về sớm một chút, buổi tối

ba ba mang người đi chơi”

Tâm tức bỗng nhuễn hơn phân nửa, đây mới là ta chính là ba ba tốt, là Long Tây ôn nhu ai cũng chưa từng gặp qua, trong lòng ta cười trộm không thôi.

Tuy nhiên ta thường bị A Hun cùng bé heo nói biểu tình trên mặt ta như đứa bé, vĩnh viễn như vậy ỷ lại phụ thân của mình. Có thể là đối với hài tử không có mẫu thân như ta mà nói, ngoại trừ phụ thân còn có ai có thể làm cho ta ỷ lại đây?

“Ân!” Ta cũng hướng hân vẫy tay, chứng kiến khuôn mặt tuần tú của hân tại dư quang buổi chiều tà cười càng sáng lạn, tâm ta cũng bắt đầu bay lượn. Chẳng lẽ nói, cái này là cái gọi là luyện phụ tình kết sao?

“Kỳ Kỳ ca ca ~~~~~” Trước nghe thấy thanh âm, lại gặp một thân ảnh, ta hôm nay lại lần nữa bị người khác bỏ nhào —— không, sữa chữa, lần này là một con mèo.

“Kỳ Kỳ ca ca ~~~ Người ta rất nhớ người úc ~~~ ”

“Meo meo meo ~~~ ”

“Mặc kệ rồi, người ta muốn hôn người ~~~ ”

“Meo meo ~ meo meo ~ ”

Nhìn xem một thân mập ục ục cùng cái miệng nhỏ nhắn cười tùm tùm nhanh chóng hướng ta đánh úp lại, ta né tránh không kịp, bị hân hôn rồi, một đầu đầu lưỡi như nhóp mang theo hương vị đậu đỏ, một đầu lưỡi thô ráp thào mang theo hương vị sữa bò, thè lưỡi ra liếm ah thè lưỡi ra liếm, thè lưỡi ra liếm ah thè lưỡi ra liếm, thẳng đến trên mặt của ta ướt thành một mảnh, a hun mới đưa bọn chúng cách xa ta.

“Thả ta xuống thả ta xuống, Kỳ Kỳ ca ca cứu ta ~~~ ”

“Meo meo ~~~ Meo meo meo ~~~~ Meo meo meo meo ~~~~~ ”

A Hun một tay một cái đưa bọn chúng nhét vào trên ghế sa lon, bé heo lập tức hưng phấn nhào tới, thủy thủy bị hù “Meo” một tiếng lại lên đến trong ngực ta, ta gấp vội vươn tay tiếp được nó, sờ sờ lông mao hồng nó.

“Ngoan ngoan không sợ a ~~~ Bé heo tỷ tỷ tới đón người về nhà chơi.”

Thủy thủy hoảng sợ trừng to mắt nhìn bé heo, rồi sau đó bé heo chà xát chà xát tay nghĩ đến ôm nó, nó càng co rúm lại hướng vào ngực ta chiu vào, sau đó nâng lên đầu nho nhỏ đáng thương nhìn ta, một đôi

“Đi, người đem thủy thủy buông xuống trước đi.”

“Không nên không nên, Kỳ Kỳ ca ca không được đi không được đi!”

“Không được, trước lưu thủy thủy lại!”

“Ta muốn Kỳ Kỳ ca ca ~~~ ”

Ngay tại thời khắc binh đao huyết Thái Dương của ta đều đau, chúa cứu thế rốt cục xuất hiện.

“Kỳ Kỳ, về nhà.”

Là ba ba của ta!

Trời chiều dần dần xuống, dư quang vẫn còn, một mảng lớn chiếu vào cả vùng đất, nhuộm đỏ toàn bộ thế giới.

Màu sắc ấm áp giống như tâm trạng của ta, tràn đầy khí tức vui sướng.

Một tay ôm thủy thủy, một tay bị bàn tay lớn của ba ba nắm lấy, ta tưởng tượng lát nữa thôi ba ba sẽ mang ta đi chơi.

Àn... Sẽ là ở đâu?

“Kỳ Kỳ, không có mẹ, người tịch tịch sao?”

Nhìn bóng lưng coa lớn của hần, bầu trời chiều đỏ thẫm rút lại trên đầu vai của hần, ta nhìn không thấy nét mặt của hần, nhưng là cái bóng lưng này thoát nhìn lại cô đơn như thế, đối với vấn đề của hần, ta là lần đầu tiên suy nghĩ.

“Vậy còn người?” Ta nhìn thủy thủy thoải mái nằm ở trong ngực của ta, không đành lòng đánh thức nó, đem thanh âm áp trầm thấp, “Người tịch tịch sao? Ba ba.”

Hần đột nhiên dừng lại bước chân quay đầu, ta trở tay không kịp thiếu chút nữa đụng vào, thủy thủy tại trong ngực ta thuận thế trở mình tiếp tục ngủ.

Ngẩng đầu, trong mắt của hần u buồn làm ta sợ hãi kêu lên một tiếng, từ lúc nào, một cái lão đại xã hội đen cũng sẽ lộ ra loại thần sắc này? Đối với ta ôn nhu, đối với ngoại nhân lạnh lùng, đối với thủ hạ nghiêm khắc, đối với địch nhân tàn khốc, nhưng là chưa thấy qua bộ dạng hần u buồn như vậy.

“Cha, nếu như người tịch mịch...” Ta không biết mình kế tiếp sẽ nói cái gì nhưng lại biết mình đang nói cái gì, câu nói đầu tiên cứ như vậy ngạnh tại cổ họng của ta, nhả ra cũng không xong không nhả ra cũng không xong.

Một câu vô cùng đơn giản, không phải là để hấn tìm lão bà mới về làm mẹ ta sao? Vì cái gì ta sẽ nói không nên lời? Trong nội tâm là lạ, vừa nghĩ tới về sau có một nữ nhân ở cùng ba ba của ta, ta liền phi thường không được tự nhiên, so với việc hấn đi tìm người khác càng làm cho ta khổ sở.

Từng chút từng chút, cũng chỉ có ta cùng ba ba hai người... Ta... Ta không thể chịu đựng được người khác xen vào cuộc sống của chúng ta, không thể chịu đựng được...

Miệng mở rộng tại một chỗ ngơ ngác nhìn về phía hấn. Trong mắt của hấn càng ngày càng đậm u buồn cùng áp lực càng làm ta loạn lên.

Đúng vậy, ta đã mười tám tuổi rồi, là người trưởng thành rồi a, như thế nào luôn chỉ lo chính mình không vì người khác suy nghĩ? Hấn sẽ hỏi như vậy ta, đại biểu cho trong lòng hấn cũng là nghĩ như vậy, hấn khẳng định cũng tịch mịch rồi, cô đơn lâu như vậy, mệt mỏi lâu như vậy, nói không chừng... Nói không chừng ba ba hấn... Là nên tìm người vợ rồi...

“Cha” thanh âm của ta càng ngày càng nhỏ, nhỏ đến chính mình đều cảm thấy mơ hồ không rõ, “Người... Người đi tìm nữ nhân a.”

9. Chương 9

Nói xong câu đó ta vốn có điểm hối hận, ta... Ta mới không hi vọng hấn thật sự đi tìm nữ nhân. Chứng kiến sắc mặt của hấn biến thành tái nhợt, tâm ta không hiểu sao bắt đầu đau đớn.

“Cha...”

Hấn một câu cũng không nói, mặt không biểu tình kéo tay của ta tiếp tục đi. Bóng lưng tịch mịch có vẻ càng thêm tịch mịch, có lẽ... Có lẽ ta thật sự không nên nói câu nói kia.

Nói không chừng, nói không chừng hấn cũng nghĩ giống như ta, nghĩ muốn cùng ta một chỗ. Có lẽ... Có lẽ hấn căn bản là không muốn như vậy, không muốn bị một cái nữ nhân cho trói chặt... Có lẽ hấn ưa thích, là nam nhân... Ân, có lẽ... Có lẽ hấn chỉ thích dưỡng tình phụ ...

Nhưng mà..., làm một đứa con trai, nói như vậy mới là hiểu chuyện, với tư cách là ba ba, cần phải cảm thấy vui mừng mới đúng, làm gì sắc mặt biến thành khó coi như vậy ah.

Thật sự là không hiểu nổi hấn.

“Ta sẽ kết hôn.”

Nguyên lai hắn đã sớm quyết định rồi... Đợi đã... Hắn... Hắn nói cái gì? Kết hôn?

“Cha?” Ta kinh ngạc nhìn hắn, nhưng hắn vẫn như trước không có xoay người, lời kéo cánh tay đang cứng ngắt của ta, tay ta đang có xu thế lạnh dần.

“Ta sẽ tìm mẹ mới cho ngươi.” Cúi đầu xuống, nhìn tay ta đang dần trắng bệch trong tay hắn, ta nói không ra trong nội tâm bây giờ là cái tư vị gì, vừa chua xót lại chất. Ba của ta, sẽ thuộc về một nữ nhân khác rồi...

Cố nén cơn đau trong lòng, ta mỉm cười một cái, nhìn thủy thủy cười tủm tỉm nằm ở trong ngực ta: “Như vậy ah, vậy ngươi quyết định là ai chưa? Ta có từng gặp sao? Nàng... Nàng lớn lên xinh đẹp sao? Nàng...”

Lời nói của ta biến mất trong lòng ngực hắn, ta hiện tại rốt cuộc biết cái gì gọi là tâm tình mâu thuẫn. Ta buồn bực ở trong lòng ngực hắn không nói được lời nào. Chỉ có thanh âm lạnh lùng của hắn truyền từ trên đỉnh đầu ta: “Buổi tối ta muốn dẫn ngươi đi gặp, chính là nàng.”

“Meo...”

Nhìn xem thủy thủy một mực đuổi theo cái đuôi của mình, ta không khỏi bắt đầu hâm mộ nó.

Làm mèo thật tốt, phiền não gì đều không có, chỉ cần có ăn có ngủ sẽ thỏa mãn. Không giống làm người, càng lớn phiền não càng nhiều, nhất là làm nhi tử của Long tây, phiền não đầy trong óc ta, trong đầu ta bây giờ toàn là câu nói lúc nãy của phụ thân.

Ta còn tưởng rằng hắn sẽ dẫn ta đi chỗ nào, nguyên lai hắn đã tìm được đối tượng, hại ta mới vừa rồi còn lo lắng cả buổi, sợ ta nói sai gì. Ta thật sự là buồn lo vô cớ rồi, bằng bản lãnh của hắn, muốn nữ nhân gì mà không có?

“Kỳ Kỳ? Chuẩn bị xong chưa?”

“Àn!” Ta đem bữa tối của thủy thủy chuẩn bị, lại cúi đầu nhìn lại mình, đang chuẩn bị đi ra ngoài, điện thoại vang lên.

Xem xét, nguyên lai là bé heo.

Nhất định là vì thủy thủy a.

Nhìn thủy thủy vui vẻ ăn cá, ta ngồi xổm người sờ lên lông mao của nó.

“Này.”

“Long Kỳ, hiện tại đem đầu của người quay trái ba mươi độ, người sẽ phát hiện một kinh hỉ.”

Nghe cái thanh âm cùng ngữ khí này, nhất định là bé heo đã đến rồi. Bất quá nàng nói kinh hỉ? Ta hiểu kỳ quay đầu...

“Ah ah ah... Người... Người muốn làm gì?”

Đối diện ta là một thanh JWG còn đó không phải là hắc thất tinh đại nhân sao? Nàng nàng nàng nàng lúc nào chạy đến nhà của ta? Vì cái gì không có người phát hiện? Gần đây nhà ta đề phòng không phải rất nghiêm ngặt sao? Như thế nào để nàng lặn vào? Xem nàng mặc một thân áo khoát màu đen đeo một cái kính râm lạnh lùng, thật sự như một sát thủ.

“Làm gì?” Bên kia điện thoại vang lên một tiếng cười lạnh, sau đó ta nghe được “Răng rắc” của súng lên đạn, ta bị hù đến nổi ra một đồng mồ hôi. “Không đem thủy thủy giao ra đây, người đợi ba ba người đến nhặt xác người đi.”

“Có... Chuyện gì cũng từ từ... Cái kia... Dao thương không có mất... Người... Người không thể nhẫn tâm như vậy, coi chừng súng hỏa ~~~~” Tuy cửa sổ phòng ta là thủy tinh chống đạn, nhưng là... Vấn đề là... Hiện tại cửa sổ của ta đang trong trạng thái mở rộng...

“Long kỳ, đem thủy thủy giao ra đây.”

“Dạ dạ, ta hiểu.” Mạng nhỏ quan trọng hơn ah, nhìn vẻ mặt không hiểu gì của thủy thủy, ta hung ác quyết tâm, một tay ôm lấy nó. Thủy thủy ah, không phải ta không thương người, mà do thời khắc nguy hiểm, ta không thể không làm như vậy.”...(!), ba phút gặp tại cửa lớn.”

Người đối diện lúc này mới cười thu hồi súng, ta không khỏi nuốt một ngụm nước bọt. hắc thất tinh này... Thật sự là quá đẹp trai xuất sắc rồi!

“Kỳ Kỳ! Người làm sao vậy?”

Ngoài cửa lại vang lên thanh âm dồn dập của phụ thân, ta ôm chặt thủy thủy đang không hiểu chuyện gì bước xuống lầu.

“Người ôm thủy thủy làm gì?”

“Người không biết là thủy thủy so với người đẹp trai hơn sao?” Nhận được ánh mắt muốn giết người của phụ thân, ta ôm chặt nó chuẩn bị, “Là bé heo hỏi mượn, ta chờ người ở cửa ~~~ ”

Thủy thủy đáng thương, sắp bị bé heo ngược đãi rồi, mèo rõ ràng là dùng để đùa a, làm sao có thể bắt chuột? 555555, thủy thủy, ta thực xin lỗi người, đều là ta không tốt, ta quá sợ chết rồi, người chớ có trách ta ah ~~~~

“Kỳ Kỳ, đang suy nghĩ gì?”

“Suy nghĩ tới bộ dáng của mẹ mẹ.” Ta quay đầu, nhìn thấy phụ thân đang cau mày.

Gặp lão bà... Không, là lão bà tương lai chẳng phải cần thật vui vẻ sao? Vì cái gì một bộ bộ dạng u sầu?

“Cha? Người có phải hay không có tâm sự?”

Thời điểm ta nhìn qua lông mày không tự giác buông ra, hần ôn nhu vuốt vuốt tóc của ta: “Hài tử trưởng thành sẽ khiến ba ba có tâm sự a. Lúc nhỏ, sợ người bị người khác khi dễ, lại sợ người bị người xấu lừa đi (ai dám lừa nhi tử của lão đại xã hội đen? ==|||), lại lớn thêm một chút, sợ người ở trường học tìm không thấy bằng hữu, lại sợ lão sư sẽ không thích người, đành phải vì người gọi điện thoại. (vài người bị dọa vài ngày không có đi làm) lên cấp hai, sợ người học cái xấu, trên TV nói đó là thời kỳ hài tử dễ dàng học cái xấu, ta đều lo lắng vài ngày ngủ không được, may mắn của ta Kỳ Kỳ lại nghe lời lại hiểu chuyện (kỳ thật phải người đem bọn học sinh xấu đe dọa một lần, không cho phép tiếp cận Kỳ Kỳ) lên trung học đây này...”

“Cha...” Hần càng nói trong nội tâm của ta càng khó chịu, mặc kệ cấp 3 hần đối với ta là lạnh lùng như thế, nhưng là ta tin tưởng hần nhất định có nguyên nhân cùng lý do của hần, ta giữ chặt hần để trống một tay nắm thật chặt, rất muốn nói với hần ta không muốn đi gặp nữ nhân kia, rất muốn cùng hần hai người cùng một chỗ sinh hoạt, không muốn người khác tham gia...

“Kỳ Kỳ.” Hần cầm tay của ta, thanh âm trầm thấp mang theo một tia khàn khàn, “Ba ba nhất định sẽ đền bù tổn thất cho người, nhất định sẽ làm cho người hạnh phúc.”

Ngữ khí của hần ảm nhẫn lấy cái gì ta không biết, chờ ta hoàn hồn, đã đến khách sạn.

10. Chương 10

Thế nhưng lại là nàng!

Ta kinh ngạc không thôi nhìn nữ nhân ngồi bên cạnh ba ba.

Nàng không phải nữ minh tinh cùng công ty của bé heo sao? Theo ta biết, sinh hoạt cá nhân của nàng phi thường không bị kiểm chế, hơn nữa tâm tư đồ kị rất mạnh tâm cơ rất sâu, nhiều lần đều vì cùng bé heo đoạt case mà hãm hại nàng (nếu như nàng thật có thể hại đến ta thì ta nguyện ý bái nàng vì sư, nhưng kết quả đều bị người nào đó cản trở trở về) loại nữ nhân này như thế nào có thể xứng đáng với phụ thân

anh tuấn của ta? Nhưng vấn đề lễ phép khiến ta không thể nói ra, một bữa cơm mà trong lòng ta không có tư vị gì, trong nội tâm như bị cái gì chèn ép làm khó chịu muốn chết. Thực tế khi thấy phụ thân đối với nàng có những cử chỉ ôn nhu, ta thực hận không thể giết nàng.

* Nữ nhân! Hiện tại cũng không phải mùa hè, làm gì đem cổ áo mở thấp như vậy? Ah! Tay của nàng đang sờ ở đâu? Dám ăn đậu hủ của cha ta? Ah ah ah ~~~~ Không biết xấu hổ! Giống như xem ta không tồn tại sao? Còn gấp thức ăn cho hần.. ...

“Kỳ Kỳ làm sao vậy? Sắc mặt kém như vậy?”

Vẫn còn ba ba tốt, hần lo nghĩ mà sờ lên trán của ta, ta ủy khuất thoáng cái giữ chặt tay của hần: “Cha, ta khó chịu, ăn không vô rồi.”

“Thật có lỗi.” Hần đứng lên cũng không thêm nhìn phản ứng của nữ nhân kia liền lôi kéo ta rời ghế, “Kỳ Kỳ không thoải mái, chúng ta hôm nào lại tiếp tục.” Hướng bảo tiêu phía sau nháy mắt một cái, bảo tiêu lập tức tiến lên thay cha ta phủ thêm áo khoác cho chúng ta liền ra khỏi Thủy Tinh Môn...

Ta vội trộm hướng sau lưng liếc nhìn, thoải mái nhìn khuôn mặt của nàng xanh như tàu lá...

“Người không thích nàng sao?” khi ngồi ở trên xe, phụ thân ôm vai của ta hỏi, lần này là bảo tiêu lái xe, hần cùng với ta ngồi chung một chỗ ở phía sau.

“Nguyên lai người biết.” Kể cả ta giả bộ bệnh.

“Người là con của ta, đang suy nghĩ gì ta lại không biết.” Hần vừa cười vừa vuốt vuốt tóc của ta. Cái này dường như là động tác mà hần thích nhất.

Ta liếc trộm hần chứng kiến hần không có dấu hiệu tức giận, trong nội tâm mới cân đối. Nguyên lai phụ thân để ý chính là ta, ah ha ha ha ha ha ha a ~~~~~

“Vậy người không muốn cùng nữ nhân kia kết hôn.” Ta nhân lúc chấy nhà mà đi hôi của, lại phát hiện hần sắc mặt biến đổi, ánh mắt lại biến thành phức tạp ta nhìn không ra.

“Vì cái gì?” Hần hỏi.

“Ta không thích nàng.” Ta thẳng thắn, “Cha, người cần phải tìm một cô gái tốt, cái loại nữ nhân này không xứng với người.”

Nhìn hai sát thủ mặt không biểu tình phía trước, phụ thân cũng trở nên nghiêm túc lên, hần đem ta ôm chặt hơn, trên đường đi không nói thêm gì nữa.

Ngủ không được!

Ta ngồi dậy nhìn đồng hồ báo thức bên người, mới 12 giờ.

Ta đây thật đáng thương chưa già đã yếu, vậy mà mất ngủ. Ai ~~~~ không biết phụ thân hấn có ngủ không.

Ôm gối, ta hướng bên cạnh đi đến.

Gian phòng ba ba đèn vẫn sáng, nguyên lai hấn cũng còn chưa ngủ. Vì vậy ta gõ cửa.

“Vào đi.”

Hấn ngồi ở bên giường xem tài liệu, mặc một bộ áo ngủ màu đen, tóc cũng còn chưa chảy, hấn chỉ lau sơ tóc, lại có vài sợi rử trên tóc, khiến cho hấn trở nên gợi cảm không thôi. Xì gà Brazil bị hấn ngậm ở miệng, xuất từng sợi khói trắng.

“Như thế nào đã trở thể còn không ngủ?”

“Ngủ không được.” Ta bò lên giường của hấn dựa vào bên cạnh hấn ngồi xuống, mùi thơm sau khi tắm rửa cùng mùi thơm của cơ thể nam nhân hướng ta đánh úp lại, ta kim lòng không được mà nhìn về xương quai xanh gợi cảm đang lộ ra của hấn, nuốt một ngụm nước bọt.

“Cha, ta giúp người sấy tóc a”

Ông trời ơi, ta đang suy nghĩ gì! Người nam nhân kia là cha ruột ta a! Ta thế nhưng lại muốn làm như vậy, thực xấu xa!

Vội vàng xuống giường tìm máy sấy, lại luống cuống tay chân mà leo đến phía sau hấn, bắt buộc tim của mình đập bình thường lại, tự nói với mình hấn là ba ba của ta, có cái gì mà phảo động tâm. Nhưng lúc tay của ta chạm được tóc đen mềm mại ướt át của hấn, ta lại không chịu thua kém mà khấn trương lên, ánh mắt ngược lên, chứng kiến da thịt màu đồng cổ cứng chắc bóng loáng trong cổ áo kia... ..

“Cha, người rất đẹp trai.” Ta mở ra máy sấy kim lòng không được cảm thán nói.

“Ha ha ~” tiếng cười hung hậu từ trong miệng hấn phát ra, hấn đem ánh mắt chuyên đến trên người ta, “Kỳ Kỳ cũng rất tuần tú.”

“Đó là đương nhiên.” Ta kiêu ngạo vô cùng, “Ta là nhi tử của người mà.”

Tiếng cười đột nhiên biến mất, ta nhìn thấy cơ thể của hắn cứng ngắc lại, trong lúc nhất thời, trong phòng chỉ còn lại thanh âm “ô ô” của máy sấy

Hắn làm sao vậy? Ta bên cạnh vừa làm vừa nghĩ, tay xuyên qua sợi tóc của hắn, như kỳ tích trêu chọc lấy lòng ta, cha...

Thật lâu, một tiếng cười khổ đem thần trí ta kéo lại, “Đúng vậy a, ngươi là con của ta.”

Tóc hắn đã được ta sấy khô, ta đem máy sấy để lại chỗ cũ lại leo đến bên cạnh hắn, phát hiện hắn mặc dù nhìn vẫn bản tài liệu nhưng ánh mắt lại tan rã không biết phiêu tới nơi nào.

“Cha.” Ta kéo kéo tay áo của hắn, hắn bình tĩnh đại ngộ giống như lấy lại tinh thần, nhìn chăm chăm vào ta. Không thể tưởng được lão cha bình thường hằng hái nghiêm túc ury nghiêm, cũng có thời điểm ngắn ngủi như vậy, hắc hắc ~~~

“Đêm nay có thể ngủ cùng một chỗ với ngươi không? Ta một mình ngủ không được.” Không đợi hắn trả lời, ta cũng đã chui vào chăn của hắn chỉ còn một cái đầu lộ ra bên ngoài, hắn bất đắc dĩ cười cười, buông vãn kiện trong tay cũng nằm xuống.

“Đi ngủ sớm một chút a, ngày mai còn phải đến trường.” hắn đem nửa thanh xì ga dập tắt bỏ vào trong hộp, lại giúp ta lôi kéo chăn, mền mới toàn bộ nằm xuống nhẹ ôm lấy ta.

“Cha.” Ta chui vào lồng ngực ôn hòa rộng lớn của hắn, hạnh phúc cực kỳ khủng khiếp, nhưng lại đột nhiên nghĩ đến thanh âm mấy ngày hôm trước..”ngươi về sau không thể đem người khác về nhà nha?” Hơn nữa giường này cũng rất lớn, rất tốt khí!

“Ân, không biết.” Ôm lấy eo của hắn ta rất muốn làm nũng, làm một nam tử hán thế nhưng lại hướng phụ thân làm nũng quả thực là rất mất mặt, nhưng hiện tại chỉ có ta cùng ba ba hai người, vừa vặn không có người khác chứng kiến, ha ha.

“Cha.” Đèn bàn đã tắt đi, ta tại trong bóng tối ngẩng đầu, chứng kiến ánh mắt của hắn sáng lóng lánh, cũng đang nhìn ta, lại nghĩ tới bộ dáng khiêu gợi lúc này của hắn, lập tức cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, ma xui quỷ khiến giờ tay lên vuốt đôi môi mỏng khiêu gợi của hắn, không tự giác nở ra một câu khiến chính mình cũng cảm thấy kinh ngạc không thôi..., “Hôn ta một cái có được không?”

Tay ta bị hắn bắt được, ta đây mới phát giác chính mình vừa nói gì, nghĩ hối hận cũng không còn kịp rồi, đôi môi ẩm áp mềm mại đã che phủ lấy ta, cắn nuốt lý trí của ta, nụ hôn của hắn mang theo mùi thuốc lá lại mang theo phóng túng thổ lộ cùng với một tia thương tiếc ôn nhu, ta không biết phụ tử khác sẽ hôn môi như thế nào, nhưng hắn vẫn bá đạo không buông tha bất kỳ bộ phận nào trong miệng ta, cái này là độc chiếm của phụ thân sao? Không kịp, ta say đắm trong nụ hôn của hắn ... ..

“Kỳ Kỳ!” Hắn lại đột nhiên đẩy ta ra, khóa miệng mang theo một dây tơ bạc, ta khờ ngốc chứng kiến dục hỏa tràn ngập trong ánh mắt của hắn, tại hừng hực thiêu đốt lên. Đưa tay lau lại khóa miệng cho ta, hắn

chăm chú nhắm lại hai mắt, hít sâu mấy lần mới nhu thuận đem ta kéo vào trong ngực, “Ngủ đi.” Thanh âm khàn khàn trước nay chưa từng có.

Ta không dám lộn xộn, mịt mờ có một loại ảo giác nhưng ta cũng không biết được vừa rồi ta đang tính toán cái gì? Phụ tử bình thường cũng giống như chúng ta hôn môi như vậy sao? Cũng sẽ ôm giống như chúng ta vậy sao?

Chẳng lẽ ngoài ta có luyện phụ tình tiết, ba ba hẳn cũng có luyện tử tình tiết sao?

Cảm thụ được dư âm trên môi, ta một chút cũng không thấy chán ghét, luyện phụ thì luyện phụ, có gì đặc biệt hơn người.

Tứ chi cứng ngắc dần dần dần ra, ta thò tay chăm chú ôm hẳn, chỉ là không biết, cái ôm này, lại làm cho hẳn trắng đêm không ngủ.

11. Chương 11

“Ta là thần lằn chờ đợi con muỗi, ngươi là Hồ Điệp nhẹ nhàng không múa, muốn cũng bắt không được thật sự là khổ, nói cái gì thần lằn bước đi là điệu múa độc môn...”

Ta vui vẻ mà hát hướng trường học đi đến.

Ha ha, trải qua việc nháo của ta, phụ thân rốt cục bỏ đi ý niệm kết hôn cùng nữ nhân. Ta phi, nữ nhân đáng ghét như thế nào có thể xứng đáng với lão cha anh tuấn của ta.

“Sớm ~~~~~ ”

“Chào buổi sáng!”

... ..

Ai... Ai sớm như vậy đã tới rồi lại còn giùm âm thanh linh hoạt như vậy mà nói với ta?

Lưng ra mồ hôi lạnh cả người, sáng sớm cuối mùa thu bầu trời tối tăm mù mịt, gà cũng không gáy ba tiếng,...

Ta chậm rãi nuốt một ngụm nước bọt... Chậm rãi xoay người, ở đằng kia hoa bay lá rụng, có một cái thân ảnh thon dài trắng nõn đang ở đằng kia đứng đưa... Đứng đưa...

“Người sáng sớm ở đằng kia làm gì? Luyện **** à?” Lời còn chưa nói hết, một chích túi sách rất nhanh hướng ta đánh úp lại, ta một cái lộn ngược ra sau, xinh đẹp đứng lên.

Sau đó cái thân ảnh màu trắng kia vẫn tiếp tục đánh lại: “Đánh Thái Cực.”

... ..

“Ngài bao nhiêu tuổi rồi a?”

Lại khoát tay một cái, trên tay lập tức có một phần báo chí.

“17 tuổi ngọc nữ hắc thất tinh cự tuyệt đạo diễn trần X «X mặt X phục », nhân vật nữ chính lại tạo phong ba? Người cho ta xem cái này làm gì?”

“Đáng xem” động tác của nàng vẫn còn tiếp tục, ta hồ nghi mà lật đến tờ thứ nhất.

“Minh chủ hồng kông lớn nhất hắc đạo Long Tây cùng với hồng ảnh Lâm Nguyệt Mẫn cảm tình đột nhiên phát triển? Hai người đã đề cập đến kết hôn????” Mấy con chó săn này, ta chậm rãi quay đầu lại, “Loại tin tức nhỏ này là ai đưa loạn lên? Cũng không sợ ta dẫn người vây lấy nhà của hắn a.”

“Người không hiểu.” Động tác ta rút cục cũng ngừng lại, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc và trang trọng nhìn ta, “Cái này là ngành giải trí.”

Tóc của nàng như đang vũ, ngũ quan lãnh khốc thành một mảnh, quần áo thể thao màu trắng càng tăng thêm khí chất tiêu sái cho thân ảnh nàng. Ta tranh thủ thời gian nhìn kĩ, khá tốt khá tốt, không có nữ sinh nào đi qua nơi này.

Bất quá đối với lời của nàng ta không hề để ý: “Chẳng lẽ ngành giải trí có thể tung tin đồn nói hươu nói vượn sao?”

“Thì đó là đám chó săn.” Cầm lấy trái bóng rổ đặt trên mặt đất nàng hướng ta giơ tay lên, “Hạng mục kế tiếp, bóng rổ. Hai mươi, người thua mời cơm trưa.”

“Người vẫn chưa trả lời, đám chó săn là có ý gì?” Quay người ta bước qua người nàng giành lấy trái bóng ba bước ném vào rổ lãnh trọn ba điểm.

“Không có nhân tính, không có đạo đức, không có liêm sỉ, là loài khiến người ta chán ghét nhất trên thế giới này.”

Không xong, bị nàng đoạt bóng rồi. ta gấp rút bước lên phòng bị.

“So với cầm thú cũng không bằng sao?”

“Đúng, cho nên gọi là đám chó săn.” Dẫn bóng, nàng dĩ nhiên cũng là trực tiếp ném bóng, liền trúng mục tiêu.

“Làm mình tinh thật đáng thương.”

“Đúng.” Móa, cái tốc độ gì a. dám đánh lạc hướng ta?

“Vậy người vì cái gì còn muốn làm mình tinh?”

Nhặt bóng lên, nàng chậm rãi đứng thẳng người lên, khuôn mặt đỏ chút mồ hôi, ánh mắt có chút nghi hoặc.

“Không biết.”

... .. Cái này là kết luận của nàng sao? Ta thổ huyết ~~~~~

“Ta cảm thấy được trong thân thể của ta còn có một người khác, tại ta không biết thời điểm nào hắn sẽ chiếm lấy thân thể của ta.” Nàng xoay đầu lại nhìn qua ta, thần sắc có chút xa xôi, “Hơn nữa dường như rất ngu ngốc, luôn làm ra những sự tình ta không tưởng tượng được. Nói thí dụ như mấy ngày hôm trước, ta mở mắt ra, vậy mà phát hiện Thủy Thủy nhà người đang trốn trong chăn của ta ngủ, cá trong nhà của ta không cánh mà bay. Ta ngay cả như thế nào nó xuất hiện trong nhà ta ta cũng không biết.”

May mắn ~~~~ Thủy Thủy của ta vẫn còn sống, cảm động ah ~~~~ cảm tạ thượng đế ~~~~

Ah ~~~~ không đúng, nàng lúc nào lại ngồi lên rổ bóng?!

“Này, bé heo! Người làm gì ngồi cao như vậy?” Ta ngẩng đầu nhìn nàng. Móa, ta chán ghét kém cảm giác thấp hơn người khác.

“Hắc hắc ~~~~” nàng xấu xa cười cười, đem bong nhẹ nhàng mà thả xuống rổ, “Không có ai quy định không thể ném như vậy a?”

... ..

Hắc thật tinh đáng giận! Chỉ số thông minh cao hơn ta a. Hừ!

Thừa dịp nàng nhảy xuống, ta đứng dậy chính là một cái Dunk (tay không nhét bóng vào rổ). Tay cầm lấy vòng rổ không nhảy xuống, nàng lại một cước đá đến, ta đem eo hướng phải uốn éo, lại là một cái trở mình

trên không, vầng vàng mà đứng bên cạnh nàng, nàng không phục, chu môi, cũng phi thân đi lên, làm một hồi như vậy, hai người tại sân bong rổ nhỏ hẹp biểu diễn một chút công phu Trung Quốc, thấy về những nam sinh chơi bóng phía sau đang tròn mắt rất cảm, một cái biểu tình ngu khờ~ đứng ở nơi đó không thể động đây.

Đến lúc: đợi được chúng ta mệt mỏi từng ngum từng ngum mà thở, nàng lại đột nhiên toát ra một câu: “Kỳ Kỳ, ba ba của người bảo vệ người thật tốt quá.”

“Lời này của người là có ý gì?”

“Bởi vì người quá ngu xuẩn!”

Cứ như vậy, hiệp 2 lần nữa mở màn.

“Long Kỳ, tới văn phòng một chuyến.”

Có làm hay không? Ta vừa chân trước bước vào cửa phòng học đã bị chủ nhiệm gọi đi, quay đầu, phát hiện bé heo chính là nghiêng đầu tựa của lớp khoan tay trước ngực nhìn theo ta. Bộ dạng tựa như kim cương được rửa qua nước óng ánh dưới ánh mặt trời.

Nàng cười hướng ta xuất ra ngón tay cái chỉ xuống phía dưới, ta nhấn nài dần xuống xúc động đánh nàng, quay người hướng văn phòng đi đến.

“Kỳ Kỳ.” Thanh âm của nàng vọng lại sau lưng ta, ta dừng bước lại nghiêng mặt qua, không biết nàng gọi ta lại làm gì.

“Người trở về khuyên nhủ ba của người.”

Lại là một câu nói không đầu không đuôi.., ta hồ nghi hoàn toàn xoay người, buồn bực nhìn xem nàng.

“Có ý tứ gì?”

“Ta không muốn thấy người khổ sở, Kỳ Kỳ.” Nàng từ trong ba lô lấy ra một cái bọc giấy ném tới, nặng trĩu, ta chính muốn mở ra, nàng hướng ta thủ thế, “Giữa trưa đến quán cà phê đối diện ăn cơm. Khi đó người hãy mở ra xem. Nhớ kỹ, phải giữ kỹ.”

Nàng đi ngược hướng ta, để lại ta đang ngăn người cùng với bao đồ vật.

Cẩn thận từng li từng tí liếc nhìn hai bên, rất tốt, không có người. Lại ngẩng đầu nhìn bầu trời, ừ... Không tệ, không sai, chỉ có một chú chim nhỏ bay qua. Lại nhìn phía xa hơn, không tốt! Có người!!

Ah!

Nguyên lai là cái bóng của ta ~~~

Tốt, an toàn, vì vậy ta vụng trộm xốc lên một góc xem, nhìn vào bên trong...

Tại sao có thể như vậy!

12. Chương 12

Nàng đưa cho ta một bao lương thực a...

Đây là ý gì? Trêu chọc ta ah!

X đấy!

“Long kỳ! Gọi người tới văn phòng còn đứng ở đằng đó làm cái gì? Đùa nghịch với ta à!”

“Úc ~ ta đã đến.” Việc cấp bách, là phải giải quyết cái chủ nhiệm lớp đáng ghét kia.

Chủ nhiệm lớp chúng ta là nữ nhân nhiều lắm cũng chỉ 30 tuổi, theo lý thuyết còn chưa tới thời mãn kinh, nhưng những gì nàng nói thực sự rất nhảm ...những nữ nhân tới thời kì mãn kinh cũng thấy không thể bằng được... Cam bá hạ phong. Càng làm cho ta bội phục chính là, nàng nói đến phun nước miếng cũng chỉ biểu đạt một cái ý tứ, vì cái gì mà thành tích của ta lại tuột nhiều như vậy, là lớp trưởng cần phải dẫn đầu, vân vân....

Kỳ thật, trước giờ ta đã thu liễm rất nhiều, tính xấu sửa lại không ít, cũng không có hung hăng càng quấy như trước kia càng không có vụng trộm chạy tới quán bar uống rượu nháo sự.

Rất nhiều rất nhiều thời điểm, ta đứng ở trước gương nhìn vẻ mặt nhu thuận chính mình, cơ hồ đều nhận thức không ra cái người lạ lẫm trước mặt lại chính là ta. Cha ta sợ ta học cái xấu liền vụng trộm phái người cảnh cáo đệ tử bất lương trong trường học những sự tình này kỳ thật ta đều biết, nhưng hắn cũng sẽ không thể ngờ, người xấu nhất trong trường học lại chính là con của hắn. Khi đó ngoại trừ a Hun cùng bé Heo tất cả đệ tử cùng lao sư bên ngoài đều phải cách ta 5 m mới dám làm gì.

Ta sở dĩ thay đổi nhiều như vậy, đều là bởi vì hắn! Khi đó ta cho rằng vì hắn biết những việc hung ác ta làm ở trường học mới xa lánh ta. Vì để cho hắn một lần nữa đem ánh mắt dừng lại tại trên người của ta, ta cần rằng một cái, cùng tất cả “Huynh đệ” đoạn tuyệt vãng lai, hơn nữa học làm rất nhiều việc mà trước kia chưa từng nghĩ ra, nói thí dụ như làm nội trợ, loại hoa, dưỡng nước nước, giả trang nghe lời đệ tử. ngay

cả trường ta học hiện tại cũng là cùng với trường trước kia cách xa vạn dặm.

Ta tự nói với mình, ta muốn thành người mới... .. Ách ~~~~~ không đúng ~~~ nói quá nghiêm trọng rồi.

“Tóm lại, tuần lễ này sẽ họp phụ huynh, lần này nếu ba của người cũng không đến..., cho dù thành tích của người như thế nào cũng sẽ bị xử phạt.”

Họp phụ huynh?

Nói giỡn, từ nhà trẻ đến giờ cha ta chưa từng bước qua cổng trường của ta, những lão sư này lại dám đi trêu chọc hấn a. Nhìn nữ nhân trước mắt càng không ngừng phun nước bọt, trong nội tâm ta thật sự càng thêm bội phục nàng.

“Đã biết. Ta sẽ thông báo cho cha ta.” Hướng nàng khom người chào, sau đó hoàn mỹ bước ra.

Nhân vật “Đệ tử tốt” này ta thật sự là diễn càng ngày càng thuần thực rồi, thói quen thật là một thứ đáng sợ ~

Lại nghĩ tới vừa rồi bé Heo cho ta một bao lương thực, ta liền cảm thấy sinh khí. Nàng thật đúng là không coi ta a gì ** ah. Tối giờ cơm trưa đúng không, ta nhất định phải đem sự tình làm tình tường.

“Ta chỉ biết người sẽ nhìn lén, cho nên mới cho người cái này.” Bé Heo cười tủm tỉm đem cái bao lương thực cất vào, đem cái khác được bọc giấy để ra trước mặt ta, “Cái này mới đúng.”

Ta nghiên cứu cái loại đồ vật nàng vừa đưa cho ta, bắt đầu hoài nghi có phải hay không bé heo lại dùng chiêu khác để lừa nghịch.

“Mở ra xem chẳng phải sẽ biết ta có hay không lại lừa nghịch người.” Nàng nhấp một hộp cà phê, khóe môi nhếch lên nhẹ nhàng trào phúng vui vẻ. Hừ, mở ra liền mở ra, có gì đặc biệt hơn người.

“Chờ một chút.” A Hun ngăn chặn hai tay của ta, ánh mắt hướng bốn phía liếc nhìn. Ta hiểu ý, hướng hấn nhẹ gật đầu.

Cẩn thận từng li từng tí mở ra một góc, qua khe hở ta nhìn thấy một vòng màu bạc quen thuộc, hồn ta lập tức bay tận không trung.

“A người Lợi Đặc?”

“Đúng.”

Bay trong không khí, dùng tốc độ ánh sáng 1000000/ giây. Cái thanh này M360PD a người Lợi Đặc SC là loại súng ngắn dạng côn bạc là vũ khí của một trong những thủ hạ của ba ba Thẩm Mạch Gia dùng khi chấp hành nhiệm vụ ám sát. Vì cái gì cây súng này lại trên tay bé Heo?

Ta dùng ánh mắt hỏi nàng, nàng chỉ là hướng ta nhàn nhạt cười.”Ngày đó ta dẫn người đi xem phòng ở (chính là cái bên cạnh chuồng heo), sau khi trở về người đã bị hiệu trưởng gọi đi. Ta cảm thấy được rất kỳ quái, cho nên đi nghe lên...”

Không... Không thể nào... cái hiệu trưởng nghĩ cường bạo ta, đều bị nàng biết nhất thanh nhị sở?

“Bên cạnh người bảo tiêu nhiều như vậy, khẳng định ba của người cũng biết chuyện này, ta suy nghĩ một chút cũng biết ba của người kế tiếp sẽ có hành động gì. Dám đụng tới nhi tử bảo bối của hần mọi người đều đáng chết!”

“Người nói là, hần phái Thẩm Mạch Gia ám sát Tưởng hiệu trưởng?”

“Yes all right.”

Nguyên lai muốn ám sát chính là một người làm công tác giáo dục một tay trời gà không chặt, khó trách hần lại chọn một loại súng uy lực mạnh như vậy.

Ta thật không biết tâm tình ta bây giờ đến tột cùng là nên cao hứng hay là nên thương tâm. Ta biết rõ hần là xã hội đen, giết người cũng là rất bình thường, nhưng là đem loại giết chóc tàn khốc này dẫn vào sân trường hần có phải hay không làm có chút quá mức? Cho dù Tưởng Vĩ muốn cường bạo ta, nhưng cuối cùng cũng là chưa làm được, không cần thiết phải giết hần mà? Không phải hần từng nói không muốn kéo ta vào tranh chấp trong hắc đạo sao? Vậy tại sao lại muốn giết người bên cạnh ta?

Ta sững sờ ngăn người nhìn cây côn bạc, rốt cuộc cũng minh bạch ý tứ câu nói lúc nãy của bé Heo. Không muốn làm cho ta khổ sở...ngay cả bé Heo cũng biết ta khổ sở, chẳng lẽ hần sẽ không biết sao? Đã biết rõ thì tại sao hần lại làm?

“Cái kia... Cái kia...” Ta gian nan mở miệng, lại phát hiện yết hầu đã khô khốc đến mức nói không nên lời rồi, chỉ cảm thấy lông mày rất ngưng trọng, thông minh như bé Heo liếc cái sẽ hiểu.

Nàng cho ta một chén trà sau đó liền giải thích: “Người muốn hỏi ta cây súng này tại sao lại trong tay ta?”

Ta gật gật đầu.

Nàng đưa tay qua, một mực nắm của ta, thời điểm độ ẩm dần dần hướng ta truyền đến, ta mới phát hiện cả người ta đang lạnh ta cũng không hề biết.

“Kỳ Kỳ, người không nên hỏi nhiều như vậy, ba ba của người làm hết thấy đều xuất phát từ việc quan tâm người. Người về nhà sau hảo hảo cùng hân nói chuyện a. Đừng một mình ngồi chỗ này nghĩ ngợi lung tung. Sự tình trong nhà của người, ta cùng a Hun cũng không tiện nhúng tay.”

Ta gật gật đầu. Dem cây thương kia để vào trong bọc.

“Ai ~~~~ thực không nghĩ ra, rõ ràng là nhi tử của Long Tây, vì cái gì không có một nửa phần giống hân? Cho dù chỉ có một phần ba giống cha người người cũng sẽ không khổ cực như vậy.”

Ta gật gật đầu... .. Không đúng, nàng vừa mới nói cái gì kia mà...

“Người giống như có chút hả hê?”

“Ha ha ~~~~~ không có ah ~~~~ ha ha ha ha...”

“bộ dạng của người một chút thuyết phục cũng không có!”

“Úc ~~~~ a Hun, ta đột nhiên thật muốn ăn mì sợi, người dẫn ta đi ăn mì sợi được không.”

“Tốt.”

“Này! Hai người các người! Không được đi, sự tình còn chưa nói xong đây này! Uy! Các người muốn cho ta trả tiền ah!!”

“Đúng vậy, không phải đã nói người thua phải mời cơm trưa sao, ha ha, bye bye ~~ ”

“Hắc thất tinh!!”

“Ai nha, đúng rồi, đừng quên cùng cha người hảo hảo câu thông câu thông a, ha ha ha...”

X đây! ta nguyên rửa các người?! A Hun người là đồ trọng tình dục hơn tình bạn! Ta lần nữa nguyên rửa người!!

Sau đó ta về nhà, đi được nửa đường mới nhớ đã quên xin nghỉ phép, đành phải không cam lòng gọi điện thoại cho bé Heo.

“Ha ha, ta đã biết, người yên tâm về nhà a”

Cảm giác, cảm thấy nàng dường như biết rõ cái gì nhưng lại không muốn nói ra.

Thật sự là cực kỳ đáng giận!

Về nhà, chẳng lẽ cha ta còn có thể làm gì sao?

Hừ!

13. Chương 13

“Người đây là ý gì?” xì gà brasil bay một vòng rồi một vòng như mây, lượn lơ chung quanh hắn, đã cách trở tầm mắt của ta. Tuy thấy không rõ nét mặt của hắn, nhưng ngữ khí hắn lạnh như băng đã ám chỉ với ta rằng —— hắn đang sinh khí.

Làm cái gì ah, nên tức giận là ta mới đúng.

Ta ngồi ghé sa lon đối diện hắn dùng sức trừng mắt hắn, cái chủ nhân của thanh côn màu bạc giờ phút này cung kính đứng ở phía sau của hắn, nhân chứng vật chứng đều tồn tại, còn muốn gì chứ.

“Những lời ta nên nói a.” Ánh mắt ta hướng phía sau của hắn, Mạc Gia mặt mũi tràn đầy hờ hững đứng ở nơi đó, giống như tất cả mọi chuyện cũng không liên quan tới hắn, ta càng giận, cho dù hắn không phải chủ mưu, nhưng kẻ giết người dù sao cũng là hắn, vậy mà một chút cảm giác cũng không có? Giết người đến điên rồi sao?

“Kỳ Kỳ! Không cần cố tình gây sự!” Ngữ khí của hắn nghiêm túc lên, nghe vào lỗ tai của ta là đặc biệt không hề nói lý lẽ. Ta cố tình gây sự?! Dù là đại nhân là trưởng bối thì cũng sẽ có thời điểm làm sai, mà chuyện này vốn chính là hắn không đúng, vì cái gì nói ta như vậy?” Chẳng lẽ người phải người giết Tưởng hiệu trưởng là có lý sao? Cha, cho dù hắn nghĩ... Nghĩ cái kia ta, nhưng mà... Lúc ấy người cũng biết a? Khi đó người vì cái gì lại ngăn cản? Nếu như hắn thật là cảm thú, sẽ không để ý mọi việc mà đem ta.... Nếu lại nói..., người cũng như vậy tính toán đợi hắn làm xong mọi việc liền đem hắn giết đi sao? Hay là người cần bản là hi vọng hắn đem con của người cường * rồi hả? Người cảm thấy làm như vậy có ý gì? Người cho rằng người giết hắn đi ta sẽ vui vẻ sao? Chuyên thả ngựa sau pháo còn không bằng...”

“Kỳ Kỳ!!” Một hồi hét to cắt ngang lời nói của ta., trong nội tâm mặc dù có chút sợ hắn tức giận, nhưng vẫn là không sợ chết ngắc đầu nhìn hắn hí hóp mắt nguy hiểm. Ta biết rõ, đây là hắn tức giận.

Sao... Làm sao bây giờ... Lời nói đã nói ra khỏi miệng, muốn thu trở lại cũng đã không còn kịp rồi. Dưới tình huống cảm xúc không thể khống chế được cũng rất dễ dàng phạm lỗi nói lung tung sai lầm ta cũng không phải cố tình, hi vọng phụ thân hắn... Ách... hiểu... Dường như là không thể nào.

“Các người đi xuống nghỉ ngơi, ta cùng Kỳ Kỳ muốn hảo hảo nói chuyện.” Dem xì gà tắt sau đó thả vào trong hộp, động tác này của hắn ta đã nhìn không dưới trăm lần, nhưng vô luận ở bất cứ nơi nào nhìn hắn, đều cảm thấy động tác này của hắn rất đẹp trai... Ách, hiện tại dường như không phải thời điểm nghĩ cái này.

“Đến gian phòng của ta.” Hắn lạnh lùng đi qua người ta, dư vị xì gà còn nhàn nhạt lưu lại trong không trung, sương mù tán đi, ta thấy không quay đầu cũng không quay đầu hướng cầu thang đi đến, bĩu môi, chỉ có thể bất đắc dĩ đi theo.

Nhìn hắn cởi âu phục bỏ vào trong tủ, nhìn hắn tháo cà vạt ném bên cạnh ta, nhìn hắn đem hai thanh súng nhỏ trên người bỏ vào trong ngăn kéo, thấy thân hình cường tráng của hắn biến mất trong phòng tắm...

Sau đó nghe được “Ào ào ——” tiếng nước.

...

Hắn muốn ta đến gian phòng của hắn chỉ vì ta tương xứng với bầu không khí ở đây sao? Hoặc là vì tương xứng với hạt bụi nào đó? Hay là ta chính là thứ gì đó trong túi của hắn? Hoặc là...

Dù sao ta cũng đã suy nghĩ lung tung một đồng lớn, không thể không thừa nhận ta đã bị uy nghiêm vô hình của hắn hù dọa cho hoảng sợ rồi, cũng thừa nhận rằng giờ phút này ta đang ngốc ngốc ở nơi nào đó ngoài không gian chứ không phải đang ngồi trên cái giường đế vương kingsize của hắn.

Vì vậy ta tiếp tục nghĩ ngợi lung tung ——

Ta lớn lên đẹp trai như vậy, chỉ tương xứng với minh tinh lời nói không giống việc làm giống như bé Heo. Chỉ là dáng người có điểm gầy.. kéo quần áo ta cẩn thận nghiên cứu cơ thể một chút, không được, cơ bụng còn chưa đủ rắn chắc, eo cũng quá gầy làn da lại quá trắng. Cơ ngực cũng quá nhỏ, cùng cha quả thực không cách nào so sánh được! Lại nói tiếp thân hình của hắn thật đúng là số một, lại nói nếu để cho đám người mẫu thấy thân hình của hắn thì ta nghĩ bọn hắn sẽ không bao giờ nghĩ ... muốn lên tv nữa...

“Người đang làm gì đó?”

“À?” thời điểm ta lấy lại tinh thần hắn đã tắm rửa xong, màu trắng áo tắm màu trắng che dấu không được thân hình mỹ lệ kia, ta nhìn đến không ngừng hâm mộ.

“Ta gọi người tới tỉnh lại không phải tới gọi người chảy nước miếng.” Hắn cau mày đi tới dùng ngón tay cái lau miệng cho ta. Ta không có ý tứ cười cười.

“Biết rõ sai rồi sao?” Ánh mắt của hắn thoáng nhìn quần áo đang bị kéo lên của ta một cái, sau đó không biết nghĩ đến cái gì nhanh chóng đem y phục của ta kéo xuống, “Muốn thay quần áo trở về phòng!”

“Ta không có muốn thay quần áo.” Ta lớn tiếng kháng nghị. Sau đó lại không cẩn thận ngấm đến mặt của hấn vừa đen thêm vài phần, ta chỉ có thể nhỏ giọng mà nói âm thanh “Biết rõ sai rồi.” Hấn lúc này mới hòa hoãn xuống.

Ngồi xuống bên cạnh ta: ngồi xuống hấn bắt đầu dùng khăn lông làm khô tóc, đây chính là cơ hội tốt để vượt mông ngựa a, vì vậy ta “Xẹt” liền nhảy xuống giường tìm đến máy sấy sau đó lại “Xẹt” thoáng một phát nhảy trở lại trên giường, “Cha, ta sấy tóc cho ngài.” Hi vọng hấn đã quên lúc này gọi ta đến phòng nói chuyện.

Chỉ tiếc người tính không bằng trời tính. Sau nửa ngày hấn nhắm mắt lại, mới chậm rãi phun ra mấy chữ: “Kỳ Kỳ, về sau không cần lại gần hiệu trưởng của ngươi.”

Nói nhảm! Ai muốn đến gần hấn ah, mặc dù ta có thể một tay đem hấn đánh ngã, nhưng hấn dù sao cũng là hiệu trưởng, hơn nữa hấn cũng không làm gì ta. Ngược lại là phụ thân hấn... nghĩ nghĩ một chút, hấn già rồi, lại đang nổi nóng, ta hiểu thuận như vậy, cũng không có ngõ nghịch với hấn.

“Ta đã biết, ta về sau trông thấy hấn có thể tránh xa thì tránh xa, ngươi cũng không thể phái người... Ách, cái kia đi à nha? À?”

Khóe miệng chậm rãi cười, hấn quay đầu sủng nịch nhìn ta, khẽ vươn tay, đem ta ôm trên đùi của hấn.

“Tóc của ngươi...” Ta giơ máy sấy trên tay lên. Hấn cầm lấy tắt chót liền đem nó ném vào một bên, ta nghiêng đầu nhìn cái cằm khiêu gợi cùng cái cổ của hấn, trong nội tâm ý xuân nhộn nhạo, rất đẹp trai! Rất đẹp trai! Rất đẹp trai ah! Nhịn không được đưa tay ôm, ta đem đầu tựa vào bờ vai của hấn.

“Phụ thân, về sau ngươi muốn giết người bên cạnh ta, có thể hay không nói với ta”

“Ngươi muốn ta như thế nào nói với ngươi?” Hơi nóng đôi môi hấn phía sau ót của ta, thanh âm của hấn mang theo vui vẻ, ta lại ôm chặt hấn, cảm thấy chưa đủ... Còn chưa đủ.

Thoáng ngẩng đầu, môi mỏng của hấn ngay trước mắt ta, ta kim lòng không được khẽ vuốt ve, dùng ngón trở nhẹ nhàng miết dọc theo đôi môi của hấn.

“Dùng cái này.” Ta nói.

Sau đó như nguyện ý ném thử, ta lần nữa ném đến tư vị ngọt ngào

14. Chương 14

Ngọt thật, mang theo một chút ẩm ướt, đưa vào miệng dần dần tan ra, chậm rãi truyện đạt đến tứ chi ...

“Đây là cái gì?” Ta dùng sức nhai nuốt lấy viên KẼO trong miệng, nghĩ mãi mà không rõ hắc là từ đâu biến ra.

“Ăn ngon sao?”

“Ăn ngon.” Đoạt lấy túi đường trên tay hắn nhét vào túi mình, ta không dám lại nhìn thẳng vào ánh mắt của hắn.

Thật sự là phiền muộn, ta vừa rồi lại suy nghĩ cái gì? Đã không chỉ một lần rồi, vậy mà lại đối với cha mình có dự vọng. Chẳng lẽ là bởi vì ta đang tuổi thanh xuân, ta chưa thỏa mãn dự vọng? Nhưng mà nếu coi như là như vậy, đối tượng là nữ hài tử xinh đẹp còn có thể hiểu đi, vấn đề là người kia là nam nhân, người nam nhân chết tiết này còn là cha ruột của ta! Tuy rằng ta lớn lên không giống hần...

“Ta... Ta trở lại đi ngủ.” Cấp cấp từ trên đồi hẫnh nhảy xuống, ta hiện tại hận không thể đem đầu của mình xé ra để xem bên trong chứa thứ đồ bỏ đi gì!

Chưa chạy được hai bước đột nhiên nhớ ra chuyện chủ nhiệm nói với ta hôm nay, nhưng là nghĩ rằng có nói hấn cũng không đi, hỏi cũng như không hỏi, không bằng không hỏi.³

“Kỳ Kỳ.”

“Tại sao?” Quay đầu, chứng kiến hấn ngồi ở mép giường ôn nhu mà cười, lập tức cảm giác cả người đều ôn hòa.

“Ngủ ngon.”

“Muộn... An.”

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao
bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ??????

“Ách? Kỳ Kỳ người làm sao vậy?”

Thanh âm mát lạnh ôn nhu, ngẩng đầu, quả nhiên thấy a Hun đang ngồi ở phía trước ta.

“Các người không ở trong lớp?”

“Giống như lớp các người, tự do hoạt động.”

“Thật tốt, tại đây nói chuyện không tiện, đi theo ta.”

Trường học của chúng ta có đồng cỏ rất lớn, tầm mắt chỉ thấy một mảnh xanh mơn mớn, giờ phút này tại thao trường nam sinh đi đá bóng rất nhiều, tiếng động lớn náo không thôi.

Ta cùng a Hun hai người sóng vai ngồi bên cạnh thao trường, cuối mùa thu gió thổi tới, không khỏi có chút lạnh cho người ta rét run, ta liền ngay lập tức rút người lại.

“Người muốn gặp bác sĩ tâm lý?” A Hun nhìn qua bãi tập thấy một thân ảnh, ánh mắt càng phát ra lạnh, nhưng ta đang đắm chìm trong buồn rầu suy nghĩ nên không hề phát giác: “Đúng vậy a, có biết ai không giới thiệu cho ta?”

“Không có. Người xem bác sĩ tâm lý làm gì?”

“Xem bệnh.”

“... ..”

“Này, a Hun, người đừng đi ah, hãy nghe ta nói hết sao!...(!!!), kỳ thật... Là vì ta phát hiện mình luyện phụ tình tiết càng ngày càng nghiêm trọng.”

“Nghiêm trọng đến mức nào?” Hấn đi đến một thanh sắc song song, nhẹ nhàng nhảy lên, liền cả người đều ngồi lên.

“Sẽ muốn cùng hấn làm tình.” Ta nhìn hấn nằm trên ống thép, không khỏi làm ta liên tưởng tới tiểu long nữ ngủ trên dây thừng. Vì để nói chuyện thuận tiện, ta cũng bò lên một cái ống khác, học hấn nằm xuống... U-a..aaa... Lưng có đau một chút.

“Vậy thì làm ah.”

“À?????” câu nói của hấn làm ta mới nằm xuống lại giật bắn cả lên, mắt thẳng bằng, thiếu chút nữa té xuống. Ta thông minh như vậy nếu ngã đến dần làm sao bây giờ ah, thiệt là, “Hấn là cha ta a!” Ta vạch sự thật.

“Một hồi nói muốn làm, một hồi nói không thể làm, người đến cùng muốn thế nào?”

“... .. Chẳng lẽ người không biết là ta là biến thái sao?” Thật muốn đá hấn một cước.

“Biến thái so người lợi hại nhiều hơn.”

“... ..” =_ =|||

“Thời kỳ trưởng thành nam sinh cần phải tính toán là bình thường a. Bên cạnh người cũng không có ai so với ba ba người xuất sắc hơn, người tự nhiên cũng sẽ bị hấp dẫn, cũng không có gì không đúng... ..(!!!), người đi kết giao một người bạn gái thử xem a.”

Bạn gái? Nghĩ đều không có nghĩ qua.

Ta cau mày suy tư.

“Kết giao bạn trai được không?”

“Ta đi nha.”

“Ah ah ah!!! Chờ một chút á! Ta nói giỡn Ta nói giỡn!” Ta cấp cấp giữ chặt thân ảnh của hắn dùng ánh mắt thành khẩn, “Hiện tại chỉ có người có thể giúp được ta, a Hun.”

“Như thế nào đây?”

“Không được tốt lắm.”

“... ..”

“Đừng trêu ta! Ách... Còn, cũng không tệ lắm.”.

“Cái kia, chính là nàng rồi.”

“Tại sao là nàng?” Còn có, vì cái gì ta lại giống trên trộm ngồi xổm trước của lớp người khác. Nếu người ta phát hiện thì hình tượng đệ tử tốt của ta chẳng phải là toàn bộ bị hủy sao?

“Bởi vì nàng là hoa hậu giảng đường, muốn tìm phải chọn tốt nhất.”

Hoa hậu giảng đường?! Sao nàng như vậy?”Hoa hậu giảng đường không phải bé Heo sao?”

“Bé Heo có thể xem như là người trong trường học sao?”

“Ồ chỗ này đọc sách đương nhiên là được rồi.”

“Ý của người là người muốn tán tỉnh bé Heo sao?” Sắp chết rồi, thật là ánh mắt khủng khiếp!

“Ách... Không... Không dám không dám! Hắc hắc.” nói giỡn, ta cũng không phải không muốn sống a.

Hàn Mỹ Tang, cao 165cm, thể trọng 45 kg, sinh nhật tháng 12 10 ngày, chòm sao xạ thủ nhóm máu O yêu thích: vũ đạo, ca hát hiện giữ hội trưởng hội văn nghệ...

“Kỳ Kỳ, người đang nhìn cái gì?”

“Ách... Một chút tư liệu.” Ta vội vàng đem mail của a Hun gửi cho ta tắt đi, quay đầu đối với hấn ngây ngốc cười cười.

“Ah?” Hấn nhíu lông mày, vẻ mặt hứng thú nhìn ta, “Có đồ vật gì đó, ta là ba ba không thể xem sao?”

“Ách... Không có... Không có.”

“Ha ha, con của ta cũng có bí mật à.” Bỏ ly rượu ra, hấn cúi người xuống đoạt lấy con chuột trong tay ta, “Kỳ Kỳ, người là nhi tử bảo bối của ba ba, ba ba không hi vọng người có việc gạt ta.”

“Cha... Đợi... Chờ một chút luôn.” Nhưng mà làm nhi tử cũng có bí mật có được không. Ta đoạt ta đoạt ta đoạt đoạt đoạt!

Bất đắc dĩ là khí lực của ta so ra kém hấn, cuối cùng một kết quả...

“Đây là cái gì?” Vẫn còn bị hấn thấy được.

“Không có gì, không có gì, hắc hắc.”

“Hạ tiền tiêu vặt phân nửa.”

“Ah! Không nên không nên!” Hay nói giỡn, giảm ta tiền tiêu vặt, vạn nhất ngày nào đó ta thật sự rời nhà đi ra ngoài không có tiền sao được ah.

“Àn?”

“Chỉ là tư liệu của nữ nhân a, có cái gì kỳ quái a....(!!!), phụ thân, tuần lễ này người có rảnh không? Người

dẫn ta đi ăn thịt dê nấu lẩu được không a? Ta đều đã lâu không ăn thềm chết a.” Chuyển dời chú ý, chuyển dời chú ý, chuyển dời chú ý...

“Người ưa thích nữ nhân này?” Oa ah, thanh âm của hắn thật hay, không... Không đúng, sắc mặt của hắn như thế nào biến thành khó coi như vậy. Nói như vậy, học sinh cấp 3 nói yêu thương không có mấy người cha mẹ không đồng ý, không người nào là lén lút (ngoại trừ a Hun và bé Heo) bị người lớn biết kết quả là sẽ bức hai người chia tay. Ta nghĩ tới ta cũng sẽ không ngoại lệ.

“Còn... Còn không có...”

Thật là ánh mắt sắc bén, bên trong lại lóe ra nhàn nhạt ưu thương, ta nhìn thấy kinh hãi không thôi. Liếc cái, ta không dám nhìn ánh mắt của hắn.

Đã qua một hồi lâu, khí tức nóng rực đi qua, ly rượu trên bàn lại vào tay chủ nhân, không còn cảm giác áp bách vừa rồi, ta mới không khỏi vụng trộm thở dốc một hơi.

“Vừa rồi ta nhận được một cú điện thoại.”

Hắn nghe điện thoại thì liên quan tới ta ah.

“Là chủ nhiệm của người gọi tới.”

Ồ?

“Nói các người có cuộc họp phụ huynh.”

À??

“Cho nên ngày đó, không thể không đi.”

Không... Không thể nào?

Tranh thủ thời gian quay đầu, chứng kiến hắn đang cau mày mặt mũi tràn đầy sát khí, trong nội tâm đột nhiên phun lên một cổ dự cảm bất hảo.

“Hắc hắc ~~~~” vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười dời dời khóe miệng, ta run rẩy mở miệng hỏi, “Cha... Người... Người không thật sự muốn đi a? Nhanh chóng phủ nhận, cần phải nhanh chóng phủ nhận ~~~~”

“Ta nhất định sẽ đi đấy!”

15. Chương 15

“Ba của người muốn tới trường học?”

“Đúng vậy.” Ta thực không biết ở đâu ra đồng đồ ăn tiện lợi này, là phụ thân gọi thẩm mạch gia đưa tới cho ta, ai, người ta hảo hảo là một sát thủ cao cấp bị biến thành một chân chạy bàn, thật là kỳ quái hửn vậy mà không hề một câu oán hận, không bằng hửn cứ phản bội lão đại rồi bay nhảy là được rồi.” Người nói làm sao bây giờ? Tối hôm qua ta nhìn vẻ mặt hửn như muốn giết người, huyết tính cực kỳ.”

“Hôm nay là thứ ba, cách thứ bảy còn có chút thời gian, việc cấp bách, là phải theo đuổi cho được Hàn Mỹ Tang.” A Hun cơm nước xong xuôi, ưu nhĩ lấy ra khăn tay lau lau khóe miệng, ta mơ hồ nghe được một đám nữ sinh hét lên.

Hửn, hửn nói nghe thật nhẹ nhõm, “Hàn Mỹ Tang kia có bạn trai, người không phải không biết chứ?”

“Biết rõ.”

“Biết rõ người còn gọi ta truy?” Ta sinh khí!

“Cũng là bởi vì biết, ta mới bảo người truy.”

Sự tình có chút kỳ quặc...”Người đây là ý gì?”

Nét mặt của hửn đột nhiên biến thành có chút kỳ quái, một bộ dạng xem kịch vui.”Ha ha, trước đừng nói cái này, phiền phức của người đã đến.”

Phiền toái?

Không đợi ta hiểu ý của hửn một đạo âm thanh khùng bố liền vang lên bên tai ta.

“Ah! Kỳ Kỳ! Nguyên lai người ở nơi này ăn cơm trưa ah.”

Nói nhảm, không tại căn tin ăn cơm chẳng lẽ muốn ta đi WC toa-lét ăn ah.

Ta xoay người đối (với) người tới lễ phép cười: “Hiệu trưởng.” Ai, hành động của ta cũng không tình xảo

như là bé Heo a ... A.

“Không ngại ta ngồi ở đây chứ?” Hấn bưng một bàn đồ ăn ninh nọt cười với ta. Trong trường học ta đương nhiên không thể xem hấn như vô hình, chỉ có thể nhu thuận gật đầu:

“Đương nhiên có thể.”

Vì cái gì thanh âm ta phát ra nghe như là đang nghiêng răng?

Sau đó hấn nhìn ta ôn nhu rồi cười cười đặt mông xuống ngồi.

“Kỳ Kỳ người...”

“Ah, a Hun, ta đột nhiên nhớ tới ta còn chưa có phát bài tập toán, nếu không phát Ngô lão... Sư sẽ mắng a...(nọt-nói chậm!!!), chúng ta đi trước a. Ha ha, hiệu trưởng chậm rãi ăn a ~~~ ”

“Kỳ...”

“Hiệu trưởng tái kiến!”

“Kỳ Kỳ, người như vậy rất không có lễ phép nha.”

“Ta cảm thấy được ta đã rất có lễ phép rồi.” Không kiên nhẫn kéo kéo cà vạt, tâm lý bức bối vô cùng. Không biết vì cái gì, hiện tại nhìn thấy Tưởng Vĩ, trong nội tâm sẽ có một cổ oán khí không lý giải được. Tại sao phải như vậy, tự bản thân mình cũng nghĩ không ra.

“Chào Học trưởng.”

“Chào Học trưởng.”

Gặp phải niên đệ: đám bọn họ gật đầu cười cười với chúng ta ba người chúng ta người (kể cả bé Heo) ở trường học tiếng tăm rất cao, rất nhiều tiểu bối sùng bái chúng ta cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai, mặc dù đối với loại hiện tượng này sớm thành thói quen, nhưng a Hun ánh mắt đột nhiên biến thành rất bén nhọn.

Hiếu kỳ nhìn theo tầm mắt của hấn, liền nhìn thấy Hàn Mỹ Tang cùng một nam sinh cao ráo cười cười nói nói đứng ở phía trước cửa phòng học.

Nam sinh kia ta biết, là hội trưởng của hội thể dục, ta rất hâm mộ làn da màu đồng cổ của hấn, tóc ngắn

phát phối bay lên, người đầy sức sống, đối với người bình thường đều là sáng khoái hào phóng, là bảo vật khó có thể bỏ qua. Đứng vị trí thứ ba trong trường học.

Nhưng là ta không rõ, a Hun vì cái gì lại hận hấn như vậy? Chẳng lẽ là bởi vì hấn uy hiếp vị trí đứng đầu trường học của mình sao?

“A hun, bạn trai của nàng... gọi là Thuyết Lang.” đó là bí mật toàn bộ trường đều biết.

“Đoạt lấy.”

“Vì cái gì?”

“Vì chứng minh người so với hấn đẹp trai hơn.”

“... ..” =_=_||

“Ah, đợi... Vân...vân, a Hun, đừng kéo ta đừng kéo ta à ~~~~~ ”

Kháng nghị không có hiệu quả, hoa hậu giảng đường nhìn thấy chúng ta tiếp cận liền lập tức ngừng nói chuyện phiếm, tiện đà nhao nhao quay đầu nhìn chúng ta.

“Ồ, chào hai vị học trường.” ← đám học đệ.

“Chào học trường.” khom người chào. ← hoa hậu giảng đường.

“Kỳ Kỳ.” A Hun lôi kéo tay áo của ta, còn vụng trộm trừng mắt liếc ta.

Kỳ thật đại khái sự tình ta đã hiểu. người tên Thuyết Lang này là đối tượng khi dễ bé Heo. Mà a Hun sở dĩ căm thù hấn, là vì hấn đẹp trai, nghe nói... a Hun muốn trả thù cho bé Heo. Cho nên không may người vô tội ta đây, đã thanh công cụ trả thù của hấn.

Ta thật phiền muộn cùng bất đắc dĩ.

Bất quá hắc đạo chú trọng nhất nghĩa khí, vì bằng hữu không tiếc cả mạng sống là nguyên tắc cơ bản nhất. Cho nên ta cũng không sợ hành động kế tiếp có hay không ảnh hưởng tới hình ảnh đệ tử tốt của ta, ta ôm ngực bước thật nhanh đi tới chỗ hoa khôi giảng đường, cũng hoàn toàn không để ý người tên Thuyết Lang cùng những người xung quanh nhìn ta với ánh mắt tò mò, ta nhìn nàng sau đó liền phô ra nụ cười vô hại: “Học muội, người không biết là khí chất cao quý cùng bề ngoài hoàn mỹ của người, cũng không thể nào tương xứng với tên thô lỗ này? Ta biết rõ người đang chờ đợi vương tử của người, nhưng ta tin tưởng, vương tử lý tưởng của người, hấn cũng phải là người giống như người cao quý văn nhã, thông minh ôn nhu.

Nhưng lại có thể có một đôi tay cường tráng vì người vật che chắn hết thủy mưa gió. Trên cái thế giới này người mà theo đủ yêu cầu của người không gần mà cũng không xa, cũng ngay tại lúc này đứng ở trước mặt người —— ta.”

Sau khi nói xong những lời này, đã có rất nhiều nữ sinh chịu không nổi nhao nhao té xỉu, rất nhiều nam sinh giống như xem kịch vui xông tới, mà cái tên Thuyết Lang kia giờ này rốt cuộc đã không còn cười nổi. Ta nghĩ người giống như hắn vậy, đại khái cả đời này sẽ không thể gặp loại tình huống này a. Dưới ban ngày ban mặt công khai cùng hắn cướp người yêu, ha ha ~~~ thật mất mặt.

Nhưng mà càng mất mặt chính là, người yêu của hắn, cái hoa hậu giảng đường đã hoàn toàn bị ta mê đảo, toàn bộ ánh mắt đều hiện lên mơ ước cùng mộng ảo của thiếu nữ.

Hai người suất mỹ trộn mắt nhìn nhau cũng là vì nàng, cảm giác hư vinh cùng lòng tự trọng lập tức được nâng lên rõ cao, có nữ sinh nào lại chịu được hấp dẫn như vậy a.

“Long Kỳ, người muốn thế nào?” Thuyết Lang bình thường luôn mang khuôn mặt tươi cười kia lúc này đã không còn phong thái của ngày xưa.

Ta nhìn a Hun ôm ngực lười biếng tựa vào tường, ta bắt đắc dĩ nhún vai: “Không muốn thế nào, chỉ là, ta coi trọng bạn gái của người mà thôi.”

Nói xong lời này bộ dạng tràn đầy sát khí của phụ thân ngày hôm qua lại hiện ra trong đầu ta, ta không khỏi có chút lộ vẻ do dự.

Ta làm như vậy... Ai ~~~ dù sao trời cao hoàng đế xa, hắn lại sẽ không biết, quản hắn khi gió.

“Hơn nữa người người thích, không phải Mỹ Tang học muội, mà là một người khác hoàn toàn a?” Ha ha ~~~ ta lại đem ra một quả bom, thoả mãn nhìn thấy biểu lộ khiếp sợ của hắn cùng hoa hậu giảng đường mặt mũi tràn ngập không thể tin.

“Thuyết Lang... Người... Người lại dám gạt ta?” Xem nàng lã chã – bộ dạng chực khóc, ta biết rõ hiện tại đúng là cơ hội tốt, lập tức tiến lên đem nàng ôm vào trong ngực của mình.

“Học muội đừng khóc, loại người không có lương tâm này sớm nhìn rõ bộ mặt thật của hắn cũng tốt, về sau có ta ở đây, không còn ai có thể tổn thương người rồi.” Nàng thút thít nỉ non bộ dạng kỳ thật vẫn còn đầy đáng yêu, có lẽ ta thực nên thử cùng nàng kết giao xem, bởi như vậy, nói không chừng có thể đem dục vọng ta đối với phụ thân chuyển lên trên người nàng.

“Ta hiểu rồi.” Thuyết Lang nói chuyện không rõ ràng lạnh lùng cười cười, “Người nói không sai, ta chính là thích người khác. Cho nên nếu người thích nàng, thì cứ đem đi là được rồi.”

“A Lang!” Ta giữ chặt lấy hàn Mỹ Tang đang gấp rút chạy lên, đối với những người chung quanh đang xem

trò vui ầm áp cười, “Các vị, sắp đi học a.”

Khi đó bắt đầu, bạn trai của hoa hậu giảng đường, từ Thuyết Lang biến thành Long Kỳ. Ta nguyên lai tưởng rằng đây chẳng qua chỉ là một việc nhỏ trong sân trường, lại không thể tưởng được, bị chủ nhiệm chuyên làm chuyện tốt truyền đến tai cha ta.

16. Chương 16

Thứ sáu rất nhanh cũng đã đến. Mà hội phụ huynh họp vào lúc 6 giờ rưỡi. Trường học quy định mỗi một học sinh nhất định cũng phải đến. Chỉ có nguyên nhân đặc thù mới có thể hướng chủ nhiệm xin nghỉ.

Hiện tại đã 6 giờ, cha ta đang đứng. Ta cẩn thận hồi tưởng lại mọi chuyện trong trường, ân... hoàn hảo... Có mấy lần trốn học, bất quá đều là phụ thân không tốt, ai kêu hấn đem người về qua đêm. Còn có không soạn bài... Cũng là hấn không tốt, ai kêu hấn mặc kệ ta. Về phần giao bạn gái... Ngoại trừ đêm đó nét mặt của hấn nhìn có chút khủng bố, mấy ngày nay hấn ngược lại cũng không có nói ra, chẳng phải không sao. Ân... Còn có...

Vì một đồng chuyện làm sai của mình mà tìm một đồng lý do, sau khi nghe ba bốn lần thúc giục của quảng gia ngoài cửa, ta liền chậm rì rì mà đi xuống lầu.

Phụ thân hấn đang ngồi ở đại sảnh hút thuốc, bên người vây quanh một đồng bảo tiêu mặc âu phục, vừa nhìn thấy ta, liền lạnh lùng đứng lên, nói một chữ đi. Sau đó một đồng người liền tiến ra ngoài, ngồi lên xe.

Hấn lặng yên, trên đường đi cũng chỉ là hút thuốc, không nói một chữ. Nhưng mà ở trong cái trầm mặc này, ta đột nhiên nhớ đến một chuyện rất nghiêm trọng.

Trong trường học căn bản không có người biết rõ cha ta là đại ca xã hội đen. Hấn như vậy xuất hiện không tạo thành oanh động mới là lạ Hơn nữa kể từ đó, về sau ở trường học ta như thế nào sống a?

Rõ ràng từ nhà trẻ đến cấp hai chưa từng tham gia họp phụ huynh, vì cái gì lần này nhất định phải tới...

Thời gian trong suy nghĩ của ta mà chạy như bay, mắt thấy xe cách trường học càng ngày càng gần... Càng ngày càng gần...

“Hiệu trưởng của các người tên Tưởng Vĩ?”

“Ách? ... Đúng.” Hấn đột nhiên lên tiếng dọa ta nhảy dựng, nói thật, nét mặt lãnh khốc của hấn ngay cả nhi tử như ta cũng không dám nhìn thẳng. Cổ nhân nói “Dùng nhân trị quốc mới có thể được dân tâm.” Vì cái gì hấn lạnh lùng vô tình như vậy không chút tình cảm lại có thể quản lý Phi Long minh?

“Cô bé kia... tên là Hàn Mỹ Tang?”

Ta cho là hần đã quên, không hề nghĩ đến hần lại nhớ đến nhất thanh nhị sở. Ta nhìn hần, không tự giác gật đầu.

Cảm giác, cảm thấy động cơ hần đến hộp phu huynh không chỉ đơn thuần... mà còn ẩn chứa chuyện khác.

“Long ca, thiếu gia, đến.”

Bảo tiêu mở cửa cho chúng ta, thời điểm ta đi ra mới phát hiện, cửa trường học sớm đã ngừng đẩy xe —— có xe đạp, xe xích lô, xe chạy bằng điện, xe máy, Santa Na, Ni Tang, Bảo mã [BMW] vân...vân, nhưng đồng thời xuất hiện ba chiếc Lincoln, ách... Đường như chỉ có nhà của chúng ta.

Cũng có rất nhiều người, có đệ tử, có lão sư, có đại thẩm bán quán ăn, tiểu chủ tiệm, viên chức, chủ xí nghiệp, nhưng xã hội đen... Đường như cũng chỉ có nhà của chúng ta a.

Bởi vậy thời điểm một đồng hắc y nhân đứng trước cửa trường học, nơi âm ỉ như chợ bán thức ăn bỗng dừng an tĩnh lại, ngẫu nhiên còn có thể nghe được thanh âm lá cây rơi trên mặt đất.

Biểu lộ trên mặt mọi người càng đặc sắc, có mờ mịt không biết xảy ra việc gì, có sùng bái không ngừng hâm mộ, có hoảng sợ muốn đi báo động, cũng có muốn nịnh bợ nhưng không có phương pháp.

Hiện trường ai cũng không dám mở miệng nói một chữ, ai cũng không dám hoạt động chân của mình dù là chỉ là một bước nhỏ. Chỉ có cha ta ưu nhã ôm ngực hút thuốc.

“Ah ~~~~~ Kỳ Kỳ ~~~~~ ta rất nhớ ngươi a ~~~~~” trên lưng đột nhiên nhảy vên một vật thể nặng không tên, thiếu chút nữa làm gãy lưng ta, có người tức thời liền đem ta thoát khỏi khung cảnh quỷ dị.

“Tiểu... Heo...”

“Bé Heo, mau xuống.” Cũng may mắn a Hun xuất hiện kịp lúc, đem cục kẹo trên lưng ta lấy ra.

“Bá phụ hảo.”

“Long bá bá rất đẹp trai a ~~~~~” bé Heo nhìn cha ta đến nước miếng chảy không ngừng, nếu a Hun không kéo nàng lại chỉ sợ nàng đã sớm nhào tới rồi.

Bá bá ~~~~ ta trong lòng cười trộm, như thế nào nghe như vậy liền cảm thấy quái quái...

Chỉ thấy cha ta liếc ta, ta tranh thủ thời gian khép miệng lại, sau đó hẩn hướng bọn a Hun gật nhẹ đầu, sau đó lại đem ánh mắt sắc bén một lần nữa quăng lên trên người ta: “Phòng hiệu trưởng ở nơi nào?”

7:10 rồi.

Nói cách khác, phụ thân cùng hiệu trưởng đã nói chuyện 40 phút đồng hồ rồi. Ta hiểu kỳ, hai người này có gì để nói hay sao? Vậy mà có thể nói chuyện lâu như vậy. Nếu như nói người hiểu rõ ta nhất trong trường thì phải tìm chủ nhiệm mới đúng chứ.

A Hun cùng bé Heo không biết đã chạy đi đâu. Bé Heo mới từ La Mã [Rome] trở về, hai người muốn một mình cùng một chỗ giải nỗi khổ tương tư, chỉ lưu lại một mình ta ở bên ngoài phòng hiệu trưởng ngắm trăng.

“Kỳ Kỳ.”

Âm thanh thật mềm mại kiều mị, ta quay người, thấy Hàn Mỹ Tang đang mỉm cười nhìn ta.

“Sao ngươi lại tới đây?” đệ tử không phải là đang trong giảng đường nghe chủ nhiệm nói chuyện sao?

“Ta vụng trộm chuồn ra tìm ngươi.” Nàng dí dỏm thè lưỡi, “Chúng ta tan sớm đi a.”

Có lẽ là vì trung thu, đêm nay ánh trăng đặc biệt tròn lại đặc biệt sáng, ánh trăng rơi trên người nàng ta nhìn có chút mộng lung.

“Ha ha ~~~ cho nên nói, thì ra a Mỹ nói về ngươi hoàn toàn là thật. Hiện tại nam sinh ngây thơ như ngươi vậy thật sự ít a, thực nghĩ mãi mà không rõ sao lúc trước ngươi có gang cùng a Lang cướp người a.”

Còn cũng không phải bị a Hun bức.

Ta vô tội nghĩ, đương nhiên ngoài miệng cũng không thể nói như vậy, “Đại khái là bởi vì ta rất ưa thích ngươi rồi a.”

Nàng cúi đầu xuống, ngại ngừng cười, mặt lộ ra một chút hồng, đáng yêu nói không nên lời.

Đúng là cái lúc này! Ta nói cho bản thân biết, cũng có lẽ bây giờ là thời điểm tốt để di chuyển dự vọng.

Nâng lên cằm của nàng, cúi đầu xuống, chậm rãi gần sát cặp môi để mộng mềm mại xinh xắn, tận lực ôn nhu trấn trọc mắt thỏa thích.

10 giây... 20 giây... 30 giây... 40 giây...

Ta nhanh chóng đẩy nàng ra, tâm không ngừng kinh hoàng, nhưng phần rung động này không phải từ nụ hôn vừa rồi, mà là ta phát hiện ta đối với nàng căn bản cũng không có một điểm cảm giác. Vô luận cố gắng như thế nào, đều không có một điểm xúc động.

Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ?

Nhìn bộ dáng mê mang của nàng, ta đột nhiên cảm thấy ta thật sự là một tên hỗn đản. Lại muốn lợi dụng nàng để chuyển đi phần quyền luyện không bình thường với cha ta.

“Kỳ Kỳ.” đôi môi mềm mại một lần nữa dán đến, nàng ôm chặt cổ ta, cả người đều dính lên, ta không biết làm sao đẩy nàng ra, lại lơ đãng nhìn thấy thân ảnh cao lớn đối diện, con mắt như mãnh thú chăm chú nhìn thẳng ta.

Ta thậm chí kêu một tiếng không tốt, vội vàng đẩy Hàn Mỹ Tang ra, thời điểm nàng còn chưa hồi phục tinh thần, thân thể của ta đã bị người tay không ôm lấy, đi về hướng cửa trường học.

“Cha... Người... Người thả ta xuống, ta... Tự mình...” Thanh âm của ta rốt cục biến mất trong ánh mắt tràn ngập tơ máu của hắn, khí tức thô bạo đó làm cho ta có cảm giác hắn tùy thời đều có thể giết ta.

Đem ta nhét vào trong xe, hắn mặt ngoài vô tình gọi bảo tiêu lái xe về nhà Ta lần nữa có dự cảm bất hảo.

“Ồi ~~~” vừa về tới nhà hắn liền đem ta đến gian phòng của hắn hung hăng đem ta lên cái giường KING S 12E, sau đó ta thấy hắn khóa cửa phòng lại, trong đầu ta hiện lên n cách hắn sẽ xử phạt ta.

“Cha... Ta, ta lại làm sai cái gì à?”

Ta sợ hãi nhìn xem hắn không nói một lời cởi áo khoát màu đen,áo khoát âu phục, cà- vạt, áo sơ mi... chẳng lẽ hắn lại muốn bỏ ta ở chỗ này tỉnh lại sau đó hắn đi tắm à?

“Chính ngươi lúc đó chẳng phải 18 tuổi thì có ta sao? Ta giao bạn gái... U-a..aaa...” Bờ môi bị phong bế, thân ảnh cao lớn của hắn toàn bộ đều đè lên, đem ta khóa dưới thân thể của hắn không cách nào nhúc nhích.

Nụ hôn của hắn dị thường thô bạo, ta thậm chí cảm giác được trong miệng có nhàn nhạt mùi máu tươi, hắn một tay bắt lấy hai tay của ta giơ cao khỏi đầu, một tay cuồng loạn kéo y phục của ta, bàn tay to lớn thô ráp không thể chờ được mà cuồng loạn chà xát trên người của ta.

Thẳng đến lúc này ta mới phát giác một chuyện nghiêm trọng hắn... Hắn hắn hắn... Hắn sẽ không phải là nghĩ cái kia ta đi?

“Kỳ Kỳ, người là của ta. Người chỉ có thể là của một mình ta.” Thanh âm trầm thấp của hắn một lần rồi một lần vang lên bên tai của ta, vành tay mãi cảm cũng bị hắn liếm không biết mấy lần, ta nhin không được toàn thân run rẩy lên.

Cảm giác hai chân bị tách ra, địa phương yếu ớt nhất toàn thân bị người mãnh liệt cầm chặt, ta rốt cục kêu lên.

“Ah!! Cha... Cha, không nên như vậy, không nên như vậy...”

Nấn lấy cảm của ta hắn một lần nữa đem đầu lưỡi vươn vào trong miệng của ta, tất cả chú ý đều bị tập trung vào khuôn mặt, tay của hắn khuấy động hạ thân của ta, từng đợt khoái cảm tê dại dần dần cắn nuốt lí trí của ta, tuy nhiên ta thật cao hứng phụ thân hắn nguyên lai đối với ta cũng là có dục vọng, nhưng là có một sự thật ta không thể không nhắc nhở hắn.

“Hô... Hô...” Thừa dịp hắn thả miệng ta ra để hôn trước ngực, ta cắn chặt răng, cố gắng không để ý tới dục vọng bên dưới, khắc chế suy nghĩ xoay người ôm lấy hắn xúc động nói: “Cha... Chúng ta... Chúng ta là phụ tử ah...”

Động tác của hắn trong lúc nhất thời đều ngừng lại, trong mắt hắn ta nhìn thấy dục vọng nồng đậm cùng một cổ lửa giận ta không thể nào lí giải được.

“Vậy thì thế nào? Ta hiện tại muốn người chỉ hoàn toàn thuộc về một mình ta!”

17. Chương 17

Điên rồi! Điên rồi điên rồi ah ~~~~~

Thời điểm cái lưỡi ướt át của hắn ra vào trong miệng ta, ta cố gắng mà tự nói với mình ngàn vạn lần không thể đắm chìm trong phần khoái cảm dị thường này, cái này là không đúng, hắn là phụ thân của ta ta là con của hắn chúng ta không cần phải như vậy! Không cần phải như vậy không cần phải... Hô... Tốt... Thật thoải mái ah ~~~~~

Không nên không nên ~~~ ta muốn khắc chế... Khắc chế...

“Ah... Cha, dừng tay... Dừng tay...”

“Ta không thể dừng tay, Kỳ Kỳ, ta muốn người.” Eo bị hắn nâng lên, cảm giác được vật cực nóng kia đang ở phía trước, ta không khỏi há hốc mồm.

Cái chỗ kia... Cái chỗ kia cho tới bây giờ chỉ có đi ra, như thế nào có thể đi vào??? Ta chưa có xem đồng nghiệp văn, cho nên không biết đồng tính yêu như thế nào, nhưng là tiến vào địa phương đó... Không đau chết mới là lạ ah ~~~~~

Ah ~~~~~ không đúng không đúng, bây giờ không phải là thời điểm lo lắng, phụ tử giữa sao có thể làm loại sự tình này! Không nên không nên, cho dù ta cũng rất muốn ôm lấy hắn, nhưng cái này dù sao cũng không hợp luân lý đạo đức!

Ta phải ngăn cản hắn!

“Cha, chờ một chút!” Ta bắt lấy cánh tay của hắn, lắc lắc mộng nghĩ cách để vật nguy hiểm kia cách xa một chút lại không nghĩ cái đó... Biến thành càng thêm vừa thô vừa to...

Không được, chờ hắn đi vào đã không còn kịp rồi.

Cẩn rằng một cái, ta trèo qua bờ vai của hắn thừa dịp hắn không sẵn sàng, đặt hắn dưới thân thể của ta, nhìn hắn trừng mắt nhìn ta ta cũng là lắp bắp kinh hãi.

Ta thở hổn hển, từng giọt mồ hôi rơi từ trên mặt ta xuống, rơi trên khuôn mặt anh tuấn của hắn, chậm rãi tạo thành một đạo dấu vết trong suốt, ta lập tức cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, nhin không được nuốt một ngụm nước bọt.

“Cha... Người... Người có biết hay không người cường bạo ta... nếu nói ra..., sẽ là bao nhiêu luân lý xung quanh? Chúng ta như vậy... Như vậy gọi loạn luân ah! Ngón tay ta nhéo thật mạnh vào long bàn tay, do đó khắc chế được dục vọng, cố gắng để cho hô hấp của mình vững vàng, thế cho nên nói chuyện mới có thể nối liền, “Như vậy là không đúng! Ta không thể để cho người mang theo bao nhiêu điều tiếng vượt qua quãng đời còn lại, không thể nhìn một mình người tại trong thống khổ giây dựa. Cho nên, nếu như cường bạo... cứ để cho ta tới cường bạo người đi... Ah ah ah ah ah ah!!!!!!” Đau quá ah!!!!!!”

Hắn... Hắn dĩ nhiên lại kéo mạnh eo của ta xuống, của ta chỗ đó khẳng định bị rách rồi, đau đớn truyền đến từng dây thần kinh của ta, ta cắn môi không dám nhúc nhích, vật nóng cực đại của hắn đang ma sát bên trong ta, nhất định chảy máu, không có chảy máu thì làm sao hắn có thể ra vào thuận lợi như vậy, U-a..aaa... .. Đau quá ah ~~~~~ “Cha... Đau quá ah ~~~~~” ta bắt lực phủ phục trên lồng ngực rộng lớn của hắn, mặc cho hắn nắm lấy eo của ta một lần rồi lại một lần nữa, đại phương đó ngoài đau đớn ra đồng dạng như bị thiêu nóng, ta ngoại trừ khóc không biết còn có thể làm gì, chỉ sợ vừa cử động càng làm cho đau nhức thêm kịch liệt.

“Ồ... .. Đau quá... Cha... Đau quá ah...”

“Ah ~~ Kỳ Kỳ, người rốt cục là người của ta rồi.” Nụ hôn của hắn rốt cục trở nên ôn nhu, làm tiêu tán nước mắt trên mặt ta, nụ hôn nhu hòa làm ta không ngừng rên rẩy.

Ta hiện tại toàn bộ chú ý đều đặt vào địa phương đó, chú ý của ta nhận được cái hôn tràn ngập thương tiếc

của hần, chờ tới khi hần thả ta ra ta lập tức kêu to, “Nhưng mà đau quá ah ah ah ah ah ah ah ~~~ ah ~~~ không thể cử động rồi! Không thể cử động rồi! Cha, không thể cử động nữa à ~~~ đau quá, đau quá... Ô... ...”

“Kỳ Kỳ, ta yêu ngươi! Ta yêu ngươi!” Hần càng nói ta càng ủy khuất, càng ủy khuất ta cảm thấy càng đau, càng đau ta kêu càng lớn tiếng:

“Cái kia cũng đừng có động ah!! Ô ~~~~~ cha... Ta hận ngươi chết đi được!” Nguyên lai thời điểm đau nhức đến cực điểm, không chỉ thần kinh ta chết lặng, còn có thần trí ta.

Lúc ta sắp hốt hoảng đến ngất đi, phảng phất thấy được một đôi mắt bi thương.

“Nói cho bọn hần biết, hội nghị hôm nay hủy bỏ, hôm nào mở lại.”

“Nhưng mà Long ca, người đứng đầu hôm nay cũng tới, nếu như không đi mà nói..., không tốt lắm a.”

“Không thấy kỳ kỳ bị bệnh sao Tốt rồi, không cần nói nhiều. Ngươi phái mấy người hảo hảo tiếp đãi.”

“Nhưng mà Long ca...”

“Đi ra ngoài!”

“... .. dạ”

Ai đang nói chuyện ah, U-a...aaa... Đầu đau quá ah ~~~~

“Kỳ Kỳ, ngươi đã tỉnh chưa?”

Chậm rãi mở to mắt, mơ mơ màng màng một mảnh đen... Là vật gì ah... Ta nghĩ đưa tay chạm đến, nhưng mà tay như bị ngàn quả cân đè lấy, như thế nào cũng nâng không nổi, toàn thân mệt rã rồi lại đau đớn, đặc biệt là chỗ đó... Chỗ đó??

“Ah!!” Cái này thật sự toàn bộ tỉnh, cũng thấy rõ mảnh đen kia là cái người cường bạo ta.

Bàn tay to lớn ôn nhu che trên trán của ta, hần cúi đầu xuống, dùng cái tay vuốt ve khuôn mặt trơn bóng của ta, tất cả thương yêu: “Như thế nào đây? Còn có chỗ nào không thoải mái sao? Có đói bụng hay không? Muốn ăn chút gì không?”

“Đau nhức ~~~~” dường như từ đó trở đi, ta đều nói cái chữ này, có thể là có người không thêm để ý, chỉ lo

phát tiết dự vọng của mình. Hiện tại tốt rồi, xong việc về sau lại hỏi một đồng vấn đề, không phải vượt đuôi ngựa (ví với hành động không kịp thời, chẳng giúp ích được gì) thì là cái gì?

“Thực xin lỗi, ba ba... Cũng không muốn tổn thương người.”

Không muốn thương tổn ta? Nếu không muốn lúc trước thời điểm ta muốn hấn dừng tay hấn lại nói là không thể là như thế nào? Hấn có nghĩ tới hay không, hấn như vậy liệu linh ôn ta, về sau ta như thế nào đối mặt hấn? Phụ tử? hay là tình nhân?

Ta thừa nhận trước khi ta cũng rất muốn làm như vậy (đương nhiên không phải ta ở mặt dưới), nhưng là cảm giác trước khi làm cùng sau khi làm... Hoàn toàn không giống nhau. Khi đó ta căn bản không biết loại dự vọng này gọi là tình yêu, mà không phải tình thân. Hiện tại tốt rồi, hấn để cho ta toàn bộ đã minh bạch. Ta cùng hấn đã có quan hệ thân thể, như vậy còn có thể gọi là phụ tử bình thường sao?

Nhìn thần sắc lo lắng của hấn, trong lòng ta cực kỳ khổ sở, các loại cảm xúc không hiểu cùng xuất hiện một chỗ khiến ta rơi nước mắt, ta liền quay đầu không muốn nhìn thấy hấn, chỉ có thể cắn giận nhỏ ra mấy chữ: “Nhưng mà người đã xúc phạm tới ta rồi.”

Mỗi chữ mỗi câu nói đều rõ ràng, trừ phi kẻ điếc nếu không không có khả năng nghe không được. Sau lưng thật lâu không có âm thanh, không khí cương tới cực điểm.

“Ai ~~~~~” thở thật dài một tiếng, nói thật tâm của ta đều bị hấn làm cho đau nhức, nhưng mà ta biết rõ ta không thể quay đầu lại, vì ta còn chưa nghĩ làm như thế nào để đối mặt hấn, ta không thể nhìn hấn, chỉ sợ chính mình sẽ không chế không nổi ôm lấy hấn, lớn tiếng nói yêu hấn.

“Kỳ Kỳ, cho dù người hận ta, ta cũng sẽ không hối hận. Cho dù người là con của ta, nếu như phải dung thủ đoạn để có được người, ta cũng vậy nhất định sẽ làm như vậy.”

Đầu ngón tay hơi lạnh của hấn xoa nhẹ giữa hai nếp lông mày của ta, thanh âm ôn nhu chỉ thuộc về ta, không ngừng chạm đến làm ta sắp không khống chế được tâm mình, “Luân lý đạo đức cũng chỉ là thứ mà mọi người dung để trói buộc. Nếu như chúng ta thiết tình yêu nhau, liền không sao cả đúng không?”

“Làm sao người biết ta cũng yêu người?”

Độ ẩm trong phòng bỗng nhiên giảm xuống o độ, bàn tay trên trán ta lạnh như băng giống như không đến từ nhân gian, hấn đột nhiên dùng sức xoay đầu của ta, khuôn mặt tuần mỹ hoàn toàn phần nộ, “Nếu như người dám yêu mến người khác, ta sẽ giết hấn.”

Ta vốn muốn nói, vậy người trước hết đem người giết chết đi cho rồi. Nhưng là nghĩ đến hậu quả... Cho nên chỉ có thể ngoan ngoãn gật đầu, dung thanh âm ủy khuất nhất nói với hấn: “Cha... Cho ta chút thời gian được không?”

Nét mặt của hắn lúc này mới nhu hòa xuống, hôn nhẹ gương mặt của ta, giúp ta đắp lại chăn: “Người trước nằm một hồi, ta gọi người làm ít đồ ăn cho người. Người mệt một ngày chắc là đói bụng lắm.”

Ta lại ngoan ngoãn gật đầu.

“Nghỉ ngơi thật tốt, ba ba... Trông chừng người.” Ba ba... Ta còn có thể gọi hắn là cha sao?

Kỳ thật hắn ở trước mặt ta để lộ quá nhiều cảm xúc, ta từ trong mắt hắn thấy được thống khổ, kỳ thật ta làm sao không muốn cùng hắn, nhưng mà hắn như thế nào lại không suy nghĩ, ta là con của hắn, vốn là vậy, về sau cũng nhất định sẽ cùng hắn ở cùng một chỗ, vì cái gì lại dùng phương thức này làm rách cái ranh giới mỏng manh đó?

Vì để cái sai lầm này không thể tiếp tục nữa, ta quyết định, ta nhất định phải rời đi thôi.

Cha, đây là người bức ta.

18. Chương 18

Có một vấn đề ta nghĩ mãi mà không rõ, phụ thân thường xuyên cùng nam nhân ân ái, theo lý thuyết kỹ thuật cần phải không tệ, không sai, nhưng vì cái gì đem ta làm thành như vậy? Để cho ta nằm trên giường hai ngày, cho đến ngày thứ bat a đi đến trường học, bị người nào đó cười chết a.

“Ha ha ~ ha ha ha ha ~~~~~ đồng học Long Kỳ được xưng kiện Khang Bảo Bảo vậy mà cảm mạo phát sốt nằm trên giường hai ngày. Thật sự là kỳ tích! Kỳ tích ah! ~~~~~ ”

Ta thở dài, đỡ lấy cái trán: “Bé Heo, ta hiện tại không muốn nháo với người. Nhanh đi học, thỉnh người trở lại phòng học của mình đi.”

Hôm nay ta đến trường học liền phát hiện ánh mắt nhiều người nhìn ta đều thay đổi. Thuyết Lang cái tên nhìn ta không vừa mắt hiện tại mang một bộ mặt cổ quái. Cắt ~~~~ thiếu chủ hắc đạo không phải là người sao, nhìn ta làm cái gì~~~~~

“Kỳ Kỳ, người quả nhiên sinh bị bệnh ah.” Vẻ mặt nàng lo lắng sờ lên trán của ta “Có phải hay không đầu óc đã bị hỏng a?”

Ta nhần!!

Ta hiện tại không có tâm tình cãi nhau, hơn nữa, trước mắt ta rất cần sự hỗ trợ của nàng, cũng không biết nhân cách của nàng bao giờ thì thay đổi.

“Thỉnh đồng học Long Kỳ sau khi nghe được thông báo liền nhanh chóng đến phòng hiệu trưởng, thỉnh đồng học Long Kỳ sau khi nghe được thông báo liền nhanh chóng đến phòng hiệu trưởng.”

...

Móa, làm cái gì ah, sáng sớm, lại phát thanh cái gì. Hiện tại tìm ta?! Hừ, không rảnh, không đi!

“Hiệu trưởng tìm người có chuyện gì a?”

“Khăng định không có chuyện tốt.”

“Vậy người không đi sao?”

“Ta tại sao phải đi?”

“Kỳ Kỳ, chúng ta trốn học a!” Nhìn xem nàng bởi vì hưng phấn mà trợn hai mắt thật to, ta không tự giác được nhẹ gật đầu.

“Này, cửa ở bên kia a!” Ta lôi kéo bé Heo chỉ chỉ vào địa phương phía trước, nàng đưa tay đập vào vai của ta.

“Người hảo dẫn ah, chúng ta là trốn học! Đương nhiên không thể từ cửa chính mà đi rồi.” Nàng chỉ chỉ đường nhỏ bên phải: “Chúng ta đi leo tường.”

Leo tường ah ~~~~~ ai ~~~~~ đó đã là chuyện rất lâu. Nhớ năm đó học tiểu học, mỗi ngày leo tường, leo đi ra bên ngoài nhất định sẽ có thiếu niên bắt lương ở bên ngoài mai phục, sau đó sẽ đánh nhau... Thật là khiến người hoài niệm a.

Bây giờ là thời gian tự học sáng, cho nên trong trường không có người nào, nơi đây gần sân bong dĩ nhiên cũng không có người, chỉ có xa xa truyền đến mông lung tiếng đọc sách, truyền vào trong tay của ta.

Vì nơi này thập phần yên tĩnh, ta cùng bé Heo đồng thời đã nghe được từng đợt âm thanh kỳ quái.

“Hừ —— chúng ta lén lút đi qua đó xem.” Bé Heo có vẻ rất hưng phấn, nhưng là thân kinh bách chiến ta đây làm sao không nghe ra được âm thanh dâm mỹ đang rên rỉ này. Vì không thể làm hư tiểu hài tử (cũng không biết là ai hư a) ta giữ chặt lấy nàng, “Quản nhiều như vậy để làm gì, chúng ta nhanh đi leo tường.”

“Không được! Ta nhất định phải đi xem!” Nàng giãy vô cùng kiên quyết, ta đột nhiên hối hận lúc trước vì cái gì không gọi a Hun theo, ta biết rõ bé Heo là cố ý không chịu để cho a Hun biết, sợ hấn quản nàng thật chặt, sẽ để cho nàng không thoải mái.

Cho nên nàng mỗi khi làm chuyện xấu đều chỉ mang ta theo. Con mẹ nó ta đã tạo nghiệt gì a ~~~~

Bất quá... Ta cũng rất tò mò, ai dám to gan như vậy trong trường học lại đến đây ân ái, mà còn ở chỗ này.

“Ah ~~~~ ah ~~~~ a Lang ~~~ a Lang ~~~~~ ”

“Ta không được, ah ~~~~ ân ~~~ ah ~~~~ ”

“Ah ~~~~ ah ~~~~~ ân ~~~ ô ô ô ~~~ ”

“Người muốn cho người khác nghe thấy sao? Gọi lớn tiếng như vậy?”

“Ô ô ~~~~ ”

Thanh âm quen thuộc...

“Oa! Tốt kích thích!” Bé Heo kéo kéo y phục của ta ý bảo ta cùng nàng ngồi xổm xuống xem.

Chỉ thấy một nam nhân cao lớn quần áo không chỉnh tề đem một nữ nhân đồng dạng quần áo không chỉnh tề đặt ở trên tường cái kia cái kia... Hơn nữa hai người kia... Thấy thế nào thực quen thuộc.

“Kỳ Kỳ người biết bọn họ sao?” Bé Heo một bên chảy nước miếng một bên kề tai ta nói nhỏ.

Phim:@) cùng hiện trường quả nhiên khác nhau a! rất thật ~~~~==||

“Nhận thức ah.” Ta gật gật đầu, “Người nam kia gọi là Thuyết Lang, đứng đầu hội thể thao, hẳn đang thượng chính là Hàn Mỹ Tang, trước mắt là bạn gái của ta.”

” Quan hệ phức tạp ah.” Nàng gật gật đầu, “Kỳ Kỳ đối với nàng không phải rất nghiêm túc a?”

“Ách?”

“Nếu không không thể có bộ dạng như vậy a.” Đối với sự tình này, nàng so với người khác càng hiểu rõ, ánh mắt của ta căn bản không dám nhìn thẳng, chỉ có thể đem ánh mắt tiếp tục phóng tới bên người đôi cầu nam nữ kia.

“Ngày đó khi trở về có chuyện gì xảy ra? Đánh chết ta cũng không tin người thật sự bệnh hai ngày a. Kỳ Kỳ, người nói thực cho người biết ta, người có phải hay không cùng Long bá bá làm sao?” Mặt của nàng

đột nhiên phóng đại tới trước mặt ta làm ta ngã ngồi xuống đất.

“Ai? Ai tại đó?”

“Ah! Không tốt, bị phát hiện rồi, chạy mau!!”

Thời khắc nguy hiểm không thể nghĩ nhiều, ta lôi kéo bé Heo bỏ chạy, đương nhiên, chúng ta tự nhận là cao thủ ở trường học này là không người nào có thể so sánh, nhẹ nhàng nhảy lên, liền leo tường mà qua.

Lần đầu leo tường ở đây, hai năm nói dài cũng không dài lắm, nói ngắn cũng không ngắn, sợ dĩ phải làm cho người ta cảm thấy có một chút không quen nhưng lại hoàn toàn phù hợp với lẽ thường.

Phỏng chừng những huynh đệ sống chết kia giờ nhìn thấy ta cũng không thể nhận thức à nha.

“Kỳ Kỳ người làm sao vậy?”

“Đi đường còn phải đề phòng a?” Ta cùng nàng hai người đi trên đường tần suất quay đầu lại cũng cao hơn bình thường, nếu như việc này bị cha ta biết rõ... Hừ! Tên cầm thú kia, hỗn đản cường bạo nhĩ tử! Ta tại sao phải nghĩ đến hắn... .. Hắn là cha ta, ngấm lại hắn không phạm pháp a...

“Ách... Làm gì?” Ta cũng có quyền mệt mỏi mà, xin người không nên hờ một tí lại đem ánh mắt hường về ta đi.

“Người nhìn đến híp mắt a, có phải bị cận thị rồi không?”

Nàng nói như vậy, dường như là như vậy. Gần đây phải học bài, lại giúp nhiều người làm bài (kiếm tiền bỏ trốn), còn luôn sử dụng máy vi tính, dùng mắt quá độ, cận thị cũng là không thể tránh khỏi a.

“Có khả năng.” Ta dụi dụi mắt, nhìn nhìn lại cái thế giới dơ bẩn, nhắm mắt lại mở mắt ra một thế giới mơ hồ.

“Đi mua kính mắt a.”

“Không được!” Ta quả quyết cự tuyệt, “Ta hiện tại rất rất cần tiền, không thể lãng phí.”

“... Ta tặng người!!”

Ta đợi chính là những lời này: “Tốt ~~ ”

“Người vì cái gì lại rất cần tiền?”

“Bởi vì ta muốn chuyển ra ngoài ở.” Trên sống mũi đột nhiên có thêm một vật quả thật không quen, ta đẩy.

“Người thật sự cãi nhau với cha người?”

“Hừ, mặc kệ chuyện của người.”

”~~ người ta hảo tâm quan tâm người, hừ! Vốn còn muốn đề cử người một công việc nhẹ nhõm thù lao siêu cao đây này.”

Công việc nhẹ nhõm? Trả thù lao siêu cao? Hắc hắc... Hắc hắc hắc hắc...

“Là lao động chân tay hay là lao động trí óc?”

“Àn hừ hừ ~~~ ”

“Không nên như vậy nha, đến lúc đó ta chuyển ra đi người cũng có thể theo ta cùng đi ah.”

“Hừ!”

“Còn có Thủy Thủy cùng người chơi đây này.”

“... ..”

“Ta đem thanh Desert Eagle của cha ta trộm đến cho người chơi.”

“Đi theo ta.”

19. Chương 19

Bán mình chôn cha

Ta gọi Long Tử, từ nhỏ không mẹ, một nhà già trẻ lưu lạc ở Hồng Kông, gia phụ hai ngày trước đã ly khai nhân thế, trong nhà tiểu muội không có tiền đọc sách. Ta lẻ loi một mình thực không biện pháp. Không có tiền mai tang cho gia phụ, lại không thể làm cho tiểu muội ấm no, các vị thúc thúc a đi hảo tâm, nhìn qua

các người thực phúc hậu, giúp ta một tay, ta về nhà an vị cho phụ thân, sẽ tạ đại ân.

Không thể hoài nghi, cái này khối mộc bài đã được đặt trên cổ của ta, cũng không biết bé heo từ nơi nào lấy ra một cái chén bể đặt trước mặt của ta.

Hơn nữa càng mất mặt chính là, ta đang ngồi trước khu phố xá náo nhiệt nhất trên đường Cửu Long, N ánh mắt sáng như sao đang nhìn ta.

“Móa, nhìn cái gì a, đeo khẩu trang cùng kính râm, sẽ không phải đã bệnh gì a?”

“Ah ~~~ không phải là SARS a?”

“Ah ~~~~~ cách hẩn xa một chút cách hẩn xa một chút ~~~~~ ”

“Nhanh đi gọi xe cứu thương ~~~~~ ”

Đám người giải tán lập tức...

Cái này gọi là kiếm tiền một cách nhẹ nhàng sao????

Ta phiền muộn! Ta phẫn nộ tâm trạng của ta muốn bạo phát!!!!

Cái gì “Gia phụ đã hai ngày trước ly khai nhân thế”!!! Ta nhỏ vào! Dám trù cha ta chết! Người không muốn sống nữa có phải hay không!!

“Ah ~~~~ Kỳ Kỳ! Đừng làm hỏng chiêu bài a!!!!” Bé Heo xả thân cứu mộc bài, ôm trong ngực từng li từng tí thổi tro bụi, đeo trở lại trên cổ của ta, “Đừng kích động đừng kích động! Chỉ cần người ngồi thêm chốc lát, ta cam đoan người phát tài!”

“... .. Thật sự?”

“Thật sự!..., ngàn vạn đừng nhúc nhích a. Cũng ngàn vạn đừng làm cho ai nhận ra chúng ta... .. Ah, Vương tổng, đúng, ta là Hắc Thất Tinh, ta nghĩ đến lần trước người muốn cùng ta kí hợp đồng, ân... Đúng vậy, ta bây giờ đang ở trên đường chứng kiến một cái nam hài, thật đáng thương a, chỉ cần người có thể mua hẩn, ta liền đáp ứng người... Ân... Ta nói thật a... Uy ~ uy uy! Cất... Ta còn chưa nói hết mà... Ah, Trương tổng, ta là Hắc Thất Tinh, hợp đồng ta cũng đang suy nghĩ, chỉ cần người mua tiểu nam hài đáng thương trên đường... Uy!!!!!! Kháo...”

Ta nhìn nằng ba phút gọi mười mấy cuộc điện thoại, lập tức liền có vài chiếc xe cao cấp ngừng ở trước mặt ta.

“Tiểu đệ đệ, bao nhiêu tiền có thể mua người?”

“100 vạn.” Bé Heo đẩy kính râu.

“Chờ một chút.” Lại có một chiếc MB bước xuống là một nam tử trung niên: “Ta xuất 150 vạn!”

“Chậm đã chậm đã! Ta xuất 200 vạn!”

“Ta xuất 300 vạn!”

“400 vạn!! ”

... ..

Ta như thế nào cảm thấy, giống như là một vật phẩm bán đấu giá. Bất quá duy nhất một lần có thể có nhiều tiền như vậy... Hắc hắc, quản khi gì!

“Không cần cãi, tiểu đệ đệ, nơi này là chi phiếu tiền mặt 1000 vạn, người trước cầm đi đi, hảo hảo chôn cất phụ thân người. Ah ~ Tiểu Tinh Tinh ~~~ người mau kí kết đi a.”

Ta chính là vui sướng hài lòng tiếp nhận 1000 vạn, không ngờ ở nửa đường bị cướp. nổi nóng! Đang muốn mở mắt, ngẩng đầu nhìn lên, há hốc mồm...

“Ta chính là phụ thân hửn.”

Tốt... Tốt... Thật là biểu lộ khủng khiếp... ánh mắt huyết tinh... miệng ta mở rộng hơi giật mình nhìn hửn, bất quá may mắn hiện tại ta đeo kính râu cùng khẩu trang, nếu không bộ dạng ngu ngốc đều bị người nhìn thấy rồi.

Khóe mắt ta nhìn hiện trường, tình huống cũng so với ta không tốt hơn là mấy. Mỗi người ngây ra như phỗng sống giống như bị sét đánh. Hô ~~~~~ trong nội tâm cân đối ~~~~~ không đúng ~~~~~ không thấy bé Heo!!!

” xoạt —— xoạt —— xoạt” ba lần xé, 100 vạn trong tay tiêu tán, trong nội tâm của ta đột nhiên hối hận vô cùng, nếu ta nhanh tay hơn một chút... Ah ~~~~~ lòng ta lại nhỏ máu ~~~~~

“Cha, đó là ...” ánh mắt nghiêm khắc của hửn, ta cắn răng mà đem chữ tiền nuốt vào trong bụng, nhưng ánh mắt của ta rất là khó chịu, tiền a tiền a, tiền đáng thương của ta...

“Theo ta trở về!”

“Úc ~~~~” bé Heo, người nhất định phải chết!

Lần đầu tiên cảm thấy, nguyên lai về nhà lại cảm thấy phiền muộn như thế, lần đầu tiên cảm thấy, nguyên lai hương vị xì gà Brazil lại khó chịu như vậy, lần đầu tiên cảm thấy, cha ta một chút cũng không đẹp trai.

Bảo tiêu đều bị hấn đuổi đi, phòng khách to như vậy cũng chỉ còn hai người ta và hấn ngồi đối diện trên ghế salon. Ta cúi đầu, không dám lên tiếng.

“Người buổi sáng không lên lớp, chính là vì đến đó...”

“Ta cũng là vì kiếm tiền ah ~~~~” ta nói xạo theo bản năng, vừa tiếp xúc với ánh mắt nguội lạnh của hấn lập tức cúi đầu nói nhỏ, “Đọc sách còn không phải là vì kiếm tiền sao.”

“Như thế nào, ta nuôi không nổi người sao?”

Nuôi ta, làm sao lại nuôi không nổi, nhưng ta lập tức liền muốn rời đi, người nói về sau ai nuôi ta? Đương nhiên phải dựa vào chính mình. Đương nhiên, lời này không thể nói ra.

“Kiếm ít tiền lẻ...”

“Một tháng 10 vạn tiền tiêu vặt còn chưa đủ?”

“Ta đã trưởng thành, luôn dựa vào ba ba nuôi, người ta sẽ nói xấu.”

“Cho nên người chạy đến đó làm chuyện mất mặt để người khác chú ý?”

“Ta có mang kính mát cùng khẩu trang!”

“Long Kỳ!”

Ta câm miệng! Phụ thân dường như thật sự phát hỏa! Liền gọi cả họ tên ta ra. Kể thức thời mới là tuần kiệt. Ta câm miệng câm miệng.

“Người muốn nhiều tiền như vậy làm gì? ... .. Chẳng lẽ người muốn rời ta?”

Wow! Thật là lợi hại ah, thật không hổ là hiếu con không ai bằng cha, liền cái này đều bị hấn nghĩ tới...

Không đúng, vâng...vâng... Hấn... Hấn là làm sao biết kế hoạch của ta a?

“Ồ... Đau nhức ~~~” không biết lúc nào hấn đã đi tới trước mặt của ta, cái cằm bị hấn nắm chặt hung hăng nâng lên, khuôn mặt tuần tú tràn ngập lửa giận không hề che đậy hiện ra tại trước mắt của ta, chỉ tiếc hiện tại ta không tâm trạng thưởng thức, “Cha, gãy xương ta...”

“Ta sẽ không để cho người ly khai ta”

Ta cũng sẽ không ly khai người. Lời nói dối còn chưa nói ra miệng miệng đã bị thô bạo cắn nuốt, hàm răng của hấn trước sau như một hung tàn, chỗ lần trước rách da lần này cũng tiếp tục rách, ta đau nhức đến nói không nên lời, chỉ có thể rầu rĩ mà nuốt lấy nước bọt hòa với máu tươi mà không biết là của ai.

“Ah ~~~~~ không cần buột tay.. U-a..aaa...” cựa vạt của ta không phải dùng để dung để buột tay a! Phụ thân hấn có phải hay không sử dụng sai công dụng của nó ra.

“Không trói chặt người, người lại sẽ rời bỏ ta.” Ánh mắt của hấn như thú bị thương, cái không khí âm tà như đang đâm vào lòng ta, lòng ta thật sự rất đau nhức.

Cha... Ta cũng không muốn ly khai người...

“Ồ...” Ta nắm lấy nút áo vừa mới bị cởi bỏ, ta bị hấn đẩy ngã trên ghế sa lon, bàn tay thô ráp của hấn vươn vào bên trong chậm rãi vuốt ve...

“Đây là cái gì?” Hấn nhìn trên đất rơi xuống một vật thể không rõ.

Ta bị hấn đè nặng, nhìn không thấy, chỉ có chờ đến hấn cúi người nhặt ta mới nhận ra nguyên lai đó là kính mắt mà bé Heo mua cho ta.

“Người cận thị rồi hả?”

“Àn.” Ta gật gật đầu.

“Tự mình mua?”

“Bé Heo tặng.”

“Lạc~ ——” cái kính mắt đang êm đẹp không làm sai chuyện gì cứ như vậy đã bị chết trên tay đại ma vương, lòng ta lại là xiết chặt...nhìn tay cha ta đang chảy máu...

“Của ta...” Kính mắt...

“Không được dùng đồ của người khác, người muốn kính mắt ngày mai ta cùng người đi mua.”

“Ừc ~~~~” chỉ cần không phải tự chính mình mua là tốt rồi, “Cha, người không được cột tay ta? Khó chịu.”
Ta lắc lắc tay mặt mũi tràn đầy ủy khuất.

Nhưng mà hắn như là không thấy được, cúi đầu xuống khe liếm lấy vành tai của ta, U-a..aaa... chỗ đó của người ta rất miễn cảm a ~~~~

“Người ưa thích bé Heo?”

“Ưa thích ah.” Ta là tiểu hài tử thành thật. Bé Heo tuy tính rất xấu nhưng là rất đáng yêu, lớn lên lại xinh đẹp, ai thấy không thích ah. Chẳng lẽ hắn không vui sao?

“Xoạt! ~—— ”

Ah ah ah ~~~~ y phục của ta ~~~~

Nút áo thoát cái bay tứ phía, nằm trên sàn nhà an cư lạc nghiệp, ta đáng thương trưng ra khuôn mặt vô tội.

Hắn... Hắn sẽ không phải lại muốn cưỡng bạo ta a!

20. Chương 20

Áo khoác rời bỏ mình rồi...

Áo sômi rời bỏ mình rồi...

Quần dài rời bỏ mình rồi...

Đồ lót cũng...

“Cha...” Nhìn cái của hắn vừa thô lại vừa lớn mà muốn đi vào lỗ nhỏ của ta, một đêm phi thường không tốt đẹp kia đập vào trong óc ta. Huyết sắc trong nhất thời không còn trên khuôn mặt ta, ta tận lực rời khỏi hắn: “có thể dừng lại hay không. Ta... Ta sợ đau nhức.”

Sắc mặt của hắn rất cực ôn nhu rất nhiều, cúi đầu xuống hôn vào mắt ta, cái mũi, miệng, cái cằm...

“Ân... Cha, có thể... Được hay không ... thương lượng a...”

“Cái gì?” Thanh âm của hắn tràn ngập bất mãn, ta không rảnh bận tâm nhiều như vậy, nâng lên cánh tay bị trói chặt ôm lấy cổ của hắn.

“Ân, ngươi không rõ... hiểu rõ, ngươi ... thời điểm ngươi tiến vào... Sẽ rất đau nhức...”

“Lần này sẽ không để cho ngươi đau đớn.”

Cắt, lừa tiểu hài tử ah, ta đây mới không tin!

“Nếu không như vậy đi.” Ta ngưỡng mặt lên hôn hôn gương mặt của hắn làm nũng: “Tiểu đệ đệ của ta so với ngươi nhỏ hơn, nếu không... Nếu không để cho ta đi vào chỗ đó... Chắc chắn sẽ không đau nhức như vậy.”

“Ngươi muốn thương ta?” Hắn đã nắm tay của ta tiếp tục liếm láp, lại là một hồi chiến rung động, để cho ta vô lực mà ngã trở lại trên ghế sa lon.

“Chỉ là... So sánh vậy thôi... Ah...”

Không hề báo hiệu đem ta kéo tới, bàn tay to của hắn nâng cái ót ta đè xuống giữa đùi hắn, thanh âm khan khan như ác ma sâu kín mà vang phía trên đầu ta: “ Nếu như muốn không đau..., vậy thì hảo hảo thè lưỡi ra liếm a.”

“U-a..aaa...” Trong lúc nhất thời, một cổ hương đặc biệt thuộc về nam nhân xông vào mũi ta, cái của hắn tại trong miệng của ta bành trướng lợi hại, như muốn đem miệng của ta làm cho nứt.

“U-a..aaa... Kỳ Kỳ, không thể cắn ta.”

Nhưng mà ta thật sự rất muốn cắn cắn xem sao. Cứng như vậy, đến cùng nên hay không nên làm thật nó, ta thật sự rất muốn nghiệm chứng a.

“Nghe lời, dùng đầu lưỡi là tốt rồi... Ân... Tốt...”

Ta là con ngoan hiếu thuận, một lòng cho rằng chỉ cần dùng miệng giúp hắn thỏa mãn hắn sẽ không ăn hiếp ta. Cho nên ta rất ra sức liếm, mút cũng rất ra sức, một lòng nghĩ để hắn bắn ra, không thể tưởng được hắn kêu rên một tiếng, đem thứ cực đại trong miệng ta rút ra, lại một tay đẩy ta trở lại trên ghế salon.

“Ah... Người nói không giữ lời, U-a..aaa...” Đáng giận, chỉ biết khóa môi của ta. U-a..aaa... Ngón tay của hấn vậy mà... đi vào bên trong đi... Ta khổ sở uốn éo uốn éo mông.

“Đừng nhúc nhích, Kỳ Kỳ, không muốn đau nhúc thì nghe lời ngoan ngoãn đừng nhúc nhích.”

Đừng nhúc nhích? Hay nói giỡn! Cho dù người là cha ta ta cũng không nghe lời của người. Cho nên ta động càng thêm lợi hại, hai tay làm loạn một trận, “Không muốn không muốn! Cha, ta không muốn ân ái với người!”

U-a..aaa... hai... Hai ngón tay rồi...

“Cũng bởi vì chúng ta là phụ tử?”

“U-a..aaa...”

“Hừ, ta nếu như đã ôm người lần thứ nhất, sẽ không sợ ôm người lần thứ hai, lần thứ ba!” Ngón tay đột nhiên rút khỏi, cảm giác kì quái cũng theo đó mà biến mất, sau đó đột nhiên một thứ cắm vào trong cơ thể ta làm ta sợ hãi không thôi:

“Ah ~~~~~ ah ~~~ không... Không công bình... Ah ~~~ ”

Tốc độ hấn đẩy vào càng lúc càng nhanh, tại bên trong ta từng chút từng chút mà ma sát, cái loại khoái cảm như điện giật này làm ta hưng phấn không thôi.

“Aha ~~~~~ ân ~~~~~” sao... Tại sao có thể như vậy, ah ~~~~~ không... Không được, Long Kỳ ~~~ Long Kỳ người phải thanh tỉnh!! Không thể bị khoái cảm mai một lý trí ~~~~ nhưng mà... Sảng khoái ~~~ hô ~~~ thật là lợi hại ~~~~~

Không đúng không đúng! Không thể sa vào không thể sa vào! Hấn là cha ta là cha ta ah ah ah ah ~~~~~

“Ah ~~~ cáp ~~~ cha, dừng tay... Dừng tay...”

Thật sự rất thoải mái ah, dừng tay ta cũng là thuận miệng nói, phụ thân người không cần thật sự dừng lại...

Không thể không thể! Loại quan hệ này là không đúng! Như thế nào có thể mê luyến quan hệ thân thể với phụ thân mình? Long Kỳ người cái là cái đồ biến thái ~~ táng tận thiên lương! Mặt người dạ thú! ~~

“Người thật sự muốn ta dừng lại sao? Kỳ Kỳ.”

“Àn... Ngừng... Không... Không muốn...” mồ hôi của hắn lặn xuống trên gương mặt của ta, lại làm cho ta ý loạn tình mê một hồi, làn da nhẹ nhàng nếm ngòn ngọt, mặt thật cảm giác ở trong miệng của ta hòa tan ra. Con người hắn càng sâu, cúi đầu xuống, hung hăng cắn môi của ta, đầu lưỡi nóng hổi kịch liệt quần lấy miệng của ta, nước bọt không kịp nuốt xuống theo khe miệng ta chảy xuống...

Ah ah ah!!! Long Kỳ người đang làm gì đó ah!!! Cậu dẫn phụ thân khi chết sẽ xuống địa ngục a!!

Nhưng mà... Nhưng mà ta rất thích ah ~~~ làm sao bây giờ ~

Cứ như vậy một đồng mâu thuẫn đấu tranh bên trong ta, ta rốt cục từ trong kỹ xảo cao siêu của hắn... Bắn...

Đợi... Chờ một chút, không đúng, vì cái gì... Vì cái gì hắn vẫn còn động?!

“U-a...aaa... Cha... Tốt rồi... Tốt rồi ah, ah ~~~ Aha ~~~ cấp ~~~~” không được... Lại... Lại hưng phấn rồi ~~~~

Từ khi hắn vào trong cơ thể ta đến giờ, đã làm được 20 phút rồi.

Quả nhiên là lão cha cảm thú!

Sau khi xong việc, ta không xương mà tựa vào lòng ngực của hắn tùy ý hắn giúp ta tắm rửa.

Bồn tắm nhà ta rất lớn, thế cho nên hai nam nhân trưởng thành ngồi ở bên trong vẫn còn có vẻ rất rộng rãi.

Ta mặt ngoài không có biểu hiện nào nhưng nội tâm bồi rối không thôi.

Sao có thể như vậy!! Ta vậy mà bắn ba lượt! Hơn nữa cảm giác siêu tốt! Bởi như vậy ta không chỉ có yêu hắn mà còn yêu luôn thân thể hắn! Cái này... Cái này về sau ta như thế nào có thể li khai hắn a!! Không được! Nhất định là ta lâm ở đâu rồi! Nam nam ân ái không có khả năng sẽ thụ thai như vậy đấy! Ta không tin! Ta không tin!

Ah, đúng rồi, nhất định là hắn quá ôn nhu rồi! Nhất định là vậy!

Hắn nói không sai, dù sao đã làm lần thứ nhất rồi, lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư...cũng không sao

“Cha!” Ta tiến về phía hắn, đem cả thân thể tới gần hắn, cũng đặt mông mạnh mẽ ngồi trên đùi hắn, cọ xát ~~~ oa ~~~ làn da thật trơn ah ~~~ không đúng không đúng, ta đang suy nghĩ gì đấy!

“Làm sao vậy? Vẫn còn rất đau sao?” Hấn thương tiếc ôm lấy ta hôn hôn lên trán của ta.

“Không có đau!” Ta nhanh chóng lắc đầu, nhìn ánh mắt kinh ngạc của hắn mà nắm lấy phía dưới của hắn, cảm giác cái kia vốn là tịt đã bắt đầu có chút ngắc đầu trong lúc nhất thời lại đang trong tay của ta bắt đầu cương lên, “Chúng ta lại tới một lần a?”

“Kỳ Kỳ?”

“Lần này người cứ hung ác đẩy vào, không cần ôn nhu không cần ôn nhu, tốt nhất cứ dùng sức, hung hăng thương ta, không cần bận tâm ta... Ách... Ah ~~~~ cấp ~ ần... Không... Không đúng, lại... Lại dùng lực... Lại... Lại... Lại mạnh một chút...”

Vì cái gì không đau? Vì cái gì không đau?? Ta muốn đau nhưc ah! Tốt nhất giống như lần trước như vậy để cho ta đau nhưc ngất đi! Càng đau nhưc càng tốt, đau nhưc làm cho ta đối với việc này sợ hãi, đau nhưc đến để cho ta rất nhanh có thể quên hẳn.

“Không đúng không đúng!” Ta đỡ lấy vai của hắn cố gắng co rút bên trong, lại càng làm cho loại ma sát này thêm kịch liệt, ý đồ làm cho bản thân cảm nhận sâu sắc, “Không đủ... Không đủ... Ah ~~~~ cha, người lại dùng sức a ~~~~ cấp ah ~~~~ không cần... Không cần ôn nhu...”

“Kỳ Kỳ!” tay bên hông ôm càng chắc hơn, khoái cảm phía dưới càng ngày càng sâu, tốc độ nhanh nhất truyền đến tư chi ta, làm ta càng thêm hưng phấn...

Thật thất vọng, 555555555555555555555555555555

“Không đúng không đúng! Chúng ta lại tới một lần, lần này nhất định phải thô bạo một chút a!”

“Cha, lại làm ~~~ ”

“Người đã rất mệt rồi.”

“Mặc kệ ah! Người quá ôn nhu rồi, ta không muốn ~~~ ”

“Cha... Lại... Đến...”

“Kỳ Kỳ...”

“Ta... Ta muốn người... Lại... Lại thô bạo một chút...”

“Ô... Ô ô...”

“Kỳ Kỳ đừng khóc, chúng ta không làm nữa, nghe lời ~~~ ”

“Không... Không được... Ô ~~~~~ làm ah ~~~ nhất định... Nhất định phải làm! Lần này người nhất định... Nhất định phải càng thêm thô bạo mới được ~~~~~ ”

Cứ như vậy... Chúng ta ân ái đến hừng đông...

21. Chương 21

U-a..aaa... Eo của ta ~~~~~ xương cốt của ta... Thật... Đau nhức... Đau nhức...

Túng dục quá độ quả nhiên... Ai, tự gây nghiệt không thể sống.

Trời... Trời tối quá ah. Hiện tại mấy giờ rồi?

“Kỳ Kỳ, người đã tỉnh chưa?” lồng ngực thật ấm áp a, U-a..aaa... Thanh âm thật khiêu gợi, dường như là cha ta...

“Ân, mấy giờ rồi ah, ta có thể ngồi dậy hay không a.” Mệt mỏi...

“Ngồi dậy làm gì?” Hấn vuốt tóc của ta, ôn nhu hôn lên đỉnh đầu ta, ta thò tay dụi mắt, phát hiện trên người đã mặc áo ngủ.

“Đến trường ah.”

“... Bây giờ là mười giờ tối.”

Gì.. 10 giờ tối?!”Ta ngủ một ngày?”

“Ân.”

“Trường học...”

“Đã giúp người xin nghỉ, ngày mai người ở nhà nghỉ ngơi đi, còn phải dẫn người đi mua kính mắt.”

... ..

“Cha.”

“Ân?”

“Vậy còn người?”

“Cái gì?”

“Người cũng ngủ một ngày sao?”

“... .. Ân...”

Ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha!!!! Nguyên lai hấn cũng là người ah, ha ha, ai, dù sao già rồi, không được ah, ha ha, trong nội tâm ta cân đối rồi.

“Đừng cười! Ai, mệt mỏi thì đi ngủ đi, ” nhưng mà hiện tại ta một chút cũng ngủ không được. Dù sao cũng từng học võ, thân thể của ta không phải yếu ớt, khôi phục cũng sẽ rất nhanh. Nghỉ ngơi một ngày vậy là đủ rồi.

Trong bóng tối ta ngẩng đầu nhìn ánh mắt của hấn, sáng lóng lánh, so với ánh sao sáng trên bầu trời càng xinh đẹp hơn.”Chúng ta nói chuyện phiếm được không, rất lâu không có cùng ba ba nói chuyện phiếm rồi.”

“Người muốn nói cái gì?”

“Ta muốn nghe người nói chuyện, người nói ta nghe có được không?” Có lẽ về sau ta sẽ không còn nghe thấy thanh âm của người rồi...

Hấn ngày thường nghiêm túc không thích nói cười, nhưng ta biết rõ hấn nhất định sẽ đáp ứng yêu cầu của ta, quả nhiên sau khi hấn trầm tư một chút, liền chậm rãi mở miệng, đem ta cùng với hấn đưa đến một chỗ từ rất lâu trong quá khứ.

? Nhớ lại?

Mùa hè năm Long Tây 17 tuổi, một đứa trẻ tên Long Kỳ chính thức gắn bó với tính mạng của hấn.

Khi đó Long Tây cũng đã lớn, bởi vì là con của lão đại xã hội đen, trong trường học mây mưa thất thường? Một tay che trời? Phong vân một cõi, không ai dám đắc tội hấn. Bởi vì hấn có khả năng lãnh đạo nên

không ai không nể hấn, vị trí hội trưởng hội học sinh đương nhiên sẽ thuộc vào tay hấn. Được tất cả học sinh trong trường sùng bái và tôn kính.

Tuần lễ thứ tư là tuần lễ họp thường kì của hội học sinh, bây giờ là 6 giờ rưỡi rồi, Long Tây mặt không cảm xúc cầm bút nhìn vào văn kiện, toàn bộ người trong hội trường đều xuất một thân mồ hôi, cẩn thận từng li từng tí báo cáo sợ phạm sai lầm thì sẽ phải nhìn thấy ánh mắt lạnh khốc của hấn, nhưng hấn là nhi tử của xã hội đen, trừ phi bản thân không còn tìm thấy niềm vui trong cuộc sống và muốn sớm ngày thoát li khổ hải nếu không tốt nhất tránh xa hấn ra.

Có thể là bọn hấn không biết, giờ phút này hội trưởng anh minh thần võ của bọn hấn tâm tư đã sớm bay về phương nào, bay a bay a bay trở về trong nhà của hấn.

Không biết Kỳ Kỳ hiện tại có nghe lời không hay là đang khóc a, sao hấn lại đang khóc... Vì cái gì? Chẳng lẽ là bởi vì bọn hấn quên uy sũ? Hay là quên giúp hấn đổi tả rồi? Hay là nhìn hấn đáng yêu nên khi dễ hấn? Hay là vì không có người chơi nên hấn cảm thấy tịch mịch? Hay là vì...

“Xoát ——” hấn không hề báo động trước đứng lên làm cho làm cho ủy viên đang báo cáo cùng mọi người ra một thân mồ hôi lạnh.

Toàn trường lập tức lặng ngắt như tờ ——

Sau đó ——

“Hội... Hội trưởng?”

“Hội trưởng người đi đâu vậy?”

“Hội trưởng chúng ta còn chưa họp xong a!”

“Hội trưởng!”

“Răng rắc —— ”

“Phanh!”

Toàn trường lại là một hồi lặng ngắt như tờ, chỉ để lại ở đây mấy người hai mặt nhìn nhau không biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Dự cảm của ta quả nhiên là linh!

Long Tây còn cách nhà thật xa cũng đã nghe được tiếng khóc của Kỳ Kỳ, lập tức ba bước cũng như một bước lung tung xông vào trong nhà mình, trong nội tâm dần bất ổn.

“Kỳ Kỳ!”

Trong phòng đầy màu hồng của tiểu hài tử, bảo mẫu trẻ tuổi đang ôm Kỳ Kỳ mà hống, nhưng mà Kỳ Kỳ chẳng những không ngừng khóc mà ngược lại càng khóc càng lớn hơn.

“Thiếu gia, người trở về rồi.” Bảo mẫu khuôn mặt khổ sở nhìn Long Tây như thấy cứu tinh, đôi mắt phát sáng lên.

“Kỳ Kỳ làm sao vậy?”

Túi sách tùy tiện quăng một bên, hần cẩn thận từng li từng tí mà ôm hài tử, Tiểu Kỳ Kỳ mặt trướng đỏ miệng mở rộng không ngừng khóc, hai tay nắm chặt vung a vung a còn bất chợt trúng khuôn mặt của cha hần.

“Không biết, hần vừa rồi tỉnh lại liền không ngừng khóc, cũng không biết rốt cuộc là làm sao vậy.”

“Có phải đói bụng hay không?”

“Hần không chịu uống sữa.”

“Đã thay tã chưa?”

“Thay rồi.”

“Có phải cảm lạnh hay không?”

“Thiếu gia, ở đây đang mở máy điều hòa.”

“... Có hay không không cho hần chơi gấu ba ba?” gấu ba ba là món đồ chơi mà kỳ kỳ thích nhất, là phụ thân hần đạo của Long Tây cùng Tong Tây đi mua. Kỳ Kỳ vừa nhìn thấy liền cực kỳ yêu thích, nỗ lực cười suốt một ngày.

“Có, nhưng mà bị hần ném đi.”

Ngay cả gấu ba ba cũng không chơi?! Long Tây cảm giác bản thân đang cảm thấy vô cùng lo lắng, chân tay luống cuống sờ sờ trán nhĩ tử lại nắm nắm cái tay nhỏ. Làm sao bây giờ làm sao bây giờ, ngay cả gấu

ba ba cũng không muốn chơi, Kỳ Kỳ không biết thật sự sinh bệnh a. Tại sao có thể như vậy tại sao có thể như vậy...

“Ah, thiếu gia, tiểu thiếu gia đừng khóc a!”

Ngay tại lúc Long Tây vẫn đang phát sầu, thanh âm của bảo mẫu truyền vô trong đầu hắn, hắn chăm chú nhìn lại, quả nhiên, Kỳ Kỳ đã đình chỉ khóc thút thít, mở đôi mắt to tròn nhìn ba ba hắn, cái miệng hồng hồng nhỏ nhắn có chút chu ra, cái mũi nhỏ hồng hồng, cứ như vậy nhìn nhìn, lại khanh khách nở nụ cười.

“Ah, tiểu thiếu gia cười a!”

“Kỳ Kỳ...” Long Tây dù trưởng thành cũng là nam hài 17 tuổi, việc bỗng nhiên làm phụ thân không ngờ trước từng làm cho hắn bàng hoàng vài ngày không thể chìm vào giấc ngủ. Khi hắn ôm Kỳ Kỳ vào nhà cũng đã quyết định, nếu cha mẹ không muốn Kỳ Kỳ.., hắn sẽ tự mình nuôi! Ai biết cha hắn thấy Kỳ Kỳ không nói hai lời liền đoạt lấy làm bảo bối, mất hết uy nghiêm ở trước mặt thủ hạ khóc tí tách la hét chính mình rốt cục cũng làm gia gia rồi! Mẫu thân hắn lại càng không ra cái gì, một mình chiếm đoạt Kỳ Kỳ vài ngày liền nhìn cũng không cho hắn nhìn tới. Còn cười hắn nói mỗi ngày nếu không quá nửa đêm sẽ không trở về hiện tại tan học liền chạy nhanh về nhà, thật sự là mặt trời mọc lên từ phía tây sao.

Ai, chuyện cũ thật chua xót, không đề cập tới cũng vậy.

“Kỳ Kỳ, ba ba rốt cục gặp ngươi rồi.” Vừa nghĩ tới mình đã nhiều ngày chưa được gặp nhi tử, trong nội tâm liền cảm thấy ủy khuất. Kỳ Kỳ rõ ràng chính là nhi tử của hắn, vì cái gì cái lão già chết tiết cùng lão thái bà chết tiết lại tranh giành với hắn! Có bản lĩnh tự mình sinh là được rồi. Hừ!

“Ha ha ha ha ha ha ~~~ ”

“Kỳ Kỳ ~~~ ”

“Khanh khách ~~~ ”

“Gọi ba ba ~~~ ”

“Ha ha ha ha ha ha ~~~ ”

“Không, gọi là ba ba!”

“Ha ha ha lạc~ ~~~ ”

“Gọi ba ba, nghe lời ~ ”

“Khanh khách ~~~~~ ”

“Không được cười, nhanh cho ta gọi ba ba!”

“Cái kia... Thiếu gia...” bảo mẫu Rốt cục không thể nhìn được nhìn thấy người cha ngu ngốc như vậy liền thấy đau đầu không thôi, “đại hài tử ba tháng, không thể nói chuyện a.”

“Móa! Không nói sớm!”

“... =_|| ”

22. Chương 22

“Long ca, chúng ta phát hiện hoa hậu giảng đường K ba vòng siêu chuẩn, tan học chúng ta...”

“Không rảnh.”

“Long ca, rất lâu không có cùng bọn Thất Lục đua xe rồi...”

“Không rảnh.”

“Long ca, Tiêm Sa sai thuộc hạ nhấn lại buổi tối...”

“Không đi, không rảnh.”

“Hội trưởng, hội nghị hôm nay...”

“Gọi a Dã chủ trì.”

Cứ như vậy, Long Tây mỗi ngày bận rộn đều thoái thác mọi chuyện đến n lần, sau giờ học liền vội vàng chạy về nhà, nhìn vào mắt mọi người liền dị vô cùng.

Thời điểm Kỳ Kỳ mười tháng, Long tây vừa vặn được nghỉ hè. Dạy nhi tử là chuyện mỗi ngày hẳn phải làm.

Đem Kỳ Kỳ ôm đến vách tường lại để cho hắn dựa vào tường đứng vững, sau đó chính mình đi đến nơi

cách hấn ba bước ngồi xổm xuống, vỗ vỗ tay, trong miệng kêu một tiếng: “Tới, nhi tử.” Kỳ Kỳ sẽ khánh khách cười lung la lung lay thoáng một phát nhảy vào trong ngực phụ thân.

Khoảng cách ba bước này vô tình càng ngày càng xa, sau đó Long Tây có thể kéo lấy bàn tay mập mạp nhỏ bé của Kỳ Kỳ tản bộ trong hoa viên, một loại cảm giác thỏa mãn tên là hạnh phúc cùng cảm giác thành tựu khi làm cha không ngừng bành trướng trong lòng hấn.

Vì chiếu cố nhi tử, Long Tây quyết định về sau sẽ chọn một trường đại học gần nhà. Cha mẹ Long Tây cũng không có ý kiến, dù sao hấn ở đâu học cũng vậy, cuối cùng cũng phải thừa kế y bát của cha hấn là thủ lĩnh xã hội đen.

“Nói cách khác, về sau Kỳ Kỳ cũng phải giống ta, tiếp nhận huấn luyện của gia tộc sao?” Nhìn Kỳ Kỳ đang ngồi xổm trên mặt đất chơi xe con, Long Tây đột nhiên nghĩ đến vấn đề này.

“Đúng.” Lão gia tử đang ngồi ở ghế sofa bên kia xem tư liệu, “Đây là vận mệnh của hài tử Long gia.”

Nhưng mà Kỳ Kỳ đáng yêu như vậy, làm sao thích hợp làm lão đại xã hội đen? Hơn nữa chính mình tư tâm cũng không cho phép chuyện này phát sinh, hấn không muốn làm cho Kỳ Kỳ liên lụy đến cái thế giới hỗn độn này. Kỳ Kỳ vừa hồn nhiên ngây thơ như thế, sao có thể để cho phần đơn thuần hoàn hảo này nhiễm huyết tinh cùng bạo lực đây.

“Ta không muốn cho kỳ kỳ gia nhập hắc đạo.” Hấn phải bảo vệ Kỳ Kỳ! Đây là ý kiến kiên định trong đầu hấn.

“Đó là không có khả năng.” Long lão gia tuy rằng yêu thương cháu trai, nhưng sự thật dù sao cũng là sự thật, nào có hắc đạo nào không truyền vị lại cho tôn tử.

“Ta sẽ tìm người thừa kế khác.”

“Trừ phi trên người hấn chảy máu Long gia.”

Long Tây ngửa mặt lên, khuôn mặt anh tuấn hiện lên một tia kiên quyết: “Con của ta ta định đoạt!”

“Nhưng mà người đừng quên người cũng là con của ta.” Long lão gia tử thả tư liệu trên tay xuống, đứng dậy đi đến bên người Long Tây vỗ vỗ bờ vai của hấn, “A Tây, Kỳ Kỳ còn nhỏ, chuyện tương lai dù ai cũng không cách nào đoán trước được. Nếu không như vậy đi, đợi đến lúc Kỳ Kỳ 18 tuổi hãy quyết định.”

Long Tây hồ nghi quay đầu nhìn khuôn mặt cương nghị của phụ thân hấn, “Người đây là ý gì?”

“Nếu như đến lúc Kỳ Kỳ đến 18 tuổi, người cảm thấy hấn thật sự không cách nào nhận vị trí đó... Người mới đi tìm người thừa kế a. Khi đó người bất quá cũng không quá 35 tuổi, bồi dưỡng một người cũng đủ

thời gian.” Mệnh người hầu vì chính mình đốt cái tẩu sau hấn tiếp tục mở miệng, “Bất quá người phải đáp ứng ta, vô luận như thế nào, Người đứng đầu Phi Long, nhất định phải có huyết thống Long gia.”

“... Tốt, ta đáp ứng người!”

Đã 10 giờ rưỡi rồi, Long Tây bực bội vò đầu, hấn tuyệt đối không thể tin được Mạn Quyển (tên này ta bựa) vậy mà mất tích, bất luận hấn tìm như thế nào cũng tìm không thấy tung tích của nàng. Vốn cho rằng dưới sự bảo vệ của hấn nàng sẽ an toàn, hay là hấn còn chưa đủ mạnh..., nếu ngày đó Kỳ Kỳ cũng... Không được, tuyệt không thể để cho loại sự tình này phát sinh, tuyệt đối không thể!

Kỳ Kỳ... Đã trễ thế như vậy, hấn cần phải ngủ a.

“Thiếu gia, ngài rốt cục trở về rồi.”

Vừa đi vào nhà, quản gia như là không thể chờ được nữa gọi hấn, nhìn dáng vẻ lo lắng của hấn chẳng lẽ là Kỳ Kỳ xảy ra chuyện gì sao?

“Làm sao vậy? Kỳ Kỳ làm sao?”

“Tiểu thiếu gia một mực khóc lóc gọi ba ba, ngài lại không về làm cho lão gia cùng lão phu nhân muốn nhảy lầu luôn.”

“Hừ, để cho bọn họ đi nhảy lầu là được rồi... Người nói cái gì?” Rốt cục ý thức được trọng điểm Long Tây vẻ mặt kinh hỉ cầm tay quản gia thật chặt, “Kỳ Kỳ gọi cha?”

“Ân...” Không đợi quản gia nói xong “Đằng đằng đằng” bước nhanh hướng phòng trong chạy đến, tâm tình không thoải mái trong ngày bị tin vui đánh tan thành mây khói, không có bất kỳ chuyện gì so với chuyện Kỳ Kỳ gọi ba ba làm cho hấn hưng phấn đến như vậy.

Kỳ Kỳ bảo bối ~~ ba ba đã đến ~~~

“Ô oa ~~~~~ ba ba ~~~~~ ba ba ~~~~~ ô ~~~~~ ah ~~~ ”

“Thiếu gia không khóc không khóc a ~~~ đến, chơi gấu ba ba ~~~ ”

Nhìn cũng không thèm nhìn vung tay gạt ra, Kỳ Kỳ lại khóc “ba ba ~~~ ô ~~~ ”

Long lão phu nhân rốt cục nhìn không được rồi, từ trong tay bảo mẫu đón lấy Kỳ Kỳ hồng: “Kỳ Kỳ nghe lời, không khóc a, bà nội kể chuyện xưa cho người nghe.”

“Ô ~~~~~ ô ~~~~~ ô ~~~~~ khục khục ~~~~~ ô ~~~~~” Kỳ Kỳ khóc càng thêm u oán, tiểu hài tử trước khi ngủ biết...nhận thức rồi, Kỳ Kỳ gần đây do Long Tây hồng chìm vào giấc ngủ hiện tại không nhìn thấy ba ba kiên quyết không ngủ được, bị bảo mẫu, bà nội cùng gia gia thay phiên ôm N lần, nhưng là ai ôm hẳn hẳn cũng không chịu, như trước khóc rất vui vẻ.

“Kỳ Kỳ nghe lời, không khóc đừng khóc ah, ba ba rất mau trở về ~ ba ~” Long phu nhân hôn lên gò má của cháu trai, một bên không ngừng phàn nàn, “Thiệt là, hôm nay đã trễ như vậy vẫn không quay trở lại, bất quá lại nói, Kỳ Kỳ tại sao gọi ba ba mà không gọi bà nội?”

“Tiểu Kỳ Kỳ, tiểu quai quai, đến ~~~ gọi gia gia ~ ai ai, trước đừng khóc nha, kêu gia gia ~~~ ”

=_=_||

“Oa ah ~~~~~ ah ~~~~~ ”

“Ah, bảo bối ngoan ngoãn, không khóc không khóc, gia gia hát cho người nghe, bé thỏ trắng ngoan ngoãn, đem cửa mở ra...”

“Ah! ~ ô oa ~~~~~ ô oa oa ~~~~~ ”

“Lão già chết tiệt, câm miệng cho ta! Xem Kỳ Kỳ bị người bị hù!”

“Ô ~~~~~ ô ~~~~~ ”

Bên trong một mảnh tiếng động hỗn loạn, cửa phòng nhỏ thoáng cái được mở ra, lão cha của người nào đó rốt cuộc cũng xuất hiện ở cửa ra vào.

“Kỳ Kỳ!” Xông lên đoạt nhi tử từ trong tay mẹ mình, Long Tây một bên ôm nhi tử nhẹ nhàng đang đưa một bên hung hăng trừng mắt ba vị khác ở đây.

“Ranh con rốt cuộc biết trở về nữa à.” Lão phu nhân bởi vì cháu trai bị đoạt cực độ mất hứng, “Người ngược lại nhìn xem, ở đây gần giống, gần như, gần bằng Hoàng Hà.”

“Kỳ Kỳ ngoan ngoãn, ba ba trở về rồi, bảo bối đừng khóc a ~~~~~ ”

“Ô ~~~~~ ba ba ~~~~~ ba ba ~~~~~ ô ~~~~~” bàn tay mập mập nhỏ bé ôm chặt cổ phụ thân, Kỳ Kỳ nghe thấy hương vị quen thuộc rốt cuộc cũng đành chỉ khóc, co lại co lại mà bắt đầu tiến vào mộng đẹp, mà Long Tây sau khi nghe hai từ “ba ba” phát âm cực kỳ không tiêu chuẩn, liền có vài phút kích động không nói nên lời, bảo bối của hẳn rốt cuộc cũng gọi cha!!

“Kỳ Kỳ!” Đem nhi tử chăm chú ôm vào trong ngực, thuận tiện đem ba cái chứng ngại vật ảnh hưởng đến nhi tử đuổi ra khỏi phòng, Long Tây lúc này mới cẩn thận từng li từng tí mà đem nhi tử đặt lên giường, ngoài cửa còn có thể nghe được hai lão quái vật phàn nàn.

“Stop đề..! Thật là có nhi tử không muốn lão tử!”

“Ai ~~~~ ta thật sự là mẹ hần sau.”

“Người ta cũng muốn ôm cháu trai ~~~~~ ”

“Mấy ngày nay người nghĩ cũng đừng nghĩ! Con của người được nghỉ hè!”

“Ai ~~~~~ hần vì cái gì không ra nước ngoài du học~~~~ ”

=_=_|||

Bỏ qua bỏ qua!

Long Tây vì Kỳ Kỳ đắp chăn sau dùng tốc độ nhanh nhất tắm rửa xong, sau đó leo lên giường chui vào ổ chăn lại đem Kỳ Kỳ cẩn thận ôm vào trong ngực của mình. Từ khi được bốn tháng Kỳ Kỳ sau nửa đêm tỉnh lại mà không thấy Long Tây liền khóc rống một đêm, cái giường màu hồng phấn của nhi tử liền bị thay thế bởi một cái giường đôi.

Nhìn bàn tay nhỏ bé nắm chặt lấy áo mình, khóe mắt tiểu Kỳ Kỳ còn mang theo một vệt nước mắt, tâm tình cương ngạnh của Long Tây liền nhuệ thành một đồng bột xi măng, yêu thương hôn lên trán Kỳ Kỳ, vì hần lau nước bọt, Long Tây tự nói với mình, cho dù Kỳ Kỳ không có mẫu thân, hần cũng nhất định đem Kỳ Kỳ dưỡng trưởng thành, cho hần yêu thương gấp đôi.

Kỳ Kỳ 5 tuổi liền đi nhà trẻ, Long Tây lên đại học, để cho tiện chiều cổ Kỳ Kỳ, hần quả thật chọn lấy trường đại học gần nhà, có thời gian rảnh liền về nhà chơi với nhi tử.

Đại học cũng rất rảnh, buổi chiều nếu như không có bận việc gì, cùng các huynh đệ đánh mấy trận cầu hoặc là sau khi thay phụ thân thị sát thị trường, liền đi nhà trẻ đón Kỳ Kỳ tan học.

“Ồ, chàng trai trẻ, tới đón đệ đệ...(!!!) ~~~~ ”

Mỗi lần hần đến nhà trẻ, những người kia sẽ cười tủm tỉm hướng hần chào hỏi.

“Hiện tại người trẻ như vậy chịu tới nhà trẻ đón đệ đệ cũng hiếm thấy lắm.”

“Thanh niên tốt a ~~~~ ”

Hắn cũng lười nhiều lời giải thích, đi thẳng đến lớp nhi tử nhận người.

Sau khi bò lên xe hơi thể thao của ba ba, Kỳ Kỳ đã có thể nói liền gào to: “Ba ba ba ba, ngày mai là thứ bảy a! Chúng ta đi sân chơi chơi được không?”

“Cái kia là địa phương của tiểu hài tử.” Hơn nửa ngày mai còn phải cùng phụ thân đi kí hợp đồng.

“Nhưng mà ta vốn chính là tiểu hài tử ah, ba ba, đưa ta đi chơi~~~~” Kỳ Kỳ lôi kéo góc áo của hắn không ngừng dao động, Long Tây vừa muốn khởi động xe đột nhiên phát hiện khóe miệng nhi tử xanh một khối, sắc mặt thoáng cái trầm xuống.

“Người cùng tiểu bằng hữu khác đánh nhau?”

“Ách... Không có...”

“Kỳ Kỳ, tiểu hài tử nghe lời không nói dối, bằng không sẽ làm cho ba ba chán ghét a.”

Không nên không nên! Hắn không thể để cho ba ba chán ghét! Nhưng là... Nói thật thì cũng làm cho ba ba chán ghét, làm sao bây giờ làm sao bây giờ?

“Kỳ Kỳ, có đau hay không...” kéo cái đầu nhỏ của nhi tử hôn lên khóe miệng bị bầm xanh, Kỳ Kỳ mắt đảo một vòng. Lập tức ôm lấy cổ phụ thân làm nũng: “Ba ba hôn sẽ không đau ~~~ Kỳ Kỳ thật không có cùng tiểu bằng hữu đánh nhau, là bọn hắn đánh Kỳ Kỳ.”

“Bọn hắn tại sao phải đánh với người?” dù bảo vệ Kỳ Kỳ thật an toàn nhưng mà lại, Long Tây kiềm chế cảm xúc muốn xông vào nhà trẻ giáo huấn đám tiểu bại hoại đánh con của hắn, đập xuống bộ lý hợp.

“Bởi vì bọn họ nói Kỳ Kỳ không có mẹ, là tiểu hài tử không ai thương. Kỳ Kỳ nói cho bọn hắn biết Kỳ Kỳ có ba ba thương là đủ rồi, nhưng là bọn hắn đều cười ta, một mực nói ta không có ai thương, sau đó bắt đầu đánh ta.” Đánh chết hắn cũng sẽ không nói là vì cướp đồ chơi xếp hình của tiểu bằng hữu, kết quả hai người uốn éo đánh thành một đoàn.

Đương nhiên Long Tây thương con liền không nghĩ nhiều như vậy, trong lòng hắn Kỳ Kỳ vĩnh viễn là đơn thuần tốt đẹp như vậy, đáng yêu hồn nhiên như vậy Kỳ Kỳ làm sao có thể sẽ cùng người khác đánh nhau, nhất định là tiểu bằng hữu khác không tốt, thiệt là, không có giáo dục, không biết cha mẹ hắn dạy hắn như thế nào!

“Ba ba ~~~~ người không cần khổ sở, Kỳ Kỳ có ba ba yêu ta đã rất vui vẻ ~~~ ngày mai ta gọi Vương A đi (bảo mẫu hắn) mang ta đi công viên là được rồi...” hắn mở to hai mắt ủy khuất nhìn long Tây, làm tâm

của Long Tây bị sụp một mảng lớn, nếu không bởi vì đang lái xe, hẳn thật đúng là muốn ôm nhi tử vào lòng hảo hảo hôn một phen, Kỳ Kỳ thật sự là quá hiểu chuyện khiến cho người ta yêu thương rồi.

“Không có sao, ngày mai ba ba mang người đi chơi.” Cái sinh ý chó má gì, quý đi thôi, dù sao còn có lão nhân, không đi!

“Ba ba thật tốt ~” ah a ~~~

Long Tây bị nhi tử hôn một cái dễ ngọt che mất lí trí ai ngờ Kỳ Kỳ lặng lẽ trong lòng dựng lên cái tư thế chiến thắng.

23. Chương 23

“Oa! Công viên trò chơi thật lớn a ~~~~~ ”

“Kỳ Kỳ ngồi xuống, đừng đưa đầu ra cửa sổ!”

“Oa! Ba ba người xem! Đó là cái gì?” Nhìn theo bàn tay nhỏ bé của kỳ kỳ, Long Tây nhìn thấy một quả bong bay màu vàng vô cùng kỳ quái.

Ngừng xe còn chưa kịp giữ chặt lấy kỳ kỳ, Kỳ Kỳ giống như phi tên nhanh chóng chạy đến chỗ quả khí cầu.

“Cáp ~~~~~ uy! Cái bóng bay là ta phát hiện trước.” xuất hiện một đôi tay nhỏ bé trắng nõn cầm lấy sợi dây quả bong bay, chủ nhân của đôi tay đó là một tiểu cô nương cũng giống như kỳ kỳ phi thường xinh đẹp, tiểu cô nương kia hung thần ác sát trừng mắt Kỳ Kỳ, bàn tay nhỏ bé nắm chặt lấy sợi dây có chết cũng không chịu buông ra.

“Hừ! Nguyên lai là người ah! Cùng nữ sinh giật đồ, người không thấy xấu hổ a!”

Thì ra hai người nhận thức nhau

Long tây dừng bước nhìn một màn trước mắt. Không thể nào, Kỳ Kỳ vậy mà cùng nữ nhân giật đồ? (uly, người ta vẫn còn tiểu cô nương đó?)

“Là ta nhìn thấy trước! Là người giành với ta không phải ta giành với người!” Kỳ Kỳ rống cổ đòi công đạo.

“Ta mặc kệ, người buông tay ra!”

“Không buông! Người là cái đồ hắc tinh tinh!”

“Người dám bảo ta hắc tinh tinh?”

“Hừ hừ, ta liền mắng liền mắng! Hắc tinh tinh hắc tinh tinh hắc tinh tinh!”

“Người mới là đồ kỳ kỳ KFC!”

“Người nói cái gì!”

“Cáp ~~~ Kentucky Fried Chicken Kỳ Kỳ là con gà ~~~ tiểu kê kê mau buông tay... U-a..aaa ~ người dám đánh ta...”

“Ồ... Người dám đánh lại?”

“ta đánh người thì sao? Ha ha ~~~ U-a..aaa ~~~ ”

“Răng rắc...” Hai cái tiểu hài tử tức khắc uốn éo làm một đoàn đánh nhau làm bụi bay mù mịt, Long tây ở một bên muốn giúp cũng không giúp được, không có biện pháp đứng một bên nhìn kỳ kỳ cùng nữ nhân đánh nhau (uly! Người ta là tiểu cô nương a ~~~) hơn nữa dường như còn có bộ dáng đánh không lại?! ... Nguyên lai... Nguyên lai con của hắn lại bạo lực như thế này... Chẳng lẽ, lúc hắn ở nhà trẻ... chuyện hắn bị sỉ nhục... Là giả hay sao? (vốn chính là giả dối, cũng không nghĩ lại con người là ai a) không thể nào không thể nào đâu gạt người a, Kỳ Kỳ đáng yêu như vậy làm sao gạt người a? Nhất định là lầm lẫn ở đâu a.

Nhìn xem bản tính nhi tử hoàn toàn bại lộ, Long tây đột nhiên phát hiện một vấn đề, bên cạnh tiểu cô nương kia như thế nào lại không có người lớn? còn nhỏ như vậy người lớn như thế nào lại để cho nàng một mình chạy đến đây Nếu như đổi lại là kỳ kỳ., hắn tuyệt đối sẽ không để cho thân ảnh của kỳ kỳ biến mất trong tầm mắt của hắn. Bất quá xem bộ dáng cường hoành của nàng, nói không chừng người ở nhà trẻ khi dễ Kỳ Kỳ chính là nàng, bởi vậy cũng có thể giải thích nguyên nhân vì cái gì kỳ kỳ lại cùng nàng đánh nhau, nguyên lai mọi chuyện là như vậy.

Nhưng là nói...

Long tây ánh nhìn kỳ quái nhìn quả bong bay màu vàng đất, mặc dù mới năm tuổi, nhưng là thẩm mỹ của Kỳ Kỳ cũng thật sự là quá... Đi à nha, dù không biết màu nào gọi là đẹp, ít nhất cũng biết cái gì gọi là mỹ nữ a... Còn có tiểu cô nương kia cũng vậy, chuyện như vậy thì có thể đánh kỳ kỳ sao?

“Kỳ Kỳ, đừng đánh nữa, mau dừng tay!” Người nào đó đau đầu.

“Răng rắc ~~~” không ai để ý đến hắn!

“Kỳ Kỳ!!” Một tiếng hét to rớt cuộc cũng làm cho hai hài tử này ngừng tay, nhìn hai đạo ánh mắt u oán đồng thời dừng lại trên người của hắn, “Nếu không như vậy đi, ta cho các ngươi một đề mục, ai đáp đúng thì lấy quả bóng.”

Ánh mắt u oán bỗng nhiên sang rực ” hai cái cái đầu nhỏ đồng loạt gật.

Sờ lên cằm suy nghĩ, Long tây mở miệng: “Một con kiến nhỏ từ trên phi cơ rơi xuống, là chết như thế nào?” với đầu óc của tiểu hài tử 5 tuổi đây cũng coi như một đề khó.

“Ha ha, ta biết rõ ta biết rõ, là một chết đấy! Cao như vậy nhảy xuống nhất định là một chết đấy!” ← Kỳ Kỳ nói.

“Đần! Trên không áp suất cao vậy, là thiếu dưỡng khí mà chết đấy!” ← tiểu cô nương nói. Long tây nghe xong rất là khiếp sợ. thiên tài sao?

“Chết đói đấy!” ←???

... ..

Dưới ánh mắt kinh ngạc của ba người, khí cầu bị lấy đi, Long tây lại một lần nữa sợ hãi than phục thể đạo lại thay đổi, trẻ con 5 tuổi thật không thể khinh thường, chỉ số thông minh lại có thể như người trưởng thành, ví dụ như lão cha của hắn còn trả lời là “ hôn mê”.

Nhưng mà thanh âm cùng đôi tay của đứa trẻ thứ ba đó... Không phải nhi tử huấn luyện viên võ thuật bên cạnh nhà hắn sao? Nghe nói năm nay 6 tuổi?

Vì vậy long tây vốn chỉ mang theo kỳ kỳ, thoáng cái trong mắt mọi người đã thành “ hảo ca ca” mang theo 3 tiểu hài tử đi dạo”.

Hình tượng của ta toàn bộ hủy! Long tây nhìn nhi tử đang vui vẻ trong lòng cảm thấy buồn bực.

Nhất định phải thừa dịp chưa gặp người quen mau về nhà mới được!

Lần đầu tiên nhìn thấy thiếu chủ lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ như vậy.

Từ một nơi bí mật bảo tiêu đều đồng thời nghĩ như vậy.

“Cái gì? Ba ba hôm nay muốn lên lớp?” Bởi vì ngày quốc tế thiếu nhi được nghỉ ở nhà nên Kỳ Kỳ sau khi nghe được tin tức này kinh ngạc buông cả thìa, ánh mắt đen sâu sắc đang nhìn chằm chằm vào long tây đang uống sữa đậu nành.

“Đúng vậy.”

“Nhưng là hôm nay là ngày quốc tế thiếu nhi ah, vì cái gì ba ba không nghỉ a.” Kỳ Kỳ khó hiểu.

“=_=|| bởi vì ta không phải nhi đồng!”

“Nhưng mà gia gia nói trong mắt hần người cũng giống như ta đều là tiểu hài tử ah.”

“... Đừng nghe hần. Kỳ Kỳ nghe lời, ba ba học xong sẽ trở về chơi với người.” Uống xong sữa lau lau miệng, Long tây hôn gò má non nớt trên khuôn mặt của nhi tử rồi tiếp nhận túi sách người hầu đưa tới chuẩn bị đến trường.

Nhưng mà kỳ kỳ quan niệm rằng, lúc hần đi học thì ba ba cũng đi học, lúc hần nghỉ ba ba cũng có thể nghỉ, nói cách khác chỉ cần hần ở nhà thì ba ba cũng phải ở nhà mới đúng a ~~~ vì cái gì ngày quốc tế thiếu nhi ba ba cũng muốn đi học? Hần không rõ.

“Ba ba, ta có thể cùng người đi đến trường không?” Hần nghĩ muốn cùng ba ba một chỗ, tuy rằng lúc ở nhà trẻ có bé heo cùng a hun chơi với hần, nhưng là hần thích nhất là cùng một chỗ với ba ba. Bởi vì bé heo sẽ đoạt đồ ăn của hần, a hun luôn giúp đỡ bé heo, chỉ có ba ba đối với hần tốt nhất. Gia gia cùng bà nội hiện tại cũng không ở nhà, ở nhà thật nhàm chán.

“Nhưng mà bé heo không phải sẽ tới sao?” Long tây xoa xoa đầu tóc mềm mại của nhi tử Tử Nhu, có một điểm hần không rõ, vì cái gì mỗi lần bé heo đến, Kỳ Kỳ nói đồ ăn cần phải giấu kỹ trong chăn, hại hần có đôi khi lúc ngủ vẫn cảm thấy không thoải mái, dinh dính ...

Kỳ Kỳ nghe vậy cau chặt lông mày, cái miệng nhỏ nhắn bĩu môi cả buổi, “Nàng nhất định là tới nhà của ta ăn cái gì đấy! Cả ngày chỉ có biết ăn thôi! Thật sự là một chích heo! Đồ ăn của ta đều bị nàng ăn hết sạch rồi! Hại ta mỗi lần đều không có ăn.”

“Nhưng mà nàng là bạn tốt của người ah.” Từ một năm trước ba người bọn hần tại công viên trò chơi đánh nhau một hồi, đã biết nguyên lai đều là hàng xóm, liền đương nhiên đã thành bạn tốt. Cái đứa trẻ gọi là hắc thất tinh mỗi ngày sẽ chạy đến nhà hần ăn uống. Ăn uống no đủ mới hạ thêm mục tiêu khác —— tiến quân đến nhà a hun.

“Hừ!” Đầu nhếch lên, Kỳ Kỳ cầm lấy thìa từng ngụm từng ngụm ăn hết bữa sáng, Long tây bật cười, nhìn bên ngoài mới phát hiện nguyên lai đã không còn sớm, liền lại hôn nhẹ nhi tử sau đó hướng gar a đi đến.

...

...

... ..

... ..

... ..

“Hắc hắc ~” vuốt vuốt cái mũi nhỏ ngu ngơ cười, Kỳ Kỳ nâng lên bàn tay nhỏ bé cùng lão ba của hắn vẫy vẫy.”Ba ba hảo.”

“Người... Người người người... Người tại sao lại ở chỗ này?” Mở cửa xe liền phát hiện kỳ kỳ đã thắt dây an toàn mang ngồi ở vị trí kế bên hắn Long tây trợn mắt há hốc mồm sững sờ tại chỗ, hắn không rõ Kỳ Kỳ làm sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây? Hắn vững tin hắn không có sinh song bào thai, kỳ kỳ rõ ràng vừa mới ở trong nhà ăn điểm tâm ...

“Ách... Ta... Ta tự mình tới đó a.” Đánh chết hắn cũng không thể nói bởi vì hắn ở trong công viên đào một cái lỗ chỗ, tốc hành bãi đỗ xe. Về phần chìa khóa xe... Hắc hắc, là bé heo vụng trộm giúp hắn làm. (thật là tiểu hài tử đáng sợ...)

“Kỳ Kỳ đừng làm rộn, mau trở về, ba ba muộn giờ đi học rồi.”

“Không muốn! Ta muốn cùng ba ba đi!”

“Kỳ Kỳ!” Làm sao bây giờ, cái nhi tử bảo bối này, không nỡ đánh lại không nỡ mắng, liền hung hăng trừng hắn một cái nhưng cũng cảm thấy có lỗi, ông trời làm gì phải một khắc tinh như vậy xuống chinh hắn a.

“Ta muốn cùng một chỗ với ba ba!” Kỳ Kỳ kiên định mà nói, “Ta nhất định sẽ ngoan ngoãn, quyết không cho ba ba thêm phiền toái, cũng sẽ không quấy rầy ba ba tán gái!”

=_|||

“Ba ba ~~~ Kỳ Kỳ muốn cùng một chỗ với người ~~~ Kỳ Kỳ cam đoan nhất định sẽ ngoan ngoãn mà ~~~ ba ba ba ba ~~~” lời kéo dài từ bắt đầu làm nũng, long tây rốt cục chịu không được kích này liền giương cờ đầu hàng.

“Tốt rồi, ba ba đã biết, vậy người nhất định phải nghe lời, biết không?”

“Ân ân!! Kỳ Kỳ đã biết!”

24. Chương 24

“Oa ah ~~~ tiểu hài tử thật đáng yêu ~~~ ”

“Nhìn khuôn mặt hần đỏ bừng, thật muốn xoa xoa a.”

“Nhìn hần chăm chú lắng nghe như vậy. Là nhi tử của giáo sư sao?”

“Nhưng mà hần ngồi ở bên người Long Tây...”

“Thậm chí lại có tiểu hài tử nguyên ý tiếp cận băng sơn vạn năm kia, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.”

“Nhưng người không thấy hần có chút giống Tong Tây sao?”

“Chẳng lẽ ... Bọn họ là huynh đệ?”

“Long Tây là con trai độc nhất của Long gia, người nào không biết ah. Uy! Các người nói nhỏ thôi, vạn nhất bị hần nghe được, hậu quả thật không tưởng tượng được...”

“Hần... Hần đang nhìn bên này...”

“Thật là khủng khiếp... Nhưng rất đẹp trai...”

Mang theo nhi tử đi học...nếu như mọi người biết ... hần có hay không .... Long Tây siêu phiền muộn, nhìn Kỳ Kỳ đang cười tủm tỉm ngồi bên cạnh hần, bất đắc dĩ thở dài. Bình thường đi học hần đều ngủ nhưng hiện tại có nhi tử bên cạnh làm hần không thể không giữ vững tinh thần, vạn nhất có người thừa dịp hần ngủ đem Kỳ Kỳ lừa đi thì sao bây giờ? Nhưng mà tối hôm qua hống Kỳ Kỳ ngủ sau đó chính mình xem tài liệu đến khuya, hiện tại thật sự quá mệt mỏi..

“Ba ba.” Kỳ Kỳ nhẹ nhàng kéo kéo góc áo của hần, hần quay đầu sững sững nhìn nhi tử, dẫn tới một đám rình coi hần nhao nhao cầm cùng mắt rơi đầy dưới đất —— cái kia Long Tây lãnh khốc... Vậy mà sẽ có loại vẻ mặt này... Thật là quỷ dị!

“Làm sao vậy? Có phải hay không rất nhàm chán?”

Lắc cái đầu nhỏ, Kỳ Kỳ tò mò nhìn chỗ ngồi trống rỗng bên người ba ba của hần, bán kính 5 m cơ hồ không thấy bóng người: “Vì cái gì một mình ba ba lại ngồi một chỗ rỗng như vậy? Ba ba có phải hay không là đại vương a?”

May mắn thanh âm bọn họ nói chuyện nhỏ, bên người Long Tây lại không có người dám ngồi, cho nên

không ai nghe thấy đối thoại của bọn họ, bằng không nếu nghe được Kỳ Kỳ gọi hần là ba ba không thổ huyết mới là lạ!

“Bởi vì bọn họ sợ ta.”

“Tại sao phải sợ người?” Ba ba rõ ràng ôn nhu như vậy!

“Bởi vì ta không cần bọn họ.”

“Còn Kỳ Kỳ thì sao?” mở to mắt bất an nhìn phụ thân tuần mỹ, Kỳ Kỳ trong nội tâm tràn đầy lo lắng, “Ba ba cần Kỳ Kỳ không?”

“Đương nhiên! Kỳ Kỳ là bảo bối của ba ba.” Cũng không để ý bây giờ là đi học, vịn đầu nhi tử hôn nhẹ lên trán của hần, dẫn tới những người xung quanh đột nhiên quên nói, mỗi người đem miệng há to đủ để nhét một quả trứng gà.

Cái ôn nhu này thật sự là khác xa với lãnh khốc cùng nghiêm khắc ngày thường, đây thật là Long Tây không câu nệ nói cười, thậm chí còn chưa bao giờ liếc nhìn người khác sao?

Hần đã từng trước mặt bao nhiêu nữ nhân thích hần mà tàn nhẫn lãnh khốc sỉ nhục, lại đem những người chọc tới hần từng người từng người tiến đến bệnh viện hoặc là dời nhà, lại còn từng trước cửa trường học mặt không đổi sắc giờ súng đánh gục sát thủ mai phục xung quanh, người có thể cùng hần đứng chung một chỗ vĩnh viễn ngoại trừ bảo tiêu chính là thủ hạ trong trường của hần.

Nhưng là đứa bé này...

“Nhìn cái gì? Bây giờ là đi học!! Các người hết thấy mở trang 20 cho ta!!” Giáo sư rất cực chịu không được mà bộc phát, Long Tây bất động thanh sắc lạnh lùng nhìn hần một cái, hần lập tức sợ tới mức hai chân phát run, gian nan nuốt nuốt nước bọt, mồm miệng không rõ nói: “Ngoại trừ Long... Long Tây đồng học...”

Ba ba cực giỏi ah! Kỳ Kỳ lúc ấy đối với ba ba là bội phục đầu rạp xuống đất! Nếu hần cũng có thể như ba ba đồng dạng liếc mắt nhìn a di trong nhà trẻ, sau đó a di sẽ nơm nớp lo sợ tuyên bố: “Hôm nay KEO toàn bộ cho Long Kỳ đồng học.” Thật là tốt đẹp a ~~~~~

Ai ~~~~~ vẫn còn chờ ta trưởng thành rồi nói sau. Kỳ Kỳ hâm mộ nghĩ đến.

Mang theo nhi tử đến trường thật là một kinh nghiệm phi thường không tầm thường, may mắn Kỳ Kỳ nghe lời, không có chạy loạn khắp nơi, chỉ là về sau không nghĩ tới sẽ ngã vào trong lòng ngực của hần chảy nước miếng ngủ, cũng may mắn trong trường bình thường không ai tới gần hần, nên sau khi hết giờ, Long Tây ôn nhu ôm Kỳ Kỳ đang ngủ giẫm trúng bao nhiêu con mắt cùng cái cảm dưới đất mà nghênh ngang rời đi.

Tiểu hài tử thần bí kia rốt cuộc là ai?

Vấn đề này đang gây nên một hồi sóng to gió lớn trong trường học, mà người khởi xướng lại vui vẻ mà chuyển kênh truyền hình mình thích nhất « tiểu bút sáp màu».

“Kết hôn?” Kỳ Kỳ nhìn vẻ mặt nữ vương của bé Heo đang cao cao tại thượng ngồi trên ghế salon cùng với a Hun một bên lẳng lặng xem sách, khó hiểu hỏi: “Người tại sao phải cùng a Hun kết hôn? Vì cái gì không cùng ta kết hôn?”

Bé Heo mắt trắng dã kiêu ngạo mở miệng: “Nào có chuyện ba người cùng kết hôn? Kết hôn đương nhiên phải tìm người mình thích nhất rồi! Về sau cả đời phải cùng một chỗ! Hơn nữa cũng không thể tách ra! Người luôn đem đồ ăn đông tây giấu đi, đối với ta một chút cũng không tốt, ta mới không cần kết hôn với người! Cho nên ta muốn cùng a Hun kết hôn! A Hun đối với ta là tốt nhất!”

Người thích nhất? Cả đời cùng một chỗ? Cả đời là có ý gì? Dường như là thật lâu a. Không thể tách ra?”Nếu như ta muốn kết hôn có phải hay không phải tìm người mà ta thích nhất?”

“Đúng.” Bé Heo gật gật đầu.

“Ha ha, ta đã biết ~” Kỳ Kỳ vui sướng nhảy dựng lên, giống như mũi tên mà xông vào trong nhà.

Long Tây đang ở phòng khách nói chuyện với thuộc hạ từ xa đã nghe Kỳ Kỳ hét to:

“Ba ba ba ba! Ta muốn kết hôn ta muốn kết hôn!!”

Kết hôn? Đây là chuyện gì xảy ra?

Vuốt nhẹ tóc, Long Tây làm ký hiệu để cho thủ hạ trước tạm yên lặng, sau đó tức thời ngồi xổm người xuống tiếp được một cái thân ảnh đang ra sức xông về phía trước, xem ánh mắt của hắn đang sáng lóng lánh, trên khuôn mặt non nớt nhỏ nhắn tràn đầy hưng phấn, một đường chạy tới nói kết hôn? Hắn không rõ bé Heo lại quán triệt cho Kỳ Kỳ tư tưởng kỳ quái gì.

“Làm sao vậy Kỳ Kỳ? Chạy vội vả như vậy?” Đương nhiên, nói ra khỏi miệng vẫn là tràn đầy yêu mến.

“Ba ba! Ta muốn kết hôn với người!”

Toàn bộ phòng khách một mảnh yên lặng, người hầu đều dừng tay lại nhìn đại thiếu chủ cùng tiểu thiếu gia không biết thế sự

“Ai dám cười trộm, ta cho ra ngoài tự kết liễu!” Ra lệnh một tiếng, khuôn mặt mọi người đang nén cười

liền lạnh xuống, tận lực đem tiếng cười nuốt vào trong bụng, tiểu thiếu gia thật sự là đáng yêu ah, đại khái kết hôn là có ý gì cũng không biết a.

Đem nhi tử ôm lấy đến ngồi ở trên ghế sa lon, Long Tây xoa xoa tóc mềm mại, thần sắc ôn nhu cùng băng lãnh như trước cách nhau một trời, bất quá những người này không thể trách hấn, Thiếu chủ cũng chỉ có gặp được tiểu thiếu gia, mới như thế a, “Kỳ Kỳ tại sao phải cùng ba ba kết hôn?”

“Bởi vì Kỳ Kỳ muốn cùng ba ba cả đời cùng một chỗ!” Tiểu Kỳ Kỳ rất nghiêm túc nói ra, “Hơn nữa không thể tách ra!!” Bởi như vậy, bất luận hấn làm cái gì chuyện xấu chỉ cần cùng ba ba kết hôn ba ba sẽ không thể không muốn hấn a ~~~~ hì hì

“Đồ ngốc! Chúng ta là phụ tử, vốn là cả đời cùng một chỗ!”

“Nhưng mà ba ba là người mà Kỳ Kỳ thích nhất a! Kết hôn không phải cần tìm người mình thích nhất sao?... (suy nghĩ!!!), ba ba, kết hôn với ta kết hôn với taaaaaa ~~~~ ”

“Kỳ Kỳ...”

“Kết hôn với ta kết hôn với ta ~~~~ ”

“Kỳ Kỳ, phụ tử là không thể kết hôn!”

“Vì cái gì? Vì cái gì?” Bé Heo cũng không nói phụ tử không thể kết hôn ah.

Vì cái gì? Đây là định luật tự nhiên của xã hội, nào có đạo lý phụ tử kết hôn, nhưng mà Long Tây lại không biết nên như thế nào có thể giải thích cho Kỳ Kỳ hiểu, gân xanh trên trán của hấn ần ần ngày càng nhiều, “Kỳ Kỳ, ngươi bây giờ còn nhỏ, kết hôn cũng phải đợi khi trưởng thành. Hơn nữa chỉ có nam nhân cùng nữ nhân mới có thể kết hôn. Ta và ngươi đều là nam nhân, là không thể kết hôn.”

“À?” Tiểu Kỳ Kỳ cái hiểu cái không nhìn cha hấn.

“Chờ ngươi trưởng thành sẽ hiểu thôi.”

“Ta không muốn lớn lên mới hiểu, ta muốn hiểu bây giờ.” Nhảy xuống khỏi Long Tây, Kỳ Kỳ lại như bay hướng phòng bên cạnh chạy đi.

Ai ~~~~ Long Tây cảm thấy, từ sau khi có Kỳ Kỳ, số lần hấn thở dài ngày càng nhiều, nhưng lại già đặc biệt nhanh.

“Tốt rồi, các ngươi nói tiếp.”

“Vâng.” Không hổ là hắc đạo. Cảm xúc biến hóa không chế tự nhiên. nếu như muốn cười..., thì về nhà cười cũng vậy thôi. Mọi người trong lòng nghĩ vậy.

“Bé Heo người một cái đồ đàn! Ba ba của ta nói hai nam nhân là không thể kết hôn!”

“Ai bảo người cùng ba ba của người kết hôn? Người mới đàn! Pháp luật viết, họ hàng gần là không thể kết hôn! Người có biết hay không ah! Ngu ngốc!”

“À? Pháp luật? Là vật gì à?”

“Chờ người trưởng thành sẽ hiểu ...” Bé Heo thở dài một hơi.

“Này!! Người thở dài là có ý gì ah! Người rõ ràng cũng giống như ta!”

“Không có biện pháp, ta chính là thông minh hơn người!”

“Người! Đáng giận đáng giận!”

“Ha ha ~~~ Kentucky Fried Chicken Kỳ Kỳ là con gà, tiểu kê kê, tiểu kê kê, ha ha ha ”

“Người mới được là hắc tinh tinh! Hắc tinh tinh hắc tinh tinh hắc tinh tinh!!!”

“Người!!!!”

“Phanh!”

“Ba~!”

“Răng rắc ~~~ ”

25. Chương 25

Long Tây còn nhớ rõ một ngày đó, bầu trời tối tăm một mảnh mờ mịt, một bộ dáng sẽ mưa nhưng không có mưa, khí hậu nặng nề có chút khủng bố, trong không khí đầy áp lực làm cho hắn như không thở được.

Sau đó, Long lão gia gọi hắn vào thư phòng.

“A Tây, người sống, có đôi khi phải học cách buông tha.”

Hắn thấy không rõ biểu lộ khi đó của phụ thân, chỉ nhớ rõ trong thư phòng tràn ngập hương vị nhàn nhạt của xì gà Brazil, một vòng lại một vòng sương mù lượn lờ, cản trở tầm mắt của hắn với thần sắc của phụ thân.

Trong nội tâm hắn như bị đả kích, nặng trĩu cúi người giữa không trung, rồi lại đau ở ngực, khó chịu nói không nên lời. Buông tha? Muốn hắn buông tha cho cái gì?

“Người cũng đã trưởng thành như vậy rồi, ta cũng không biết có thể dạy người cái gì. Nhìn thấy Kỳ Kỳ khoáng hoạt khỏe mạnh lớn lên, đại khái chính là chuyện làm người vui vẻ nhất a. Kỳ thật ta cũng giống như người.”

Tâm lại sụp đổ một góc, Long Tây ngẩng đầu, vừa vặn đón lấy ánh mắt nghiêm khắc cùng yêu thương của phụ thân “Nhưng thường thường phần ái tử chi tâm này, dễ dàng trở thành nhược điểm để người khác thương tổn người, a Tây! Lòng của người, phải càng thêm nguội lạnh mới được! Phi Long minh minh chủ không thể có nhược điểm, cho dù ở trước mặt thân tín cũng không thể biểu lộ cảm xúc! Trên thế giới người duy nhất có thể tin tưởng là chính mình... Đây là... Ai, vì Phi Long minh, vì bảo vệ Kỳ Kỳ, người nhất định phải càng thêm kiên cường mới được.”

Long Tây cảm giác, cảm thấy phụ thân nói như vậy còn có ý tứ khác. Hắn dường như đang nói với mình cái gì, nhưng cuối cùng một chữ cũng không nói ra.

Cha mẹ trong thiên hạ đều giống nhau, tuy phụ thân hắn luôn nói năng lãnh khốc, nhưng là ở trước mặt hắn cũng như phụ thân bình thường. Thẳng đến khi hắn có Kỳ Kỳ hắn mới hiểu cảm giác của phụ thân.

Hắn là lão đại xã hội đen nhưng thương con vẫn là không thay đổi

Long Tây cảm thấy trước kia luôn gọi phụ thân “lão đầu lão đầu” thực quá là không phải rồi, khi còn bé bởi vì phụ thân làm một số việc nguy hiểm, tuy nhiên kết quả đối lấy là bị trận đánh của phụ thân, nhưng hiện tại cũng rất cực mình bạch đó là bởi vì phụ thân lo lắng cho mình. Kỳ Kỳ cũng đã 11 tuổi, phụ thân hắn... Già rồi.

Hắn là nên hảo hảo hiếu thuận

Long Tây nhìn trời tối tăm mờ mịt, liền nghĩ như thế.

Xế chiều hôm nay rất cực trời cũng mưa, Long lão gia bị phản đồ phản bội ám sát.

Viên đạn đó nguyên bản phải giết chết hắn, lúc này lại vĩnh viễn cướp đi tánh mạng người kia.

Để mưa tùy ý rửa trôi máu tươi trên khuôn mặt mình, Long Tây đã phân không rõ cuối cùng là máu của ai, chung quanh âm ỉ một mảnh, bảo tiêu đem mình và phụ thân vây kín không kê hở, tiếng súng xen lẫn tiếng mưa mơ hồ rơi vào trong óc của hắn, phụ thân ở trong ngực hắn đã dần mất đi độ ấm...

“A Tây, người sống, có đôi khi phải học được buông tha.”

Buông tha? Hắn Long Tây là vĩnh viễn sẽ không thể buông tha!

Ngày nào đó, Long Tây chính thức dùng thân phận Phi Long minh minh chủ Huyết Nhận 25 tên phản đồ trong bang. Không chừa lại một người!

Cũng là ngày nào đó, Kỳ Kỳ phát hiện trên khuôn mặt phụ thân, rốt cuộc nhìn không thấy nụ cười...

Nhớ lại chấm dứt

Ta biết rõ gia gia chết, đối ba ba đã kích rất lớn, nhưng là hắn đang nói đoạn thời điểm đó, ngữ khí nhưng lại thập phần bình tĩnh, bình tĩnh khiến ta nghe không ra một gợn sóng nào trong đó.

Nhưng mà ta biết rõ trong lòng của hắn rất khó chịu, ôm chặt eo của hắn, ta rất muốn nói cho hắn biết ta sẽ một mực cùng hắn, nhưng mà...

“Hai năm trước ngươi vì cái gì đột nhiên không để ý ta?” Ồ? Cái này... Ai là đang nói chuyện vậy? ta là đang dùng thanh âm đồ kị này để nói chuyện sao?!

Bàn tay đang vuốt tóc di chuyển đến khuôn mặt, ngón trỏ nhẹ nhàng nhảy lên, nâng cằm của ta lên, “Kỳ Kỳ thông minh như vậy, lại không nghĩ ra sao?”

Đương nhiên! Ta nghĩ trăm ngàn lí do, nhưng chính là không nghĩ ra mục đích thực sự của hắn, chẳng lẽ khi đó hắn đã phát hiện yêu ta sao?”Không thể nào? Ngươi có xu hướng luyến đồng.”

Tay hắn nắm cằm ta nói lỏng ra, hắn nhẹ nhàng lật ta lại, “Nói nhảm gì, tốt rồi, lại ngủ thêm một giấc tới sáng. Còn phải dẫn ngươi đi mua kính mắt.”

“Không được ah, ngươi không nói ta sẽ không ngủ được!” Ta làm nũng.

“Nghe lời, không cần náo loạn.”

“Cha ~~~~~ ”

“ ... ”

“Cha! ~~~~~ ”

“ ... ”

“Cha!!”

“Hô —— ”

Đáng giận, giả bộ ngủ với ta!

Hừ, người như vậy mà ngủ đi, chờ khi người tỉnh lại, sẽ phát hiện con người đã chạy mất rồi, hối hận cũng không kịp, hừ!

“Cái này nhìn rất nhã nhặn, đến, thử xem xem.”

“Không muốn. ta chán ghét!” Nhìn lên giống như mặt người dạ thú.

“Cái này thì sao? Viên bạc hắc là được rồi.”

“Không muốn! Quá đức hạnh!” Bình mới rượu cũ.

“... cái này không được thì cái này?”

“Càng thêm chán ghét! Giống như trên mũi có thêm hai khối thủy tinh!” Ai bảo người tối hôm qua không để ý tới ta, hừ!

“Kỳ Kỳ!”

Oa úc! Tức giận!

Hừ! Sinh khí cũng là đáng đời, nhìn xem những người bán hàng kia là biểu lộ gì, *** phát xuân cũng không tìm thời điểm! Kính nhờ các người xem lại tình huống được không, các người chỉ là người bán hàng mà thôi! Ai cho phép các người nhìn cha ta đến chảy nước miếng!

Lại vụng trộm nhìn biểu lộ của phụ thân, khuôn mặt bình tĩnh, trên thái dương có thể nhìn thấy gân xanh...

“Ách... Kỳ thật, cái này nhìn cũng được, hai khối thủy tinh này đeo vào rất giống cằm thú a.” Ta lấy gọng kính hắt cằm trong tay nghiên cứu một phen, lại mang vào soi vào gương tự kỉ một hồi, rốt cục quyết định, “Cha, cái kính mắt này rất thích hợp với người, nếu không...”

“Kỳ Kỳ!”

OK! OK! Coi như ta chưa nói. Ta hạ gọng kính cười tủm tỉm đưa cho tiểu thư bán hàng chỉ cách cha ta có 1 cm, “Ta chọn cái này, giúp ta gắn kính a.” Tròng mắt hơi híp, nhìn rõ ràng tên của nàng rồi, tên gì “Hách hơi” thật sự là danh xứng với thực tốt biết bao a.

Trong tiệm kính mắt này hiện tại tất cả đều là bảo tiêu ăn mặt màu đen, nguyên một đám người nhìn không chớp mắt, người qua đường đều nhìn vào, ta nhàn rỗi nhàm chán, tựa ở bên quầy cười hướng bọn họ phát phát tay, bọn hắt lại vội vàng hấp tấp cúi đầu xuống, giống như ma đuổi đi nhanh lên phía trước. Ta phiền muộn, quay đầu trở lại, chứng kiến biểu lộ muốn giết người của phụ thân, lập tức ngoan ngoãn đi đến bên cạnh hắt đứng, không dám lơ đãng.

Sau khi chọn mắt kính phụ thân bởi vì trong bang có việc, đem ta đưa về nhà sau đó rời đi, nghe nói là người đứng đầu bang khác đã đến. Kỳ thật ta rất ngạc nhiên, bang chủ của bang khác sẽ có bộ dáng gì. Hồng Kông ta đây đều gặp, đương nhiên, là lúc phụ thân không biết cùng với bé Heo nhìn trộm, ngoại trừ cha ta thì không có ai dễ nhìn. Không phải lão nhân thì là lớn lên giống quỷ. Cực kỳ không có ý nghĩa.

Xã hội đen...

Ha ha, tâm động không bằng hành động, taa lập tức gọi điện thoại cho bé Heo.

“Xin chào, số điện thoại quý khách vừa gọi không liên lạc được, xin gọi lại sau...”

“Móa!” Làm cái gì ah! Nàng không biết lại đang làm cái quỷ gì. Hừ, tìm nàng không được, tìm a Hun.

“Xin chào, số điện thoại quý khách vừa gọi hiện đã đóng...”

“...” Mặc kệ, tự mình đi là tốt rồi!

26. Chương 26

Lúc ta cười xe đạp bất tri bất giác mà đi tới chân núi, ta mới phát hiện một vấn đề: ta căn bản cũng không biết tổng bộ của Phi Long mình là ở nơi nào... Còn có, nơi đây là ở đâu...

Đưa mắt nhìn lại, không có người... Chỉ có vài miếng lá khô rơi từ trên xuống... Ta lạc đường!

“Này! Người đang chặn đường của ta.”

Ngay tại thời điểm ta sững sờ, một giọng nói ôn hoà bất nam bất nữ đột nhiên kéo thần trí lơ đãng của ta lại, loại thanh âm trong thời điểm này... Sẽ không phải là cái kia a...

Nơm nớp lo sợ mà quay đầu lại, bất ngờ nhìn thấy một đôi mắt xanh... Một cần câu cá thật dài?!

Người này có tật xấu sao? Lên núi câu cá?

Đôi mắt xanh lạnh lùng bỗng dừng mang theo một cỗ sát khí, hai cái lông mày thanh tú bỗng uốn éo thành một đường khó coi: “ Còn nhìn ta giết người.”

Móa! Hắn cho là hắn là xã hội đen ah! Động một chút lại chém chém giết giết đấy! Hừ! Lớn lên xinh đẹp có gì đặc biệt hơn người? Không cho ta nhìn? Ta càng muốn nhìn!

Ngừng xe đạp tiến về phía trước một bước, ôm ngực là nhìn hắn, ta cũng không tin hắn thật đúng là có thể đem ta giết đi.

Nhìn kỹ mới phát hiện tuy rằng ánh mắt của hắn là màu xanh da trời, nhưng ngũ quan vẫn là kết hợp Trung Quốc và Phương Tây, màu làn da là màu trắng thuần chủng chứ không phải màu vàng. Mái tóc đen nhánh cũng không phải của người phương đông.. Nguyên lai là con lai.

... ..

Ta cứ như vậy bắt đầu nghiên cứu khuôn mặt xinh đẹp cùng khí chất cao quý của hắn, hắn cũng không như lời nói mà nhào tới đập chết ta, chỉ là vẫn không nhúc nhích mà đứng ở nơi đó cầm cần câu cá cùng ta đối mặt.

“Người thật sự là một người nhàm chán.” Hắn nói.

“Người cũng thế.” Ta chìa chìa đồ vật trên tay hắn, “Nào có người leo núi câu cá.”

“Hừ!” Ai ngờ hắn cười lạnh một tiếng, ánh mắt trở nên càng thêm đậm đặc, “Ta lên núi chính là vì câu cá.”

Tám phần đây là một kẻ điên. Ta buồn bực nghĩ, nhưng mà cái bệnh viện tâm thần nào lại để cho một cái bệnh hoạn ngông nghênh đi gây nguy hại cho xã hội như vậy? Lên núi câu cá... chuyện này nhân loại không có khả năng làm!

“Ha ha ha, câu cá? Hắn là lưỡi câu sẽ đặt trên cổ.” Ta rất muốn tiếp tục cười nhạo hắn một trận, nhưng không cẩn thận lại phát hiện cái núi hoang rừng hoang này chỉ có ta cùng hắn hai người... Hơn nữa ta

lại không biết trở về đường...”Hắc hắc ~~~~~ đẹp trai lại có cá tính a, có thể hay không dẫn ta đi câu với người?”

“Hừ, nhảm chán.” Hắc đẩy ra ta đi thẳng lên núi. Móa! Tuy ta phát hỏa, nhưng là hiện tại cần hắc, ta cũng chỉ có thể kiên trì đi theo phía sau hắc, loại địa phương này tìm không ra xe taxi, hơn nữa quyết không thể lại để cho phụ thân biết rõ ta ngu ngốc như vậy vậy mà sẽ chạy đến loại địa phương này hơn nữa lại còn lạc đường, cho nên cũng không thể gọi điện thoại gọi hắc tới đón, nếu không y theo cá tính của hắc còn tưởng rằng ta vì muốn rời khỏi hắc nên lên núi tự sát, sẽ đem ta cầm tù trong nhà. Chuyện kinh khủng như vậy ta là tuyệt đối sẽ không khiến nó phát sinh.

“Đúng vậy a, ta chính là nhảm chán mới đến nơi này đi bộ.” Xe đạp cũng không cần, ta phỏng chừng đại khái cũng không có người đến trộm (bởi vì nơi này cơ hồ không có người nào), ta đi bên cạnh hắc, kỳ thật ta cũng có chút hiếu kỳ, trên núi thật có thể câu cá sao? Một bên suy nghĩ, ta liền đem vấn đề hỏi ra.

“Ai quy định lên núi không thể câu cá?”

“Mọi người không phải đều cho là như vậy sao?”

“Mọi người cho rằng như vậy, mọi người nói sao thì người nói vậy sao? Ta nói lên núi có thể câu cá là có thể! Ta chưa bao giờ nghe người nào nói không được cả!”

Ta bị ngữ khí lạnh lùng nhưng phóng dăng của hắc làm kinh sợ rồi, nhìn khuôn mặt tinh xảo của hắc, cảm giác, cảm thấy cái kia biểu lộ kia như là hắc từng trải qua rất nhiều chuyện, ánh mắt của hắc mặc dù có thoát trần rồi thế tục, nhưng cũng mang theo hận ý sâu sắc.

“Vậy người nói, cái gì mới đúng?” giống như ta và cha ta, trong mắt chúng ta là tình nhân, ta biết rõ ta yêu hắc, ta nhịn không được sẽ bị hắc hấp dẫn, hắc cũng yêu ta, cũng sẽ bị ta hấp dẫn. Bên trong thế giới của chúng ta là tự nhiên như thế. Nhưng là thế tục lại không chấp nhận loại cảm tình này. Ta nghĩ vĩnh viễn cùng hắc cùng một chỗ, nhưng đạo đức lễ giáo lại như bàn tay vô hình lúc nào cũng bao phủ lấy ta, kêu gào muốn đem ta kéo ra khỏi hắc. Ta sợ hãi... Sợ hãi sự tình quá nhiều, lại không dám suy nghĩ, từ khi phụ thân đánh vỡ khoảnh khắc mập mờ giữa ta và hắc, tất cả luân lý cũng đã vứt ra sau đầu rồi.

“Chỉ cần ta cho rằng là đúng, đó chính là đúng.” Thời điểm ta cùng hắc đi đến đỉnh núi, hắc liền tìm nơi sạch sẽ mà ngồi: ngồi xuống, ném dây câu, bắt đầu “Câu cá”.

“Người cho rằng mọi thứ...”

“Niềm vui trong cuộc sống của nhân sinh, không phải là đánh vỡ những định luật tự nhiên sao?” Ưu nhã đốt một điếu thuốc, ta nhìn ánh lửa đỏ tươi lóe lên trước mặt ta, đối với cái người xa lạ lần đầu gặp mặt này, đột nhiên có cảm giác đã từng quen biết.

“Người đối với đồng tính yêu nhau là thấy thế nào?” Ta rất muốn biết hắc đối với cái sự tình này nghĩ gì, đối với cái người người chưa phải là bằng hữu này mà hỏi... Thật là có đủ kỳ quái ...

Ta vốn là muốn nói coi như ta chưa nói gì, ai nghĩ vừa quay đầu lại nhìn thấy ánh mắt như đang suy nghĩ của hắn, khóe miệng vẽ ra nụ cười nhàn nhạt, hắn thả ra vòng khói: “Là động vật đều động dục, đồng tính luyến ái bất quá là giống đực động dục với giống đực mà thôi, có gì đáng nói.”

... biết vậy không nên hỏi hắn! Nhìn liền biết hắn không phải người tốt! Miệng lại chanh chua như vậy, thực hoài nghi có phải hay không gia đình không hòa thuận làm cho tâm lý bề cong nghiêm trọng, nếu không chính là tiểu hài tử mồ côi cha mẹ! (uly! Người có tư cách nói người khác sao?) không phải chết ba thì chính là chết mẹ! (=__=||| Kỳ Kỳ, người đừng có độc miệng như vậy được không?) tám phần là không có ba ba, xem xem ta khỏe mạnh như vậy là một tay ba ba dạy dỗ. Quả nhiên hài tử có thể không có mẹ nhưng là không thể không có ba ba.

“Ha ha ~~~” xem ta trở mặt hắn tựa hồ rất vui vẻ, bắt đầu lắc lư dây câu, “Người đoán cá của ta lúc nào thì đến?”

“Ta làm sao biết!” Trừ phi cái cá kia có thể bay!

“Người nói rất đúng, cũng là bởi vì không biết, cho nên ta mới có thể ngồi ở chỗ này. Bất cứ chuyện gì nếu như đều biết rõ..., vậy người nói cuộc sống còn gì là vui thú?”

Ngẩng đầu, nhìn trời xanh mây trắng, mây bay lần lượt hóa thành khuôn mặt tươi cười của phụ thân, thời tiết mặc dù lạnh, nhưng ta cảm giác không thấy lạnh tí nào, đã thật lâu không có nhìn thấy hắn vui vẻ tươi cười. Tuy không biết con đường tiếp theo của chúng ta là như thế nào, nhưng ta nghĩ nếu hắn đã quyết định chọn ta, ta đây liền cần phải có dũng khí cùng hắn cùng nhau đối mặt khó khăn. Hắn nói rất đúng, cuộc sống nếu biết trước thì không còn niềm vui.

“Vậy người nói ta sẽ cùng hắn ở một chỗ sao?”

“Chỉ cần ta có thể câu được cá, người có thể cùng hắn cùng một chỗ.”

“Người thật có thể câu được cá sao?” Nhìn xem cái lưới câu kia giữa không trung ta liền lo lắng chết, ý của hắn chẳng lẽ hắn lưới câu không câu được ta không thể cùng cha ta ở cùng một chỗ sao? Móa! Nói đùa gì vậy!

“Sự tình trên đời, có cái gì không có khả năng? Hôm nay nếu không câu được, ta ngày mai còn có thể lại đến.”

... ..

Vạn nhất hắn cả đời đều câu không được...

“Hừ! Ta lập lại lần nữa, chuyện trên đời này, là không gì không có khả năng! Người đừng bày ra cái biểu lộ này với ta!”

Được rồi, coi như hẳn thật sự bị điên là tốt rồi.

“Ah, đúng rồi, còn không biết tên của người.” Dù sao theo ta nói lâu như vậy, dù là kẻ điên cũng nên cho ta biết tên a.

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng duỗi ra, khói bụi liền mất một mảng lớn: “Ta gọi Thủy Tư Ích.”

Ta tại chỗ hóa đá! Thủy Tư Ích... .. Không phải là nhi tử của bang chủ Địa Long bang sao?

Ngày đó khi ta về nhà đã muộn, nhưng phụ thân vẫn chưa về. Cái kia Thủy Tư Ích đương nhiên không có câu được hẳn cá, mà xe đạp của ta ta cho rằng căn bản là không có người trộm dưới tình huống không cánh mà bay, kết quả bị người nào đó cười giày vò, nói thẳng người Hồng Kông thật là đàn! Còn nói cái gì nhân sự không thể tin nhất đúng là nhân tâm. Cắt ~~ hẳn cho là hẳn là chuyên gia a.

Bất quá lời hẳn nói thật sự rất đúng! Ta tại sao phải tin tưởng hẳn biết đường?! Hẳn căn bản so với ta còn mù đường hơn!!

Nếu không phải bảo tiêu bên người chúng ta thật sự nhìn không được mà xuất hiện đem chúng ta mang đi, chỉ sợ ta còn phải đi dạo vài vòng với hẳn

Bất quá lại nói, mục đích của ta coi như là đạt thành một nửa, nhìn không được chính chủ thì thấy thế phẩm cũng được. Nhi tử cùng lão tử chắc hẳn là giống nhau, nhìn nhìn sẽ biết.

Trong phòng đọc sách, không tự giác mà lại nghĩ đến chuyện còn bé, ta còn nhớ rõ khi ta mười hai tuổi ta vẫn còn ngủ chung một chỗ với phụ thân, về sau bởi vì bé Heo cười ta lớn như vậy mà còn cùng ba ba cùng một chỗ thật sự là mất mặt, mới chạy về nhà yêu cầu có phòng riêng.

Nhưng mà vừa lúc mới bắt đầu một người căn bản là ngủ không được, kết quả cuối cùng còn không phải lặng lẽ thừa dịp hẳn ngủ chuồn vào trong chăn của hẳn...

“Ha ha...”

“Người đang suy nghĩ gì? Vui vẻ như vậy?” Đột nhiên bị ôm vào một cái ôm ôn hòa hoài bão, ta ngẩng đầu, vừa vặn đón nhận đôi môi của hẳn.

“Nghĩ chuyện khi bé.” Có chút chột dạ mở mắt, ta không biết hẳn có hay không biết việc ta chạy lên núi. Tuy đã cảnh cáo a Hổ bọn hẳn tuyệt đối không thể nói, nhưng là Thủy Tư Ích nói, nhân tâm không thể tin!

Kéo ta đứng dậy hẳn đem ta ôm đến ngồi trên đùi của hẳn, ta không được tự nhiên giãy dụa, lại bị bá đạo khóa trong lòng ngực của hẳn không thể nhúc nhích.

“Kỳ Kỳ, người có phải hay không đã gặp Thủy Tư Ích?”

Móa! Đúng là không thể tin! A Hổ bán đứng ta! NND! (cũng không muốn nghĩ ai mới là chủ của hắn)

“Đúng vậy a, hắn lớn lên rất đẹp. Cha, cha hắn có phải hay không cũng rất đẹp a?” Ha ha, dù sao chuyện chủ đề ta là vô địch, không sợ!

Hôn một chút gương mặt của ta, xem tâm tình của hắn không có xu thế xấu đi, ta biết rõ hắn đổi chuyện ngày hôm nay cũng không tức giận, lòng ta mới rốt cục giãn ra.

“Ta chưa thấy cha của hắn.”

“À? Na Na trong Địa Long bang...”

“Là mẹ của hắn.”

Quả nhiên! Cha của hắn cha quả nhiên đã chết! Kỳ Kỳ ah Kỳ Kỳ, người thật sự là quá thiên tài rồi!

“Phụ thân hắn là quý tộc Anh quốc, rất ít xuất hiện ở trong nước.”

... .. Nguyên lai cha của hắn không có chết... (= _ =||)

“Kỳ Kỳ, người biết ta gần đây không muốn cho người tiếp quản sự tình Phi Long minh.”

Ta gật gật đầu, kỳ quái hắn hôm nay như thế nào đột nhiên nói với ta việc này.

“Mấy năm trước ta đáp ứng gia gia người, muốn vì Phi Long minh bồi dưỡng một minh chủ.”

Ta có chút nghe qua, nhưng cụ thể không rõ ràng, “Làm sao vậy? Người có người chọn lựa sao?”

Nét mặt của hắn trở nên phi thường nghiêm túc lại lạnh lùng, nhìn ánh mắt hắn âm u ta không cách nào hiểu được, sau đó, hắn nói: “Kỳ Kỳ, ta muốn kết hôn.”

27. Chương 27

Kết hôn...

Ta đã nghe được cái gì? Nam nhân yêu ta nói rằng hấn muốn kết hôn? Không cần nghĩ cũng biết, hấn muốn kết hôn đối tượng chắc chắn sẽ không là ta... Không phải là ta...

“Kỳ Kỳ người nghe.” Hai tay của hấn nâng mặt của ta chăm chú nhìn ta, ánh mắt rất kiên định rất kiên định, nhưng là trong nội tâm của ta chưa xót vượt qua sự kiên định của hấn, cũng nhìn hấn chăm chú, ta chỉ biết là... Ba ba của ta muốn kết hôn muốn kết hôn muốn kết hôn...

“Trên cái thế giới này ta chỉ yêu một mình người, cũng chỉ muốn một mình người.”

“Vậy người vì cái gì còn muốn đi lấy người khác?” Thanh âm của ta khàn khàn đáng sợ, nhưng ta đã ý thức không được rồi. Ta cho rằng cả đời này chỉ có ta cùng hấn hai người, hấn lúc trước vì ta cùng người khác mà tách ra? Vô duyên vô cớ từ bỏ ta hai năm, sau đó lại bá đạo để cho ta ý thức được ta đối với hấn không hề chỉ là cảm tình phụ tử, hiện tại lại nói cho ta biết nói hấn muốn cùng những nữ nhân khác kết hôn, người muốn ta như thế nào tiếp nhận? Như thế nào tiếp nhận?

“Ta với gia gia người hứa hẹn, ta không thể đổi ý.” Tay ôm lấy mặt của ta tay dần dần trượt, kéo qua vai của ta ôm thật chặt, “Kỳ Kỳ, ta không muốn nhìn thấy người khổ sở.”

Người nói không muốn có thể không muốn sao? Thủy Tư Ích nói rất đúng, nhân tâm là không thể tin tưởng, dù cho người này là cha ruột của ta.

Ta ngoan ngoãn bị hấn ôm, kỳ thật ta đã không biết nên phản ứng như thế nào mới có thể làm ta từ trong khiếp sợ khôi phục lại, chỉ có thể sững sờ cương lấy thân thể...

“Ta đáp ứng hấn, Phi Long minh minh chủ nhất định phải có huyết thống Long gia. Nhưng ta lại không muốn cho người liên lụy vào. Cho nên...”

“Cho nên người muốn lại sinh một đứa con trai?” đầu ta tựa vào vai hấn, nhìn hầu kết của hấn cao thấp hoạt động, trong nội tâm càng phát ra nhiều tư vị. Hấn chẳng những muốn nữ nhân xen vào giữa chúng ta, còn muốn đứa bé cùng ta chia sẻ tình cảm của hấn?”Vì cái gì ta không thể kế thừa? Ta không đủ ưu tú sao?”

“Người là bảo bối của ta, ta như thế nào cam lòng cho người ở bên trong nơi nguy hiểm đầy mưa bom lửa đạn đó?” Cấp, thực là cái cố phi thường động lòng người.

“Chẳng lẽ những nữ nhân khác vì người sinh ... Cũng không phải là bảo bối của người sao? Đó cũng là con của người.” Thanh âm dù khàn khàn, nhưng ngữ khí của ta lại dị thường bình tĩnh, trái ngược với nội tâm đang gợn sóng mãnh liệt của ta.

Ta nhìn thấy miệng hấn ngập ngừng, cuối cùng cái gì cũng không nói, tâm càng thêm lạnh.

Rốt cục phản bác không được sao?

Cũng tốt. Kết hôn thì kết hôn a, tình cảm của chúng ta vốn chính là không đúng. Mượn cơ hội này, để cho ta quên mất cái đoạn tình cảm này. Phụ thân là phụ thân, làm sao lại có thể biến thành tình nhân? Chúng ta đều nghĩ hão huyền rồi. Thủy Tư Ích không có câu được cá, ta cùng hấn cũng chỉ có thể dùng kết cục của phụ tử để kết thúc mọi việc. Nếu quả thật không thể quên được, ta sẽ rời đi... Đến nhìn cũng không nhìn hấn...

“Ha ha.” Nhanh chóng mạnh mẽ cười, ta dưới ánh mắt kinh ngạc của hấn ngẩng đầu, “Cha, hôn sự đã định xong chưa? Có hay không muốn ta giúp người một tay phát thiệp cưới?”

“Kỳ Kỳ...” Hấn nhăn lại lông mày.

“Dem bọn bé Heo cũng gọi đến đây đi... Ah! Đúng rồi, còn không biết mẹ tương lai của ta là người như thế nào? Cha, người nói cho ta một chút a.”

“Người đang nói cái gì?” mặt mũi hấn tràn đầy không thể tin, lòng ta co lại một chút, nhưng là có thể làm khác sao? Muốn ta khóc lớn náo loạn nói cho hấn biết ta rất dễ ỷ sao?

“Nói chuyện của mẹ kế, ha ha...” Hốc mắt rất rát, ta sắp cười không nổi nữa. Cổ họng xiết chặt, ta nhanh chóng thoát ly ngực của hấn xoay người, “Ta khát, ta đi uống nước.”

Đi nhanh lấy trốn về gian phòng của mình, một khắc sau khi ta đóng cửa lại, nước mắt cuối cùng nhịn không được chảy xuống.

Ta bất đắc dĩ bụm mặt, trong lòng dốc sức liều mạng mắng, chứ: Long Kỳ người thật là một đứa hèn nhát!

Cửa nhanh chóng bị mở ra, thân thể lại bị ôm vào lồng ngực ôn hòa. Ta không muốn chịu ủy khuất, không muốn chịu ghen ghét cũng không muốn chịu đả kích, nhưng lại không thể không chịu được.

Ôm ấp lại ôn hòa thì sao, cuối cùng là thuộc về người khác.

Trí nhớ trước kia quá xa xôi, ta thậm chí không biết hấn là từ khi nào bắt đầu yêu ta, hấn cho tới bây giờ chưa từng nói với ta.

“Cha...” Được hay không không cần kết hôn?”Người đi.. Tâm a, ta... Ta không sao.” Lúc này đây ta một mực ở trước mặt hấn làm bộ mặt nhu thuận. Nhưng cũng là một lần cuối cùng.

“Thực xin lỗi. Kỳ Kỳ, thực xin lỗi.”

“Đây là cái gì?” Bé Heo cau mày đảo thiệp mời màu đỏ trên tay.

“Thiếp cưới a.” Nàng mù chữ ah, chữ viết lớn như vậy ở phía trên cũng không nhận ra sao?

“Ba của người muốn kết hôn?”

“Chẳng lẽ là ba của người ah.”

“... Kỳ Kỳ.”

“Tại sao?”

“ Nếu như khổ sở..., bờ vai của ta có thể cho người mượn.”

Dừng lại việc giúp người khác làm bài tập, ta hỏi nàng, “Người nói trên núi có thể câu được cá sao?”

Thiên tài như nàng cũng bị vấn đề của ta làm cho sững sốt một chút, sau đó nàng bắt đầu rất nghiêm túc tự hỏi vấn đề của ta.

“Sẽ.” Nàng nói.

Thời điểm tan học, phụ thân tới đón ta. Ta ngồi ở bên cạnh hắn nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ lùì nhanh về phía sau, hỏi: “Cha. Người nói trên núi có thể câu được cá sao?”

“Trên núi tại sao có thể có cá?” Hắn sờ sờ tóc của ta. Cái thói quen này lại giống như một cái xương cá đâm vào yết hầu ta làm ta thật phần khó chịu.

“Cha, người còn không có nói cho ta biết, nàng là nữ nhân như thế nào.”

Người bên cạnh trầm mặc thật lâu, mới lại truyền ra thanh âm trầm thấp của hắn, “Kỳ Kỳ, ta cùng nàng từng có ước định, chỉ cần nàng giúp ta sinh nhi tử, liền cùng nàng ly hôn.”

Quả nhiên là hắc đạo lãnh khốc. Nữ nhân kia cũng thật sự là quá đáng thương. Bất quá ta rất ngạc nhiên, trên thế giới thật sự có loại nữ nhân này sao? Người khác lấy nàng chỉ dùng nàng làm công cụ sinh sản, loại sự tình này, nàng chịu được sao?

“Ước định quá phận như vậy mà đáp ứng, thật đúng là làm khó nàng.”

“Phi Long mình chủ về sau là nhi tử của nàng, nàng còn có cái gì để bắt bẻ?”

Hắn đây là ý gì? Ta quay đầu, nhìn khuôn mặt anh tuấn của hắn, “Cha...”

Hắn quay đầu đối với ta cười cười, đưa một tay nắm lấy tay ta, “Chờ ta thực hiện lời hứa cùng gia gia ngươi, ta sẽ mang ngươi đi.”

“Ngươi không muốn Phi Long minh sao?”

“Ta muốn chính là ngươi.”

... Ta đây bị lung lay quyết tâm? Ta có thể ly khai hắn được không? Bị hắn vừa nói như vậy ta liền mềm lòng không phải rất không có lập trường?

“Cha, chúng ta lại thành phụ tử bình thường có được hay không?”

Hắn nắm tay của ta dần dần buộc chặt, ta nhìn ngoài cửa sổ không dám quay đầu lại, “Kỳ thật ta đối với ngươi chỉ là nhất thời mê luyện mà thôi, hoặc là nói là luyện phụ tình tiết, ta còn trẻ, căn bản làm không rõ ràng lắm loại cảm tình này...” U-a...aaa... Tay... ta... Đau nhức!

“Ta sẽ không buông tay!”

Thật sự là lão nhân gian ngoan! Ta đều lấy lương tâm nói chuyện với hắn hắn còn muốn như thế nào? Tức giận điên rồi, ta quay đầu lớn tiếng rống: “Nhưng mà ta căn bản là không thương ngươi!”

Ah ~~~~ lão đại ~~~~ ta hối hận được hay không ~~~~ không cần phanh xe!! Không cần trừng mắt ta!!! Không cần đi tới!!!!

Cứu mạng ah ~~~~~

28. Chương 28

Thời điểm môi của hắn cách ta chỉ còn 0. 01 cen-ti-mét, ta liền xoay đầy qua một bên, vật thể mềm mại lướt qua môi ta rơi vào bên má. Nét mặt của hắn có chút khựng bố, cường thế quay đầu ta lại chà sát đôi môi ta, ta cắn răng một cái, tay che kín miệng của hắn.

Nhìn long mày của hắn nhăn lại, ta khổ sở nói không nên lời.”Cha... Đã quyết định lấy nàng, cũng đừng có lại đối với ta như vậy.”

Tay bị kéo ra, hương vị quen thuộc lần nữa không lưu tình xâm chiếm toàn bộ khoang miệng của ta, ta

không muốn bị lạc tại bên trong kích tình của hần, bắt buộc chính mình mở to mắt nhìn ngoài cửa xe... Đợi... vân vân.

“U-a...aaa! ...” Dùng sức đẩy phụ thân ra, ta thất kinh chỉ vào phía trước nói không rõ ràng: “Cha... Ba ba cha...”

Tâm tình của hần hiển nhiên cực kỳ không xong, vẻ mặt theo ngón tay của ta quay đầu, nhìn ra cửa sổ xe thấy người câu cá lúc trước hiếu kỳ dò xét chúng ta, không nói một tiếng cha ta rò ga chạy khỏi chỗ của hần.

Đây không phải là Thủy Tư Ích cổ quái thì là ai?!

Ta từ kính chiếu hậu nhìn được thân ảnh của hần càng ngày càng xa, phảng phất thấy được khoe miệng của hần mang theo vui vẻ không rõ.

Ta ngơ ngác nhìn bóng đen dần dần nhỏ đi đến gần người, hoàn toàn không có phát hiện trên mặt phụ thân càng ngày càng tràn đầy lửa giận.

“Người cự tuyệt ta nguyên nhân cũng là vì hần?” về đến nhà, hần không biểu tình đem ta nhốt trong phòng của hần hỏi ta một vấn đề ta không hiểu được.

“Người là đang nói ai a?” Ta kéo kéo cà vạt của mình quyết định giả ngu. Ngu ngốc cũng biết hần đang nói Thủy Tư Ích. Nhưng biết rõ là biết rõ, nói ra thì mới đúng là loại ngu vk nờ~ a. Ta đương nhiên không phải loại ngu vk nờ~ cho nên quyết định không nói.

“Biết rõ mà còn hỏi lại.” Cáp, nguyên lai hần cũng không ngốc. Cũng đúng, hần là cha ta, hần ngốc chẳng phải thừa nhận ta là nhi tử của đồ ngốc sao.

!

Nhìn cửa phòng bị khóa, ta trên cơ bản có thể đoán được kế tiếp sẽ phát sinh chuyện gì, lại nhìn phụ thân đang ngồi trên ghế salon hút xì gà, khuôn mặt không biểu tình trùng mắt ta, trong ánh mắt có vô số cảm xúc, ta lựa chọn bỏ qua. Đã quyết định ở trước mặt hần lộ ra bản tính, cũng đã không còn lựa chọn rồi.

Hướng hần tinh nghịch cười cười, ta từ trong túi quần xuất ra một cái chìa khóa hướng hần giơ lên: “Cha, chúc người kết hôn vui vẻ~~~ vì không quấy rầy người cùng mẹ tương lai, ta đã quyết định chuyển ra ngoài ~~~~~” từ trong ánh mắt kinh ngạc của hần ta mở cửa ra, trong nội tâm mặc dù không muốn nhưng cũng chỉ có thể hóa thành ngàn vạn lần bất đắc dĩ, hần đã không bỏ xuống được, vậy cứ để ta chặt đứt là được rồi. Đứng ở lập trường phụ tử ta xác thực cần phải chúc phúc hần, nhưng là nếu đứng ở góc độ tình nhân, vô luận như thế nào, đều là hần phản bội ta. Dù sao nếu không thể thành tình nhân thì sao lại không làm phụ tử như cũ? Đối với chúng ta như vậy đều tốt a.

Tại thời điểm hần còn không kịp hoàn hồn, ta nhanh chóng đóng cửa lại khóa ngược bên ngoài, sau đó nghe được bên trong truyền ra thanh âm chuyển động tay cầm cửa cùng tay của hần đập trên cửa phát ra âm thanh chói tai “Pā Pā...”.

“Kỳ Kỳ, ngươi muốn đi đâu? Chết tiệt! Mau mở cửa ra.”

Chờ hần đi lấy cái chìa khóa thì không còn kịp rồi, ta vội vàng lao xuống lầu không để ý đụng ngã N người hầu một hơi vọt tới gara tìm ra chiếc Ferrari màu trắng của mình liền hướng trên đường chạy đi

“Này, bé Heo?”

“Câm miệng! Còn gọi nữa ta sẽ giết ngươi.”

Sau khi xác định bé Heo chính là đang ở trạng thái thiên tài, lòng ta mới thoáng cảm thấy yên ổn: “Ta hiện tại đã trốn nhà đi rồi, ngươi có thể hay không đến cửa trường học đón ta?”

“Hảo!” Nàng không hỏi gì liền cúp điện thoại. trong lúc nguy cấp này không thể chậm trễ. Ta may mắn vì nhân cách hiện tại của bé Heo không phải là ngu ngốc.

Xe của ta lái rất nhanh, ban đêm nên xe trên đường không còn nhiều, con đường này lại vừa vắng yên lặng, không tới vài phút ta đã tới trước cửa trường học, bé Heo đã tại chỗ đó chờ ta.

Nhảy lên Ferrari màu đen của nàng, sau lưng truyền đến thanh âm phanh xe, bé Heo không cần suy nghĩ đạp xuống bộ ly hợp, xe lập tức như hỏa tiễn liền xông ra ngoài, Lincoln cùng Audi bị nàng bỏ xa phía sau lưng.

“Ngươi không hỏi ta tại sao?” Sau lưng đã không có xe ảnh quen thuộc, trong nội tâm trăm vị tạp trần, đau xót mặn đắng chất vị nào cũng có, nhưng mà không có vị ngọt.

“Trong lòng ngươi ta lại không rõ sao? Hỏi không tắt yếu.” Nàng rất nghiêm túc lái xe cũng không quay đầu lại nói. Trong nội tâm của ta có chút cảm động, ôm cổ của nàng làm nũng: “Bé Heo ngươi thật tốt ~~~~ vì cái gì ta thích không phải là ngươi?”

“Long Kỳ ngươi muốn chết!”

“Này! Ta đang khen ngươi a! Ngươi lại dám đánh ta!”

“Ai bảo ngươi không an phận như vậy! Cử động nữa ta sẽ giết ngươi.”

“Móa! Để cho ta ôm một phát sẽ chết ah! Ngươi không cho ta ôm ta càng muốn ôm!”

“... Người muốn siết chết ta sao??”

“Ah ah ah ah ah ah ~~~ ta sai rồi ta sai rồi ~~~~ người ngàn vạn đừng buông tay ah ~~~~ xe sắp dừng rồi!!!!”

“Làm sao người biết số di động của ta?” Đầu bên kia truyền đến thanh âm lạnh như băng, ta quay đầu nhìn bé Heo đang xem tv, chột dạ gượng cười hai tiếng.

“Hắc hắc ~~~ cái kia... Ta có việc muốn nhờ người.” Có bé Heo thật giống như có người máy vạn năng ~~~~

“Ta với người không quen.”

“Di của người muốn cùng ta cha kết hôn, còn không quen sao ~ ”

“... ..” Đầu bên kia điện thoại trầm mặc sau nửa ngày, mới lại truyền ra tiếng nói ôn nhuận đặc thù không phân nam nữ: “Chuyện gì?”

“Ta không có nơi đi, người được hay không được thu lưu ta?”

“Người thật không biết xấu hổ!”

“...” Nhịn xuống lửa giận, ta hiện tại còn cầu hắn, không thể mắng!”Hắc hắc ~~~ đúng vậy a ~~~ thiên hạ to lớn, cũng chỉ có nơi của người là an toàn.” V

“Úc... Chỉ có chỗ của ta ba ba người mới không dám ngạnh tới a!”

Quả nhiên! Cái tên tiểu tử thú vị này! Một màn hôm nay bị hắn chứng kiến quả nhiên là điềm báo xấu! Đã sớm trên núi lãnh giáo chanh chua của hắn, hắn có một đôi mắt nhìn thấu thế sự, sự tình của ta hắn đã sớm đoán nhất thanh nhị sở. Nhưng là trực giác nói cho ta biết, hắn không hãm hại ta, một người xuất trần như vậy, đại khái cũng lười đi quản chuyện của người khác a.

“Có đáp ứng hay không, một câu!”

“Tốt... Bất quá ta có một điều kiện!”

... .. Ta chỉ biết! Hắn căn bản không tốt lành gì.

“Gi? Sao? Điều? Kiện??” Ta nghe được thanh âm rằng ta đang ma sát, bé Heo liền quay đầu sang liếc ta.

“Ha ha ~ cũng không phải chuyện gì to tát, Long Kỳ, ta muốn người lên giường với ta.”

29. Chương 29

Nếu như ta có nội lực trong truyền thuyết, đại khái điện thoại trong tay ta đã bị nát bấy rồi. Cái Thủy Tư Ích này, thật sự là giết người không cần đền mạng a!

“Thủy Tư Ích, người không cần nói giỡn với ta...”

“Biu môi —— biu môi —— biu môi —— ”

“ ... .. ”

“Làm sao vậy?” Bé Heo hiểu kỳ liếc nhìn ta, “Sao không nói nữa?”

“Hắn đã tắt máy rồi người muốn ta nói cái gì?” Ta thật muốn đập nát cái di động này! Thực đáng giận! Nếu là thật không có chỗ đi, ta TM (con mẹ nó) mới không muốn đi cầu hắn! NND! Cái gì đó ah! Cái rắm a! Ngắt điện thoại của lão tử! Hắn cho hắn là ai ah!

“Hắn tắt người không biết gọi lại a.”

“Người cho rằng ta khùng sao?” gọi lại... Còn không bằng bảo ta nhảy sông tự vẫn còn thống khoái hơn!” Ah... Người... Người đang làm gì?”

“Đưa người về nhà.”

“Người đây là ý gì?” Ta tức giận. Nàng là bằng hữu kiểu gì a, vậy mà ngay tại lúc này nói muốn đưa ta trở về?! “Này uy! Người... Người đừng đập ga a ~~~~~ ”

“Dù sao mặc kệ người đi đâu sớm muộn cũng bị ba của người bắt được, còn không bằng chính người tự đi đầu thú.”

“OKOK! Ta đã biết, người đừng giẫm chân ga! Ta... Ta lại gọi điện a?” Người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu. Bé Heo rút cục lại tắt hỏa. Ta chăm chăm vào điện thoại yên lặng tự nói với mình, không phải ta muốn *, mà là tình thế bắt buộc, không có cách nào ah! Ngoại trừ chỗ của Thủy Tư Ích chỗ nào cha ta cũng có thể đem ta về.

Cho nên ta chỉ có thể bấm dây số kia lần nữa...

“...” Điện thoại được bắt máy rồi, nhưng là người kia không nói.

Thật sự là chán ghét ah!!

“Hắc hắc, là ta.” Ai, đáng thương ta đây, chỉ có thể mày dạn mặt dày lên.

“ Cùng ta trên giường.”

“...” Hít sâu một hơi, dưới ánh mắt cười như không cười của bé Heo, ta gian nan ngoa nguẩy bờ môi: “Tốt ~~~ nhưng là ta muốn ở phía trên.” Ta tranh thủ thời gian cùng hắn nói điều kiện, như vậy mới không thiệt thòi chứ sao.

“Bữu môi —— bữu môi —— bữu môi —— ”

“ ... .. ”

Nhìn xem sắc mặt của ta trở nên tái nhợt bé Heo rốt cục nhìn không được cười ha ha.

Cái này là bằng hữu sao! Ta hung hăng trừng nàng, không thể tưởng được nàng lại cười càng vui vẻ hơn.

“Người bây giờ là cầu người thu lưu người sao, xin nhờ người không cần phải yếu đuối như vậy có được hay không?”

“Người cho rằng ta là cái loại người vì cầu an mà không tiếc bán đứng thân thể sao?” Thủy Tư Ích! Ta hận người!

“Người là nam nhân, bị mấy lần tính toán gì?” ngón tay ưu mỹ nắm cầm của ta chuyển qua đầu của ta, ta sững sờ nhìn khuôn mặt của nàng phóng đại trước mắt của ta, “Lại nói... Bởi vì không có hưởng qua nữ nhân mà tiếc nuối?” Hơi thở nóng bỏng phun bên tai của ta, nàng lại vẫn lè lưỡi khê liếm vành tai ta!!!

Nhấn lại lông mày, ta đã nắm tay của nàng nghiêm túc nhìn chăm chăm vào nàng: “Người nghĩ muốn ta cưỡng bạo sao?” Ta có thể là nam nhân bình thường! Nói thật, ta khi còn bé còn thâm mến nàng a, nàng như vậy khiêu khích (xx) ta, làm ta sẽ nhào tới đem nàng cho XXOO rồi.

Không thể tưởng được nàng lại thất vọng ngồi lại, vẻ mặt không thú vị giải khai hai tay: “Ta còn tưởng rằng người đối với nữ nhân hoàn toàn không có hứng thú nữa nha, nhầm chán!”

Heo! Đầu heo chết tiệt!!! Lừa gạt tình cảm của ta!! Ta thật muốn làm thịt nàng!!! Đây là thế giới gì a! Vì cái gì mỗi người đều đến khi dễ ta!

“Tốt rồi, đừng uể oải nữa.” Bé Heo vỗ vỗ vai của ta, “Ta đã tra ra vị trí của Thủy Tư Ích. Nếu như hắc không chịu thu lưu ngươi, ta sẽ khiến hắc gà chó không yên.”

Quả nhiên là trên thế giới đáng yêu nhất nhất nhất (phía dưới N từ bị tĩnh lược) là bé Heo a ~~~ ta cảm động ôm cổ nàng nước mắt nước mũi rơi xuống không ngừng: “55555555555555555555, bé Heo ta yêu ngươi chết mất.”

“Cút ngay! Chán ghét chết được!”

“Không thể như vậy sao ~~~ ”

“Cút ngay!”

“Không muốn ~~~ ”

“Nếu không buông tay ta sẽ đưa ngươi trở về!”

“... .. Úc ~~~ ”

Kể có tiền quả nhiên khác a, biệt thự quả nhiên xinh đẹp ~~~

Bất quá ta biết rõ bây giờ không phải là thời điểm tán thưởng, cửa biệt thự tất cả đều là bảo tiêu, như thế nào đi vào còn là một vấn đề...

“Kỳ Kỳ, ta phát hiện một vấn đề rất nghiêm trọng.” thời điểm ta đang móc súng muốn xông vào, bé Heo lại đột nhiên kéo ta lại, mặt sắc mặt ngưng trọng dị thường.

“Vấn đề gì?”

“Hộ vệ của ngươi.”

Xong! nàng vừa nói như vậy, ta đột nhiên nhớ tới những cái ...hộ vệ âm thầm đi theo bảo vệ ta. Móa! hành tung của ta không phải sớm bại lộ hết?!”Ngươi như thế nào không nói sớm?” Ta tức giận nhìn nàng, nàng lại như người vô tội bĩu môi.

“Bởi vì ta cũng là vừa vặn mới nghĩ đến!”

“Ngươi không phải thiên tài sao? Hư danh nói chơi thôi sao!!”

“Nhất thời tình thế cấp bách ah, chính người cũng không có đầu óc ah, làm gì không suy nghĩ ah.” Biểu lộ nàng biến đổi, không đợi ta kịp phản ứng liền chui vào trong xe thể thao chạy nhanh như làn khói...

Nhìn xem mảnh sương khói trước mặt ta, ta có một loại dự cảm bất hảo...

Sau lưng đột nhiên có một cổ hàn khí, đông lạnh chân của ta như mọc rễ, không được nhúc nhích. Đạo ánh mắt nóng bỏng như đang thiêu nóng ta, ta trong lòng đem bé Heo mắng không dưới 1000000 lần, nhưng trước mắt tình thế làm ta không thể không đối mặt sự thật.

Kiên trì quay đầu, nam nhân anh tuấn cao lớn chính đứng ở trước cửa biệt thự ngậm xì gà nhìn ta, ánh mắt lạnh lùng dị thường, như hai đạo hàn quang thẳng tắp đâm vào lòng ta, ta không khỏi rung mình một cái.

Đều là thời tiết không tốt, rõ ràng mới tháng 11 mà nổi gió cái gì a, không thấy được ta chỉ mặc áo sơ mi thôi sao? Muốn làm ta chết cóng a!

“Theo ta trở về.” khuôn mặt to lớn! Thật đáng ghét ah! Giả trang cái gì khóc, không phải là đem người khóa trái trong phòng phát cái gì hỏa ah, Móa! Người muốn kết hôn ta đều không có nháo người! Người bày cái sắc mặt gì cho ta xem!

“Không đi.” Đầu nhếch lên, ta vênh vao tự đắc chuyển chiếc AK47 trên tay, lơ đãng phát hiện lầu hai bên cửa sổ có một thân ảnh mảnh khảnh, đôi mắt màu lam xinh đẹp nhìn ta, ngũ quan xinh xắn nhưng lại như băng mới lấy ra từ trong tủ lạnh, kết một tầng sương dày đặc.

Nhìn như vậy một hồi đến thất thần, ta đã bị người nào đó bắt lấy cánh tay nhét vào trong xe. Đường nhiên đôi môi của ta cũng bị đoạt mất.

Ta bị hấn hung hăng đặt ở chỗ tựa lưng, bàn tay lớn chế trụ của ta cái ót để cho ta không cách nào nhúc nhích. Cái lưỡi bá đạo càn quét bên trong miệng của ta, mang theo hương vị thuốc lá, khí tức nóng giận phủ ta trên mặt ta, để cho ta trong nháy mắt choáng váng. Ah ~~~~ ta yêu chết cái này cảm giác rồi!

Chờ thời điểm ta phản ứng, vậy mà biến thành ta ôm cổ của hấn mãnh liệt hôn, bối rối lui xa môi của hấn, không nghĩ qua ta còn mang theo một dây tơ bạc, nhìn bờ môi gợi cảm của hấn bị ta cắn sưng đỏ, dưới bụng xiết chặt, một cổ tên là dục vọng bay thẳng lên não của ta, Móa! Quân hấn khi gió có phải cha ta hay không! Quân hấn khi gió có phải hay không muốn kết hôn lão bà! Tất cả lý trí ta không cánh mà bay, ta quay người cầm tay của hấn ép chặt lên lưng ta, ngẩng đầu lại hôn lên môi của hấn, đôi môi hơi mỏng một lần lại một lần bị ta liếm lấy, sau đó chui vào trong miệng của hấn không thể chờ đợi được tìm đầu lưỡi của hấn mút thỏa thích, phát ra âm thanh dâm mỹ.

“Cha, nếu như không muốn ta ly khai, vậy hãy để cho ta ôm người.” Ta nghe được thanh âm tà ác của chính mình.

Đang muốn hồi hận, càng làm cho ta không tưởng được, lại là câu trả lời của hấn.

“Hào.”

Hắn nói.

30. Chương 30

Nghe được câu trả lời của hắn ta rất là hưng phấn, dù sao ta yêu hắn, ý muốn hắn cũng đã sớm có, nhưng là...

“Người đừng nói giỡn.” Đẩy thân thể hắn ra. Ta dùng toàn lực mới đem lí trí kéo lại. Ta cùng hắn, là cha cùng con! Không thể lại bởi vì bất cứ chuyện gì mà vượt qua tầng giới hạn này. Ta đã mười tám tuổi rồi, phải học được khống chế tình cảm của mình —— luôn xúc động như vậy bảo ta về sau phải như thế nào.

Lần nữa ngẩng đầu, mới phát hiện hắn đang nghiêm mặt, ta tranh thủ thời gian làm ra một khuôn mặt tươi cười: “Ha ha ha... Phụ thân đừng nóng giận!”

“Người tại sao phải làm như vậy?” Ngữ khí lạnh đến nổi ngay cả bầu không khí đều có thể kết thành băng, ta nhanh chóng li khai bảo vệ chính mình, nghĩ thầm nếu như ta là siêu nhân hiện tại có thể thoáng cái bay đi thật là tốt biết bao..

“Người là nói việc ta đào tẩu? Vì cái gì vẫn còn muốn ôm người?”

“Mọi chuyện đều giải thích cho ta.” Chứng kiến hắn có chút bất đắc dĩ nhắm mắt lại, đột nhiên có chút đau lòng, trong bang đa sự, hắn cả ngày quản lý khăng định rất mệt mỏi. Mà ta lại tùy hứng... Ta thiệt là, như thế nào có thể giống nhi tử của hắn a!

Hai tay nhẹ nhàng xoa lên huyệt thái dương của hắn, hắn kinh ngạc mà mở to mắt nhìn ta. Ta biết rõ hắn rất sinh khí rất sinh khí, nhưng cuối cùng cũng không đối ta làm gì, chắc là sợ xúc phạm tới ta đi. Hơn nữa đối với chuyện này hắn khăng định càng là đối với lòng ta có áy náy. Hai tay giúp hắn mát xa, ta chăm chú nhìn hắn: “Cha, người không cần dụng nhiều tâm như vậy. Chỉ cần người đáp ứng ta, chúng ta về sau làm phụ tử bình thường, ta sẽ không bao giờ ... rời khỏi người.” Vẫn còn muốn ở trước mặt hắn giả trang lãnh khốc, nhưng phương diện này ta cũng không nỡ, cái gọi là bản tính ta cũng không quá đáng lắm chỉ có chút tùy hứng thôi

Nhìn hắn mím môi không nói lời nào, chỉ là thật sâu nhìn ta, cái ánh mắt kia như muốn đem ta xé nát. Ta vô cùng phần chấn tinh thần, hướng hắn tươi cười.

“Cha, ta không muốn rời người.” Cho nên thỉnh đáp ứng ta đi.

Hắn nhìn ta không nói lời nào, bầu không khí phẳng phất như ngưng lại, để cho ta có cảm giác hít thở

không thông. Nội tâm giãy dụa lợi hại, ta vừa muốn hấn đáp ứng vừa muốn hấn không đáp ứng, tâm ta rối loạn khiến ta thống khổ muốn chết, thẳng đến khi hấn nói ra “Ta đáp ứng người” ba chữ, ta mới bắt đầu vững vàng, chậm rãi rơi xuống Địa ngục...

Sau đó trong vòng vài ngày, hấn đại đều bận rộn hôn sự rất ít quan ta. Trong nhà tràn đầy một mảnh không khí vui mừng nhưng ta lại không có chút cảm giác nào.

Hôn lễ là vào cuối tháng này, hôm nay đã 15, ta biết rõ thời gian phụ tử ta gấn bó đã sắp không còn rồi.

Lúc về đến nhà. Cũng đều thường thường nhìn thấy mẹ kế tương lại xinh đẹp vẻ mặt hạnh phúc ngồi ở bên người ba ba của ta, ta lễ phép hướng bọn hấn chào hỏi, phụ thân cũng chỉ là nhân nhạ đối với ta gặt đầu, liền không nhìn tới ta. Cũng chỉ có “Mẹ kế” sẽ nhiệt tình kéo tay ta hàn huyên một lúc.

Kỳ thật bọn hấn cũng thật xứng đôi. Nam soái (đẹp trai) nữ tịnh, thật sự là trời đất tạo nên một đôi ah. Ta trong lòng tràn đầy vị chua. Không để lại dấu vết đẩy ra đôi tay mềm mại đang nắm tay ta dùng một câu ta muốn ôn bài liền chạy lên lầu đem chính mình nhốt tại trong phòng.

Vừa mở máy tính, ta liền thất thần, điện thoại lại vang lên.

Ta xem xét dãy số, sửng sốt một chút, dĩ nhiên lại là Thủy Tư Ích.

Hừ! Lần trước dám treo điện thoại ta lần này đến lượt ta!

Đang muốn làm vậy, nhưng lại đột nhiên nghĩ đến người đạ mạc như hấn vậy gọi điện thoại cho ta nói không chừng là có chuyện gì.

“Này.”

“Long Kỳ, người muốn biết a di của ta tại sao phải cùng ba của người kết hôn sao?”

Đương nhiên! Hơn nữa ta còn biết trong chuyện này nhất định có nội tình gì! Nhưng đến tột cùng là cái gì, không có ai nói với ta, ta cũng không tra được, hấn vừa nói như vậy, ta càng thêm hiếu kỳ.

“Vì cái gì?”

“Ta có thể nói cho người biết, nhưng người là phải đáp ứng theo lên giường với ta.”

... .. Lại tới nữa! Hấn đến cùng có cái ý đồ gì? Trên thế giới nhiều người như vậy không chọn, hết lần này tới lần khác chọn ta? Ta thật sự nghĩ không ra đạo lý trong đó.

“Tại sao là ta?”

“Người không cần biết rõ nguyên nhân.”

“Người giống như hạ quyết tâm muốn cùng ta lên giường có phải hay không?” Trăm phương ngàn kế đùa nghịch dùng thủ đoạn đến dụ dỗ ta, khẳng định có âm mưu gì.

“Đúng.”

“Chỉ cần để cho ta làm công ta liền đáp ứng.”

“Tùy người.”

Ta cả kinh! Hoàn toàn không thể tưởng được hắn sẽ đáp ứng như vậy, hừ hừ! Cũng tốt! là người, lại từ miệng có thể biết được tin tức, dù thế nào ta cũng lời a. Ha ha! Thủy Tư Ích ah Thủy Tư Ích, đây chính là người tự tìm a.

Ta rất không khách khí cười như điên. Đầu bên kia điện thoại tiếng người đột nhiên trở nên có chút khùng bố: “Không đáp ứng coi như xong.”

“Ah! Ta chưa nói không đáp ứng ah!” Ta tranh thủ thời gian mở miệng. Hay nói giỡn, chuyện tốt như vậy muốn ta buông tha còn không phải thật là không có thiên lý?!

“Tối ngày mai 7 h30, ta chờ người tại khách sạn Khải Duyệt chờ người.”

“Hảo.”

Trước đem tâm tình không vui của mình vứt bỏ, ta quyết định phải biết nguyên nhân bọn họ kết hôn trước rồi nói sau.

Ta lại lần nữa mua chiếc xe mới, bởi vì phụ thân sau hôm đó, hắn hiện tại bề bộn nhiều việc, làm gì còn tâm tư quản lý ta. Thời điểm ta tới trường học thì không tìm thấy bé Heo, nghĩ thầm nàng đại khái không phải đi chụp ảnh ngoại cảnh thì cũng là đã ra nước ngoài rồi. Nhưng mà nàng không ở đây, ai giúp ta cắt đuôi hộ vệ kia đây? (a Hun nam nhân chết tiệt kia bỏ qua...) đúng rồi, Thủy Tư Ích!

“Tại sao ta phải giải quyết?” Ngữ khí của hắn rất phiền muộn. Kỳ thật chính ta cũng rất phiền muộn.

“Chuyện này ta không muốn cho cha ta biết.” Nhìn xem hắn mỗi ngày cùng những nữ nhân khác cùng một chỗ, trong nội tâm của ta đã bắt đầu có chút hối hận.

Muốn đem hấn đoạt lấy... Nhưng là yêu cầu hấn buông tha cũng là ta, bảo ta như thế nào có thể nói ra...

“Ta hiểu được.” Đầu bên kia điện thoại truyền đến âm thanh sau đó liền ngắt máy.

Cùng người khác ân ái... Cũng không biết tiểu đệ đệ của ta có thể ngàng đầu hay không a.

7:30, ta đúng hẹn đi vào Khải Duyệt, cùng tiểu thư tiếp tân nói một tiếng, liền dẫn ta đi đến ‘phòng cho tổng thống’ Thủy Tư Ích đã đặt.

Thời điểm ta đi vào, hấn chính là đang mặc đồ ngủ tựa vào cửa sổ hút thuốc. Tóc đen ướt sũng dán lên khuôn mặt như bạch ngọc. Khuôn mặt của hấn thật sự là xinh đẹp không thể tưởng được, ánh mắt u buồn nhìn thấy ta liền bắt đầu trở nên lạnh lùng.

“Ta đi tắm rửa.”

Hấn nhẹ gật đầu liền quay mặt đi. Thân thể mảnh khảnh phía dưới kiện áo ngủ rộng thùng thình đủ để câu dẫn bất luận kẻ nào có tính dục.

Đáng tiếc trong lòng của ta đã bị người khác lấp đầy, nếu không chỉ sợ cũng phải yêu mến hấn a.

Ai... Phụ thân, ta đến tột cùng nên làm cái gì bây giờ?

Vì cái gì ta lại yêu người? Người già như vậy rồi, lại là phụ thân thân sinh của ta, rõ ràng chảy cùng dòng máu, tại sao ta lại bị người hấp dẫn?

Chẳng lẽ cái này gọi là tự kỷ trong truyền thuyết sao?

Được rồi, coi như là tốt rồi, xem ta lớn lên đẹp trai như vậy, anh tuấn như vậy, tự kỷ cũng là không gì đáng trách. Ta đây vì cái gì không tự thương chính mình? Tự mình làm cho mình thoải mái mà bắn ra là được rồi, hoàn toàn không cần chỉ khi hấn vuốt ve mới... Khoái cảm... đôi môi, bàn tay thô ráp của hấn, tình dục che kính mắt hấn... Không được không được, không thể nghĩ nữa, còn nghĩ nữa, ta lại sẽ khống chế không được chính mình.

Ai... Nếu như ta có thể mất trí nhớ thì thật là tốt, vậy thì có thể quên hết thấy. Không có thống khổ, không có thương tổn cũng không có ảo não cùng hối hận. Có lẽ còn có thể bởi vì sắp có mẹ mới mà cao hứng vài phần.

“Long Kỳ! Người đến tột cùng muốn tắm tới khi nào?”

Ta cứ như vậy ngồi trong bồn tắm suy nghĩ miên man, thẳng đến khi thanh âm lạnh lùng của Thủy Tư Ích

truyền đến, mới giật mình phát hiện cư nhiên chính mình tắm rửa gần một giờ.

31. Chương 31

Thời điểm ta ra khỏi phòng tắm, Thủy Tư Ích đã ngồi ở bên giường, cũng không còn hút thuốc, hắn vừa nhìn thấy ta liền đứng lên giữ chặt ta, đưa đưa đôi môi xinh đẹp tiến lên.

Ta vô ý thức muốn tách khỏi, nhưng nghĩ đến mục đích tới đây, lại chứng kiến đôi mắt màu lam của hắn vừa lạnh đậm vừa ngoan tâm, đưa hắn áp ngã xuống giường từ khách thành chủ cuồng mãnh mà mót thỏa thích lấy môi lưỡi của hắn.

Môi của hắn trong lúc đó cũng có được hương vị thuốc là nhân nhật. Môi lưỡi của hắn cũng là bá đạo như vậy, ta dần dần bị lạc lối. Khuôn mặt người phía dưới bỗng có chút mơ hồ, sau đó ta nghe được hắn nói: “Người đem ta xem như Long Tây là tốt rồi.”

Những lời này đem lý trí của ta triệt để đánh tan, Thủy Tư Ích, đây là người tự tìm.

Ta điên cuồng ở trên người hắn bắt đầu tàn sát bờ bãi, thân thể trắng nõn trơn bóng hiện lên dấu hôn loang lổ, thân thể của hắn so với tưởng tượng của ta còn gầy yếu hơn, nhưng cũng vì phần gầy yếu này, để cho ta hồi thần lại. Cha ta cường kiện như thế, ta như thế nào lại đem Thủy Tư Ích xem như hắn? Thủy Tư Ích khuôn mặt quá mức xinh đẹp, ta như thế nào lại nhận sai thành Long Tây tuần mỹ?

Phụ thân ôn nhu, phụ thân nghiêm khắc, phụ thân bao dung, không lâu nữa, sẽ thuộc về một nữ nhân khác, ta cùng với hắn lần nữa trở về quỹ đạo phụ tử bình thường, hắn sẽ không hôn ta lại càng không vuốt ve càng không ôm ta. Môi của hắn tay của hắn, vĩnh viễn cũng sẽ không lại thuộc về ta...

“Long Kỳ, người có chương ngại ở phía trên sao?”

Lời nói lạnh lung trào phúng đem ta kéo ra khỏi suy nghĩ, theo ánh mắt của hắn ta cúi đầu nhìn xuống, tiểu đệ đệ của ta nhuyển ra mà buông xuống, một điểm dấu hiệu ngẩng đầu đều không có. Ta cũng không thấy xấu hổ, chỉ là ảo não.

“Ta không có biện pháp ôm người.” Ta xoay người ở bên cạnh hắn nằm xuống, trong nội tâm tràn đầy đều là người kia, ta như vậy, như thế nào còn có tinh lực tiến vào thân thể người khác

Thủy Tư Ích cũng không có tức giận, tương phản, ánh mắt hắn nhìn ta không còn là hàn băng rét lạnh thấu xương. Yên lặng cảm lấy cái chắn phủ lên hai người, hắn cũng ở bên cạnh ta lặng lẽ nằm xuống.

Ta cùng hắn đều nhìn trần nhà đến gần người, duy chỉ có nội tâm là nghĩ đến những chuyện khác nhau, trong phòng trong lúc nhất thời yên tĩnh vô cùng, bên tai của ta chỉ nghe thấy hắn yếu ớt hô hấp.

“Người là người thứ nhất trông thấy thân thể của ta, mà không muốn ôm ta.” Thanh âm của hắn lượn lơ phiêu tán bên tai của ta.

“Thủy Tư Ích, người có yêu ai a” Ánh mắt của hắn tuy đậm đặc, nhưng lại có nồng đậm tương tự cùng cô đơn, ta cùng hắn đều có người yêu mến, như thế nào có thể cùng hắn: “Người muốn ta cùng người trên giường, cũng là bởi vì người kia a.”

“Ân.” Hắn khe khẽ thở dài, cơ hồ nhỏ đến không thể nghe thấy, ta có chút kinh ngạc người giống như hắn vậy cũng sẽ thở dài, đủ để thấy người nọ trong lòng hắn chiếm vị trí nào, “Ta yêu hắn, tựa như người yêu Long Tây.”

“Loại sự tình phụ tử yêu mến nhau này, người cũng sẽ không cảm thấy chán ghét sao?” Việc này đối với hắc đạo mà nói, nhất định là chuyện nguy hiểm. Thủ hạ của hắn sẽ thấy thế nào a, kẻ thù của hắn sẽ đối phó như thế nào, xã hội quá hiểm ác, ta sao có thể lại để cho hắn lâm vào tình cảnh càng thêm nguy hiểm.

“Có lẽ cũng là bởi vì chảy cùng dòng máu, có khí tức tương tự nhau, thì càng thêm dễ dàng bị hấp dẫn a. Người ta nói nữ hài tử là tình nhân cuối cùng bên cạnh phụ thân, kỳ thật nam hài cũng giống như vậy. Yêu nhau vốn chính là chuyện đơn giản, nào có cái gì có ác tâm hay không. Cho dù người nào có ý nghĩ khác, cái kia cũng là bởi vì bọn hắn bị lễ giáo trói buộc thật chặt, hoặc là bọn hắn mặc định chán ghét sẵn trong đầu, người cần gì phải để ý người khác nghĩ xấu xa gì.”

Ta kinh ngạc mà quay đầu nhìn dung nhan xinh đẹp bình tĩnh của hắn, thật sự là không thể tưởng được, lúc trước Thủy Tư Ích nói “Đồng tính luyến ái bất quá là giống được động dục với giống được mà thôi”, nhưng giờ hắn lại có thể nói ra những lời nói cảm tình như vậy sao. Tại thế giới của hắn, hắn tựa hồ chưa bao giờ quan ý nghĩ của người khác, cho dù người khác nghĩ muốn cùng hắn xung đột, vậy cũng vĩnh viễn đều là người khác không phải. Nhưng mà chính là vì lời nói của hắn, nội tâm của ta liền giảm bớt mặc cảm tội lỗi.

Người với người khát khao lẫn nhau vốn là rất bình thường, không bình thường chính là những cái người dùng ánh mắt dơ bẩn nhìn họ.

“Long Kỳ, tư duy mỗi người đều không giống nhau, nếu như người muốn làm theo ý của người khác, vậy người làm người cũng thật không đáng rồi.”

Hắn nói rất đúng, nhưng là nếu hắn nói như vậy, vậy thật phải đợi phụ thân sinh hạ đứa con, cùng hắn cao chạy xa bay sao?

“Vậy người nói, ta nên làm như thế nào?”

“Đoạt hắn khỏi a di của ta!” Ngữ khí của hắn kiên định mà quyết tuyệt, đôi mắt lam xinh đẹp sâu kín phát ra lửa giận. Ta nhìn như không thấy mà cười ha hả.

“Thủy Tư Ích, người kia thế nhưng là di của người a! Người lại giúp ngoại nhân như ta a?” Nói đến đây lại

đột nhiên nghĩ đến một chuyện khác: “Người còn không có nói cho ta biết, nguyên nhân hai người bọn họ kết hôn.”

“Người không có cùng ta lên giường vì cái gì ta phải nói cho người biết?”

“Này! Ta hiện tại chẳng phải không mảnh vải che thân mà cùng người nằm ở trên giường sao?” Ta ở dưới chăn cầm lấy bàn tay hơi lạnh của hắn, “Nhanh lên nói cho ta biết ~~~~ ”

Tay của hắn trái lại chế trụ tay ta, mười ngón không tự giác quấn vào nhau cùng một chỗ, mặt của hắn có chút tái nhợt nhưng thần sắc lại có ôn nhu: “Long Kỳ, nếu như hắn thật sự không quan tâm ta, nói không chừng ta sẽ tìm đến người a ~ ”

Lòng ta bị hắn nói mà như có hỏa, lời nói không đầu không đuôi cũng vô thức nói ra: “Nếu như cha ta cũng không quan tâm ta, ta cũng tới tìm người.”

“Tốt, cứ quyết định như vậy đi.” Ta kinh ngạc nhìn trong mắt của hắn hiện lên một tia xảo trá, bất quá rất nhanh lại bị sự bình tĩnh của hắn thay thế, ta hoài nghi có phải hay không ta hoa mắt...

“Long Kỳ, người còn muốn biết tin tức bọn hắn kết hôn không?”

“Ta không có nói không muốn. Nói nhanh một chút!”

“Nói cho người biết có thể, nhưng người phải đáp ứng ta một chuyện.”

“Chuyện gì?” Không phải lại muốn ta ôm hắn a? Ta rầu rĩ nghĩ đến.

“Cướp đi Long Tây, tiếp nhận Phi Long minh.”

Nhìn ánh mắt kiên quyết của hắn, ta nhất thời ngẩn người, không biết nên phản ứng như thế nào.

“Đáp ứng ta, ta sẽ nói cho người biết.”

Một hồi lâu, ta mới từ trong kinh ngạc lấy lại tinh thần, nhớ tới phụ thân trước kia đối với ta, ta lắc đầu:

“Cha ta sẽ không đáp ứng.”

“Ta sẽ giúp người.”

“Người làm như vậy, có lợi gì?”

“Ta chỉ làm việc ta cho là đúng, Long Kỳ, người không cần rời khỏi Long Tây.”

“Thủy Tư Ích...”

“Còn có, kỳ thật ta cũng không có làm gì hộ vệ của người, ta nghĩ không bao lâu, cha người sẽ chạy tới nơi này.”

Vừa dứt lời, cửa không hề báo trước liền mở ra, hiện lên khuôn mặt phần nộ của phụ thân, thành linh xuất hiện ở cửa phòng.

“Tốt rồi, các người chậm rãi trò chuyện, ta cũng phải đi về rồi.” Thủy Tư Ích không coi ai ra gì đứng dậy bắt đầu mặc quần áo, thời điểm hắn vén chăn lên, ta đột nhiên cảm thấy từng đợt hàn khí không gì bằng lấp đầy cả căn phòng, ta không khỏi kéo chăn đem mình che càng kín.

“Hôm nay đùa rất vui sướng, Kỳ Kỳ, lần sau hãy tới tìm ta a.” Trước khi đi, Thủy Tư Ích cúi người ở trên môi ta cắn một phát, ta nhận lại lông mày tròng mắt nhìn hắn cười mà như không cười.

Rất đau ah, làm gì cắn nặng như vậy!

“Good night! Mr Long.” Khi đi qua cha ta hắn vẫn không quên hướng cha ta gật gật đầu. Nhưng mà ánh mắt ba ba nghiêm túc lợi hại, ẩn ẩn còn giống như là đang nhẫn nại trong mắt một mảnh huyết tinh.

Hắn không phải là muốn giết ta đi...

“Răng rắc.”

Cửa bị không lưu tình bị khóa lại, trong phòng chỉ còn lại có ta... Cùng... lão nhân nhà ta...

“Hắc... Hắc hắc... Phụ thân hảo ~~~~ ”

Kỳ quái ah, hắn không phải đang bận lo hôn sự sao, làm gì lại đột nhiên chạy tới nhìn ta đang trên giường a.. Không không không không... Không được qua đây không được qua đây...

“Xoát ——” chân bị hung hăng kéo ra khỏi thân thể trần truồng của ta, ta đang muốn đứng dậy chạy trốn, liền bị thân hình cao lớn của hắn gắt gao áp trên giường không nhúc nhích được. bỗng cắn lên môi của ta, địa phương vừa rồi bị Thủy Tư Ích cắn nát giờ bị hắn cắn càng thêm đau đớn, máu chảy ra liền bị hắn cường ngạnh thè lưỡi liếm đi, đầu lưỡi bá đạo mở lấy miệng của ta, giống như vũ bão mà cuồng quét lấy miệng của ta.

Ta bị hân hôn đến chóng mặt, thiếu chút nữa bỏ qua mãnh liệt tức giận. Trước ngực đột nhiên bị đau, bàn tay to của hân thô bạo xoa ngực ta, miệng bị chặn lấy làm ta chỉ có thể “Ồ ồ” phát ra thanh âm.

Móa! Hân đến! Lại muốn cường bạo ta có phải hay không, dù sao ta hiện tại quần áo cũng đã thoát hết, ngược lại là vì hân đã giảm đi phiền toái! U-a..aaa... tay của hân... Đang sờ ở đâu?

Cảm giác ngứa theo đầu ngón tay của hân trượt thẳng xuống phía dưới, thẳng tắp trượt đến cửa vào của ta, không lưu tình chút nào đẩy tay vào, ta chỉ có thể ở trong miệng của hân phát ra một tiếng kêu đau đớn. Đau nhức ah...

Ngón tay của hân bắt đầu ở trong cơ thể ta nhiễu loạn, như là đang tìm kiếm cái gì, dùng đạo khô khốc không có cái gì làm dịu, không khỏi đau nhức, nhưng mà ta không phát ra được thanh âm nào, công dụng duy nhất của miệng, là không ngừng nuốt nước bọt của hân.

“Hân không có dụng người?” Miệng hân vừa ly khai liền nói ra như vậy làm ta tức giận..., ta thiếu chút nữa một quyền đánh lên. Cái gì! Ta nghĩ tay hân tại trong cơ thể ta làm gì, dĩ nhiên là đang tìm tinh dịch của nam nhân sao?!

“Hân bắn ở bên ngoài rồi.” Hừ! Ta ngộ nghịch với người thì như thế nào!

“Đồng!!!” thanh âm va chạm thật lớn, giường mãnh liệt chấn động, ta bị khí chất phần nộ của hân làm cho không dám lên tiếng. Nét mặt của hân như muốn ăn thịt người, nắm đầm lại rơi vào bên tai của ta, ta ngơ ngác nhìn hân, nói không ra lời.

Ngón tay mãnh liệt rút khỏi cơ thể ta, hai chân bị hân dùng lực mở ra, hân quỳ trên giường ngăn chặn chân của ta. Ta chỉ có nửa người trên muốn phản kháng, lại bị hân phong bế miệng, đơn giản bức ta lên giường.

May mắn giường mềm mại, ta phiền muộn nghĩ đến... Bằng không thì khẳng định ngã đến gốc luôn...

Mông lưng ta nghe được thanh âm mở khóa, chân bị đè nặng như vậy thật sự rất khó chịu, ta vốn định nói cho hân biết muốn làm cũng được nhưng có thể hay không đổi tư thế, chưa kịp nói gì phía dưới đã bị hân hung hân xuyên xỏ, ta đau nhức cắn chặt răng toàn thân run rẩy.

Tốt! Rất tốt! đau nhức như vậy! Ta rốt cục có thể không cần lại chìm đắm trong thân thể người!

32. Chương 32

Ta tựa hồ nghe được thanh âm xé nứt, hạ thể rất đau, ta cắn môi không muốn phát ra rên rỉ đau đớn.

Mạnh mẽ làm như vậy không phải là lần đầu tiên, nhưng lần này hẳn cả y phục đều không có thoát, để cho ta cảm giác mình chỉ là công cụ hẳn dùng để phát tiết.

“Kỳ Kỳ, người nhanh như vậy, hẳn căn bản cũng không có vào có phải hay không?”

“Đúng vậy ~~~~~” ta nhìn đầu đối với hắn cười, trong tươi cười có không tự giác trào phúng: “Bởi vì... Ta dùng chính là... Là phía trước a...” Hắn đối với ta không tín nhiệm làm ta sinh khí, ta bắt đầu nói không lựa lời, “Ah ~~~~ người không... Người không biết hẳn có bao nhiêu hảo... Để cho ta dự tiên dự tử... Ân... Mắt hồn không thôi... Ta không ngừng ... Muốn hẳn, muốn càng nhiều!”

“Ba~ — ”

Theo cái thanh âm thanh thúy này, động tác ra vào của hắn đều ngừng lại, ta sờ lên gò má nóng rát, không biết nên sinh khí hay là nên cao hứng.

Từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên hắn đánh ta.

Ta từ nhỏ tựu ở trước mặt hắn giả trang nghe lời, cũng nghĩ qua nếu hắn biết rõ ta ở trường học ác ác hình dáng sẽ không quan tâm ta thậm chí sẽ đánh ta, nhưng cái tát đó, ta tuyệt đối không nghĩ tới sẽ phát sinh dưới loại tình huống này.

Mặc kệ hắn kết hôn có mục đích gì, cũng mặc kệ hắn đối với ta đến tốt cùng là phụ tử hay là tình nhân, ta hiện tại chỉ biết là, hắn căn bản cũng không tin ta! Còn tổn thương ta!

“Kỳ Kỳ...” hắn đưa tay tới, ta dùng sức đẩy hắn ra, không muốn nhìn biểu lộ hối hận của hắn, ta nhìn đầu đứng dậy mặc quần áo.

Đứng lên nhặt áo lông trên mặt đất, lại bị kéo về lồng ngực bá đạo, hai tay hắn mạnh mẽ ôm ta thật chặt, thanh âm ảo não không ngừng vang lên bên tai ta: “Kỳ Kỳ, thực xin lỗi, thực xin lỗi... Không cần rời khỏi ta.” Ta thật sự là vinh hạnh, có thể làm cho Phi Long minh minh chủ ba lần bốn lượt hướng đến cúi đầu nói xin lỗi, đột nhiên nhớ tới một bộ phim truyền hình nào đó nhân vật nam chính có nói một câu: “Nếu như xin lỗi hữu dụng, sao còn cần cảnh sát làm gì?”

“Người vừa muốn kết hôn, vừa muốn lại để cho con của người chỉ thuộc về một mình người, Long Tây, người không thấy mâu thuẫn sao?” Đẩy tay hắn ra ta tiếp tục mặc quần áo, chỗ đó mặc dù đau nhức, nhưng cũng không bằng đau lòng.

“Cha, chúc người kết hôn vui vẻ.” lúc đi tới cửa, nhìn hắn trầm mặc mà ngồi ở trên giường, ánh mắt sâu thẳm gắt gao nhìn thẳng ta. Ta không dám nhìn, chỉ mở cửa nhanh chóng rời đi.

Sau đó trong vòng vài ngày tâm trạng ta cực kém, gần đây giáo viên trong lớp nhìn thấy ta liền cắt lức chạy trốn, giống như chuột thấy mèo.

Sau khi nghỉ trưa, ta cùng a Hun tại trên bãi tập đá bóng. Thẳng đến khi 7 cầu thủ của đối phương bị mang lên phòng chăm sóc sức khỏe, a Hun rất cục nạnh không được đi tới.

“Người gần đây lại phát sinh cái gì?”

“Có thể phát sinh cái gì?” Ta cười hỏi lại, trên chân dụng lực, bóng đá như có sinh mạng hướng thẳng bay đi, đến người bên cạnh cầu môn.

Hét thảm một tiếng, người thứ tám ngã xuống.

“Người đã đắc tội rất nhiều vị lão sư rồi, nhưng hiệu trưởng bao che người, bọn hắc bắt người không có biện pháp, chủ nhiệm của người mỗi ngày đều đến cầu ta khuyên người, Long Kỳ, người là đang trúng tà gì a?”

Bất quá chỉ là hủy một gian phòng học, xé bài thi mấy lần, đá hư mấy cái bảng mà thôi, có cái gì đâu a?

“Ta ngược lại là hi vọng mình có thể trúng tà, có thể quên đi mọi thứ.” Nhặt lên áo khoát, ngẩng đầu, lơ đãng mà nhìn hoa hậu giăng đường từ xa đi tới, trong nội tâm càng thêm khó chịu.

“A Hun, bé Heo không ở đây, người có muốn đánh không?”

“Không muốn.”

Đáp thật đúng là dứt khoát.”Vậy thì xem đi, ta tự mình đi.”

Vỗ vờ vai của hắn, ta hướng đôi dâm phu dâm phụ đi đến, đột nhiên một hồi cuồng phong như bay mà xoát qua má của ta, ta có chút kinh ngạc dừng chân. Bóng đá rơi thật hoàn mỹ, tại khuôn mặt của a Lang liền rơi xuống, ta quay đầu, a Hun hai tay trong túi quần lười biếng nhìn ta.

“Bất quá giáo huấn cũng hay.” Hắn nói.

Ta đối với hắn nhếch nhếch miệng.

Mà Thuyết Lang đã không có khí lực phản kháng, ta dùng chân nâng cằm của hắn lên, nhìn hắn máu me đầy mặt tâm tình ta cũng không có dấu hiệu chuyển biến tốt hơn

Bao lâu không có đánh người như vậy rồi, từ khi phụ thân không để ý tới ta ta liền toàn lực thay đổi chính mình. Nhưng là loại này thay đổi đến tột cùng không có ý nghĩa... Bây giờ nói lại, cũng không còn đáng giá nữa rồi.

Thoáng nghiêng đầu, hoa hậu giăng đường nhìn thấy ánh mắt của ta, hoảng sợ mở to hai mắt. Buông cái người không thể nhúc nhích kia ra, ta đi đến trước mặt của nàng ngồi xổm người xuống, nàng liền thu nhỏ mắt nhìn ta.

“Tại sao phải phản bội ta?” ta nâng cằm của nàng lên, nếu không bởi vì đối người khác không có dục vọng, nói không chừng ta sẽ tại chỗ này cưỡng bạo nàng.”Không phải người là nữ nhân của ta sao? Tại sao lại cùng người nam nhân này cùng một chỗ? Ân?”

“Long... Long Kỳ...” Xem bờ môi nàng không ngừng run rẩy, cùng mặt tái nhợt, trong nội tâm càng thêm bức bối.

“Long Kỳ, người... Người trước kia không phải như vậy... Không phải như vậy... U-a...aaa...”

Trước kia? Ha ha, nhu hòa xóa đi nước mắt của nàng, ta đem nàng ôm đến trong ngực của mình, “Cái Long Kỳ nhà nhận đó chỉ là diễn mà thôi,...(chậm rãi nói!!!), muốn hay không lại trở lại bên cạnh ta?”

Người trong ngực nhanh chóng gật đầu, nhìn thấy Thuyết Lang một bộ dạng không thể tin, tâm tình ta mới có điểm chuyển biến tốt đẹp.

Cướp đi đồ vật của người khác, loại cảm giác này quả nhiên rất tuyệt ah.

Phụ thân, ta có nên hay không đem người đoạt lại?

“Nhưng mà ta hiện tại đã không muốn người rồi. Tàn hoa bại liễu, người xứng với ta sao?”

Thân thể mềm mại trở nên cứng ngắt, ta ngẩng đầu, nhìn trời xanh mây bay, giống như có thứ gì muốn đánh úp lấy ta.

Cha, ta đúng là vẫn không quên được người.

Ý xấu của ta với ngày phụ thân kết hôn không có xu thế ngừng lại.

a di Thủy Tư Ích phụ trách quản lí sát thủ của Địa Long bang. Đối với sự liên minh lần này rất có ý nghĩa với địa vị của nàng.

Ta tuyệt đối thật không ngờ, nữ nhân mềm mại đáng yêu như vậy mà là sát thủ, thật là khiến người bất ngờ, nhưng mà càng làm ta mở rộng tầm mắt chính là, cái nữ nhân nhìn không ra tuổi thích làm nũng với Thủy Tư Ích, lại là mẫu thân của hắn, phụ thân của các nàng chính là người đứng đầu Địa Long bang.

Nhìn bộ dạng Thủy Tư Ích cau mày vẻ mặt không kiên nhẫn nhưng lại không thể làm gì, ta bỗng muốn

cười. Nguyên lai hần cũng có khắc tinh ah.

Nói thật, ta vẫn cảm thấy mẫu thân ngây thơ (?) so với a di mặc áo cưới thành thực động lòng người còn nhìn thuận mắt hơn. Hần hôm nay quá anh tuấn quá thành thực rất có mị lực cũng quá chói mắt, chẳng những đâm vào ánh mắt của ta rất đau, liền tâm cũng bị đâm ầm ầm làm đau.

Hậm hực xoay người, bà mẹ nó nhiều người tại góc tường vụng trộm nhìn cha ta xuất chúng. Trong nội tâm càng phát ra nhiều loại tư vị. Những ngày này hần chưa từng nói với ta một câu. Ngày đó ra khỏi khách sạn hần cả đêm không có về nhà, cho dù sau khi trở về, cũng đem chính mình vùi đầu vào công việc bận rộn cùng hôn sự, triệt để đem ta bỏ qua. Có đôi khi ta cũng cảm thấy đây là chuyện bình thường, sự tình tựa hồ lại nhớ tới hai năm trước...

Vừa chua xót chất chất lại ủy khuất lại kỳ vọng hần có thể trở về ôm chặt lấy ta, vuốt ve tóc của ta, nhưng ta lại biết rõ, đây hết thảy đều do ta tạo ra. Nhưng mà ngoại trừ đường này, ta có con đường nào để lựa chọn sao?

Thật sự muốn đem hần cướp về sao? Thật sự muốn cướp sao?

“Kỳ Kỳ...” Thanh âm quen thuộc, hương vị quen thuộc, lấy lại tinh thần, nhìn thấy khuôn mặt tràn đầy lo lắng của bé Heo.

Ta đắng chát cười cười, đối với nàng xòe bàn tay ra: “Đồ của ta.”

Nàng nhăn lại lông mày, nắm đấm nhanh buông lỏng, nội tâm giãy dụa lợi hại.

“Kỳ Kỳ, còn có cách khác ...” Ánh mắt của nàng lần đầu tiên mang thần sắc ưu buồn như thế. A Hun đứng cách đó không xa nhìn chúng ta. Không để lại dấu vết chúng ta liền thoát khỏi dòng người.

Ánh mắt lại chuyển, chống lại ánh mắt lạnh như băng mà kiên định của Thủy Tư Ích. Cảm thấy cần lập tức quyết định.

“Được rồi, chúng ta còn biện pháp khác a.”

Nhìn bộ dạng nàng thở dài một hơi, trong nội tâm của ta dâng lên ảm áp. Bất luận từ lúc nào, nguy hiểm cũng tốt, hạnh phúc cũng tốt, bên cạnh ta, thủy chung cũng là hai người kia. Bé Heo luôn không cầu hỏi báo giúp đỡ chính mình. Tuy nhiên có tình huống gì chạy trước cũng là nàng, bất quá đó cũng là chuyện của hần cùng cha hần. nếu như thực sự có nguy hiểm, hần tin tưởng bé Heo chắc chắn là không vứt bỏ hần. A Hun cũng thế.

Không lâu về sau, người trong nhà đều đến giáo đường. Phụ thân tại một đám bảo tiêu tùm tùm lên xe, xuyên thấu qua cái cửa sổ xe đen thẫm, ta tựa hồ còn có thể cảm giác được ánh mắt nóng bỏng của hần.

Thủy Tư Ích cái gì cũng không nói, chỉ là như có điều suy nghĩ liếc nhìn ta, liền cũng lên xe rồi đi.

“Kỳ Kỳ, chúng ta cũng đi thôi.”

“Àn.” Ta đối với bé heo gật gật đầu. thời điểm đi tới cửa, ta lại đột nhiên giữ chặt nàng.

“Làm sao vậy?”

“Bé Heo, ta đã nghĩ ra biện pháp rồi, nhanh đi theo ta. A Hun đang chờ chúng ta.”

Nhìn bé Heo đang bất tỉnh trên mặt đất, ta áy náy đem nàng ôm lên giường của ta. Thủy Thủy liền hiếu kỳ nhảy lên giường, trông thấy bé Heo liền vui vẻ liếm liếm mặt của nàng.

Thực xin lỗi, ta biết không nên đem người đánh ngất xỉu, nhưng mà bé Heo, ta đã không có biện pháp khác rồi. Ta muốn đem phụ thân đoạt lấy, mặc kệ dùng phương pháp gì.

Lấy ra bình sứ trong túi áo nàng, ta do dự một hồi, cuối cùng là một giọt cũng không chừa lại đem chất lỏng bên trong toàn bộ đổ vào trong miệng của mình.

33. Chương 33

A Hun chờ ở cửa ra vào, cho nên ta không thể đi bằng cửa chính, cái này nhất định sẽ làm cho hắn sinh nghi. Cái tên kia, thấy bé Heo đang mê man nằm trên giường của ta còn không đánh ta chết mới là lạ.

Đẩy cửa sổ ra, ta đứng ở trên ban công nhìn xuống dưới, lầu hai mà thôi, nhảy xuống với ta mà nói là dễ dàng. Quay đầu lại nhìn người đang nằm trên giường, trong nội tâm liền cảm thấy ái nấy.

Bé Heo, bất kể như thế nào, ta cũng sẽ không quên người.

Một tay chống lấy lan can, ta thả người nhảy xuống, tiêu sái rơi xuống hoa viên trong nhà mình.

Cẩn thận từng li từng tí tránh đi cửa trước, ta từ trong chuồng chó chui ra, đến gara liền dừng lại.

“Thiếu gia...”

“A Hun cùng bé Heo còn có chút việc, chúng ta đi trước.” Ta sửa sang nơ trên cổ, sau khi bảo tiêu mở cửa xe liền ngồi xuống. Dù sao bất kể như thế nào, a Hun thấy thời gian không đúng nhất định sẽ đi lên tìm

người. Thời gian còn nhiều, không cần quá gấp gáp.

Thời điểm ta đi vào lễ đường, hôn lễ còn chưa bắt đầu, đại đa số người cũng còn ở bên ngoài trò chuyện, bên trong lễ đài không có mấy người. Thời điểm trông thấy ta đi vào, đều đối với ta gật đầu thăm hỏi. Ta chỉ có thể cười đáp lễ. Ánh mắt lại vô ý thức tìm kiếm thân ảnh của hắn.

Bên ngoài không có, tại đây cũng không có, hay vẫn còn trong phòng thay quần áo a.

Ta cất bước vào trong. Ta không thích giáo đường, làm cho người ta có cảm giác bị vẽ nghiêm trang trói buộc. Ngoài trừ người kia ta không thích bị bất kỳ vật gì trói buộc chặt. Trên thập tự giá cái kia hai cây đinh sắt đâm vào, phẳng phất như là đâm vào cổ tay ta, ẩn ẩn đau nhức, thậm chí chậm rãi kéo tới tứ chi bách hải, cuối cùng lan tới tim ta, ta nhận không được đưa tay che. Loại cảm giác này để cho ta sụp đổ.

Trong phòng thay quần áo có rất nhiều người, tất cả mọi người vây quanh mẹ kế xinh đẹp nói vài lời khách sáo. Tỷ như:

“Thủy tiểu thư hôm nay thật sự đẹp quá ah, cùng Long tiên sinh anh tuấn thật sự là trời sinh một đôi.”

“Thật sự là hâm mộ chết người a. Ai, nếu ta trẻ lại 10 năm thật là tốt biết bao.” Ta nhở vào! Người lại trẻ 20 năm cha ta cũng sẽ không lấy người!

“Đẹp quá a, thực là chói lọi! Ah, Long tiên sinh sao lại đứng ở đó không nói lời nào a, không qua nói với thê tử của người sao?”

Theo âm thanh của bọn hắn nhìn lại, thân ảnh cao lớn mạnh mẽ rắn rỏi đang ngồi một bên trên ghế sa lon hút xì gà, ánh mắt lạnh lùng như bay đi xa, căn bản cũng không có chú ý tân nương tương lai của hắn.

Cha, người suy nghĩ cái gì?

“Ồ, là thiếu gia đã đến ah.”

“Long thiếu gia rất đẹp trai ah, thực không hổ là phụ tử, ai, nếu như ta có con gái lớn như vậy thì tốt rồi, tương lai có thể gả cho Long thiếu gia rồi, ha ha...”

“Ah, Kỳ Kỳ, người như thế nào mới đến ah.”

Ta nghe những cái thanh âm loạn thất bát tao kia, nhưng trong đầu cũng chỉ có ánh mắt của hắn đang xoay đầu nhìn ta, ánh mắt đang lạnh như băng bỗng nhiên như lửa, cháy lấy tâm ta vốn đã đau đớn không thôi.

Trong phòng giống như chỉ có hai người chúng ta, trong mắt của hắn chỉ có ta, trong mắt của ta cũng chỉ có hắn, không bận tâm đến cái khác, dù là một hạt tro bụi nhỏ nhỏ.

“Cha, ta có chuyện nói với ngươi, có thể hay không đi ra một chút?”

Hắn không chút do dự đứng lên, đem mọi người trong phòng cùng thê tử, hết thảy bỏ qua một bên.

Ta đi theo hắn đi vào một cái phòng nhỏ khác. Căn phòng này thật sự rất nhỏ, nhỏ đến mức ta đều có thể cảm nhận thấy khí tức quen thuộc trên người của hắn làm ta điên cuồng.

“Ngươi muốn nói với ta chuyện gì?” Ta nhìn thấy trong mắt của hắn có áp lực cùng chờ mong. Ta biết rõ hắn đang đề nghị cái gì, cũng biết hắn đang chờ mong cái gì. Cha, nếu như ta thật sự nói ra, ngươi sẽ đáp ứng ta sao?

“Ta muốn biết, nguyên nhân ngươi cùng nàng kết hôn.” Thanh âm của ta rất tĩnh táo, ngay cả ta đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Ngươi vì cái gì muốn biết?”

“Bởi vì ta yêu ngươi.”

Xì gà Brazil bị hung hăng ném xuống đất, ta bị hắn đặt ở trên tường ngăn chặn hô hấp, môi của hắn, lưỡi của hắn, tay của hắn, trước sau như một gợi cảm lại cuồng dã ở ta trên thân chạy lầy, ta chịu đựng xúc động rơi lệ hưởng thụ khoái cảm hít thở không thông, ôm cổ của hắn đòi hỏi càng nhiều.

“Cha, nói cho ta biết.” Vừa hôn, mặt của ta vùi sâu vào cổ của hắn nhỏ giọng nỉ non, cảm thụ được tay của hắn vươn vào y phục của ta ma sát lấy thân thể của ta mang đến khoái cảm tê dại.

Hô hấp của hắn ngay tại bên tai ta, tay kia nâng mặt ta lên.

“Kỳ Kỳ, ta không muốn cho ngươi biết.”

“Dù cho ngươi làm như vậy phải trả một cái giá lớn.. Để cho ta vĩnh viễn rời xa ngươi?”

Động tác của hắn trong nháy mắt đều cứng ngắc lại, tay đang vuốt ve thân thể của ta một giây sau cũng lập tức rút ra, hai tay siết chặt lấy vai của ta đem ta một mực đặt ở trên tường.

“Không!” Hắn chăm chú nhìn ta, “Ta làm hết thảy chỉ có một mục đích, ta muốn cho ngươi vĩnh viễn dùng thân phận tình nhân, sống bên cạnh ta.”

Đầu óc của ta nhất thời phản ứng không kịp, nhưng là cảm giác hít thở không thông cùng bức bối ngày càng nồng đậm lên, ta biết rõ thời gian ta cùng hắn không còn nhiều, khó khăn gờ tay lên đem cả người đều dựa vào trong ngực của hắn.

“Cái kia, người không cần kết hôn, lập tức dẫn ta đi. Đi càng xa càng tốt, tốt nhất không ai nhận thức chúng ta. Cha, ta đã hạ quyết tâm. Chỉ cần người không kết hôn, ta vĩnh viễn đều cùng người. Dùng thân phận tình nhân.”

Cảm thấy toàn thân của hắn đều run rẩy, ta cười, dùng ngón trỏ chạm một chút lên môi mỏng của hắn: “...(nói chậm rãi!!), như thế nào đây?”

Ta biết rõ tâm của hắn đang dao động, hắn nhìn ánh mắt ta lờ lờ bất định, thắng bại toàn bộ tại thời khắc này, nếu như ta không đoạt được hắn, ta chỉ có thể sử dụng phương thức bức hắn quên ta.

Hạ tay xuống, phủ lên giữa hai chân hắn, ta cười câu dẫn hắn: “Cha, người tại đây cũng đã cứng ngắt, người xem, người muốn ta như vậy, vì cái gì không đáp ứng ta?”

Theo xoa bóp của ta hắn càng ngày càng ngạnh, lông mày nhíu lại càng ngày càng chặt, cuối cùng hắn rên một tiếng, một lần nữa đem ta áp trên tường mãnh liệt hôn môi ta.

Quần bị thối lui đến chân khóa thân, ta hai chân cuốn lấy eo của hắn phối hợp với hắn hưng khí tại trong cơ thể ta rong ruổi, đem mặt vui sâu vào trong ngực của hắn, ta đè nén rên rỉ không muốn người khác nghe được.

Đau nhức, rất đau rất đau, lần này chỉ sợ lại chảy máu a. Thật sự là buồn cười ah. Phụ thân muốn kết hôn, nhưng trước một khắc lại còn ở trong phòng mà không để ý khách mời của hắn, không để ý tân nương của hắn, cùng con của mình điên cuồng ân ái.

Giáo đường, là địa phương thần thánh của mình, lại trình diễn một hồi loạn luân, sa đọa và xinh đẹp.

Hắn cái gì cũng không nói, chẳng lẽ ta nhất định thua sao? Không cam lòng, thật sự rất không cam lòng, môi ta bị cắn chảy máu cũng không đau bằng vết thương trong tâm của ta, ô ô khóc ra thành tiếng.

“Kỳ Kỳ, đừng khóc. Đừng khóc...” Hắn ôn nhu hôn lên mặt của ta, thanh âm nhu hòa mà lại mang theo thở dốc vì tình dục, “Nước mắt của người cứ để cho ta. Ta đáp ứng người, hai năm, hai năm sau ta nhất định mang người đi.”

Hai năm? Lại thêm một cái hai năm sao? Vì cái gì cái số này giống như ma quỷ không ngừng quấn lấy ta.

Một cái hai năm hắn đem ta vứt vớ, hai năm tới hắn lại muốn làm gì ta a?

Không chịu nói nguyên nhân, không chịu nói lý do, loại hứa hẹn này, ta căn bản là không muốn.

Hai năm... Coi như hết!

Về sau hôn lễ liền tiến hành rất thuận lợi, ta ngồi ở hàng thứ nhất, nhìn hấn đứng ở phía trước chuyên chú nhìn tân nương đang hướng hấn đi đến. Ngực đau càng thêm lợi hại, ta nhin không được bắt đầu run rẩy, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, ta liều chết nắm chặt tay của mình.

Xúc cảm lạnh lẽo kéo thần trí của ta về, Thủy Tư Ích không biết lúc nào ngồi ở bên cạnh của ta, ngón tay tái nhợt từng ngón từng ngón bị hấn mở ra, sau đó, mười ngón tay quen thuộc đan xen.

“Long Kỳ, người phải tin tưởng chính người.” Hấn nhỏ giọng nói nhỏ bên tai ta, ngón tay thon dài một mực cầm chặt tay ta, “Còn có, hôm nay ở đây... Có phản đồ...”

“Người nói cái gì?” Ta hung hăng nhìn hấn.

“Có phản đồ, ở bên ngoài, mục tiêu của hấn là... Long Tây!”

Bất chấp ánh mắt kinh ngạc của tất cả mọi người ở đây, ta thất tha thất thểu hướng cửa ra phóng đi, nhưng mà ngực đau nhức đến co rút lại càng khiến cho cước bộ của ta trầm trọng lạ thường. Đầu cũng chóng mặt nặng nề, hình như có ngàn vạn con kiến đang gặm nhấm, lại như có ngàn vạn đôi tay dùng sức lôi kéo óc ta, để cho ta thống khổ không chịu nổi.

Chết tiệt! Vì cái gì được tính lại phác tác lúc này? Ánh mắt của ta thậm chí đã thấy không rõ sự vật.

Phản đồ... Mục tiêu của bọn hấn là Long Tây... Là Long Tây...

Ta ngay một khắc này, đã nghe được sau lưng truyền đến tiếng rống giận của phụ thân, thấy được ánh mắt thất kinh của bé Heo...

34. Chương 34

Ta nhắm mắt lại, chậm rãi cảm thụ quá trình thống khổ ý thức dần dần hồi phục, đầu rất đau, toàn thân cũng đều phi thường không thoải mái, như là nát ra.

Dần dần quen với cảm giác không khỏe của thân thể, ta mới chậm rãi đã có thính giác, bên tai có tiếng nước nổ, có tiếng khóc ô ô không dứt, cũng có được khí tức của hương khói...

Hương khói???

Ta mở to hai mắt... Ta là mù lòa sao? Vì cái gì tất cả đều là một mảnh tối đen như mực, cái gì cũng nhìn không thấy?

Khó khăn giơ tay lên, ta nghĩ chạm phía trước, thế nhưng lại gặp một chướng ngại vật, ta sờ soạng rất lâu, rốt cục ra được một cái kết luận: không phải ta mù, mà là ta hiện tại đang nằm ở bên trong một cái hộp lớn. Nếu như không ngoài dự liệu của ta, cái hộp này gọi là quan tài.

Nhịn không được rùng mình một cái, nằm ở loại địa phương này, thật sự là cái nắp quan tài này mới đẩy lên không bao lâu, bằng không thì ta đã sớm biến thành quỷ —— bị chôn sống mà chết.

Đúng rồi, ta còn chưa có chết, cho nên hiện tại ta không thể nằm ở cái địa phương này, cho dù tay chân không có khí lực, nhưng là phải dùng sức hung hăng xao động, ý đồ khiến cho người chú ý.

“Ta nghe được dường như có âm thanh gì.”

“Dường như... Dường như là từ nơi ấy... Chỗ đó truyền đến ...”

“Long ca! Long ca người đừng đi qua vạn nhất... Ách...”

“Long ca! Đừng đi qua, coi chừng có cổ quái! Long ca!!”

Ta nghe được tiếng bước chân trầm trọng hướng ta càng ngày càng gần, ta biết rõ bọn hắn đã phát hiện ta rồi, vì vậy bắt đầu dùng chân đá lên cái nắp.

Người nào lại thiếu đạo đức như vậy a? Lại đem bốn thiếu gia giam ở cái loại địa phương này? MD! Để cho ta biết là ai, cũng phải đem hắn nhốt vào để hưởng tư vị này! NND! Trong nội tâm càng nghĩ càng hỏa, càng giận đá càng mạnh, toàn thân đã dần dần hồi phục khí lực, ta nghe được nắp quan tài bị ta đá phát ra âm thanh “Thùng thùng” vọng lại địa phương nhỏ hẹp này, quả thực là tự tàn phá màn nhĩ của mình.

“Kỳ Kỳ, Kỳ Kỳ người không chết? Nhanh, nhanh đem cái nắp này mở ra cho ta! Nhanh!”

Thanh âm lạ lẫm mà quen thuộc, ta lại nghe một chuỗi tiếng bước chân hướng ta chạy tới, sau đó liền nghe thanh âm thứ đồ vật được nạy ra.

Lập tức ánh sáng xuất hiện làm cho ta không tự giác đưa tay che mắt, không đợi ta kịp phản ứng, liền bị kéo vào một cái ôm ấp hoài bão vừa kiên cường, hữu lực nhưng lại run nhè nhẹ.

“Kỳ Kỳ, Kỳ Kỳ... Kỳ Kỳ... Kỳ Kỳ của ta...”

Thanh âm của hần khàn khàn đến không thể tưởng tượng nổi, hần ôm chặt làm cho ta một loại cảm giác hần muốn hòa nhập thân thể ta cùng với hần, thật chặt thật chặt... ..

NND! Hần muốn giết ta sao?!

“Này... Khục khục...” Vừa mới mở miệng mới phát hiện cổ họng ta thực khô khan, nhú mầy bắt đầu ho khan, dọa người chính là cái nam nhân đang ôm ta liền lập tức khản trương mà đẩy ta ra, mặt mũi hần tràn đầy lo lắng cùng bất an: “Kỳ Kỳ, ngươi làm sao vậy? Không thoải mái ở đâu sao?”

Ta nhìn hần, khuôn mặt gầy gò, cái cằm bén nhọn, mầy kiếm, đôi mắt thâm thúy, cái mũi anh tuấn cùng môi mỏng khiêu gợi, một nam nhân anh tuấn lại tiêu tụy như vậy!

Ta âm thầm thở dài. Xem ra hần nhất định rất yêu thương ta, sau khi ta chết, mấy ngày qua một chút cũng không tốt. Nhưng là... Nhưng là...

“Khục khục...” Mới mở miệng đã cảm thấy yết hầu ngứa, chỉ có thể ho khan vài tiếng lại tiếp tục nói ra nghi vấn, “Cái kia... Ngươi là ai à?”

Hần không thể tin tưởng to mắt, vừa bi thương vừa thống khổ nhìn ta...

Ta gọi Long Kỳ, mười tám tuổi. Nam nhân anh tuấn ngày đó ôm ta chính là phụ thân ta, hiện là lão đại xã hội đen Hồng Kông. Theo hần nói, ta đã chết đúng ba ngày.

Ta còn có hai thanh mai trúc mã, một người là Đằng Hun. Một người tên là Hắc Thất Tinh, bởi vì khi còn bé nàng thường tới nhà ta đoạt đồ ăn của ta vì vậy ta đặt cho nàng một ngoại hiệu là bé Heo.

Bé Heo... Rất quen thuộc ah, vì cái gì mọi thứ đối với ta đều lạ lẫm, duy chỉ có đối với danh tự này lại quen thuộc như vậy... Bé Heo... Bé Heo... U-a..aaa...

“Kỳ Kỳ, ngươi làm sao vậy?” Người bên cạnh phát hiện được ta khác thường lập tức đón lấy ta lo lắng hỏi.

“Không có gì.” Ta lắc đầu, trong nội tâm đột nhiên hiện ra một câu, mơ mơ hồ hồ, nhưng ta biết rõ cái kia là thanh âm của ta:

Bé Heo, ta sẽ không quên ngươi ...

“Cha, bé Heo là bạn gái của ta sao?” Ta vịn cái trán, tay hần đang ôm vai của ta bỗng cứng ngắt, lời hần nói ra, âm trầm áp lực: “Vì cái gì hỏi như vậy?”

“Bởi vì ta đối với tên của nàng có ấn tượng, nàng với ta mà nói, là người trọng yếu nhất a.”

Tay trên vai ta nhất thời nắm chặt, ta bị đau nhức liền kêu to. Hấn tranh thủ thời gian buông ra, nhu hòa sửa lại tóc ta.

“Xú lão đầu, người ngại ta chết đi lần thứ nhất còn chưa đủ ah!” Ta nghiêng rặng nghiêng lợi mắg, từ kính chiếu hậu trông thấy bảo tiêu kinh ngạc trừng to mắt, mới phát hiện nguyên lai cha của ta không phải người bình thường, mà là xã hội đen... Xã hội đen ý tứ chính là, không phải là lãnh huyết đến con mình cũng có thể giết sao... Ta nơm nớp lo sợ quay đầu nhìn hấn, vừa vận nghênh tiếp ánh mắt tràn ngập ưu thương cùng yêu thương của hấn... thật sự là quái dị a, vì cái gì bộ dáng hấn nhìn ta, không giống như là phụ thân nhìn nhi tử, giống như là... Giống như là đang nhìn... Tình nhân?!

Ha ha, làm sao có thể, nhất định là ta nhìn lầm rồi, đại khái là hấn quá sủng ta đi à nha, nghe nói hấn chỉ có một đứa con trai là ta, trước kia hấn đều đem ta sủng lên trời, cho nên ta mới có thể không nghe lời như vậy. Hơn nữa hấn cũng không có trách ta, chỉ là bất đắc dĩ vuốt vuốt tóc của ta, một lần nữa đem ta ôm vào trong ngực của hấn.

... ..

Tuy nhiên ngực của hấn rất thoải mái rất làm cho người ta an tâm, nhưng là... Nhưng là...

Nhấn nại N lần, ta rốt cục cũng nhịn không được nói ra lời trong tâm ta: “Cha, hai cha con như vậy thật kỳ quái a, ta cũng không phải nữ, bị người ôm như vậy thật mất mặt.”

Không biết có phải hay không là bởi vì ta chết một lần, hấn cơ hồ đối với ta nói gì nghe nấy, tuy nhiên ta nhìn thấy trong mắt của hấn cô đơn, nhưng cuối cùng cũng buông tay ra.

Ta tại sao phải chết, tại sao phải mất trí nhớ, đây hết thảy không ai nói cho ta biết, cha ta nói hấn cũng không biết, người duy nhất biết, hiện đang nằm trên giường hôn mê bất tỉnh.

Ta hỏi hấn tại sao nàng phải hôn mê bất tỉnh, hấn ánh mắt phức tạp nhìn ta, rồi mới nói cho ta biết, bởi vì nàng thay ta ngăn cản một thương, viên đạn sượt qua trái tim của nàng.

Chịu ngăn cản một thương giùm ta, không là bạn gái của ta thì là ai?

Thời điểm khi chúng ta đứng trước cửa bệnh viện, ta đã không thể chờ đợi được muốn xông vào, gặp bé Heo người đối với ta cực kỳ trọng yếu, đến cùng có gì nguy hiểm hay không, còn có... Nàng, lớn lên là có bộ dáng gì...

Bởi vì tâm tình ta không thể chờ đợi được, khiến ta hoàn toàn không để ý đến đạo ánh mắt đau thương của người bên cạnh.

Ta cho rằng trong phòng bệnh hấn là người thân của bé Heo, lại không ngờ là một nam hài phi thường tiêu tụy.

“Hắn là Đằng Hun.” Phụ thân bên tai ta nói.

Đằng Hun?! Ta quả thực không tin được, người trong miệng phụ thân nam hài tuần dật tiêu sái lạnh lùng, như thế nào lại có bộ dạng mệt mỏi tiêu tụy chán chường như vậy.

Hắn nắm thật chặt đôi tay tái nhợt của nữ hài trên giường, lông mày nhíu chặt, ánh mắt nhìn nàng như nhìn thứ trân quý nhất.

Kỳ quái, bé Heo chẳng lẽ không phải là bạn gái của ta sao? Hay là hài tử gọi Đằng Hun này cũng ưa thích nàng? Cho nên thời điểm ta chết mới ở chỗ này chiếu cố nàng?

“A Hun...”

Nghe được thanh âm của ta nam hài đó bỗng thoáng kinh ngạc, lập tức chậm rãi quay đầu, ta cho là hắn nhìn thấy ta sống sẽ không vui, dù sao bé Heo cũng vì ngăn cản viên đạn của ta, mà ta lại là bạn trai của nàng. (trời ạ ~~~~ Kỳ Kỳ người đến cùng suy nghĩ cái gì ah ~~~) nhưng mà trong con ngươi của hắn hoàn toàn là kinh hãi, xông lên chăm chú đem ta ôm vào trong lòng trong miệng còn không ngừng lẩm bẩm: “Người tốt cục tính, người tốt cục tính, người tốt cục tính...”

“A Hun.” Ta đẩy hắn ra, nhìn thấy trong mắt của hắn tràn đầy hơi nước, nước mắt muốn rơi không rơi, đột nhiên cảm thấy có chút khổ sở, quả nhiên là thanh mai trúc mã hảo huynh đệ ah, “A Hun, bé Heo thế nào?”

“Người còn nhớ rõ bé Heo? Người không phải mất ký ức sao?” Ánh mắt hắn chuyển đến phía sau ta, ta mới giật mình sẽ có người nói cho ta biết mọi chuyện. Hắn so với ta cao hơn tựa đầu lên vai ta, thanh âm của hắn có rất nhiều bất đắc dĩ cùng ưu thương: “Kỳ Kỳ, thực xin lỗi, ta biết rõ người không có chết, cho nên mấy ngày nay không có đi nhìn người. Bé Heo một mực không có tỉnh, ta rất hoảng loạn, ta không biết nên làm sao bây giờ, không biết nên làm sao bây giờ...”

“A Hun, người không trách ta sao?”

“Tại sao phải trách người?”

“Bởi vì ta bé Heo mới...”

“Không!” Hắn ngẩng đầu, kiên định nhìn ta, “Cho dù đổi là ta, cũng nhất định phải làm như vậy.”

“Vì cái gì?” Ta hiếu kỳ.

Hắn khó xử nhìn phụ thân sau lưng ta, ta lập tức minh bạch có một số việc nhất định phải gạt hắn, vì vậy chỉ có thể cầu hắn đi xuống.

Hắn thật sâu nhìn ta, liền cái gì cũng không nói, đi ra ngoài cửa.

Nhìn bóng lưng tịch mịch của hắn, lồng ngực của ta đột nhiên giống như bị cái gì xé rách, đau đau. Ba ba...

Lại ngẩng nhìn người trên giường, ta chỉ có thể giữ vững tinh thần, kéo hắn ngồi lên ghế trong phòng bệnh:
“Tốt rồi, có gì muốn nói, người cứ nói đi.”

Người trên giường rất đẹp, cho dù có chịu ốm đau tra tấn, nhưng vẫn tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt. Là người vì ta đỡ đạn sao? Là người có ấn tượng sâu sắc nhất trong ta sao? ... Người xinh đẹp như vậy, thật sự không là bạn gái của ta sao?? (=_=||)

“Nàng không sao chứ?” Ta cầm chặt tay của nàng, hơi lạnh, khiến cho ta đau lòng.

“Bác Sĩ nói đã thoát ly nguy hiểm, nhưng lúc nào tỉnh, hắn cũng không biết.”

Chứng kiến mặt của hắn lại từ từ trầm xuống, vỗ vỗ bờ vai của hắn ý bảo hết thấy đều khá hơn. Tuy rằng trong lòng ta không có ấn tượng về hắn, nhưng mà khi ta nhìn thấy hắn, vậy mà một chút cũng không thấy lạ lẫm. Tựa như ngày đó ta nhìn thấy phụ thân của ta, tuy rằng không biết hắn là ai, hắn cũng hoàn toàn không có cho ta một chút cảm giác lạ lẫm. Hắn còn trẻ như vậy, hoàn toàn nhìn không ra đã có một đứa con trai lớn là ta, nhưng mà sau khi hắn nói hắn là ba ba của ta, ta thế nhưng không có một điểm cảm giác đột ngột. Nhưng mà... Cảm giác, cảm giác lúc đó khi ta nhìn thấy hắn, ngoại trừ cảm giác phụ tử dường như còn cái khác... Đột nhiên nhớ tới ánh mắt thâm tình của hắn, trực giác của ta liền ném nó bay xe...(đến) nơi hẻo lánh. Làm cái gì ah, giữa phụ tử làm gì có loại ánh mắt này, có ác tâm hay không ah!

“Nhất định sẽ tỉnh! A Hun, bé Heo nhất định sẽ tỉnh!” Ta nắm chặt tay của hắn cũng đồng thời nắm chặt bé Heo tay... Đợi... vân vân...

Nhẹ nhàng quay đầu, nhìn thấy người trên giường mở to hai mắt, liền suy yếu hướng chúng ta mỉm cười.

“Ta đã trở về.”

35. Chương 35

Bé Heo tỉnh!

Cái này đối với chúng ta mà nói không thể nghi ngờ chính là một tin vui, vốn muốn hỏi nàng nguyên nhân, nhưng nhìn thấy dáng vẻ mệt mỏi tươi cười của nàng ta không nỡ hỏi. đầu gì nàng cũng mới từ Quỷ Môn quan về a...

Bác Sĩ kiểm tra lại một lần nói: “Tuy rằng đã tỉnh, nhưng là thân thể vẫn còn rất suy yếu, phải nghỉ ngơi thật tốt.”

A Hun vui vẻ liên tục gật đầu, giúp bé Heo sửa lại góc chăn.

“A Hun.” Bé Heo đột nhiên giữ chặt tay của hắn, thanh âm nhột nhạt, giống như nói ra suy nghĩ của mình, a Hun ôn nhu lập tức ngồi bên giường cúi người xuống, nghe nàng nói chuyện.

“Ta... Ta vì cái gì bom nơ-tron?”

“?!” Ta kinh ngạc nhìn bọn hắn, chẳng lẽ bé Heo cũng mất ký ức?

“Bởi vì nhân cách khác của ngươi đã chạy đến rồi.” A Hun cầm chặt tay của nàng đặt ở bên môi hôn hôn, Móa! Dám tại trước mặt ta câu dẫn GF của ta ah!

Nhưng là... Chiều theo lời của hắn mà nói, chẳng lẽ bé Heo là đa nhân cách?

“Cái gì? Ngươi nói ta còn có một nhân cách sao?”

Nhìn bộ dáng kích động của bé Heo càng làm cho ta hiếu kỳ, chẳng lẽ nàng là đa nhân cách ngay cả bản thân cũng không biết sao? Kỳ quái...

“Hắn nói không sai.” Cửa ra vào đột nhiên vang lên một giọng nói khác, chúng ta cũng không khỏi nhao nhao quay đầu nhìn sang, chỉ thấy một nam sinh cao gầy trắng trẻo xinh đẹp đang đứng trước cửa phòng bệnh.

Ta không nhớ rõ hắn là ai (nói nhầm! Ngươi mất ký ức thì nhớ ai a) nhưng là từ trong mắt a Hun cùng bé Heo ta biết được một chuyện: bọn hắn cũng không biết nam sinh này.

“Ngươi là ai?” A Hun cảnh giác hỏi.

Ta hiếu kỳ ở một bên gật mạnh đầu phụ họa.

Ai ngờ đứa bé trai kia tà tà cười, hai mắt tỏa ra trí tuệ hào quang: “Ta là Hắc Thất Tinh ah.”

Hắc Thất Tinh? Có làm hay không, cái người nằm ở trên giường là ai?

“Trước hãy nghe ta nói, Kỳ Kỳ, ngươi có phải hay không rất muốn biết nguyên nhân ngươi giả chết cùng mất trí nhớ a”

“Làm sao người biết?” Hơn nữa ngay cả tên của ta cũng biết

“Bởi vì ta là Hắc Thất Tinh.” Thấy hắc liếc mắt, ánh mắt hắc nhìn ta như nhìn một người ngu ngốc, ta nổi giận, nghĩ muốn đánh hắc, a Hun dè tay ta lại tỉnh táo mở miệng.

“Hảo, người nói.”

“A Hun?” Ta trừng hắc, hắc lại đối với ta cười cười.”Kỳ Kỳ, ánh mắt của hắc cùng ngữ khí xác thực rất giống bé Heo.”

... Không thể nào. Ta nhìn bé Heo trên giường, chỉ thấy nàng hoàn toàn ngẩn người, nghe choáng váng.

Hai bé Heo?? Không thể nào? Không thể nào?

“Người giả chết, là vì người uống được của ta.” Bé Heo số 2 đóng cửa phòng liền thoải mái nhàn nhã sáng ngời đến trước mặt chúng ta, cúi đầu nhìn nhìn bé Heo số 1 đang nằm trên giường.”Người mất trí nhớ cũng là bởi vì uống được của ta.”

“Ta đây tại sao phải uống được của người?”

“Ta không thể nói cho người biết.” Hắc nhìn bé Heo số 1 một lát, mới đưa ánh mắt thả lại trên người của ta, “Nếu như nói cho người, người liền như kiếm củi ba năm thiêu một giờ rồi.” Sau đó lại quay đầu nhìn a Hun, ánh mắt rất phức tạp.

Ta bị tình huống trước mắt làm choáng váng. Thật phức tạp, thật hỗn loạn, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

“Kỳ Kỳ...” Ta bị sốc quá mức, ta ngơ ngác nhìn hắc...”Kỳ thật lúc trước thay người đỡ đạn chính là ta, nếu như ta không làm như vậy, người nhất định sẽ chết.”

Ta sẽ chết, chẳng lẽ người lại không chết sao?

Giống như đọc được suy nghĩ của ta, hắc nhàn nhạt cười: “Người cho rằng uống được kia cộng với một viên đạn, người còn sống được không? Ta thì không giống, ta có cơ hội sống, dù cho cơ hội kia rất xa vời, nhưng vẫn lớn hơn người a.”

“Cái kia... Cái kia...” Ta chỉ chỉ giường rồi chỉ chỉ hắc, như trước hỗn loạn.

Không thể tưởng được hắc lại vui vẻ nở nụ cười.

“Cái gọi là có mất tất có được a. Cùng nàng tại Quỷ Môn quan dạo qua một vòng mới khiến cho ta phát hiện một chuyện rất thú vị, nguyên lai ta cùng nàng là song bào thai.”

Hắn theo chúng ta giải thích một phen, rốt cục khiến ta đại khái hiểu được một chút.

Mẹ của bé Heo trước kia hoài thai chính là long phượng thai, chỉ là tiểu nam hài ở trong bụng mẹ vì ngoài ý muốn mà chết đi. Linh hồn tiểu nam hài liền nhập vào trong thân thể tiểu cô nương là bé Heo. Bởi vậy về sau mới có “Hai mặt”. Kỳ thật căn bản chính là hai cái linh hồn một cỗ thân thể. Bởi vì giúp ta ngăn cản viên đạn cho nên linh hồn của hắn liền thoát khỏi xác, bám vào trên người nam hài xinh đẹp này. như hắn nói, người nam này hài này là sống đời thực vật, linh hồn đã sớm chết rồi, mà thân thể này từ trường với hắn phi thường gần, nên linh hồn của hắn mới bị hấp dẫn đi qua.

Nói thật, đối với một người mất trí ngớ muốn tiếp nhận nhiều thứ như vậy thật sự là không dễ dàng, cho nên đầu của ta lại bắt đầu âm ỉ đau.

Về sau, ta rốt cục chậm rãi tiếp nhận hết thấy. Thanh mai trúc mã của ta, một người có hai nhân cách, linh hồn hắn giờ phút này bám trên người khác. Còn có một phụ thân xã hội đen, đối với ta cứng chiều cực kỳ khủng khiếp, quả thực là ngậm trong miệng sợ tan, nâng trong tay sợ ngã, vô điều kiện đáp ứng mọi yêu cầu vô lý của ta, ha ha, thoải mái. Mặt khác, ta còn có một con mèo phi thường kỳ quái, gọi là Thủy Thủy.

Chỉ là ánh mắt của phụ thân cùng bé Heo số 2 nhìn ta vô cùng kỳ quái. Ta không muốn hỏi cho rõ ràng, trở lại tới trường học cũng phát hiện ánh mắt của lão sư cùng bạn học nhìn ta cũng đều rất kỳ quái.

Cắt, bọn họ kỳ quái thì kệ họ, đâu có chuyện gì liên quan tới ta.

Bé Heo số 2 trong nhà vốn là phi thường nghèo khó, cha mẹ ngoài ý muốn đã mất, chỉ để lại hắn một mình phải làm công cho người ta mà sống, tiền học cũng không lo nổi, nghe nói còn bán qua thân thể của mình làm Ngưu Lang.

“Hừ, ngẫm lại bị nam nhân đè ở phía dưới thật sự chán ghét. Ta còn thật là xui xẻo, thân thể bị thương như vậy.” thời điểm ngoại khóa buổi chiều ta cùng bé Heo... Không, là cùng Tí Trúc hai người lại trốn học, bởi vì cấp ba, chương trình học thập phần khẩn trương, ngay cả hoạt động ngoại khóa cũng thành giờ tự học.

Bé Heo... Không, là Tí Trúc (là tên hiện tại của bé Heo số hai) cũng chuyển đến trường học của chúng ta học, theo hắn nói, hắn đang nghiên cứu đề tài, thì đến tốt cùng chủ nhân của thân thể đó là hắn hay Hắc Thất Tinh, hắn là nam hay nữ.

Ta hỏi hắn người chẳng lẽ chính mình cũng không biết sao?

Hắn hai mắt trắng dã liếc ta, nói mình ở bên trong thân thể kia sống lâu như vậy làm sao biết ah, hơn nữa, thời điểm biến thành linh hồn làm gì có tâm tư xem chính mình có hay không có tiểu JJ o0o ah.

Ta cùng hấn ở trên bãi tập đá bong một lúc lâu, đột nhiên phát hiện một đạo ánh mắt oán hận một mực nhìn ta, ta vô ý thức nhìn chung quanh thăm dò.

“Làm sao vậy?” Tí Trúc vỗ vỗ bờ vai của ta. (tên của hấn đọc thực quái)

“Ta cảm thấy được có người muốn đánh ta.” Ta nhìn hấn, trong nội tâm có chút không công bằng, vốn rõ ràng là so với ta thấp hơn, hiện tại thay đổi thân thể, vậy mà lại cao hơn ta! Stop!

“Ha ha, đánh người? Ta ủng hộ người kia.”

Lười cùng hấn nói nhảm, ai, bé Heo còn có hai ngày nữa có thể xuất viện, hiện tại a Hun mỗi ngày đều xin nghỉ chăm sóc nàng, thật sự là phiền muộn.”Người nói, bé Heo thật sự không là bạn gái của ta sao?”

“... Bé Heo thích chính là a Hun.”

“Vậy còn người?” Ta ở một bên ngồi xuống, nhìn hấn tiếp tục đá bóng.”Người trước kia cùng nàng trong một cái thân thể, chẳng lẽ một chút cũng không thích a Hun sao?”

“Nói nhảm! Đương nhiên thích! Nhưng không phải loại ưa thích kia. Ta một mực xem hấn như bằng hữu, cũng giống như người.”

“Vậy người không biết a Hun cũng thích người sao?”

“... Hấn có thích ta sao?”

“...” Quả nhiên là EQ zê-rô. Kỳ thật cụ thể mà nói, hấn EQ cũng không thấp, chỉ là đối với tình cảm của mình đặc biệt trì độn mà thôi.

“Kỳ Kỳ, người không cần luôn nói sang chuyện khác, kỳ thật trong lòng người đang suy nghĩ gì, ta cũng biết.”

“Vậy sao?” Ta nằm xuống, nhìn bầu trời cùng mây bay, một trận gió thổi qua, mây kia như có ảo giác biến thành gương mặt quen thuộc, rất bi thương.

“Ah, đúng rồi, người vừa rồi nói, bị nam nhân đè ở phía dưới rất chán ghét, cái kia nếu như là người áp nam nhân khác thì sao?”

“Đồng dạng chán ghét! Long Kỳ, người lại muốn nói sang chuyện khác.”

“Ta không có ah, bé Heo, ta hiện tại trong lòng cũng thật là khó chịu, người nói đây là tại sao vậy chứ?” mây trên trời lại tiếp tục biến hóa, bộ mặt kia càng ngày càng rõ ràng, biểu lộ cũng càng ngày càng u buồn. Ta nhìn thấy thật là khổ sở... Thật là khổ sở...

“... Kỳ Kỳ, người nghĩ lừa hấn cả đời sao?”

“Người đang nói cái gì?” Ta lừa hấn? Lừa ai? Tại sao ta phải lừa?

“Được là ta tự mình chế, ta còn không rõ ràng sao? Kỳ Kỳ, kỳ thật người đã sớm hồi phục trí nhớ, không phải sao?”

“Ha ha. Được của người là đồ dỏm.”

“Được của ta không phải đồ dỏm, chỉ là đem thời gian được tính sửa lại, kỳ thật ngày người đến bệnh viện thăm bé Heo, cái gì cũng nhớ ra a.”

Bé Heo nói không sai, ta đích thật là cái gì cũng nhớ, những ngày này, ta trang thật vất vả.

Ta thật sự có điểm hèn hạ, không từ thủ đoạn phá hư hôn lễ của hấn. Ta biết rõ ta vạn nhất có chuyện, hấn tuyệt đối sẽ không buông ta mà cùng nữ nhân khác kết hôn. Nhưng là cho dù hôn lễ của hấn không thành, sau đó ta phải làm cái gì bây giờ. Đương nhiên cùng hấn cùng một chỗ? Ta phải làm sao? Phải làm sao?

“Kỳ Kỳ, người đang suy nghĩ gì?” thanh âm ôn nhu trầm thấp vang lên trên đầu ta, kéo thần trí ta về. Ta ngẩng đầu đối với hấn cười cười.

“Không có gì, đúng rồi, mấy ngày nữa là tết nguyên đán rồi, cha chúng ta đi ra ngoài chơi được không?”

“Trường học các người nghỉ vài ngày?” Hấn ngồi lên giường ta: ngồi xuống, ôn nhu nhìn ta, ánh mắt kia như muốn chảy ra nước. Thiếu chút nữa để cho ta chết ở bên trong. Móa! Lực sát thương mạnh như vậy!

“Ba ngày ứ ~ hắc hắc, đối với chúng ta mà nói là phi thường khó khăn mới có được ba ngày nghỉ.” Kỳ thật ta biết rõ trong bang có rất nhiều chuyện bề bộn chờ hấn, lần trước chuyện của tên phản đồ còn chưa có tra rõ ràng. Nhưng mà ta muốn lợi dụng cơ hội này làm nũng với hấn. Từ sau ngày đó hấn cơ hồ không cho ta ly khai khỏi phạm vi tầm mắt của hấn, chẳng những tự mình đưa đón, hơn nữa lại đặt trên người ta một cái thiết bị truy tìm. Ta bình thường đem cái dụng cụ kia đặt trên bàn, thời điểm tan học mới để lại trên người.

“Hảo, người nghĩ muốn đi đâu chơi? Ba ba đều mang người đi.”

“Ân...” Một tay đặt trên ghế chống lấy cằm, ta rất nghiêm túc suy nghĩ một chút, “Ta muốn đi nội địa.”

“Tốt, người chọn nơi đến, ta gọi quần gia bọn hần chuẩn bị một chút, chờ người được nghỉ chúng ta liền đi.” Hần lại duỗi tay vuốt vuốt tóc của ta, ta vui vẻ nở nụ cười. Gặp ta cười, hần bình thường lãnh khốc cũng tràn ra nụ cười thần nhiên, tâm tình phiền muộn mấy ngày nay của ta rốt cuộc cũng thoải mái lên một chút.

Ai, ai bảo hần có sức ảnh hưởng với ta như vậy.

“Ta muốn đi Bắc Kinh, ha ha, ta lớn như vậy, còn chưa từng nhìn thấy thủ đô của mình như thế nào a, ah ~~~ còn có Trường Thành, ta còn muốn đi Trường Thành ~~~ ”

“Hảo, người muốn đi đâu thì đi đó. Đi hết Bắc Kinh, ta lại mang người đi một nơi.”

“À? Đi nơi nào?” Ta hiểu kỳ.

Ai ngờ hần chỉ là cười thần bí: “Đến lúc đó người sẽ biết.”

Cắt ~ không nói thì đừng nói, hừ ~

36. Chương 36

Sáng ngày thứ hai ta lần đầu tiên dậy sớm hơn cha ta, tâm tình tốt cực kỳ khủng khiếp. Thời điểm quan gia đem bữa sang cho ta, ta đột nhiên nghĩ đến một chuyện.

“Quần gia quần gia, chờ một chút chờ một chút, ta có việc hỏi người.”

“Chuyện gì? Thiếu gia?” Quần gia quay lại, yêu thương nhìn ta. Ai, ánh mắt của hần nhìn ta như phụ thân.

“Thời điểm ta chết... Ân, chính là vài ngày, cha ta hần... Có phải hay không rất khó qua?” Ta thật sự là biết rõ còn có hỏi, nhưng ta rất là hiểu kỳ. Ta biết rõ ta rất xấu, hỏi loại vấn đề này, nhưng thấy người mình thích lo lắng cho mình ta cũng cảm thấy thật là cao hứng, tuy nhiên thật sự là rất ác liệt.

Quần gia thở dài, trong giọng nói tất cả đều là không muốn: “Người không biết khi lão gia ôm người trở lại, mặt cùng giấy giống nhau. Mặt cũng đều là màu đỏ. Sau đó hần một câu cũng không nói đem người ôm trở về trong phòng, khóa cửa, chúng ta gọi như thế nào hần cũng không mở, cơm cũng không ăn, cứ như vậy khóa một ngày một đêm. Ta khi đó thật sự rất sợ, sợ hần cứ như vậy đi theo thiếu gia người đi nha. Lúc trước thời điểm Lão thái gia mất, cũng không thấy lão gia bi thương như vậy. Khi đó chúng ta đều cho rằng thiếu gia người chết, Bác Sĩ đều nói người đã cứu không được rồi, lão gia tại chỗ xuất ra thương vờ muốn đem Bác Sĩ kia giết đi, nếu bọn Ngân Hồ không khuyên nủ, lão gia đã sớm đem bệnh viện hủy đi. Ai ~ may mắn thiếu gia người không có việc gì, bằng không thì Phi Long minh thật sự sẽ không có chủ.”

Ta đột nhiên có chút hối hận dùng thủ đoạn như vậy bức phụ thân không kết hôn, hẳn lúc ấy nhất định rất tuyệt vọng, ta lại để cho hắn thương tâm như vậy, thật sự là bất hiếu.

“Thiếu gia ngươi có thể sống lại thật sự là kỳ tích, lão gia từ nhỏ thương ngươi như vậy, hẳn như thế nào chịu được loại đả kích này.”

Bữa sáng trong miệng càng ngày càng không có hương vị, trong tâm ta âm thầm quyết định, về sau tuyệt không để cho phụ thân ta thương tâm như vậy. Đối lại là ta, nếu như phụ thân cứ như vậy chết ở trước mặt ta. Ta cũng không biết còn có dũng khí sống sót hay không. Mặc kệ tương lai như thế nào, giữ lấy hạnh phúc trước mắt là trọng yếu nhất. Muốn cho hắn hạnh phúc, cũng muốn cho chính mình hạnh phúc.

“Yên tâm đi, sau này sẽ không.” Ta đối (với) quản gia cười cười. Hắn yêu thương sờ lên đầu của ta.

“Ha ha, thiếu gia có thể bình an, là chuyện vui vẻ nhất của chúng ta rồi.”

“Ngươi muốn đi đọc kinh tế?” Trước kia ba người dùng cơm trưa hiện tại biến thành bốn người, bất quá chúng ta không thể không thấy đột ngột, chỉ là bé Heo số 2 tên Tí Trúc, thời điểm hắn ngồi trước mặt chúng ta cả bốn người đều thấy không được tự nhiên.

Ăn thức ăn cha ta tự mình đưa tới, Tí Trúc mở to mắt hỏi.

“Ân. Dù sao ở hắc đạo có quá nhiều nguy hiểm, ta không muốn thấy cha ta gặp nguy hiểm. Cho nên sau này muốn tự mình mở một cái công ty, đem Phi Long mình tẩy trắng.” rau hôm nay cũng không tệ, ta cười tùm tùm đem rau bỏ vào trong chén bé Heo, lập tức rước lấy tiếng kêu to của nàng.

“Này uy! Ta là người bệnh a! Ta không muốn ăn rau!”

“Rau dinh dưỡng thật tốt ah ~~ ngươi không phải là muốn ăn kiêng sao.”

“Thôi đi pa ơi..., cái kia chính ngươi ăn nhiều một chút là tốt rồi.”

“Ta không phải vẫn đang ăn sao.”

“Ta rõ ràng nhìn thấy ngươi ăn là thịt.”

“Đó là bởi vì ánh mắt ngươi không dùng được rồi...”

“Này! Hai người các ngươi có im hay không!” Tí Trúc rất cục nghe không vô vồ mạnh cái bàn một cái, chúng ta lập tức ngoan ngoãn im lặng. “Stop đề.. ~~~ không thể tưởng được ta lại cùng một người ngu ngốc như ngươi xài chung thân thể lâu như vậy, nói ra thật sự mất mặt ah.” Gặp bé Heo lại muốn phát

tác, hần lập tức thủ thế cấm đoán, xoay đầu lại nghiêm trang nhìn ta, “Cái kia, Kỳ Kỳ, tẩy trắng hắc đạo không phải là chuyện dễ làm, ba của người thủ hạ nhiều như vậy, người muốn an bày như thế nào? Còn cha người nữa, hần có đồng ý hay không?”

“Chẳng lẽ người muốn ta tiếp nhận Phi Long minh sao?” sườn xào chua ngọt hôm nay ăn ngon thật.

“Ta cũng không phải ý tứ này. Uy, a Hun, người cứ nói đi?”

A Hun lắc đầu, chỉ là đang ăn cơm, không nói gì. Ai, a Hun đáng thương, đến bây giờ chính hần cũng không rõ người hần yêu thích 10 năm, rốt cuộc là bé Heo nào.

“Ah! Đã có!” Ta mãnh liệt vỗ đầu một cái, bọn hần lập tức đều ngẩng đầu lên nhìn ta.

“Nghĩ đến cái gì biện pháp tốt rồi hả?”

“Ân!” Ta vui vẻ gật đầu, “Về sau ta gọi người ——” ta chỉ chỉ Hắc Thất Tinh, “Tiểu Tinh, gọi người ——” vừa chỉ chỉ Tí Trúc, “Bé Heo, như vậy được không? Ha ha ~ tránh khỏi gọi Tí Trúc thật khó nghe, xem xem ta thật thông minh ~~~ ”

Kết quả ngoại trừ ta bên ngoài toàn bộ té xỉu. Ta thừa cơ đem đồ ăn của họ hưởng vào chén của mình.

Ta tình nguyện hao tổn khí lực tẩy trắng hắc đạo, cũng không muốn nhìn thấy hần bị nửa điểm thương tổn a.

Ta cảm thấy được vận khí của ta thật sự rất tốt, sau khi chúng ta vừa đen bắc kinh, Bắc Kinh liền có tuyết rơi. Tại Hồng Kông đã thật lâu không có nhìn thấy tuyết rồi, cái này lại để cho tâm tình của ta đặc biệt hưng phấn.

Ah ~~~ tuyết ah ~~~

Ah ~~~ tuyết ah ~~~

Ah ~~~ tuyết ah ~~~~

... (phía dưới tính lược N chữ)

Vốn định làm bài thơ biểu hiện tâm tình kích động của ta, nhưng nghĩ nửa ngày cũng chỉ nghĩ ra mấy chữ, đành vậy. Một cây dù màu đen che lấy hai phụ tử chúng ta, đi thăm cổ cung, Thiên An Môn cuối cùng đi tới Bát Đạt Lĩnh.

Thời điểm tường thành bị ta giẫm dưới lòng bàn chân, ngược lại tuyết chưa rơi càng làm cho ta phấn chấn. Nhìn khuôn mặt tuấn mỹ của phụ thân, ta giật mình, yêu cầu hắn ném cái dù chạy thi với ta, xem ai có thể chạy qua 10 cái phong hỏa đài trước.

Hắn không chút do dự ném đi cái dù, cởi áo khoát thật dài mà bắt đầu chạy. Ta đương nhiên không cam lòng rút lại phía sau, cũng cởi ra áo khoát mà chạy.

Du khách nhìn thấy chúng ta đều cười, tình này lần cảnh, tâm tình ai cũng đều rất tốt. Ta vui vẻ quay đầu lại hôn gió với mấy người họ, hài nữ trẻ tuổi đều thẹn thùng cuối đầu. Ta ha ha cười cười, quay đầu lại... Móa! Lão nhân già như vậy mà chạy nhanh như vậy! Cũng bất chấp phong lưu, đuổi theo hắn mới là chính yếu nhất.

Kết quả chúng ta cơ hồ cùng đến, song đều vịn tường thở. Ánh mắt gặp gỡ, mỉm cười.

“Cha, chúng ta tới chỗ người tuyết a.”

Mặc lại áo khoác trên tay, hắn nhẹ gật đầu.

“Ta còn nhớ rõ khi còn bé, có một lần tuyết rơi, ta đều vui vẻ điên rồi, vụng trộm rời khỏi nhà trẻ chơi chỗ người tuyết, sau khi phát hiện người vẫn không nở mắng ta, ở trong vườn nhà chúng ta chỗ cho ta một cái người tuyết thật lớn. Ta còn nhớ rõ người tuyết kia hai mắt làm bằng hai nắp bình rượu, cái mũi của nó chỉ có một trái ớt hồng, còn có miệng, người dùng tương hoa quả vẽ lên, kết quả ta còn đi hôn nó, môi ta đầy tương hoa quả, tuy rằng lạnh, nhưng ta cảm thấy được rất ngọt. Cuối cùng cái miệng kia bị ta hôn mất, người đành phải vẽ lại, kết quả lại toàn bộ lại bị ta thè lưỡi liếm, người lại đành phải vẽ lại, ha ha ~~~~ ”

Dần dần, một cái người tuyết nho nhỏ dần thành hình, hắn chỉ là dùng ánh mắt ôn nhu nhìn ta, thỉnh thoảng sờ sờ đầu của ta. Ta một bên làm đầu người tuyết, một bên nói tiếp: “Sau khi người làm xong người tuyết, người ở trên người nó cắm một cây cờ nhỏ, trên đó viết: ‘Chúc bảo bối Kỳ Kỳ vĩnh viễn khoái hoạt vui vẻ’. Khi đó ta đã nghĩ rồi, ta đại khái là tiểu hài tử hạnh phúc nhất trên thế giới này. Dù cho không có mẹ, còn có một ba ba yêu ta như vậy, ta thật sự thật vui vẻ. Đêm hôm đó ta vẫn nhìn cái người tuyết kia như thế nào cũng không chịu ngủ, người đều một mực ôm ta, cùng ta nhìn, kể cho ta nghe câu chuyện người tuyết, mới dần dần đem ta hổng chìm vào giấc ngủ. Kết quả ngày hôm sau ta phát sốt, người xin nghỉ học ở trường ở nhà chiếu cố ta. Người còn nhớ hay không, cho dù phát sốt, ta đều muốn nhìn người tuyết kia, bởi vì khi nhìn nó, ta cảm thấy thật hạnh phúc.”

“Kỳ Kỳ...”

“Cha, người còn nhớ hay không lễ Noel năm đó ta ước cái gì?”

Hắn khẽ gật đầu, ngồi dưới đất, đem ta ôm vào trong ngực của hắn. Hơi ấm trên người hắn truyền đến trên người ta, cuối cùng ta cũng hoàn thành đầu của người tuyết.

“Từ rất lâu trước kia, bất kể là sinh nhật của ta, hay là ngày lễ nào cũng vậy, nguyện vọng của ta chưa

từng thay đổi.” Quay đầu, ta chăm chú nhìn hấn, “Cha, người phải vĩnh viễn cùng ta một chỗ, không cho phép ly khai ta a.”

Hấn càng thêm ôm chặt ta. Ta cảm giác được tim hấn đập kịch liệt, kéo theo nhịp tim của ta, ta mỉm cười hôn một chút lên gương mặt của hấn.

“Nguyên lai người một mực cũng biết ta không có mất trí nhớ ah.”

“Ân.”

“Vậy người sinh khí sao? Giận ta lừa người?”

“Chỉ cần người còn sống ở bên cạnh ta, ta vĩnh viễn cũng không sinh khí với người.”

“Cha...” Ta ngẩng đầu, chủ động hôn lên môi của hấn. Ta biết rõ, trong lòng của hấn, ta vĩnh viễn đều là xếp thứ nhất.

“Kỳ Kỳ, người có nguyện vọng gì?”

“Có phải ta có nguyện vọng gì ba ba cũng có thể giúp ta thực hiện?”

“Ân ~~~ chỉ cần Kỳ Kỳ nghe lời, ba ba cái gì cũng đáp ứng người.”

“Ta muốn ba ba cùng Kỳ Kỳ vĩnh viễn cùng một chỗ. Ba ba nhất định phải giúp ta thực hiện nguyện vọng này a~~~~ ”

“Ân, ba ba sẽ vĩnh viễn yêu Kỳ Kỳ.”

37. Chương 37

Thời tiết Thượng Hải cùng Bắc Kinh thực sự kém xa. Chỗ đó tuyết lãng mạn, Thượng Hải thế nhưng lại một trận gió lạnh, đặc biệt là tại mộ viên, cái loại cảm giác lạnh lẽo này thực sự không phải quái dị bình thường.

Ta còn tưởng rằng hấn muốn mang ta nơi nào chơi, vậy mà đến mộ viên... Ta nhớ được gia gia nãi nãi đều chôn cất tại Hồng Kông ah, chạy đến Thượng Hải để làm gì?

“Kỳ Kỳ, tới bái kiến mẹ người.”

Úc ~ nguyên lai là tới gặp mẹ ta đó a...

“Cái ... Cái gì nha???” Ta ngạc nhiên nhìn bức ảnh chụp trên ngôi mộ đơn sơ, cái tấm ảnh trắng đen chụp một nữ nhân phi thường xinh đẹp, khéo miệng có chút câu dẫn, nhẹ nhàng cười, tú lệ ngũ quan cùng ta thập phần tương tự, ta cuối cùng minh bạch tại sao ta lớn lên không phải giống cha ta rồi, nguyên lai ta lớn lên giống mẹ ta...

Mẹ... một danh từ thật xa xôi..

“Ta... Mẹ ta?” Ta đi ra phía trước, đưa mắt lên nhìn nữ nhân trên tấm ảnh... Nữ nhân này... nữ nhân ta chưa từng gặp này, là mẹ ta...

“Cha, có phải hay không người bỏ rơi nàng?”

“Sao lại nói như vậy?”

“Chính người nhìn ah!” Ta oán hận xoay người chỉ vào tảng đá đơn sơ phía sau, “Nào có lão bà xã hội đen nào lại có bia mộ đơn sơ như vậy Ờ?” vừa xong xong, đột nhiên “Ầm ầm” một hồi tiếng sấm, ta bị hù tranh thủ thời gian nhảy vào trong ngực của phụ thân.

“Ba ba... Ba ba cha... Cha... Sao... có chuyện gì vậy?” Có phải hay không xuất hiện yêu quái? Hay là có quỷ a ~ thật là khủng khiếp ah ~

“Không có việc gì không có việc gì, chỉ là sét đánh mà thôi, Kỳ Kỳ đừng sợ.” Phụ thân ôm lấy ta nhẹ nhàng vỗ lấy lưng của ta, “ Xem ra trời muốn mưa, chúng ta trở lại tiệm cơm ta sẽ đem sự tình nói cho người biết, được không?”

Đầu chôn ở trong ngực của hấn ta không dám ngẩng đầu, chỉ sợ nhìn thấy thứ đồ vật không nên nhìn, ta nhanh chóng túm lấy y phục của hấn không chịu buông tay, hấn không có biện pháp, đành phải thở dài, đem ta ôm ngang hướng xe đi đến.

“Ta có phải hay không rất nặng a?” thật có cảm giác an toàn a ~ ai nói nam hài tử trời sinh chính là muốn bảo vệ nữ hài tử? Phi! Nam hài tử cũng là dùng để cưng chiều đấy! Ai nói nam hài tử không thể làm nũng sao? Ta lại phi! Hướng phụ thân làm nũng cũng không thể không được a!

“So khi còn bé nặng hơn nhiều.” Hấn ôn nhu cười, đầu của ta tựa ở trước ngực của hấn cảm thấy thật chắc động, trong nội tâm thỏa mãn vô cùng, càng thêm ôm sát cổ của hấn.

“Đó là đương nhiên, ta đã 18 tuổi~” lời nói của ta dương dương đắc ý...

“Nào có hài tử nào 18 tuổi còn muốn ba ba vuốt ve a.”

“Sao vậy? Người không muốn à?” Ta ngẩng đầu hung ác trừng mắt hắn.

Nụ cười của hắn càng sâu, nhẹ nhàng ở trên mặt ta hôn một cái: “Ba ba vĩnh viễn muốn người.”

Cái này còn không sai biệt lắm ~ ta lại dương dương đắc ý dựa vào trong ngực của hắn.

Mẹ, người cũng thấy rồi, ba ba cùng với ta rất hạnh phúc, ta sẽ vĩnh viễn yêu hắn, hắn cũng sẽ vĩnh viễn yêu ta, cho nên người cứ yên tâm đi thôi. (làm cả buổi nguyên lai là đang ghen với mẹ mình...tiểu hài tử ác liệt)(PS: hảo hài tử không nên bắt chước)

Chúng ta vừa về tới tiệm cơm quả nhiên trời mưa. Bảo tiêu lấy dù che mưa chờ chúng ta bước xuống xe. Ta kéo tay áo của phụ thân, ý bảo hắn đem ta ôm ra. Hắn không có cách, đành phải nghe theo.

“Mẹ, mẹ người xem, đại ca ca kia thật sự xấu hổ a ~ lớn như vậy còn muốn cha hắn ôm. Người xem ta đều nghe lời, đều tự mình đi a~ ”

“Ninh Ninh chớ nói lung tung!”

Ta xuyên qua vai của phụ thân nhìn về phía tiểu hài tử mập mập kia, lông mi dựng lên trừng mắt, đứa bé kia “Oa” một tiếng khóc lên.

Ta lập tức vui vẻ túm lấy áo của phụ thân: “Cha, người xem cái kia tiểu hài tử thật sự là mặt xấu hổ a ~ lớn như vậy còn khóc, người xem ta đều nghe lời, đều không có khóc a ~ ”

Sau mới nghe được thanh âm vật nặng ngã xuống.

Trở lại gian phòng sau, hai người chúng ta đều tắm rửa, đối thủ của hắn hạ phân phó vài câu sau, liền bắt đầu ôm lấy ta nói cho ta biết sự tình từ đầu đến cuối.

“Mẹ của người gọi là Mạn Quyển, là hoa khôi khi ta còn học cấp hai. Lớn lên phi thường xinh đẹp, thời điểm đó là bạn gái của ta. Một ngày đó, nàng nói cho ta biết nàng thích người khác rồi, hơn nữa người kia cũng ưa thích nàng, hi vọng cùng ta chia tay, ta nên đáp ứng nàng. Kỳ thật ta cùng nàng đều minh bạch, chúng ta ưa thích chính là điều kiện của đối phương, cảm tình cũng không sâu. Chỉ là của ta tuyệt đối thật không ngờ, ga tộc người nam nhân kia lại làm ra việc như vậy.

“Mẹ người ưa thích người nam nhân rất có tiền, nhưng là mẹ người cũng rất nghèo, hơn nữa trước kia còn đã làm trong bar, cho nên nhà chàng trai phi thường không thích mẹ của người, bắt mẹ của người cùng nam nhân kia chia tay, nhưng là hai người bọn họ cũng không chịu, thậm chí còn bỏ trốn. Sau đó liền sinh ra người. Gia tộc đó cuối cùng chịu không được liền bắt người nam nhân đó về nhà, vì đoạn tuyệt ý nghĩ

của hắn, âm thầm phái người đuổi giết mẹ người cùng người. Ta biết rõ sự tình sau đó liền đi tìm nàng, nàng chỉ là đem người giao cho ta cũng nói cho ta biết người thật ra là con ruột của ta. Khi đó ta nhìn vẫn còn trong tả, trong nội tâm khiếp sợ không biết nên làm thế nào cho phải.”

Ta cũng rất khiếp sợ, chưa từng có nghĩ tới hoàn cảnh khi ta sinh ra là như thế này... Hơn nữa... Hơn nữa...

“Mẹ người yêu cầu ta đưa nàng về nước, ta đáp ứng nàng. Cũng đáp ứng nàng sẽ hảo hảo chiếu cố người. Nhưng là mấy tháng sau thủ hạ ta sai người báo lại, mẹ người mất tích. Một lần mất tích, liền mất tích 17 năm.”

Thanh âm của hắn rất bình tĩnh, nhàn nhạt tự thuật, ta nhìn nét mặt của hắn, cũng là nhàn nhạt, thân thể của ta di chuyển, chậm rãi ngồi trên đùi của hắn, hắn bao quát nhìn khuôn mặt của ta, biểu lộ nhàn nhạt không rõ, chỉ có tràn đầy sùng ái.

“Mẹ ta là chết như thế nào?” Ta nghĩ mẩu chốt việc phụ thân kết hôn, cũng nhất định ở chỗ này.

“Diệp Hồ gia tộc sau đến tra ra mẹ người đi tới Thượng Hải, liền mua chuộc tập đoàn sát thủ Thủy Diễm. Chuyện này ta không biết, hắc đạo trong nước ta căn bản là không quản được. Khi đó còn trẻ, cũng chưa có tiếp nhận Phi Long minh, chỉ là rất kỳ quái tại sao mẹ người mất tích. Hơn nữa Thủy Diễm tập đoàn này xuất hiện, cũng là chuyện mấy năm gần đây. Sau đó ta đến hỏi mẫu thân của Thủy Tư Ích, nàng cũng hoàn toàn không biết. Tổ chức sát thủ đó là của Thủy Hinh.”

Nguyên lai a di của Thủy Tư Ích gọi là Thủy Hinh.” Khi đó người không biết mẹ ta đã chết đúng hay không? Mà điều kiện của Thủy Hinh là muốn người cùng nàng kết hôn, nàng mới chịu nói cho người biết mẹ ta đã chết?”

“Đúng.” Hắn vuốt ve tóc cùng gò má của ta, trong mắt lại bắt đầu tích ưu thương, “Chỉ là không nghĩ tới nàng đã chết. Thực xin lỗi Kỳ Kỳ, ta không có thể bảo vệ tốt mẹ người.”

“Không, đây không phải lỗi của người.” Ta trở mình thân dùng sức ôm lấy eo của hắn, “Người không nói cho ta lý do kết hôn, có phải hay không muốn sau khi tìm thấy mẹ ta, lên tiếng hỏi nàng một chuyện.”

Tay đang vuốt ve ta đột nhiên co rút, ta vui vẻ tiếp tục mở miệng: “Kỳ thật người một mực hoài nghi ta có phải hay không là con trai ruột của người đúng hay không? Dưới tình huống mẫu thân ta đang gặp nguy hiểm, bản năng là phải bảo vệ con mình, nàng đem ta giao cho người, mới có thể bảo đảm ta an toàn, nhưng lại không thể cam đoan hạnh phúc của ta, cho nên nàng nói cho người biết, ta là thân sinh của người đúng hay không?”

“Kỳ Kỳ...”

“Nếu như ta không phải là thân sinh của người, người sẽ cùng nữ nhân khác tái sinh một đứa con tiếp nhận Phi Long minh. Sau mới có đầy đủ lý do cùng ta một chỗ. Nhưng là nếu như ta là thân sinh của người? Người liền quyết định dẫn ta ly khai có phải hay không?”

“Kỳ Kỳ, người rất thông minh.” Ta nghe được hần thở dài một hơi.”Cho nên người mới uống được giả chết bé Heo đưa cho phá hư hôn lễ của ta?”

“Đúng vậy.” Ta kiêu ngạo chỉnh lại tư thế, “Bởi vì mặc kệ ta có phải thân sinh của người hay không, ta đều không muốn nhìn người cùng nữ nhân khác cùng một chỗ chứ sao.”

Hần lại cười cười, ta lại thừa cơ bổ sung một câu: “Sau này cũng không được cùng người khác kết hôn! Huyết thống thì tính toán cái gì, cùng lắm thì ta tới tiếp nhận Phi Long minh là được rồi, sợ cái gì nha.” Ta đây chính là một câu hai ý nghĩa, phụ thân, người cần phải nghe hiểu a... Nghe hiểu a...

Hần nghe là nghe hiểu rồi, nhưng mà lại sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn: “Không được! Vậy quá nguy hiểm.”

“Ai, sợ cái gì nha, có bọn Thủy Tư Ích giúp ta a.”

“Ngay cả Thủy Tư Ích cũng là đồng lõa?”

“Cái kia... Hắc hắc hắc... Đúng rồi, lần trước tên phản đồ kia xử lí như thế nào? Còn có Thủy Hình kia, người như thế nào cự tuyệt a?”

“Thủy Hình cũng là phản đồ.”

“Cái gì???” Cái này... Đây cũng là một chuyện lớn a??? Ta lần nữa há hốc mồm.

“Nàng muốn làm chủ tịch của tập đoàn Thủy Diễm đã lâu rồi, nghĩ nhân cơ hội này tiến hành hành động, chỉ tiếc bị Thủy Tư Ích phát giác.” Nhớ tới chuyện ngày đó, hần vẫn còn sợ hãi trong lòng, đưa tay qua chăm chú vuốt ve ta, thanh âm trầm thấp ảm áp tồn tại bên tai ta: “May mắn người không có việc gì... May mắn người không có việc gì...”

“Yên tâm đi, ta không bao giờ ... sẽ rời khỏi người.” Ta cười tủm tỉm hơn lên môi của hần, ta lè lưỡi liếm liếm, “Lão nhân, chúng ta tới ân ái a.”

Trước khi hần bỏ nhào vào ta, ta lập tức lại bổ thêm một câu: “Lần này cần ôn nhu một chút a.”

Ai, bị người tẩy não nhiều như vậy, ta xem ta cũng xong rồi. Quản hần khí gió, thân sinh cũng tốt, không phải thân sinh cũng tốt, đây là chuyện của ta và cha ta, người khác muốn quản cũng quản không được!

Trở lại Hồng Kông ta vẫn đi học như trước, thời gian sau đó, có một số việc cũng chậm chậm tiếp nhận.

“Ai ~ ”

Người bên cạnh bắt mắt trông mắt liếc ta.”Long Kỳ, người ta đang dùng cơm, người lại ở chỗ này thở dài! Không muốn ăn thì giúp ta làm bài tập đi.”

“Không muốn.”

“Người ta đang dùng cơm ah ~ ”

“Ta cũng vậy đang dùng cơm.”

“... Ta đã biết, người có phải hay không vì chuyện kia mà phiền não a?” hắc cuối cùng cũng hiểu cũng thở dài theo.

“Người làm sao biết a?”

“Trong lòng người suy nghĩ gì chẳng lẽ ta không rõ sao.” bé Heo dương dương đắc ý.

“Ồ? Các người đang nói cái gì nha à? Ta sao lại không biết?” Hắc Thất Tinh vẻ mặt không hiểu nhìn ta, bảo mẫu a Hun đồng học liền mang cho nàng một khối thịt bò.

“Nhanh ăn đi, đợi lát nữa sẽ nguội lạnh.” Nguyên lai a Hun ưa thích chính là Hắc Thất Tinh a?

Tinh Tinh không để ý ánh mắt người bên ngoài một ngụm cắn khối thịt trên đĩa của a Hun, hạnh phúc nhắm nuốt lấy...

Ngủ gật đúng là ngủ gật, ta lại thở dài, “Vậy người nói nên xử lý sao a?”

“Đồ đàn! Đi làm xét nghiệm phụ tử a!”

Hai tuần lễ nói nhanh không nhanh nói chậm không chậm. Ta vừa tan học phụ thân liền đem ta đi đến bệnh viện.

Đi bệnh viện làm gì? Đàn ah ~ đương nhiên là xem kết quả xét nghiệm!

Tuy rằng mặt ngoài rất trấn định, nhưng mà tay đang kéo tay ta cũng run nhè nhẹ, ai, cái lão đầu tại hắc đạo lăn qua lăn lại nhiều năm cũng sẽ có thời điểm sợ sao

Hắn đang sợ cái gì a? Sợ ta là thân sinh của hắn sao? Hay là sợ ta không phải là thân sinh? Thân sinh thì sao? Không phải thân sinh thì sao? Thân sinh thì sao? Không phải thân sinh thì sao? (phía dưới tỉnh lược N chữ)

(Mỗ Vũ: hắc hắc, nguyên lai Kỳ Kỳ chính người cũng sợ sao ~)

Nhìn bác sĩ liên tiếp lau mồ hôi cầm tờ giấy kết quả xét nghiệm như trúc được gánh nặng, ta cũng đã đoán được kết quả...

“Chúc mừng Long tiên sinh, Long thiếu gia quả nhiên là con trai ruột của người, người xem, Long thiếu gia nhân trung long phượng, nhìn cũng biết là nhận được gen tốt, người nhìn mặt long thiếu gia này, với người giống nhau ah...”

Cắt, khen nhiều như vậy, sao vậy lúc trước không thấy người nói như thế a.

“Kỳ Kỳ.” Phụ thân ánh mắt giết người không đèn mạng quăng tới trên người của ta, ta có cảm giác như có một đạo ánh sáng chụp tới, mắt có điểm mở không ra.

Oa ah ~ thật sự là đẹp trai ngây người!

“Ha ha, chúng ta đi thôi.” Kéo tay của hắn hướng cửa bệnh viện đi, lại phát hiện căn bản là kéo không nhúc nhích. Quay đầu, nhìn thấy hắn có chút do dự, ta đi qua hôn một chút lên mặt của hắn.

“Ba ba, cũng đừng quên người đã đáp ứng nguyện vọng của ta.”

Chúng ta phải vĩnh viễn cùng một chỗ.

Hắn lúc này mới tiêu tan

Nhưng mà những chuyện sau này, ai, sau này phải đau đầu rồi.

Thời điểm ra đi, còn có thể nghe được bác sĩ kia ở phía sau chúng ta nói thầm: “Ai, phụ tử cảm tình thật tốt. Làm sao giống tiểu tử thú nhà ta, đừng nói hôn ta, mà ngay cả ôm cũng không chịu để cho ta ôm. Ai ~ đều là phụ thân giống nhau, sao lại chênh lệch nhiều như vậy a...”

...

Nhìn thấy trên mặt phụ thân ta đầy hắc tuyến, ta cười càng vui vẻ hơn.

Nhưng là trong nội tâm cân nhắc lấy đợi lát nữa đem cái xét nghiệm kia tiêu hủy đi! NND! Thật vất vả có cơ hội có thể chứng minh chúng ta không phải phụ tử, lại thành ra như vậy. Cái gì xét nghiệm, ta nhổ vào, đều là bé Heo ah, xuất ra cái chủ ý thôi nát gì, không minh bạch tốt hơn,... Hiện tại tốt rồi, hứng thú duy nhất trong nội tâm ta cũng biến mất rồi!&^^%\$\$#@! ^...

Hoàn đệ tam thập thất chương

Toàn văn hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cha-toi-la-dai-ca-xa-hoi-den-nga-dich-lao-ba-thi-lao-dai>